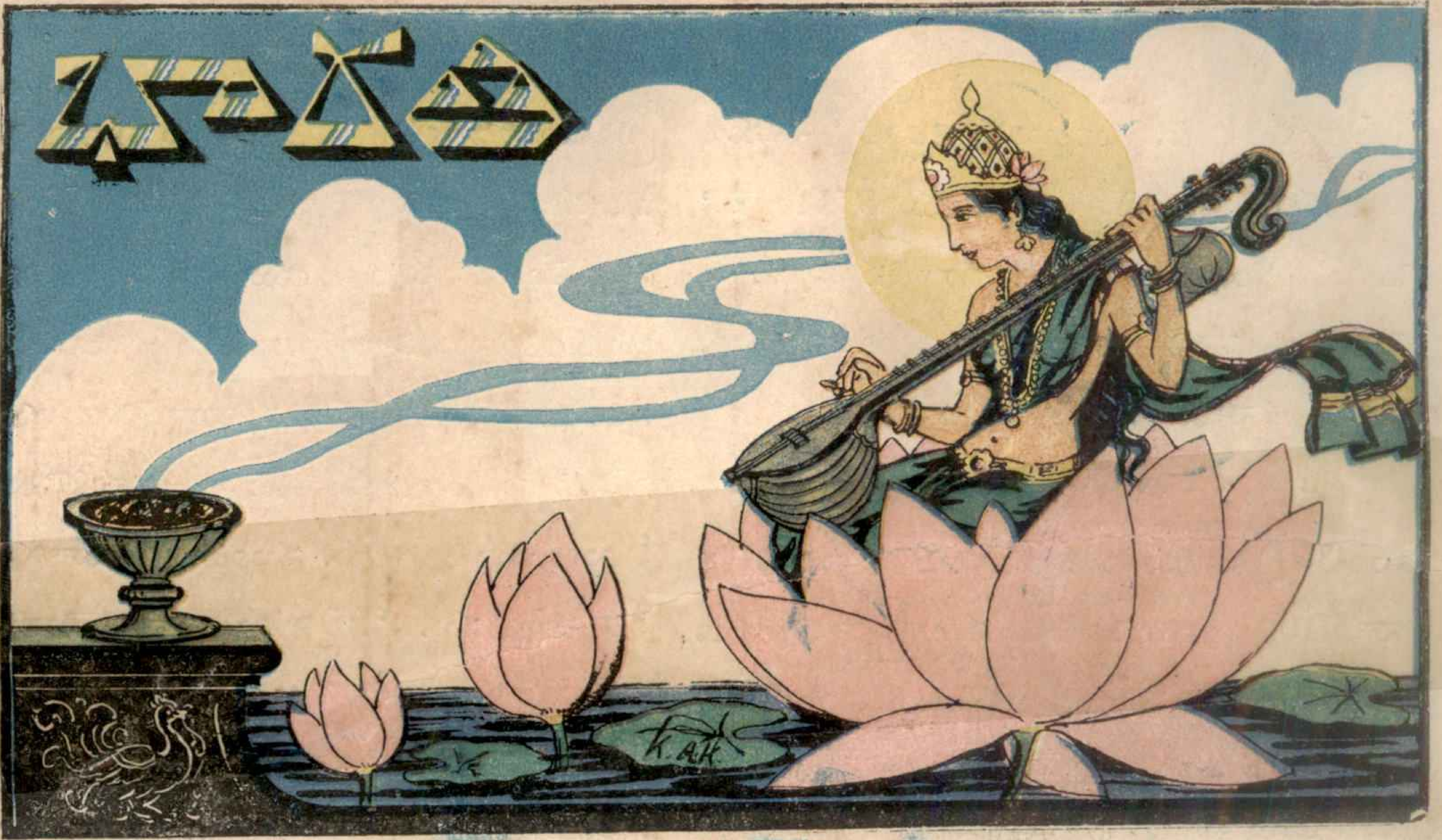

సంపు. ౧౩ , ధాత సంవత్సరము, ఆషాఢమాసము (జూలై ౧౯౩౬) సంఖ్య ౭

తిల్లిక

దాని పుట్టుపూర్వోత్తరాలు

శ్రీపాద లక్ష్మీపతిశాస్త్రి

సుప్రసిద్ధులగు ఉమర్ అలీషా సాహేబు గారు గోదావరీమండలమున జరిగిన యాంధ్రసభలో, ఆంధ్రపదవివరణము తెలుపు సందర్భమున "బ్రాహ్మణ, క్షత్రియజాతులు తెలుఁగుదేశమునకు నవీనులు. వారు వచ్చుసరికి దీపము లుంచుకొనుట తెలుఁగువారికి తెలియదు. దీపమునకు అచ్చతెలుఁగుపదము లేదు. కొరవిమంట యని వాడుచుండిరి. అదిచూచి అంధకారదేశ మని పేరుంచినట్లున్నది." * అని చెప్పినారఁట.

దానిపైని బ్రహ్మశ్రీ మారేపల్లి రామచంద్రశాస్త్రులుగారు సాహేబుగారి వాక్యముల నుదాహరించి "... ...అని చెప్పిరనిన నేను నివ్వెఱగు పడితిని; వగచితిని. ఏమైననేమి? వారికి ఇప్పటికిని దీపమునకు అచ్చతెనుగునుడియగు 'తిల్లిక' చెవిని బడ లేదు. తెలుగునుడులు సేకరించునప్పుడు నా కీనుడి

* 4 జూను 1936 ఆంధ్రపత్రిక.

తెలియవచ్చినది. గుంటూరు జిల్లాలో ఈనుడి వాడుకలో ఉన్నది. నా నెయ్యురొకరు తా మేదో గ్రంథములో అది చూచినటులకూడ చెప్పిరి. కాని దానిపేరు మఱచిపోయిరి. గుర్తున్న వారు తెలుపుదురుగాక.

"...ఏనాటిచదువులే ఆ నా టి వా రి కి గుంటతిల్లికలయి మెఱయగలవా" అని తిల్లిక వాడితిని. శ్రీయుత ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ గారు......తమ బుడబుక్కలజోస్యంలో... ..."తిల్లిక మలిగిపోతే నీవు దేబరించిన లాభంలేదో" అని వాడినారు...బ్రహ్మశ్రీ శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారితో 'తిల్లిక' నుడినిగూర్చి నేనుచెప్పగా, తూర్పుగోదావరి జిల్లాలోకూడ అది వాడుకగుచున్నట్లు వారు తెలిపియున్నారు. ...దీపమునకు అచ్చ తెనుగునుడి లేదనుకొనువారందఱును తెనుగంత గొడ్డుపోలేదనియు, 'తిల్లిక' అను నుడి ఉండుటయేకాక వాడుకలోకూడ నున్నదనియు తెలిసికొనదగు నని కోరుచున్నాను."* అని వ్రాసిరి.

పైవిషయము శ్రీ గన్నవరపు సుబ్బరామయ్యగారు నాతో చెప్పుచు "'తిల్లిక' 'తిరువిళక్కు' అను తమిళపదమునుండి భ్రష్టమైన రూపమేమో. ఇది కేవలము తెలుగుపదము కాజాలదని తోచుచున్నది. దీనివిషయమున మీభావమును ప్రకటింపుడ"దని ప్రోత్సాహపఱచిరి. ఇది పరిశీలింపదగినదేయని యెంచి నాకుదోచినది దొఱకినసామగ్రితో ప్రకటింపదలచితిని. సుబ్బరామయ్యగారికి మొదట దోచినట్లు యీపదము తమిళపద భ్రష్టమే యనుట యుచితము. ద్రావిడ భాషలకు బరస్పరసంబంధ ముండునుగదా! ఇదియు నట్టిసంబంధమున మూలరూపములో నొకటియై యుండునేమో. అనుకొనుటకు వీలుఅయినది గాదు. ముందు ప్రయోగముల రీతి చూతము. 'తిల్లిక'కు కవిప్రయోగము లభింపలేదు గాని, ఆంధ్రపదపారిజాతమున 'తిల్లిక' 'తిర్వాళిక' అనుపదములు ఏకముగా గ్రహింపబడినవి. శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువున 'తిల్లిక' దీపము అనువర్థములో గలదు. ద్విపదలలో నున్నట్లు 'D' అనుగుర్తుతో సూచింపబడినది. ఉదాహరణముగాని, గ్రంథనామము గాని లేదు. శబ్దార్థచంద్రికయను నిఘంటువున 'తిల్లిక' 'తిర్వాళిక' పదములు ఏకముగా దీపార్థముతో గ్రహింపబడినవి. పద్యరూపమున నున్న సాంబనిఘంటువునందు "తే. దీపంబు వేల్గు, వఱలు చుండును జోతి తిర్వాళిక, దివ్వె, యనగ" అనికలదు. దీనిటీకలో 'తిర్వాళిక' (యిది యఱవపదము) అని యొకప్రతిలోను, (యిది ద్రావిడపదము) అని మఱియొకప్రతి లోను వ్రాయబడినది. 'తిల్లిక'కు కవిప్రయోగము దొరకలేదుగాని, 'తిర్వాళిక'కు కవి ప్రయోగము దొరకినది. అది హంసవింశతి లోనిది. ఆంధ్రసాంఘిక వర్ణనలకును, ఆంధ్ర పదప్రయోగములకును నాకరమగు హంసవింశతి, నీతిబాహ్యము లున్నవనువంకతో,

* 10, జూన్ 36 ఆంధ్రపత్రిక.

"ఇక యిప్పుడో—
తిరిగి నేను ఆరోగ్యముగను బలముగను నున్నాను !"

నిజమైన బలప్రవర్ధ కాహారము.

"కొంతకాలము క్రిందట నాకెప్పుడు అలసటగా నుండెడిది. జీవిత సౌఖ్యమునకు నోచుకొన లేక పోతిని. అప్పుడు ఒక స్నేహితుడు సనటోజన్ వాడిచూడుమని సలహాయిచ్చెను. ఇపుడునావంక చూడుడు. నేను తిరిగి బలముగాను ఆరోగ్యము గాను నున్నాను.

"జగ్దల్‌పూరులోని డాక్టర్ కే. సత్యనారాయణ్‌గారు వ్రాసినట్లుగా అది న్యాయముగనే యున్నది.

పెద్ద జబ్బుపడిన తరువాత కోలుకొనుటప్పుడున్నూ, టైఫాయిడ్, మామూలు బలహీనత, నరముల పటుత్వలేమి, మొదలయిన వ్యాధులందు ఇది దివ్యముగా పనిచేయును.

"సనటోజన్ వలన తిరిగినీకు, పూర్తి ఆరోగ్యము బలము చేకూరి నూతనశక్తి యొదవును."

SANATOGEN

ప్రతి మందుల దుకాణములోను బజారులోను దొరకును.

తయారు చేయువప్రకారము ప్యాకింగు సమయము నందుగాని సనటోజన్ పేరుతో తాకబడదు. 3

రాజమోహన హేరాయలు

శ్రేష్ఠమయిన సువాసనగల తల నూనె. మెదడుకు చల్లదనమును కలిగించి వెంట్రుకలను అభివృద్ధి చేయుటలో అత్యుత్తమ మయినది.

తలపోటు, కూడుపోటు, శిరో వేడిమి, చుండు మొదలగువాటిని పోగొట్టి కన్నులకు చలవ నొసంగి వెంట్రుకలను మృదువుపరచి, నల్లగా పెంచుటలో అత్యుత్తమ మయినది.

స్త్రీలకు ఆనందమును కలుగజేయును.

సీసా 1-కి రు. 0-12-0 6 సీసాలు రు. 4-4-0

పోస్టేజి ప్రత్యేకము.

పి. శి. ఏం. అండు కంపెని,

ఆయుర్వేదసమాజం,

పెరిదేపి, నెల్లూరుజిల్లా.

వేటూరి—

సుందరశాస్త్రిగారి

సుందరరసము

సర్వసవామేహములకుసంజీవి

గుణముప్రత్యక్షము అనుభవసిద్ధము. ఇంజెక్షన్లు అవసరంలేదు. ఎటువంటిసవామేహలనైనాకు దుర్చును

ఠంమారు ౧-

ఆంధ్ర రసాయనశాల

దొరతనమువారి శాసనప్రకారము సామాన్య జనదుర్లభ మయిపోయినది. కావునఁ బద్య మంతయు నిట నుదహరించుట మంచిదని యుదాహరించుచున్నాను.

మ. జగతీజ్యోతులు, కాగడాలు, బలుబం
జాయీలు మోంబత్తులుం,
బగలొత్తుల్, దివిటీలుఁ దిర్వళిఘలుం
బంజుల్ మహాజ్యోతులుం,
వగ సూర్యప్రభ లాయిలాయులును జం
ద్రజ్యోతులుం మైనపుం
జిగటాల్ నిచ్చెనపంజు లారతులు న
గ్నిజ్యోతులుం వెల్గఁగ౯.

అని యున్నది. తమిళమున క,ఖ,గ,ఘ లకు నొకటే గుర్తుగాన ఎట్లుచ్చరించినను నుచ్చరింతురు. ఇందున్న 'తిర్వళిఘ'లు అన్న పదమును "తిర్వళికలు"గా శబ్దరత్నాకర కారులు గ్రహించిరి. వారు 'తిర్వళిక' పదము ప్రధానపదముగా గ్రహింపకున్నను, 'పంజా యీ' 'పంజు' పదముల క్రిందియుదాహరణ భాగమున గ్రహించిరి. 'తిర్వళిక' పదము కవులవాడుకలో నున్నది. దీనికి మూల పదము తమిళము లోని 'తిరువిళక్కు' అనునది కావలెను. 'తిరు + విళక్కు' అనువానిలో విళక్కు దీపవాచకము. ఇది ప్రకాశార్థకమగు 'వెలిచ్చం' అను పదమునకు సంబంధించినది. దీపశబ్దమును ప్రకాశార్థక ధాతుజన్యమేకదా! తత్ప్రకాశా ర్థకము తెనుఁగున వెలుఁగుశబ్ద మున్నను, దీపపర్యాయముగా వినఁబడుటలేదు. వెలుఁగు శబ్దమో, తజ్జన్యమో మొట్టమొదట నుండి యుండును. దీపశబ్ద ప్రాబల్యమునను దీపశబ్ద మునకు ద్రావిడోచ్చారణమునఁ గల్గిన దీవ, దివ్వె, దివియ, దివె మొదలగు రూపముల బాహుళ్యమునను, వెలుఁగునకు సంబంధిం చిన పదము వాడుకలో నంతరించియుండ వచ్చును.

'విళక్కు' అను తమిళరూపమునకు 'వళక్కు' అనురూపము మద్రపురమున కొం డఱవాడుకలో నేటికిని వినఁబడుచున్నది. వళక్కు అనగా దీపము. శైవవైష్ణవమతను లలోఁ బవిత్రతను సూచించుటకుఁ బదాదిని (శ్రీ) శబ్దమును వలెనే తిరుశబ్ద ముపయోగిం చుట సుప్రసిద్ధము. దేవతాసన్నిధి నుంచు దీపములకు "తిరువళక్కులు" అని పేరు. ఉచ్చారణవశమున, 'తిర్వళక' 'తిర్వళిక' అనురూపము లేర్పడియుండును. దీపారాధన లకు ప్రసిద్ధమయిన తిరుపతి మొదలగు స్థల ములలో భక్త్యతిశయమున తెలుఁగులు, తమిళులు గలసి వాడునపు డీపదము నలగి, నలగి 'త్రిల్లిక' రూపము నొంది, తుదకు 'తిల్లిక' అనురూపముతో అవతరించియుండు ను. కర్మిష్ఠులు కర్మకాలమున సంస్కృత పదములు వాడుటకు యత్నించునట్లు శైవ వైష్ణవమతస్థులు తిరువారాధనాదిసమయము లందు ద్రావిడపదము నుపయోగింప యత్నిం చుట కలదు. అందులో నది దాసరులలో హెచ్చుగా నుండును. కావున 'తిర్వళిక' 'త్రిల్లిక' 'తిల్లిక' అను పదములకు దేవపూజా సమయములందు వెలిఁగించు దీపములని యర్థముగాని సామాన్యముగా వెలుఁగునకై

పెట్టుకొనుదీపము అని యర్థము గాదు. సామాన్యదీపవాచకముగాఁగూడ నవి దిగిపోవచ్చును గాని అది వాడుకనుబట్టి యుండును. వాడుకవిషయమునఁ జూతము. నేను గోదావరీమండలమువాఁడనే. 'తిల్లిక' వాడుకలో నేను వినలేదు. నామిత్రులను కొందఱ నడుగ వారును వినలేదన్నారు. శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారిచెవిని బడిన దేమో? అన్నియు, నందఱచెవులను బడక పోవచ్చును. గుంటూరునివాసుల నిద్దఱ (వారు తెలుఁగుచదివినవారును, ఆంధ్ర భాషాభిమానము గలవారును; సామాన్యులు గారు.) నడుగఁగా 'ఆపదము వినలేదండీ' యన్నారు. అది కొన్నిచోట్ల వ్యాప్తమయియుండవచ్చును. అప్పుడును శైవముతోనో, వైష్ణవముతోనో తమిళదేశమునుండి, తెలుఁగుదేశమునఁ బ్రవేశముగన్న పద మిది యనుట యుక్తిదూరము కాదు. ఆమతములకు వ్యాప్తి ద్విపదకవిత్వాదిసాధనములతో పంద్రెండవశతాబ్దియందుఁ గలిగియున్నది. (బ్రౌనుగారుగూడ ద్విపదలో నున్నట్లు సూచించిరిగదా!) పదునొకండవ శతాబ్దినాఁటికే, దీప, దివియ, దివ్వె మొదలగుపదములతో నిండినశాసనములు గనఁబడుచున్నవి. అంతకుముందే 'తిల్లిక' దీపవాచకముగా నున్నదని విశ్వసించుటకు ప్రమాణము కనఁబడదు. దీపశబ్దము వాడు బ్రాహ్మణక్షత్రియజాతులు వచ్చునప్పటికే, 'తిల్లిక' యనెడి యచ్చతెలుఁగుపద మున్నదని సంతసింపఁగలమా! అచ్చతెలుఁగుపదము కనఁబడకపోయిన నేమి? అచ్చతెలుఁగుపదము నేఁడు కనఁబడనంతమాత్రమున, తెలుఁగువారు దీపముపెట్టుకొనుట యెఱుఁగరు కావున నే, వీరి నంధులన్నారు అని సిద్ధాంతముచేయుట యుచితమా! మనకన్నులయెదుట నెన్నో పదములస్థానమును ఆంగ్లపదములు ఆక్రమించుచున్నవే. ఎందఱో వానిని తమపుస్తకములలో నెక్కించుచున్నారే! అవిపఠించినవారు మొదట తెనుఁగుపదముల విననైనవినరే! కొన్నిసంవత్సరములలోఁ దత్పదవాచ్యములగు వస్తువులే ఆంగ్లేయులువచ్చుటకుఁబూర్వము మన దేశమున లేవని సిద్ధాంతీకరింపవలసినదేనా? అయ్యో, యిది యెకగొప్పసాధనమా? వెలనాడు అనుదానికి వలనాడు అని యెన్నిచోట్లనో కనఁబడుచున్నది. అట్లే తెలుఁగుశబ్దమునకు సంబంధించిన రూపము 'వలక' అనిగాని, తత్సాదృశ్యముగల మఱొకపదముగాని యున్నదేమో తాళపత్రగ్రంథములో వెదకుట యభిలషణీయము. 'తిల్లిక'వలె 'తి', లేక 'తిరు' లేక 'తిల్' తో సంబంధించినపదము దీపవాచకముండుననుట కవకాశము గనఁబడదు. సర్వము సంస్కృతజన్యమనుమతమువారు 'తిలల'లో నుండి లాగఁజూచెదరేమో? అదియు సంప్రదాయసిద్ధము గాఁజాలదు. ఒకవేళ అదియొప్పుకొన్నను సాహేబుగారు చెప్పినదోషము పరిహృతము గాఁజాలదు. వారన్నది మఱికొంతచము రెక్కను 'తిల్లిక'తో సంతసింపక దీపపర్యాయాన్వేషణముకొఱకై మనము ప్రయత్నింపవలసియున్నది.

నరసభూపాలీయము

బులుసు వేంకటరమణయ్య

కడచినమార్చి నెల భారతిలో 'నరసభూపాలీయము' నుగూర్చి నే నొక వ్యాసమును వ్రాసితిని. ఆగ్రంథమందు నేఁ జూపిన కొన్ని యనుపపత్తులు నిజముగా అనుపపత్తులు కావని, కొన్నింటిలో అభిప్రాయభేదములు కలవని సమాధానమిచ్చుచు మన్మిత్రులు శ్రీ ఆకెళ్ల శేషాద్రిగారు 'మే' నెల భారతిలో ఒక వ్యాసమును ప్రకటించిరి. నాకుఁ దెలియకయో, తెలిసియో కొలది పొరపాటులు వ్యాసమున దొరలినమాట సత్యమే; వానింగూర్చి శ్రీ శేషాద్రిగారు ఒసఁగిన సమాధానములకు ధన్యవాదములు. కొన్నిటింగూర్చి మాత్రము సమాధానము వ్రాయవలసివచ్చుటచే, తిరిగి 'నరసభూపాలీయము'ను గూర్చి యీ వ్యాసము వ్రాయుట తప్పనిసరి యైనది.

౧. మూర్తికవి శబ్దశక్తిమూలాలంకారధ్వనికి

'క. ఈ కోమలి పద్మిని యఁట
యేకాలముఁ బ్రోచునినుఁడ వీవట సతి దా
నీకరస స్పర్శసహన
గాక చెలంగునె నృసింహ ఘనబలసింహా!'

అని యుదాహరణ మిచ్చెను. ఇచట శబ్దశక్తిమూల ధ్వనిలేదని, మూర్తికవి చేసిన సమన్వయము సరిపడదని నేను వ్రాసితిని. పయి యుదాహరణమునఁ గల 'ఇనుఁడు, పద్మిని' అను పదములకు 'సూర్యుఁడు, కమలిని' అను నర్థములనే నేను చేసికొంటినని, ఆపదములు 'రాజు, పద్మినీ జాతిస్త్రీ' అను నర్థములను గూడ తెలియఁజేయుటచే అచట శబ్దశక్తిమూలధ్వని కలదని శ్రీ శేషాద్రిగారు మూర్తికవిని సమర్థించినారు.

పయిపదము లప్రకృతార్థములనుకూడఁ దెలుపుననుట యుక్తముకాదని, పయిపదము లట్లు తెలుపలేదని యెవ్వరు ననరు; అనలేదు. కాని కొన్ని నానార్థక పదము లున్నంతమాత్రమున శబ్దశక్తిమూలమగు నుపమాలంకారధ్వని (గాని, శ్లేషధ్వనిగాని, రూపకధ్వనిగాని) కాఁజాలదు. కొన్ని పదము లప్రస్తుతార్థమును స్ఫురింపఁజేసిన నచట వ్యంగ్యస్ఫూర్తిమాత్ర మగును. అది ప్రధానముమాత్రము కాఁజాలదు. వ్యంగ్యము ప్రధానమగునప్పుడే ధ్వని యగును. ఈయంశమునే ఆనందవర్ధనాచార్యులు ధ్వన్యాలోకమున

'వ్యంగ్యస్య ప్రతిభామాత్రే వాచ్యార్థావగమేపి వా,
న ధ్వని ర్యత్ర వా తస్య ప్రాధాన్యం న ప్రతీయతే.'

అని వివరించియున్నారు.

సంస్కృతాలంకారగ్రంథములలో శబ్దశక్తిమూలాలంకారధ్వని కొసఁగఁబడిన యుదాహరణములలోని పదములు ప్రస్తుతాప్రస్తుతోభయసాధారణము లయి (శ్లేషమహిమచే) యున్నవి. ఉదా-

'భద్రాత్మనో దురధిరోహతనో ర్విశాల
వంశోన్నతేః కృతశిలీముఖసంగ్రహస్య,
యస్యానుపప్లుతగతేః పరవారణస్య
దానాంబుసేకసుభగః సతతం కరోఽభూత్.'

(కావ్యప్రకాశః)

ఇచటి విశేషములన్నియు గజ - రాజోభయ సాధారణములయియున్నవి.

'కరతలనిర్గలదవిరల దానజలోల్లాసితావనీవలయః,
ధనదాగ్రమహితమూర్తి ర్జయతితరాం సార్వభౌమోఽయమ్.'

(రసగంగాధరః)

ఇచటి విశేషణము లన్నియు సార్వభౌముఁడు' సార్వభౌమ మనుపేరిగజమునకు సాధారణములు.

నరసభూపాలీయమునకు మూల మనఁదగు ప్రతాపరుద్రీయమునందే

'ఏష సత్యం రాజా, శ్యామా ఖలు త్వం, సమాగమో కిం పున ర్న ప్రదోషకథా దృశ్యతే, ఏతత్తు ద్వయోః ల్వాశ్చర్యమ్.'

అని యుదాహరింపఁబడినది. ఇచటఁ బ్రస్తుతములగు కాంతా, నృపవాచక శబ్దములవలన నిశా, చంద్రప్రతీతి, ప్రదోషపదమువలన సాయంకాల, దోష ప్రతీతి కలుగుచున్నది. ఇందలి పదము లన్నియుఁ బ్రస్తుతాప్రస్తుతోభయసాధారణములు.

నరసభూపాలీయమునందలి పయి యుదాహరణమునఁ గల 'కోమలి, సతి, నృసింహ, ఘనబలసింహా!' పదములు ప్రస్తుతార్థమునే చెప్పఁగలవు. 'పద్మిని, ఇనుఁడు, కరసంస్పర్శసహన' అనునవి మాత్ర ముభయసాధారణములు. అవి కొంత వ్యంగ్యార్థమును స్ఫురింపఁ జేసినను ఉదాహరణము ధ్వనికి అనుగుణమయినదికాదు.

ఇచట 'రూపకాలంకారమే శబ్దశక్తిమూల ధ్వనియందు వ్యంగ్యమగు' నను పండితరాజుసిద్ధాంతము ననుసరించి రూపక మగునని చెప్పఁబడినది. అదియే సిద్ధాంతమని చాలమంది తలఁచుచున్నారు. మతాంతరములలో ఉపమగాని, శ్లేషకాని కావచ్చును.

౨. అర్థాంతరసంక్రమితావివక్షిత వాచ్యధ్వనికి నరసభూపాలీయమం దీయఁబడిన

ఉ. ఇంద్రసుతుం జయించి నర
సేంద్రుఁడొకమ్మన మత్స్యయంత్రముక్
సాంద్రనిరూఢి నేసెనని
సంతతము న్విని తత్తఱించి మ
త్స్యేంద్రుఁడు యోగముద్ర ధరి
యించి చరింపఁదొడంగె నార! ని
స్తంద్రజవంబునన్ విపిన
శైలగుహాగహనాంతరంబులన్.'

అను నుదాహృతి సరికాదని నేను వ్రాసితిని. శ్రీ శేషాద్రిగారు మత్స్యేంద్రుఁడను పదమునకు 'నరసరాజుచే నేయఁబడిన మత్స్యముయొక్క పేరు ధరించిన దేశమునకు రాజు' అని లక్షణచే నర్థమును గ్రహించి, ధ్వనిని సమర్థింపఁ బ్రయత్నించిరి.

అన్వయానుపపత్తి గాని, తాత్పర్యానుపపత్తి గాని లక్షణకు బీజము. వాచ్యార్థ మనుపపన్నమగుచో లక్షణ తప్పక ఒప్పఁదగినది. పయి 'మత్స్యేంద్ర' పదమున వాచ్యార్థానుపపత్తిగాని, తాత్పర్యానుపపత్తికాని లేవు. ఏదేని పదము ప్రస్తుతమున అనుపయుక్తమయి అర్థాంతరమునఁ బర్యవసన్న మగునపుడే అర్థాంతరసంక్రమితధ్వని కాఁగలదు. 'నేను రాముఁడను, కాన సర్వమును సహింతును' అనునెడ రాముఁడు తన్ను గూర్చి చెప్పినపుడు 'నేను రాముఁడ'నని చెప్పుట అనావశ్యకము; కావున అచటి రామపదము వ్యంగ్యార్థపర్యవసన్నము కాఁగలదు. పయి 'మత్స్యేంద్ర' పదము లేనిచో అన్వయమే కుదురదు. ఇచట లక్షణ వీలుకాదు; కాన తన్మూలమగు వ్యంగ్యార్థము అనుపపన్నము. పయి యంశములఁబట్టి చూడఁగా 'నరసరాజు మత్స్యయంత్రము నేయఁగా మత్స్యేంద్రుడు భయపడెననుట, 'నేను రాముఁడను, సర్వమును సహింతును' అనుదానివంటిదే కావచ్చును' అని శ్రీశేషాద్రిగారు వ్రాయుట పొరపాటని తెలియఁగలదు.

3. నరసభూపాలీయమందలి 'ప్రకృతోపయోగకరముగ ఉపమేయమునందు ఉపమానత్వము నారోపించుట పరిణామాలంకార మగు' నను లక్షణము, 'దేవస్త్రీల కౌఁగిలికొఱకు స్వర్గమునకేఁగు శత్రురాజులకు నరసరాజుకత్తి నీలాలనిచ్చెన అయిన'దను ఉదాహరణమును సరికాదని నా వ్యాసమున వ్రాయఁబడినది.

పయి పరిణామలక్షణము, రూపకలక్షణము ఒకే మాదిరిగ నున్నవని, ఉదాహరణములు కూడ నట్లే యున్నవని నా వ్యాసముననే కలదు. శ్రీ శేషాద్రిగారు లక్షణము సంగతి ఎత్తక లక్ష్యమునఁ బరిణామాలంకార సమన్వయము నొనరింపఁ బ్రయత్నించిరి. ప్రతాపరుద్రీయమున నిచ్చిన 'రాజా! నీ సామంతరాజులు నీ యాజ్ఞయనెడి పుష్పమాలను శిరస్సులందు ధరించిరి' అనుచోటఁ బుష్పమాల రాజాజ్ఞాతాదాత్మ్యము నొందుచుండలేదు. శిరస్సులందు స్రజమును ధరింతురు గాని యాజ్ఞను ధరింపరు గదా!' అని వారు వ్రాసిరి.

అబ్జము వీక్షించుట యసంభవమగునట్లు ఆజ్ఞను శిరసావహించుట అసంభవము కాదు. లోకమున ఇట్టి వాడుక ప్రసిద్ధము. మఱియు రాజులు తలదాల్పవలసినది కిరీటము కాని పూలమాల కాదుగదా! కావున రాజులు 'ఆజ్ఞారూపము నొందిన ప్రజమే ధరించిరని సమాధానము చెప్పుకొనుటయు, లోకోత్తరమగు నిచ్చెనయే స్వర్గారోహణమున కుపయోగించినదని యనుకొనుటయుఁ గ్లిష్టకల్పనములే అగును.

ఇచటఁ బరిణామము నెటులనైన సమర్థింపవలయునని యాగ్రహమున్నను, లక్షణము రూపకలక్షణాభిన్నమగుటచే లక్ష్య, లక్షణముల కలయిక గగనకుసుమప్రాయ మనక తప్పదు.

స్వతః సిద్ధార్థశక్తిమూలాలంకారకృత వస్తుధ్వనికి నరసభూపాలీయమున

'ఉ. భూరిభుజా ప్రతాపగుణ
భూషణ! యోబయనారసింహ! నీ
చారుయశోవధూమణికి
సారసనైరి ముఖంబు తారకల్
సారనఖాంకురంబు లల
శంకరశైల, హిమాద్రు లాత్మవ
క్షోరుహముల్ సితాబ్జములు
సొంపగు లోచనపంకజాతముల్.'

అని యుదాహరణ మీయఁబడినది. అందఱి మతమునను ఇచట వాచ్యమగు నలంకారము రూపకము; మూర్తికవిమతమునఁ బరిణామము. కావుననే దీని వివరణముల నాతఁడు

'గీ. తనదు సత్కీర్తికాంతకుఁ దారకాదు
లరయ నంగంబులై వేడ్కఁ బరిణమింప,
గలుగు పరిణామమునఁ ద్రిలోకముల నిండు
నరసవిభుకీర్తి వ్యంగ్యమనం జెలంగు.'

నని యిందు వాచ్యాలంకారము పరిణామమనియే స్పష్టముగ వ్రాసినాఁడు. కవి తనంత చెప్పెడి దానిని కాదని వేఱొకరీతి సమన్వయించుట పాడిగాదు.

౪. స్థాయిభావములను వివరించు సందర్భమున మూర్తికవి ఉత్సాహమునకు మారుగ యత్నమును పేర్కొనుట అసంగతమని నే వ్రాసితిని. శ్రీ శేషాద్రిగారు మూలమున ఉత్సాహలక్షణము 'స్థేయాన్ ప్రయత్న ఉత్సాహః' అని యున్నదని, మూర్తికవియు 'నిత్యము దలఁచు ప్రయత్న ముత్సాహ'మని చెప్పెననియు వ్రాసి 'నిత్యమును దలంచునది స్థిరము కావచ్చునుగదా!' అని సమర్థింపఁజూచిరి. నిత్యము తలంచు ప్రయత్నము స్థిరము కాకపోవుట అసంభవము కాదు. అస్థిర ప్రయత్నములనయినను అనుదినము తలంచువారనేకులు కలరు. స్థాయిభావ నామనిర్దేశము యత్నము అనియుండి లక్షణము మాత్ర ముత్సాహమున కుండుట అననుగుణమనియే తోఁచుచున్నది.

'రతి హాస శోక యత్నములు' అనుదానిని తద్వ్యాఖ్యాతలు శ్రీ వెల్లాల సదాశివశాస్త్రులు గారు 'రతి హాస రుగుత్సాహములు' అని దిద్దినారు. 'శోకము స్థాయిభావమును బోధించునట్లు 'రుక్' బోధింపకున్నది. అట్లయిన 'క్రోధము'నకు మారుగ 'కోప, రోష' ములుగాని, తదితరములుకాని వాడవలసివచ్చును. ఒక తప్పుదిద్దిన వేరొకచోట చిక్కు తటస్థించుచున్నది. వావిళ్లవారు శ్రీ సదాశివశాస్త్రిలుగారి దిద్దుబాటులనే అథస్సూచికయందు గ్రహించినట్లు పీఠికలో నే వ్రాసి యున్నారు. ఆ పాఠాంతరము కల్పితము కాని మూలములోనిది కాదు.

౫. మూర్తికవి గ్రంథమునం దక్కరలేని పెంపులను కూర్చినాఁడని, అవి కొన్ని సరిపడవని చెప్పుచు నేను 'కావ్యములు కాంతాసమ్మితములు' అనుదానికి 'అంగనా జన విలాసాలాప లీలాసమప్రాదుర్భావము' లని చెప్పుట సరికాదని తెలిపితిని. 'స్త్రీలు తమకోరికలను చేష్టలచేతనే ప్రకటింతురు గాని మాటలచే ప్రకటింపరని నేను వ్రాసితి. స్త్రీలు మాటలచే తనే ప్రకటింతురని శ్రీ శేషాద్రిగారు దృష్టాంతపూర్వకముగ సమర్థించినారు. స్త్రీలు మూగవారని, వారికి మాటలు రాకపోవుటచే తమ యభిమతములను చేష్టలచేఁ దెలియఁజేయుదురని నేను వ్రాయలేదు. స్త్రీ

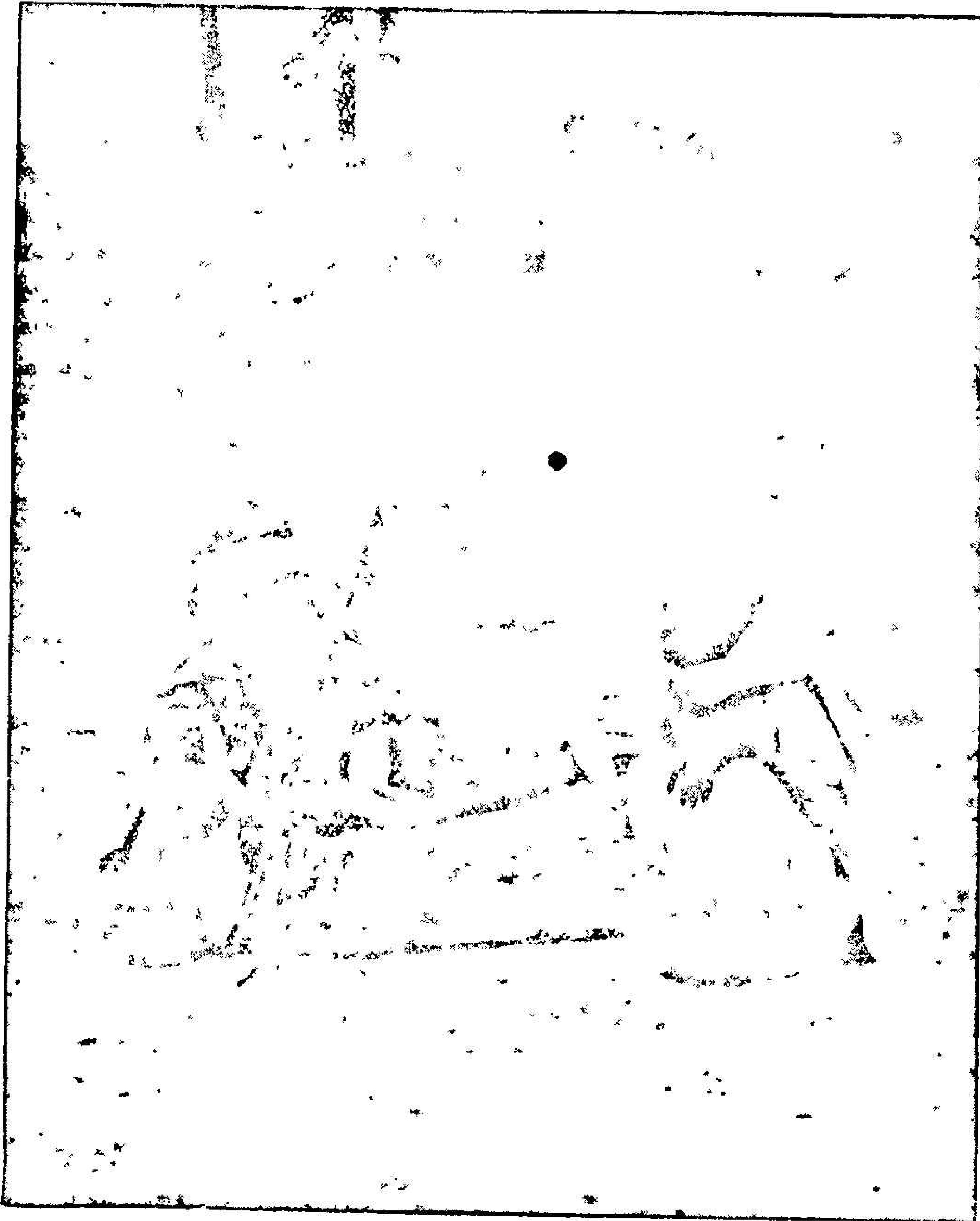
తన యభిమతమును వాచ్యవిధిని మాటలచేఁ దెలుపక వ్యంగ్యవిధిని చేష్టలచేఁ దెలియఁజేయును; అదియే చమత్కారకారి. అట్లే కావ్యము శబ్దార్థములు గాక వ్యంగ్యమే ప్రధానముగాఁ గలదగును. అట్టి వ్యంగ్య ప్రధానమగు కావ్యమే ఉత్తమ కావ్యము (ధ్వని).

పయి విషయము నరసభూపాలీయ మూలమగు ప్రతాపరుద్రీయము వ్యాఖ్యయందే యిట్లు కలదు:

'యథా కామినీ కటాక్ష వీక్షణాది విలాసైరేవ కామిన మావర్జయంతీ 'మమేద మభిలషితం కురు; అనభిలషితం మా కు' రిత్యుపక్త్యైవ సర్వం సంపాదయతితథా కావ్యశ్రీ రపి వ్యంజనా వ్యాపారమాత్ర పరత్వేన, ఉపసర్జనీభూతశబ్దార్థతయా శబ్దార్థప్రధానాభ్యాం ప్రభు సుహృత్సమ్మితాభ్యాం వేదపురాణాభ్యాం విలక్షణా సతీ సహృదయ హృదయాహ్లాదకారిణా వ్యంజనావ్యాపారేణైవ రామాదివ ద్వర్తితవ్యం, న రావణాదివ దితి పుంసః కర్తవ్యే ప్రవర్తయతి, నివర్తయతి చాకర్తవ్యా దిత్యస్యాః కాన్తాసమ్మితత్వ మవగన్తవ్యమ్.'

పయి యంశములను బట్టి, కవినిబద్ధవక్తృప్రౌఢోక్తి సిద్ధము, రసవదాద్యలంకార నిరూపణ విషయము మొదలగువాని విమర్శనములనుబట్టి మూర్తికవిని సమర్థించుటయందుకంటె నా వ్యాసమున, వ్యాసలేఖనమునఁ బడిన తప్పులను గోరంతలను కొండంతలను జేయుటయందే శ్రీ శేషాద్రిగారికి పూనిక కల్గినట్లు తోఁచుచున్నది.

శ్రీ శేషాద్రిగారి అధిక్షేపణములకు ప్రత్యుత్తర మనావశ్యకము.

భవిష్యత్తు A. D.

మానవుని యేకాకిత్వము

వసంతరావు వేంకటరావు

"పరకాయ ప్రవేశము" నే దూహామాత్రమైనను క్రమశిక్షాగత చిత్త సామర్థ్య విశేషములు గ్రహింపగల హిందువులకీ విషయ మూహాతీతము కానేరదు. ఆధ్యాత్మిక చింతనాపరులగు పురాతన యోగిపుంగవులం దీవిద్యయం దారితేరినవారు మెండుగ నుండి రని ప్రతీతి. ప్రతివాదిభయంకరుండగు మండనమిశ్రు నోడించి వాని యర్ధాంగియగు ఉభయభారతితో వాగ్వాద మొనర్చుతఱి కలాశాస్త్ర విషయములు ప్రశ్నింపబడి హిందూ మతోద్ధరణమునకు బద్ధకంకణులగు శంకరాచార్యులం దనుభవ శూన్యులగుటచే, నా విద్యాభ్యాసమునకు వలయుగడువుగైకొని మృతుడైన యొకరాజుకళేబరమున దన జీవాత్మ బ్రవేశపెట్టి పట్టపుదేవులతో రతిశాస్త్రాధ్యయన మొనర్చుచుండిరట. భద్రముగ శిష్యులచే గాపాడబడుచున్న శంకరుని దేహమపుడు రాజభటులు దహించుచుండ, రాజశరీరమం దున్న శంకరుని జీవాత్మకు శిష్యులీవార్త తెలిపిరనియు, తక్షణ మాయాత్మ నిజశరీరప్రవేశ మొనర్చి దగ్ధావయవ సంపాదనార్థము "లక్ష్మీనృసింహ మమ దేహి కరావలంబ' మను మకుటముగల శ్లోకములచే భగవంతుని స్తుతించి సర్వాంగసుందరుడై యథాపూర్వముగ భాసిల్లెననియు నమ్మటకు తార్కాణముగ భక్తమందారములగు శ్లోకములు గలవు.

భౌతిక దేహమునుండి నిర్గమించిన జీవాత్మ ప్రకృతిశక్తులతో మేళవింపక, వ్యక్తిత్వమును గోల్పోక ఆకాశమున సంచరింపగలడు స్వయంకృషివలన మానవుడు గణించిన జ్ఞానమును వాని జీవాత్మసంగ్రహించి, తన ప్రవాసములలో దాని నుపయోగింపగలడు. వేరొక దేహములో బ్రవేశించినపుడు తన ప్రచారములలో నార్జించిన జ్ఞానమును జీవాత్మ ప్రకటింపగలడు. కావున మానవార్జితజ్ఞానము వాని దేహముతో నశింపక జీవాత్మ నాశ్రయించియుండు ననువిషయము గ్రహింపగలము.

దేహ విసర్జనరహస్య మెఱిగిన జీవాత్మ మన కగోచరము, దురవగాహమునగు శక్తులను విశాలాకాశమున గనిపెట్టి యథేచ్ఛగ వాని నుపయోగించు విధాన మెఱిగియుండవలయు. మానవుని క్షణ క్షణ ప్రవర్ధమాన సామర్థ్యము నిరర్థక మొనరించి, నిరంతరాధ్యయనమున నశ్రాంతము విస్తరించు జ్ఞానవాహిని నపహసించి, తన చేతిలోని కీలుబొమ్మవలె వానిని శోచనీయముగ నాడించు ప్రకృతిగత శక్తిసంచయము నీ జీవాత్మ యుక్తియుక్తముగ లాలించి, మచ్చికచేసి, వశ

మొనర్చుకొని, సర్వాధికారము వహించి తుదకు శాశ్వత భృత్యవర్గములోనికి జేర్ప గలడు.

దుర్లభమగు నీవిద్యయం దుత్తీర్ణుడగు టకుమానవుడు నిష్ఠాగరిష్ఠుడై యేకాగ్రచిత్తముతో జ్ఞానాభివృద్ధియే లక్ష్యముగా నుంచుకొనవలయు. మానవు డట్టి దీక్షానిమగ్నుడై తను సహచరుల నతిక్రమించి జ్ఞానపథమున సహస్రయోజనములు ముందుగ బోజాలిన వాడే సాఫల్యము నొందుట కవకాశమున్నది. దానికైన కొన్ని శతాబ్దములుగడువవలయు. కాలక్రమమున దేహావిసర్జనవిద్య మానవుడు సముపార్జించు ననుకొందము. తన భౌతిక దేహమున కెట్టి అపాయము వాటిల్లకుండ జీవాత్మను దానినుండి నిర్గమింపజేసి, అవసరమైనపుడు పునఃప్రవేశ మొనర్పగలడు. జీవాత్మయొక్క బహిర్గమన, పునఃప్రవేశములు సకాలమున, నిరపాయముగ, నిశ్చితముగ నొనర్చుట కష్టముగాదు. అట్టి శక్తి యుక్తుడగు మానవుని జీవాత్మ భద్రముగ నొకచో తనపంజరమును గుప్తపఱచి, సంధ్యాసమయముల విలాసార్థముపూదోటలమనము విహరించునట్లు, అనంతాకాశమున స్వైర సంచారమొనర్చి, క్షణములో బ్రహ్మాండము చుట్టిరాగలడు. మన స్థూలదృష్టికి త్రోవ తెన్నులు కాన్పింపని శూన్యాకాశమున జీవాత్మ నిజమార్గమును సులభముగ గుర్తింప గలడు.

మానవుని సాధారణ మేధాశక్తి వేయి మడుంగు అభివృద్ధియగుటచే వశీకృతమైన దేహావిసర్జన పాటవమున జీవాత్మ శారీరబంధములనుండి విముక్తుడై, యాకాశవిహార మొనర్చుచు, వసుధకనతిదూరముననున్న బుధుడు, శుక్రుడు, గురుడు మొదలగు గ్రహములను తొలుదొలుత దర్శించును. వానియందుభూతరూపమునగాని, భౌతిక దేహములతోగాని జీవగాసు లున్నయెడల వాని నీజీవాత్మ అనాయాసముగ గుర్తింపగలడు. ఎట్లన, శక్తి సంబంధమగు భూతరూపముల నున్నచో సజాతీయులను సహజముగ హెచ్చరింపగలడు; భౌతికదేహధారు లైనచో శరీరపంజరవాసి యగు జీవాత్మ యెంత వికృతాకారులనైన గుర్తింపకుండుటకు కారణములేదు. కావున మన సోదరగ్రహవాసు లీయాత్రికుని పరిశీలనమునుండి తప్పించుకొనజాలరు.

ఇట్టి గ్రహసంచార మొనర్చుచున్న జీవాత్మ యే యేలోకముల సందర్శించునో, ఆ యా లోకములందున్న జీవులతో సంప్రతింప ప్రయత్నించును ఆదేశవాసులు దేహధారులైనచో నీ జీవాత్మ పూర్వభౌతిక దేహ సంపర్కవాసనచే మాయారూపము ధరించి, వారికి వ్యక్తీకృతమై యథోచితముగ నిష్టాగోష్ఠియొనర్చును. వారుభూతములైనచో మంత్రబంధప్రభావమున మన దృఢశరీర వరణము నధిగమించి, మనఃప్రవృత్తిన తయుస్ఫటికము వోలె విశదీకరించు మాంత్రికునివలె అదృశ్య

శక్తిచలనమూలమున వారితో సంభాషించును.

నానాలోక సందర్శనోద్యోగమున జ్ఞాన వికాసప్రమాణమున వివిధాంతరములలోనున్న జీవగణముల నీ యాత్రికుడు గాంచవచ్చును. ఏలోకమునగాని బుద్ధివిస్తరతలో దనకు లోకువయగువారున్న యెడల వారినుద్ధరించును. అమేయమేధాసంపన్నులున్న లోకమునకేగినపుడు వినయపూర్వకముగ వారి శుశ్రూష జేసి, భక్తిపురస్సరముగా వారియుపన్యాసము లాలకించి మనకన్న వేయిమడుంగులప్పటికే వికసించిన నిజజ్ఞానమును తన్మూలమున శతసహస్రాంతము విస్తరించుకొనును. ఈరీతి నపరిమితజ్ఞానసంపాదన సామర్థ్యమున ప్రజ్వలిత సోపానములపగిది రాజిల్లు నక్షత్రములలోనొకదానినుండి వేరొకదానికి ఊర్ధ్వాభిముఖుడై పోవుచు, సృష్టిరహస్యమందలి పరమార్థ మేతావునయైననుండి, అది శాశ్వతాగమ్యము కానిచో నచ్చోటికి చేరవచ్చును.

జీవాత్మ, తన సంచారములలో మనకన్న నజ్ఞానతిమిరావృతులగు జీవులు వసించు లోకము చేరెననుకొందము. మన ఆదిమకాంతారవాసులు నియమించుకొనినవాటికన్న వారిమతాచారములు సాంఘికపద్ధతులు రాజశాసనములు క్రూరమై, అశ్లీలమై, మహాఘోరమై యుండును. మన మీలోకమున నివారించి జయించి, నిర్మూలించు దురంతక్షామములు,తీవ్రతరరోగములు మొదలగుజాడ్యములు పెనుభూతములవలె ఆ జీవులపైబడి క్షణక్షణము లక్షలకొలది నశింపజేయుచుండును. తా గ్రహించిన రహస్యములు వారి కెఱిగించి దురదృష్టవశమున వారుపాల్పడిన దుర్భరక్లేశములనుండి వారినయ్యవసరమున నుద్ధరించుట మనపథికుని ముఖ్యవిధియై యున్నదిగదా?

పరలోకవాసులతో కొందరపారవిద్యాపారంగతు లనుకొనుట కవకాశ మున్నది. అట్టివారిలో కరుణాపారీణుడగు జీవాత్మ యొక్కడు మన వసుధ కేతెంచిన నెట్లుండును? మన శాస్త్రీయాన్వేషణములు, వివిధమతచర్చలు, వాగ్బహుళ తర్కవాదములు, బాలిశకళావాఙ్మయములు, రాజ్యాగ్రహశాసనములు, దుర్బలశాసనములాదిగ వానికి హృదయంగమముగ తోచకున్నను, ప్రకృతిజన్యమై మానవాతీతమగు దురన్యాయములు వానినని వార్యముగ నాకర్షించుట నిశ్చయము. నిర్హేతుకముగ వ్యాధిగ్రస్తులై మహామారులకాహారులగుచున్న శిశువులు హతాశులై, నిరాశ్రయులై, నిరర్థకులై, జీవితాంతమువఱకు భయంకరవ్యథాభారమున క్రుంగుచున్న వృద్ధులు నివేదించుదృశ్యము వాని నామూలాగ్రము చలింపజేయును. మన వైద్యశాస్త్రము మీవఱకు కనుగొనజాలని యౌషధరాజములననాదిగ హస్తగతమొనర్చుకొని, తత్ప్రయోగమునం దారితేఱిన అభ్యాగతు డొక్క స్వచ్ఛందపదోచ్చారణతో యమయాతనలు మాయమొనర్చి స్తనంధయులకు పూర్ణారో

గ్యమును, వయోవృద్ధులకు జీవితసౌఖ్యమొన గూర్పకుండునా ?

అట్టి మహాభాగ్యము మన కెన్నడైన లభించెనా? సృష్ట్యాది గతించిన కాలములో జననీగర్భసంభవుడు కానట్టి పథికు డేలోక మున నుండియైన వచ్చి మనల నుద్ధరించెనా? పరలోకవాసు లెన్నడైన మనకుమహోపకార మొనరించి రని సందేహించుటకైన అవకాశ మున్నదా? స్వానుభవము, కల్పనా సామర్థ్యము, విజయోత్సాహము, సౌఖ్య స్థానాభిలాషకన్న మన జ్ఞానాభివృద్ధి కాది నుండియు చేదోడైన వేమైనగలవా? అట్లయిన దీని పర్యవసానమేమి? అపారవిశ్వమున గల బహుధానేకలోకములలో మనకన్న మేధా నిధులు లేరన్నచో దోషమున్నదా? ఆకాశ మయ విశ్వములో భూవాసులమగు మనము ఏకాకులమైతి మని భీతివివశుల మగుటకు హేతువులేదా? అనంతవిశ్వసామ్రాజ్యము నకు మనమే నవరత్నఖచితకనక మకుట మైనచో నింతకుమహోన్నతముగ నాశింప దగిన దేమున్నది? భావి మహోత్కృష్ట కాంతిపూరుల మగుట కే మున్నది? ఐన, ఈ విశ్వమేమి? ఈ విశ్వ మును సృజించిన భావమో, విధియో, శక్తియో, దైవమో,—అదేమి ?

దమ్ము చాలదు C. C. R.

ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్నము

వోలేటి వేంకటసుబ్బరాయశాస్త్రి

ఆశ్వయుజమాసపు 'భారతీపత్రిక'లో "శ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వరకవుల ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్న" మను నాటకమునందలి కొన్ని విషయములను గుఱించి నే నొకచిన్న వ్యాసమును వ్రాసితిని. దానిపై శ్రీవేంకటశాస్త్రులవా రాగ్రహపూరితులైనన్నుఁ దమ విధేయకోటినుండి వెలిబుచ్చి, ప్రకృతమున కనుసరింపని వ్యక్తిగత ప్రసంగములతో నాప్రశ్నలకు సరియగు సమాధానమిప్పింపకయే, నన్నెఱిఁగియుఁగూడ "గండంగడచి పిండం బయలుపడితే" యనిసూచ వ్రాసి, యొకపెద్దవ్యాసమును సముల్లేఖించిరి. ఏమైననేమి? పెద్దలగువారి వ్యాసమునందలి వ్యక్తిగతవిమర్శనాదికమును గణింపక, పైనాటకమునందు శేషించియున్న నాసందేహములనుగూడఁ బనిలోపనిగా జోడించి, తిరిగి యీవ్యాసమును వ్రాయ సాహసించితిని. ఈ నాహృదయము నెఱిఁగి శ్రీశాస్త్రులవారు దయతో సమగ్రముగా సమాధాన మిప్పింతురని యాశించుచున్నాఁడను.

"ఈమూఁగురు జామాతల"కనుపద్యము సందేహాస్పదముగా నుండుటచే నేనడుగుటలోఁ దప్పులేదుకదా? షష్టిపూర్తి మహోత్సవ సందర్భములో శ్రీవారి గ్రంథరాజములను దిరిగి సమగ్రముగా నచ్చొత్తించునప్పుడు శ్రీశాస్త్రులవా రీవిరోధమును జెప్పినట్లును, దానిపై శ్రీకాటూరి వేంకటేశ్వరరావుగారు దిద్దినట్లును నాకుఁ దెలియలేదు. గురువులు మెప్పించిన శిష్యులగువారు దిద్దిన దిద్దఁగలుగుదురు. షష్టిపూర్తి ముద్రణమునఁ గూడ వారు సాధారణులకు సాధ్యపడని పద్యమునుమాత్రమే దిద్దిరి. మఱియొకచోట దిద్దలేదు. అదెట్లున్న నేమి?

ఇంక శ్రీశాస్త్రులవారి నాగ్రహపూరితులనుగాఁ జేసిన నావ్యాసములోని విషయమునకు నాయాశయమును దెలియఁబఱుచుచున్నాను. సమంజసమో, అసమంజసమో సహృదయు లాలోచింతురుగాక!

"వెక్కిరింపఁబోయి బోల్తాపడుట" యనునది శ్రీశాస్త్రులవారి కాగ్రహమును గలిగించినది. ఆవాక్యమునకు నే ననుకొనిన యభిప్రాయము తగియున్నదని యే తలఁచి యారీతి నుపయోగించితిని. అట్టియభిప్రాయము దానికి సరిపడనిచో క్షంతవ్యుఁడనే. ఆగ్రహబుద్ధితోఁగాక సరసాభిప్రాయముతో నీ విషయమును బరిశీలింతురుగాక!

తాను బ్రతిఫలింపఁ దలఁచుకొనుటచే బింగళి సూరనార్యుఁడు శుచిముఖిపాత్రను గవయిత్రిగాను, విదుషిగానుమాత్రమే చూపియున్నాఁడు. అంతమాత్రమునఁ బ్రకృతమునకుఁ గలుగు ప్రయోజనముకంటె ధారణాసంపత్తితోఁ గూడుకొనినదని చెప్పుటచేఁ బ్రయోజన మెక్కువగానుండునని తలఁచి, పిం. సూ. కంటెఁ దమకెక్కువశక్తి గలదని చూపుటకేగదా వీ రారీతిగా వ్రాసియున్నారు. పిం. సూ. కవియుఁబండితుఁడును మాత్రమే కాని శతావధానాదికమును జేయఁగలవాఁడుకాఁడు. మేమో పండితులము, కవులము, శతావధానాదికమును జేయఁగలవారమునని లోకులకుఁ దెలుపుటకేకదా యీవిషయమునుగూడఁ దఱచుగా వ్రాయుట. ఇది పిం. సూ. ను వెక్కిరించుటకాదా? ఇట్టి యభిప్రాయముతో వ్రాసిన నావాక్యము ప్రకృతమునకు సమన్వయింపకున్నదా? సమన్వయింపనిచో క్షంతవ్యుఁడనే.

"ప్రభావతీప్రద్యుమ్న" మనుశీర్షకముతో నిదివఱలో వ్యాసమును బ్రకటించినప్పుడు నేను నాల్గు విషయములఁగూర్చి వ్రాసితిని.

1 ప్రద్యుమ్నగదసాంబుల పుత్రులెందఱు? ముగ్గురని యొకచోట, నల్వురని వేఱొకచోటనుండుటచే బూర్వోత్తర విరోధముగా నున్నది. నల్వురగుటచే "ఈమూఁగురు జామాతల" కనుపద్యమును దిద్దవలయును.

2. శుచిముఖి పాత్రలోఁ బ్రతిఫలింపఁబోయి ప్రత్యక్షవిరోధమును బరిశీలింపలేదు.

3. "నలినాసనవాహనహంసములలోని యొక మరాళపతి ధర్మపత్ని" నని ప్రబంధములోని పుత్రిని బత్నిగామార్చుటలో ఫలము. వివాహసంబంధముకుదురు నట్లుతోఁపదు. "వంశపతి సారససంభవు తేరివార్వ" మనుటచే విరోధముగానున్నది.

4. రాజరాజేశ్వరియొక్క దయచేఁ గవిత యలవడినట్లు చెప్పి వాణీదయావిశేషముచేనని నేఱొకచోట నుండుటచే విరోధముగానున్నది.

ఇఁకనీవ్యాసములోవ్రాయఁబూనుకొనిన నూతన సందేహములను నిరూపింతును. షష్టిపూర్తి ముద్రణము నీసారి చూచియేవ్రాయుచుంటిని. తప్పులున్న క్షమింపఁ బ్రార్థన.

1 ప్రద్యుమ్నగద సాంబులు ముగ్గురును కృష్ణ పుత్రులా? నావ్యాసములో "కృష్ణపుత్రులగు ప్రద్యుమ్నగదసాంబులని వ్రాసితిని. ఈవిషయమున నేమేని శంకచేయుదురేమోయని తలఁచితిని. కాని యట్లుచేయ లేదు. గదుఁడు కృష్ణసోదరుఁడుగాని కృష్ణపుత్రుఁడు గాఁడేమో? కృష్ణసోదరుఁడనుటకు హరివంశము పూర్వ భాగము-

"వసుదేవునకు బాహ్లీకపుత్రియైన రోహిణి ప్రథమపత్నియై బలభద్రుండాద్యుండుగాఁగ్రమంబున...... గదుండునను కొడుకులంజిత్రయను కూఁతుంగాంచె"

"దేవకియాదిగాగ వసుదేవుఁడు......
సూనులఁ బల్వుర నాగదాదులన్."

ఉత్తరభాగము-

"విను ప్రద్యుమ్నుఁడు జనియిం
చిన నెలలో ననఘపుణ్యశీలుఁడు పుత్రుం
డనుపమశౌర్యుఁడు సాంబుఁడు
జనియించెను జాంబవతికి జగదభినుతుఁడై."

భాగవతము-నవమస్కంధము.

"వసుదేవునివలన రోహిణియందు బలుండును... గదుండును."

వాచస్పత్యం-గద—రోహిణీ గర్భజాతే వసుదేవపుత్రభేదే. గదాగ్రజ—గదస్యాగ్రజః. శ్రీకృష్ణే. తస్యసాపత్న్యభ్రాతృత్వేపి ఏకపితృకత్వేనతస్యగదతో౽గ్రజత్వాత్ తథాత్వమ్." అమరకోశము మున్నగునిఘంటువులలోఁగూడ గదాగ్రజ శబ్దము గనఁబడుచున్నది.

"జగాద్వాగ్రే గదాగ్రజమ్" అని మాఘకవి ప్రయోగము. గదుఁడు కృష్ణునకు సోదరుఁడేగానిపుత్రుఁడుకానియెడల "నల్వురు......వారె . పోయగుదురు నాగుమనవ్వలు," "ఇటనాత్మజులూనిరియుద్ధభారమున్" అనుట యెట్లు సరిపడును?

చంద్రప్రభుండు:—"తాతా! చంద్రవతీ గర్భసంజాతుండు గదాత్మజుండు మీమనుమండు చంద్రప్రభుండు మీకిదె నమస్కరించుచున్నాఁడు." అనుట సరిపడునా?

ఈవిషయమును బరిశీలించియేకాఁబోలు పింగళి సూరనార్యుఁడు పంచమాశ్వాసమునకుఁ జివర "అంత నచ్యుతుండు.. ...తదాధిపత్యంబునకుఁ బ్రభావంతునిఁ జంద్రప్రభుని గుణవంతునిఁ గీర్తిమంతునిం బట్టాభిషిక్తులంగావించి, కొడుకులం గోడండ్రనుం దమ్మునిమఱఁదలి" నని వ్రాసియున్నాఁడు. "కోరికఁ దావకానుజుని కూఁతులకుం బతులైనవారు మావారలె" యనుటలోఁ గూడ స్పష్టపడుచున్నది. గదుఁడుసోదరుఁడైనపక్షమున నిట్లుచెప్పించియుండడేమో?

2 దేవాంశసంభూతులుగనుండి మనుష్యాకారముతోఁ బూజింపఁబడుచుఁ గేవలస్వతంత్రతాసంయుక్తులుగ నొప్పినహనుమంతుని, గరుత్మంతుఁదక్కఁ దక్కిన తిర్యగ్రూపపాత్రల రంగస్థలమునఁ బ్రధానముగఁ బ్రదర్శించుట నాటకసమయానుగుణముగా నుండునా? ఎక్కడనో యేకదేశములోవచ్చిన, దాని నేదోరీతిగఁ ద్రోసివేయవచ్చునేమోకాని ప్రకృతనాటకమునఁ జాల వఱకునున్న శుచిముఖిపాత్రను నటకుఁ డేరీతిగా నటించి సామాజికులకు రసానుభూతిని గలిగించును?

హంసయొక్క యాకారముగానుండి నటకుఁడు నటింప వీలులేదనియే కాఁబోలు హోతావేంకటకృష్ణ కవిగారు "ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్న నాటకము"లో

"శుచి:—నాకాధిపా! దేవరవారి నందనవనంబునంగల మానససరోవరమందు విహరించెడు రాజహంసలలో నేనొకదానను. కామరూపసంచారిణి నగుటచే నే నిట్లు స్త్రీరూపంబున సంచరింపుచుంటిని" అని శుచిముఖి పాత్రను బక్షిరూపమునఁగాక స్త్రీరూపమున నటింపఁ జేయించినారు.

3 నాందిలో "రాక్షసఖండనక్రియ పయింబ్రేమించు" అనియుండుటచే నిందు ముఖ్యముగాఁ జూపఁ దలఁచినది వజ్రనాభవినాశనమా? అగుచో నిందుఁ బ్రధాన రసమేది?

4 "పరమ్మనకుఁ బూర్వమ్ముచే శాస్త్రబాధ చోదితంబు" "కృతాకృతప్రసంగిత్వ ముభయత్రతుల్యమే", "శీఘ్రోపస్థితమగుకతన అంతరంగమ్మగుచున్నదే" ఇట్టి వెంత పాత్రపోషణార్థమైనను నాటకాగులలో నుపయోగించుట తగునా? దీనివలన సద్యఃపరనిర్వృతికలుగునా?

"శ్రీవేంకట శాస్త్రులవారు రెండుసంవత్సరముల నుండి మిక్కిలియనారోగ్యముగా నుండినసంగతి నెఱుఁగకుండ నిటులేల వ్రాసితినో, శ్రీశాస్త్రులవారిపర్యాయ మీవిధేయకోటిలోనివానిపై దయనుంచి బాగుగా నాలోచించెదరుగాకయని ప్రార్థించుచుంటిని.

అక్కచెల్లెండ్రు హంపీమార్గమున

పిక్టోరియల్ ఫొటోగ్రఫి

తేజోలేఖనాన్ని కొత్తగా నేర్చుకున్న వ్యక్తికి దానివిషయమై దిగులేవుండదు. తనకు బాగుందనితోచిందల్లా తియ్యటమే ఆవ్యక్తిపని. ఇట్లాతీశేటప్పుడు మన మేమి తీస్తున్నామూ, ఇది తర్వాత ఇప్పుడున్నంత బాగావుంటుందా అన్న ఆలోచనేవుండదు. ఆవ్యక్తి పిల్లలుఎక్కడున్నా ఫోటోతియ్యటానికి బాగుంటారు. ఆవ్యక్తిబొమ్మలుతియ్యటంలో ఏమన్నా శ్రమపడాలిసిన విషయముంటే తనకు కావలిసినది బొమ్మలో పడుతున్నదా, లేదా అని చూచుకోవటంవరకే. కెమేరాలో సాధారణంగా లోపం వుండదు గదా? తరువాత బొమ్మలు ఎవరు కాగితంమీదికి తీసిపెట్టలేరు?

నిజమాలోచిస్తే ప్రతివ్యక్తి ఇట్లాబొమ్మలుతీసి తగలెయ్యాలిసిందే. కాని ఈతమాషా ఎంతకాల మనేది ప్రశ్న. సాధారణంగా ఆరునెల్లయ్యేటప్పటికి విసుగేస్తుంది. ఎందుచేతనంటే ఫోటోతీసి చూసినప్పుడల్లా పన్నెండింటికి ఒకటి వస్తే బాగారావటం, తతిమ్మావన్నీ ఏదోవిధంగా చెడిపోవటం, చివరకు తనకు ఫోటోలు తియ్యటం చేతకాదని అనుమానంవేసి మళ్లీ ప్రయత్నంచేసి అవీ బాగా రాకపోగానే నిర్ధారణ కావటం తరచుజరగటంవల్ల. ఇది సాధారణంగా ప్రతివ్యక్తికీ తప్పదు.

కాని ఈ వ్యక్తులలో కొందరు తెలివిగలవాళ్లమనుకునేవాళ్లున్నారు. వీళ్లు అనుకున్నబొమ్మలు తప్ప తియ్యరు! అనగా కనపడ్డదల్లా తియ్యరు. బీచి, విడోస్ హోము, క్వీన్ మేరీకాలేజి, హైకోర్టు, వాళ్ల బాబాయి!

ఇట్లా ఫోటోలు తీస్తుండగా స్వాభావికంగా మంచిఆర్టిస్టును చెయ్యటానికి ప్రకృతే అవకాశమిస్తుంది. కాగితంమీద బొమ్మతీసిచూడగానే "అరెరె! అదిలేకపోతే ఈ బొమ్మ ఎంత బాగుండేదిరా!" అంటాడు. అంటే మనిషివెనకాలో, పిల్లవాడివెనకాలో ఏదో అసహ్యంగానో, అడ్డంగానో వుంటుంది. లేకపోతే ఇంకేదో విధంగా బాగుండదు. వ్యక్తి అదిగుర్తించటమె మొదటి స్థితి. పాటకచ్చేరి కాబోయేముందర సుతిపెట్టినట్లే. తరువాత తనేదోబొమ్మతియ్యగానే అదిఎందుచేతనో తనకేకాకుండా (దానివిషయం పూర్తిగా తెలిసినవాడవటంచేత!) ఇంట్లోవాళ్లందరికీ (దానివిషయం ఏమీ తెలియనివాళ్లకి) బాగుంటుంది, అదితప్పితే వాడిబొమ్మకాకపోయినప్పటికీ. ఈబాగున్నబొమ్మను తనుతియ్యలేదు. ఎట్లాగో పొరబాటునవచ్చింది. తను మళ్లీ తియ్యలేడు. పైగా ఆబొమ్మ ఎందువల్ల బాగుంది? అందులో ఏముంది? ఈప్రశ్నలు, ఆలోచనలు సుత్తిపెట్టి కొట్టినట్లు వ్యక్తికి ఒకవేదన కలిగిస్తయి. ఈ వుకరాబొమ్మనే ఆ వ్యక్తి కొన్నాళ్లు తెగచూస్తాడు. చూసినకొద్దీ ఆబొమ్మ ఇందువల్ల బాగుండవచ్చునని అనుమానంవేసి తర్వాత నిర్ధారణవుతుంది. తను ఇదివరకు తీసినబొమ్మలలో ఒక్కటీ బాగుండదు. ఇట్లా మంచిబొమ్మ ఒకటి తీసి అది మంచిదని గుర్తించగానే ఫోటోలు తియ్యటంలో జోరు తగ్గుతుంది.

ఇట్లా మంచిబొమ్మలు పొరబాటున రావటంకంటె వ్యక్తి ఎప్పుడుబడితే అప్పుడు అటువంటిబొమ్మలు తియ్యగలిగే శక్తికన్న ఇంకోటి కళోపాసకుడి జీవితంలో కోతగ్గదిలేదు. ఈ బొమ్మలకే Pictorial Photographs అనిపేరు వీటి కంతూ లేదు, అయిపోవటమంటూ లేదు.

వ్యక్తి పైనచెప్పిన స్థితికొచ్చింతరువాత ఆలోచనలు జాస్తవుతయి. తనకి ఏబొమ్మాబాగుండదు. తనుబొమ్మలు తియ్యలేడు! తన కసలు ఫోటోగ్రఫీ ఏంచాతవును! ఈ స్థితిలో ఎవరన్నా "మా అబ్బాయి ఫోటో తీసి పెట్టండి!" అని అడిగితే "నేనుతియ్యలేను." అనిచెప్తాడు. వాళ్లకిది అర్థంగాక గర్వ మెక్కువైందనుకుంటారు.

వ్యక్తి ఈస్థితిలో చాల అవస్థలుపడతాడు. ఒక పురుషుణ్ణిప్రేమించిన స్త్రీకిమల్లేనే! తనకు మంచిబొమ్మలు తియ్యాలనివుంది. కాని "ఎట్లా?" అనేప్రశ్న ప్రతిసారీ ఎదురౌతుంటుంది. తరవాత మనస్సులోనే బొమ్మ

లను కల్పిస్తాడు. ఇక్కడో చెట్టు, దానిమీద అటునించి సూర్యరశ్మి, పక్కనకొంత ఖాళీ, తరవాత ఆదివరగేటు. ఇట్లా మనస్సులో వున్న బొమ్మలను తియ్యాలనుకుంటాడు ఈ స్థితిలో Photographyమీద పత్రికలు, పుస్తకాలు తెప్పించి చదవటం సమయానికి కూరలో తిరగమోత వెయ్యటంతో సమానం! ముఖ్యంగా అందులో వున్న బొమ్మల్ని జీర్ణంచేసుకోటం. మొదట చాలబొమ్మలు బాగుండవు! ఈబొమ్మలు ప్రచురించినందుకు పత్రికవాళ్లకు సిగ్గులేదనుకోవలిసివస్తుంది. కొంతకాలమైంతరువాత పత్రికవాళ్లకు సిగ్గులేదనుకోటం పొరబాటేనని ఆవ్యక్తికి తెలుస్తుంది. ఈబొమ్మలు చూడటంలో ఇంకోచిక్కుకూడా వస్తుంది. అదేమిటంటే తన మనస్సులో అట్లాతీస్తేబాగుంటాయి అనుకున్న బొమ్మలు (తనబొమ్మలు!) ఎవరో తీసి పత్రికల్లో సిగ్గులేకుండా వేయిస్తారు. ఈ దెబ్బసరిగా నడినెత్తిమీద పడుతుంది. తనసలే ఫోటోలు తియ్యలేకుండా వున్నాడు. ఆపైన సాధ్యమైనంత త్వరలో తీద్దామనుకుంటున్న బొమ్మలు ఇదివరకే ఎవరో తీస్తే తన గతేమిటి? ఈసమయంలో ప్రతివ్యక్తికీ నిరుత్సాహం కలుగుతుంది. వ్యాసరచయితల్లోకూడావుంది ఈవిషయం. కాని ఇట్లా నిరుత్సాహం చెందటం మంచిసంగతికాదు. పైగా సంతోషించాలిసినవిషయం. ఎంచేతంటే తను ఇట్లాతీస్తే బాగుంటాయి అనుకున్నబొమ్మలు నిజంగామంచివేనన్నమాట! కళ ఒకడి సొమ్ముకాదు. కొందామంటే దొరకదు.

ప్రతివ్యక్తికీ కళ అబ్బదు. కాని ప్రతివ్యక్తిలోనూ కళలవలసులుంటయి. వీటిని వృద్ధిచెయ్యవచ్చు. వృద్ధిచెయ్యకపోవటం వృద్ధిచెయ్యకుండా వున్నవాళ్లదే తప్పు. ఈవృద్ధిచెయ్యటమనేదే లేకపోతే ప్రస్తుతం లోకంలో ఇంతమంది కళోపాసకులుండేరు. వీటిని వృద్ధిచెయ్యటానికి మొదలు ముఖ్యంగా ప్రకృతిని గమనించటం. ప్రకృతికన్న అందమైంది లేదు. ప్రకృతిలో ప్రతిచోట అందముంది. అది కనిపెట్టేవాడే గొప్పకళోపాసకుడు.

కొన్నిపుస్తకాల్లో ఈ Pictorial Photographyకి కొన్ని Principles వున్నయి. వీటినన్నిటిని Satisfy చేస్తే ఆబొమ్మ తప్పకుండా Royal Photographic Society లో పాస్ అవుతుంది. కాని ఆ బొమ్మ బాగుండక పోవచ్చు! ఈ బొమ్మల్లో టెక్నిక్ జాస్తిగా వుంటుంది. ఎంత సేపటికి ఆ Principles దగ్గిరికి రానియ్యకుండా, వాటిని అతిక్రమించకుండా తియ్యాలి. అప్పుడే అవి బాగుంటయి. Principles కోసమే తీశే బొమ్మ తాళంకోసమే పాడేపాటల్లే వుంటుంది. పుస్తకాలన్నీ చదివి మనిషి కొంతరట్టులోపడ్డ తరువాత ఈపుస్తకాలన్నీ అనవసరమనిపిస్తుంది. అదీనిజమే! కాని ఆమాటని పుస్తకాలు చదవకుండా వుండకొద్దు. అవి తప్పకుండా అవసరం. ఎట్లా అనవసరమో చదివినా తెలియక పోవచ్చుగాని చదివింతరువాత ఇవి అనవసరమని అనుకుంటేతప్పులేదు. ఎందుకంటే పుస్తకాలెప్పుడూ పుస్తకాల అవసరాన్ని చెప్పవుకాబట్టి.

కొంతమంది ఏకళనూ చస్తేఅభివృద్ధిచెయ్యలేరు. అందులో కొంతజీవితంగడిస్తే అసలు చెయ్యలేరు. ఎందుచేతంటే వాళ్లకు ప్రతిదీఅనుమానమే! హార్మోనియంలో అన్నీ సరిగమపదనిసలే కదా? నోటితోపడ్డట్టు హార్మోనియం ఎందుకుపడుతుంది? అని వకాయన ప్రశ్న. ఈయన కొంతకాలంకింద హార్మోనియం నేర్చుకోటం మొదలుపెట్టాడు. బహుశా ఈపాటికి మానేసివుంటాడు. ఈలాగే ఈఫోటోగ్రాఫీలోకూడాఅనుమానాలువస్తయి. అసలుబొమ్మెందుకుపడాలి? నేను ఈపిట్టనెందుకు ఫోటో తియ్యటం ఆ అబ్బాయినితియ్యక? అదేమిటి మనిషిని పక్కకుతిప్పి ఫోటో తియ్యమంటాడు? ఎదురుగ్గా తీస్తే శుభ్రంగా మేడంతా పడుతుందికదా? నేనెందుకు పక్కకెల్లితియ్యటం? ఇటువంటివాళ్ళు వురట్టుపడియ్యాలన్నా, దీనియందు కొంచెము గౌరవముకలిగించాలన్నా ఒకమందుంది. అదిచాలచౌక! ఆవ్యక్తిని ఏమీలేని చోటును (ఏదైనాసరే. అంటేఅందులో ఫోటో తియ్యటానికి ఏమీలేనిది) ఫోటోతియ్యమనటమే! దాంతో కొంత జటిల వదులుతుంది. పొలాల్లో ఏమీవుండదు. మరిఎట్లా ఫోటోతియ్యటం? అప్పుడావ్యక్తికి ఏదో ఒకచెట్టుకాని, పుట్టగాని తనుతీశేఫోటోలో పడేటట్టుచెయ్యాలని తప్పకుండాతట్టుతుంది. ఇట్లాసాగిస్తే కొంతకాలానికి మనిషిని ఎందుకుపక్కకుతిప్పి ఫోటోతియ్యాలో, ఎప్పుడు

తియ్యాలో మేడని యెదురుగా ఎందుకు తియ్యకూడదో, ఎప్పుడు తియ్యవచ్చునో తెలుస్తుంది.

ఈఫొటోలుతియ్యటం నేర్పమంటారు కొందరు. వ్యక్తి మామూలుఫొటోలు ఆనందించటంపోయి, పైకి పోయింతరువాత (అంటే బ్రహ్మిగాడు కనపడ్డతరవాత!) ఈనేర్పటంకష్టం. అందులో కళతోకూడుకున్న ఫొటోలుతియ్యటం అనేది నేర్పటం కష్టం. ఎందుకంటే నేర్పేందుకేమీ లేదనీ, అందులో తన కసలు చాతకాదనీ ఆవ్యక్తికిస్పష్టంగా తెలుసునాయె!

ఈ Pictorial Photographyని నేర్పటానికి చాల Courses వున్నాయి. ఇవి ఎక్కువలాభం లేదు. ఇవి చెప్పేదిఏమిటంటే, తప్పుదోవలు, గుంటలు చూపించటం, మంచిదోవకుమార్గంఇది అనిచెప్పటం, ఇంతే. ఈ Courses కంటె స్వానుభవం చాలమంచిది. రెండు మూడువందల వ్యాసాలురాసి, చించి, అవతలపారేస్తే గాని మంచివ్యాసాలు వరసగా, ఎప్పుడుపడితే అప్పుడు, రాయలేని వ్యాసరచయితమల్లే, రెండుమూడువందలు ఫొటోలుతీసి వాటిని చూసి, అవి బాగాలేకపోతే కారణంఏమిటో తెలుసుకొని, మళ్లీ ఆతప్పు ఎన్నడూచెయ్యకుండా ఫొటోలు తీశేబట్టయితే ఒకవిధంగా ఆదీపం ఆరదు. తీసినప్పుడల్లా కొంతకాలంవరకు ఏదో ఒకపొరబాటు కనపడుతుంది. దాన్ని మళ్లీ రానియ్యకూడదు.

కాని ఈ అనుభవం బుర్రకెక్కి జ్ఞాపకముంచుకుంటే ఏమీలాభంలేదు. ఈ అనుభవం రక్తంలో కలిస్తేనే లాభం. ఇది జరిగినప్పుడు ఏవ్యక్తీ మొదటతీసినంత జోరుగా ఫొటోలు తియ్యలేడు. ప్రతిబొమ్మకీ ఆలోచన జాస్తవుతుంది. ఒకవేళ మొదట్లోనే మంచి ఫొటో రావచ్చు! కాని అది పెద్ద Fluke. గొప్పవాళ్లు చాల తక్కువ ఫొటోలుతీస్తారు. వాళ్లకి నూసులాం అవసరంలేదు. వాళ్లకి ఏది, ఎప్పుడు, ఎట్లా తియ్యాలో తెలుసు. అందుకనే వాళ్లుతీసినవి అట్లావుంటయి! మనకి చాల బాగున్నవి (ఆబొమ్మలన్నీ మనమే తీస్తే బాగుండేది అనుకునేవి!) వాళ్లకి చాల సామాన్యంగావుంటయి. ప్రతివ్యక్తీ రట్టులోపడ్డతరువాత చూచినమంచి బొమ్మల్లా తనే ఇదివరకు తీసివుంటే తనకి ప్రతికాంపెటీషన్‌లోనూ ఫస్టుప్రైజువస్తుంది అనుకోటం సహజం!

కొంతమందిపని Negative తయారుచెయ్యటంతో అయిపోతుంది. ఆ Negatives ని ఎవడికో ఇయ్యటం, వాడు వాటిని Print చేసిఇయ్యటం. ఇది లాభంలేదు. ఇవి ఇంట్లో చూసుకోటానికి తప్పితే మరెందుకూపనికిరావు. మంచికాంపెటిషన్స్‌లో వీటిగతి తెలిస్తే ఆఖరుప్రైజుకూడారాదు. Exibitions లోవీటినసలుదగ్గిరికే రానియ్యరు. ఇప్పుడు Exibitions లో ఎంతసేపటికీ ఒకటేపద్ధతి బొమ్మ అసహ్యంగాలేకుండి Print అత్యద్భుతంగావుంటే చాలు. మంచిబొమ్మతీసి అసహ్యంగా Print జేసి పంపిస్తే పొరబాటున మంచిబొమ్మ తీశాననుకుంటారు! కాబట్టి Printing విషయం పూర్తిగా తెలియాలి.

బొమ్మమంచిదైంది, కానిది తెలిసికోటానికి ఈకింది పద్ధతికంటె మంచిదిలేదు. JohnErith అనే అతను బొమ్మ తీస్తాడు. వెంటనే దాన్ని Print చేస్తాడు. బొమ్మలో ఏభాగ మవసరమో, ఏభాగ మనవసరమో తెలుసుకోటానికి నాలుగు బద్దలుపెట్టి చూస్తాడు. చివరకు ఆబద్దలమధ్యభాగం బాగానేవుందని అనుకుంటాడు. Negative లో ఆభాగాన్నే Enlarge చేస్తాడు. ఇట్లాచెయ్యటంవల్ల కలిగేలాభం ఏమిటంటే ఒకవేళ ఆబొమ్మ బాగా లేకపోయినప్పటికి పూర్తి Negative వుండటంచేత ఇబ్బందిలేదు కొందరు Negative ను బాగావున్నదనుకున్న భాగంవరకు కత్తిరిస్తారు. సాధారణంగా తరవ్వాత ఎక్కువ కత్తిరించామని విచారపడతారు. పోయిన Negative రాదు. మళ్లీ తియ్యాలనుకుంటే సాధారణంగా కుదరదు. ఒకవేళ కుదిరితీస్తే కత్తిరించకుండా వున్నప్పుడున్న మొదటిదే బాగుంటుంది. అట్లా Enlarge చేసి దాన్ని పెట్టెలో దాచిపెడతాడు ఆరునెల్లదాక! తరువాత తీశిచూసి అప్పటికీ తనకుబాగుంటే అప్పుడు దాన్ని Exibition కి పంపిస్తాడు!

నిజానికి ఒకవిషయాన్నిగురించి మంచిచెడు తెలుసుకోవాలంటే Time కంటె మంచి Test ఏముంది ?

రామ టెక్

క్రమధాటి వెంకటగిరి

మధ్యపరగణాలకు (Central Provinces) ముఖ్యపట్టణమైన నాగపూరునకు ౨౮ మైళ్ల దూరమున 'రామటెక్' అను ఒక చిన్నగ్రామము కలదు. ఈ గ్రామము సమీపమున ఒక చిన్నకొండపై శ్రీరాములవారిగుడి యుండుటచే దీనికి 'రామటెక్' అను పేరు కలిగెను. 'టెక్' అనగా కొండ. ఈకొండపై నుండు దేవాలయములన్నియు ౬౦౦ సంవత్సరములక్రిందట కట్టబడినవని శాసనముల ద్వారా తెలియవచ్చుచున్నది. ఇది యొక పవిత్రస్థానముగ పేరందినది. ప్రతి సంవత్సరము కార్తీకమాసమునందు పూర్ణిమ మొదలు పదునైదు దినములవరకు ఉత్సవము జరుపబడును. ఈ యుత్సవమునకు సరాసరి లక్షజనము కూడుదురు.

కాళిదాస మహాకవియొక్క మేఘదూతలో చెప్పబడిన "రామగిరి"యే యిదియని కొందరు చెప్పుదురు. శ్రీరాములు లంకకు పోవుమార్గమున కొంతకాల మిచ్చటనుండిరనియు,మఱలపట్టాభిషేకానంతరము శంబూకుడను శూద్రుడు తపస్సుచేయుచుండుటను గూర్చి బ్రాహ్మణులు మొరబెట్టుకొన, శంబూకుని వధించుటకు ఇచ్చటికి వచ్చిరనియు చెప్పుదురు. ఈ కొండకు "సింధూరగిరి" యనియు, 'తపోగిరి' యనియు పేర్లుగలవు. విష్ణువు నరసింహావతారమెత్తి హిరణ్యకశిపుని ఇచ్చట జంపగా కొండయంతయు రక్తప్రవాహములచే ఎఱ్ఱనాయెననియు చెప్పుదురు. ఇందువలన దీనికి 'సింధూరగిరి'యని పేరు. ఇచ్చటి రాళ్లుకూడ ముక్కలుగచేసిన ఎఱ్ఱనిరంగుతో కలసియుండును. అగస్త్యమహర్షి యీ కొండపై తపస్సుచేయుచుండినందున దీనికి "తపోగిరి" యనుపేరు వచ్చెనని చెప్పుదురు.

ఈ కొండ సుమారు ౫౦౦ అడుగుల ఎత్తు గలది. శ్రీరాములవారి ఆలయమున కెదురుగా లక్ష్మణస్వామిగుడి యొకటికలదు. ఇవిగాక కౌసల్య, సత్యనారాయణ, మహిషాసురమర్దని, లక్ష్మీనారాయణులు, వెంకటేశ్వరుడు, హనుమంతుడు మొదలగు దేవతల విగ్రహములతో ప్రత్యేకాలయములు గలవు. ఈ ఆలయములకు నలువైపులను ఒక ప్రాకారముకలదు. ఈ ప్రాకారము ౧౭౮3 వ సంవత్సరమున కట్టబడినది. శ్రీరామలక్ష్మణుల విగ్రహములు నల్లరాతితో తీర్చబడినవి. ఈ విగ్రహములు "ఢుదల"అను కోనేటియందు దొరికెననియు, శిథిలమైనందువలన మారువిగ్రహములు తీర్చి స్థాపింపబడెననియు చెప్పుదురు.

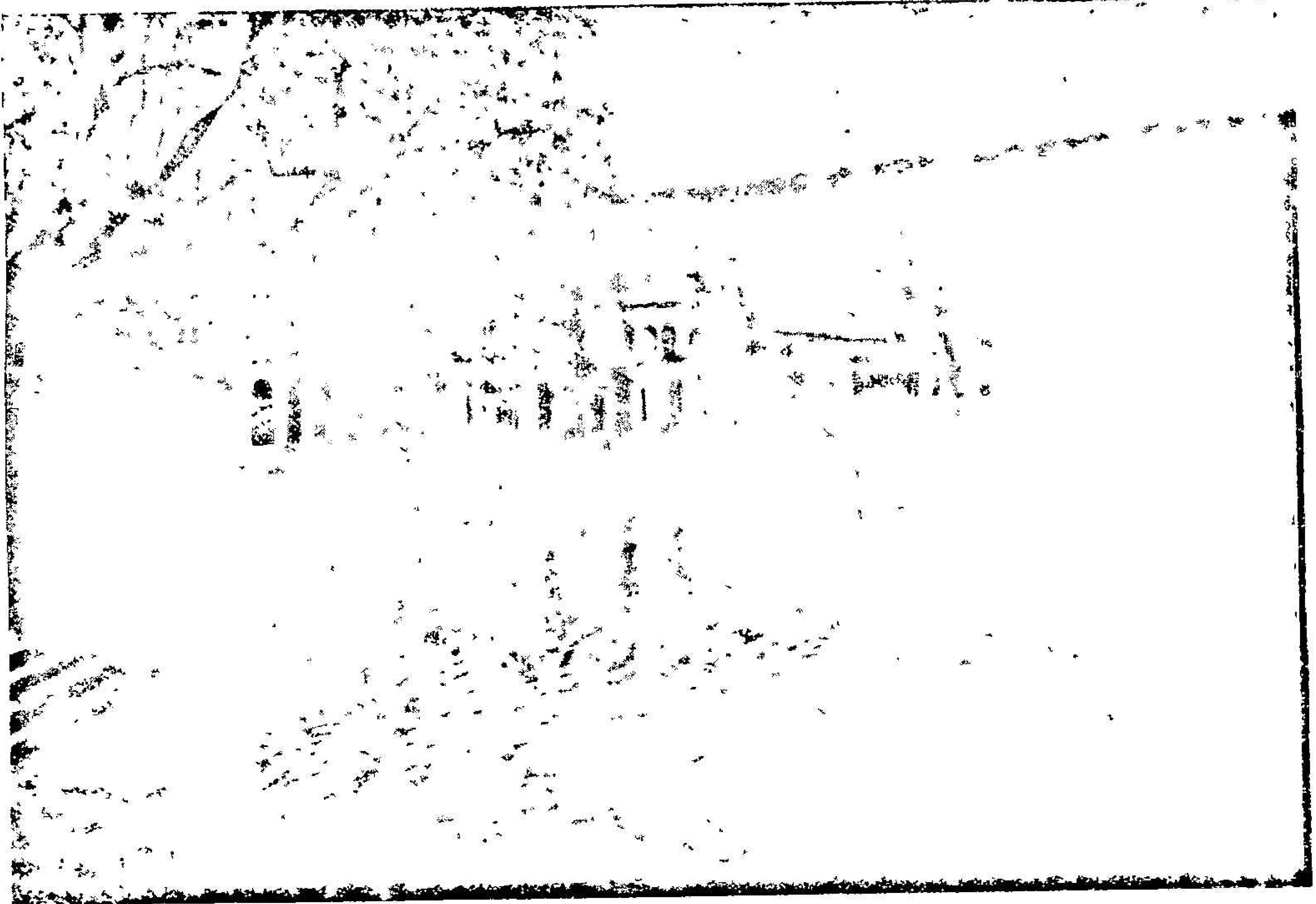
లక్ష్మీనారాయణుని గుడిపైన 'రామ యరోక'యను నొక గాలిమేడ (Balcony) కలదు. దీనిపైనుండి చూచిన, రామ టెక్ పట్టణము ఒకమ్యాప్ వలె కనబడును. ఇచ్చట "కబీరు చబుత్ర" అను నొక అరుగు కలదు. ఇది కబీర్ దాసు కూర్చొనుచున్న స్థలమని చెప్పుదురు. కాని ఇచ్చటిపూజారులు అది సూర్యవంశ రాజపుత్రికలు వన విహారానంతరము ఉయ్యాల లూగుచుండిన స్థలమని చెప్పుదురు.

ఇచ్చట మరియొక స్థలమునందు దశరథ మహారాజుయొక్క గుడియొకటికలదు. ఇచ్చటికి రాములవారి దర్శనమునకు వచ్చువారెల్లరు మొదట దశరథమహారాజు దర్శనము చేసికొని పిమ్మటనే దాశరథిదర్శనము చేయుదురు. ఇచ్చట మహారాష్ట్రులు కట్టిన ఆయుధశాల కలదు. మరియొక స్థలమందు వరాహవిగ్రహము కలదు. దీనికి సమీపమున నొక మహమ్మదీయుల మసీదుకూడకలదు. ఈ మసీదునుగురించి అనేకకథలు, పురాణములు చెప్పుదురు. ఇందులో ఒక సంగతి యేమన:- ఒకముసల్మాను ప్రభువు ఈ దేవాలయమును శిథిలపరచుటకు వచ్చినపుడు తేనెటీగ లతనిని క్రమ్ముకొని అతనికార్యమును భంగపరుప, అందునిమిత్త మతడు ఇచ్చట నొకమసీదు కట్టివెడలెను. అందువల్లనే ఇప్పుడుకూడ "రామరహీమ్ కోజో డాహై" అని చెప్పుదురు.

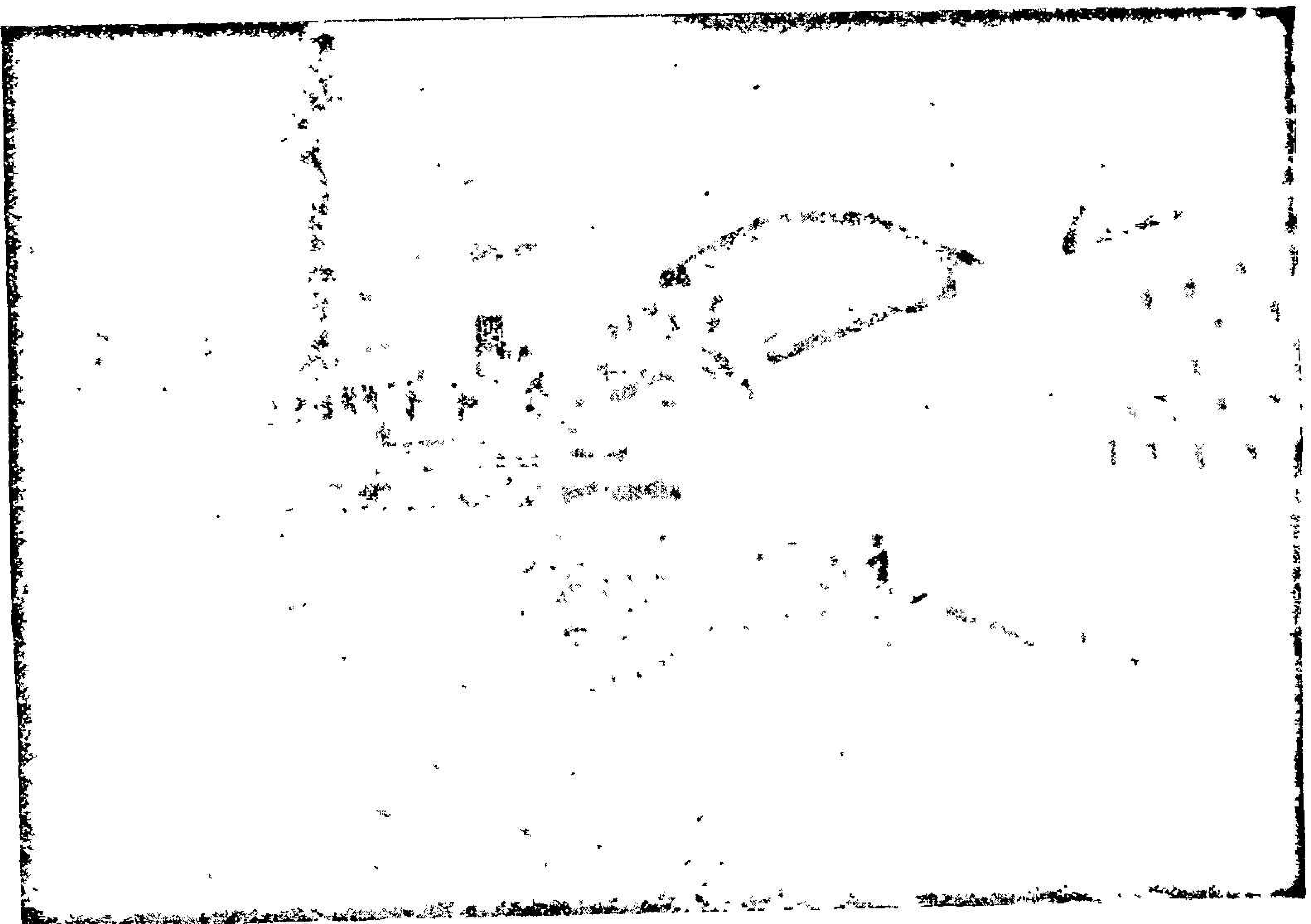
కొండకు సమీపమున చండికాదేవి యొక్క గుడియొకటి, అంబాతటాకమొకటి కలదు. ఈ తటాకముచుట్టును పెక్కు గుడులు కలవు. అందులో సూర్యభగవానుని గుడి చాలముఖ్యమైనది. ఇవి కాక చకోర్ధ, రామతౌలా, దశాశ్వమేధ మొదలగు తటాకములు నీ కొండ సమీపమున గలవు.

లక్ష్మణస్వామి గుడిగోడపై యొక శాసనముకలదు. ఇందులో చెక్కిన కొన్నియక్షరములు శిథిలమైపోయినవి ఇందులో మువ్వాతిక భాగమంతయు 'రామటెక్' తీర్థముయొక్క మాహాత్మ్యము వర్ణింపబడియున్నది.

ఈ శాసనములనుబట్టి ఈగుడులన్నియు ౬౦౦ సంవత్సరములకు మునుపే కట్టబడినవని తెలియుచున్నది. ఈ శాసనములో అనేక పవిత్రస్థలముల వర్ణనలు కలవు. అందులో చెప్పిన అష్టతీర్థములు యీ కొండ చుట్టును వుండు తటాకములే యని చెప్ప వచ్చును. ఈ కొండక్రిందనుండు 'అంబాల' తటాకమే పితృతీర్థమని చెప్పుదురు. ఇప్పుడు కూడ నిచ్చట పితృదేవతలకు, మృతినొందిన వారికి, తర్పణములును, ఆహుతియు నిచ్చువాడుక కలదు. "చక్రతీర్థ" యనునది యిప్పుడిచ్చట నుండు 'చకోర్ధ' తటాకమే. ఇట్లే అష్టతీర్థములన్నియు తటాకములుగానున్నవి. ఇచ్చటి కోట సమీపమున పుష్కరిణి అను సరోవర మొకటి కలదు. ఇచ్చటికి అనేక తీర్థయాత్రికులు వచ్చెదరు.

రామటేక్ ౧

రామటేక్ ౨

కొండపల్లి దుర్గము ౨

౧ శిథిలములు

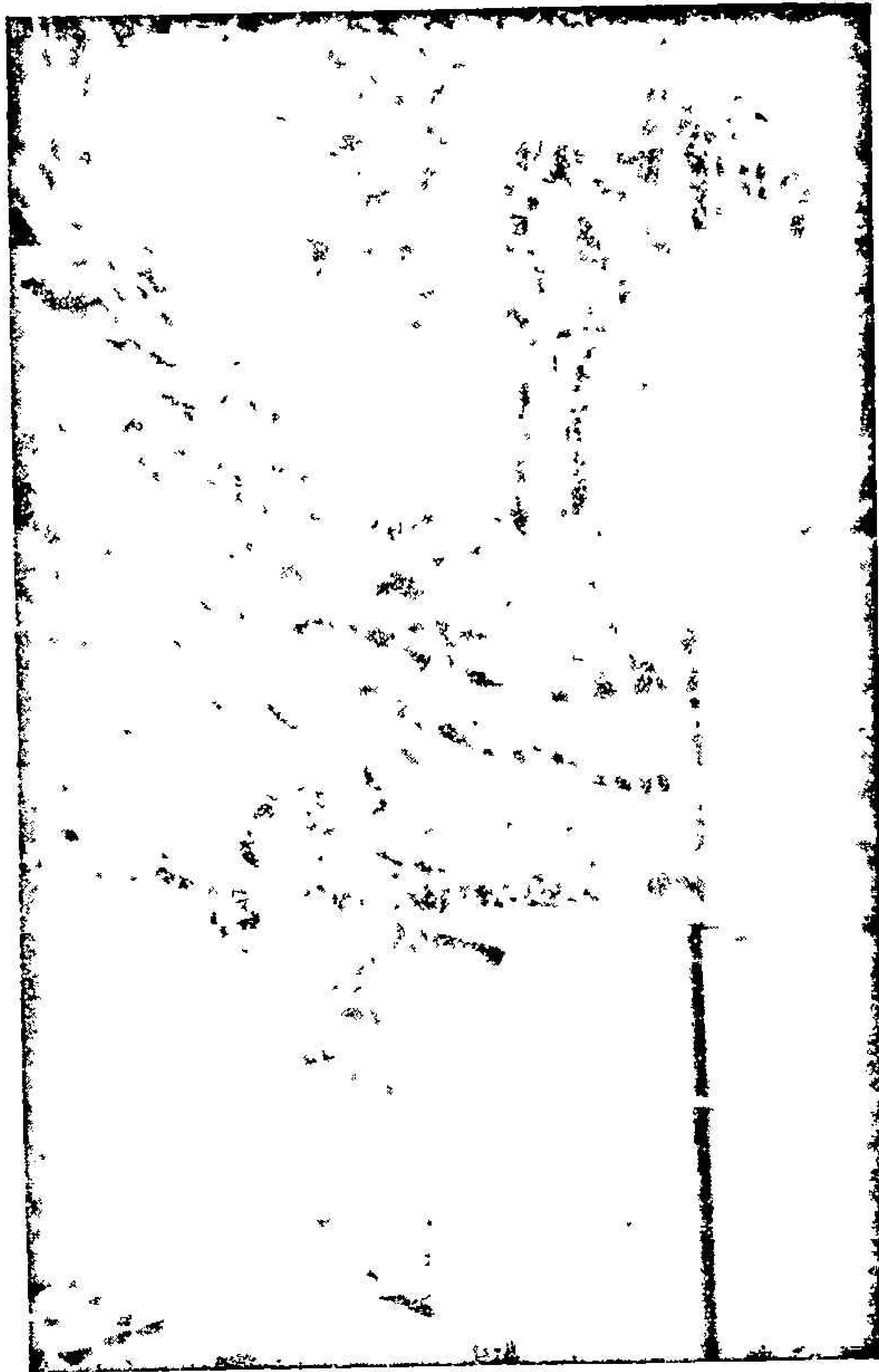
I. R. K. S.

౨ శిథిల సింహద్వారము

శ్రీ రామ దేవాలయమునకు పోవు మార్గమందు 'ధూమకేశ్వర' అను పేరుతో ఒక గుడి కలదు. ఇందులో లింగరూపముతో నొక విగ్రహ మున్నది. దీనికి ఈ పేరువచ్చుటకు కారణ మేమన:—

శంబుకుడను శూద్రుడు తపస్సుచేయుచుండుటనుగూర్చి బ్రాహ్మణులు శ్రీరాములవారితో "శూద్రుడు తపస్సుచేయుట కేవలము మతాచారమునకు లోపమనియు, శంబుకునియొక్క అహంకారమును అణచవలెననియు మొరబెట్టుకొనగ శ్రీరాములు కొండక్రిందినుండి బాణముతో శంబుకుని వధించిరి. అతడు చచ్చుటకు మునుపు శ్రీరాముని మూడు వరములు కోరెను—'తన శవమును శిలారూపముగ జేసి అచ్చటనే స్థాపింపవలెననియు, శ్రీరాములు ఆ కొండమీద నెల్లకాల ముండవలెననియు, తాను శ్రీరాములకు ముందే పూజింపబడవలెననియు కోరగా శ్రీరాములు ఆవరములిచ్చిరి. ఇందువల్లనే యిచ్చటికి వచ్చు యాత్రికులు మొదట "ధూమకేశ్వర మహాదేవ" లింగమునకు పూజ గావించిన అనంతరమే శ్రీరాముల వారి సేవచేయు వాడుక.

దుగ్ధసాగరం

నా మహారాష్ట్ర యాత్ర

—
జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి

తెరువునకొంతసే పల్లే నిలువంబడిపోతిని. చీకటి ఇంకనుపలుచబడలేదు. చలిగాలి అల్లనల్లనవీచుచున్నది. నలుదిక్కులు ఇంకనుసుషుప్తిమగ్నమైయున్నవి. అప్పటి నిస్తబ్ధత భావమయమైచూపట్టినది. రెప్పవాల్చక దశదిశలను పరికించుచుంటిని. చాలదూరమునుండి అపుడేదో మధురరవము వినవచ్చినది. సుదూరస్మృతిపథమున మధుమయ స్వప్నములను లేపుచు, ఆత్మచే "హాయి! హాయి!!" అనిపించు ప్రణయభావమువలె నానిస్వనము శ్రుతిగోచరమైనది. ఒక్కొకగీతికావాక్కు ఒక్కొక పిల్లగాలియలపై నధిష్ఠించి చెవిసోకుచు నాయంతరంగమునజొచ్చి అందనంత ఆనందవీచికల నుప్పొంగించెను.

మనుష్యస్పర్శనెఱుగక మంచుకొండపై నడయాడు గంగోత్తరి ప్రశాంతహృదమున అల్లన జారిపడు చల్లనిచినుకువలె శాంతిమయమైన ముహూర్తమున, శీతలమైన శర్వరీవాతావరణమున, చింతాస్పర్శనెఱుగని అంతరంగమున గీతికాహృదినుండి రాలు తియ్యనితలపు అనంతభావమహోదధికి కన్నతల్లియగునుగదా! మునులును, కవులును రమ్యప్రకృతియందే తమ జీవనములను కడప నిచ్ఛగించుట మానససరోవరమట్లందు నెలయు శాంతియందు గ్రుంకులిడి, గభీరధ్యానమున మనుగీతలీది క్రొంగ్రొత్తమానికములను చేబట్టుటకేకదా! సచ్చిదానందములందు త్రివేణియగుటపరికించి వారచ్చో విజ్ఞాన యాత్రికు లగుటకైకదా!

మనసంతయు నామధురరవముపై నిలిపితిని. పొలములందు నడిరేయి వినబడు తేటపాటవలె నది వినబడుచున్నది. అందు సంస్కృతపదములు లేవు. కాపులుచ్చరించు తేలికహిందీమాటలే పాటలైనవి. ఇట్టి మాటలేకదా నీట నవలీలగ గలియు చక్కెరవలె మనసున గలసిపోవును! విన్నన చుక్కలు తోచినంతన కొండలందు జోలపాడును పక్షిసంతానమును నిద్రపుచ్చు చల్లని కడుపుగల వెల్లువవలె, కొండొక పల్లెవాసిపవిత్రచిత్తమునుండి అల్లన వెడలు నాగీతిక అత్తటి నాసికావాసులను జోకొట్టుచుండెను. గీతికయందు మాటిమాటికి వినబడు సంబోధనశబ్దము "కన్హైయ్యా!"

గోకులవాసులు శ్రీకృష్ణుని "కన్హైయ్యా" అనుచుందురు. ప్రేమరసమును వెలారించునది తల్లిముద్దుగాని సింహాసనాసీనయైన రాజమహిషి యుచ్చరించు ముదల గాదు. మనసునకు ముద్దుగొలుపునది తల్లిమాటగాని సంస్కృతశబ్దముకాదు. సుధనుచిందించునవి శీతకర కిరణములుగాని మోటుత్రాళ్లా? చెమ్మటలందు పెంపొందిన సంస్కృతపాండితి చెమ్మటలనే పుట్టించునుగదా! సూనగర్భమునుండి యవిరళధారయై వెలువడు సౌరభమ్ములు గంధబంధురహృదినుండి సహజభావధారయే నిలింపుల కమృతము నొడ్డించిన దేవదేవునివలె జిజ్ఞాసువులయాత్మల కానందమునొడ్డించును. గట్టికాయలనుండిగాక లలితసుమదళములనుండియే మంచుమంచిముత్తెపుసేరుదాలిచిన రేకుమూకలనుండియే మధురవాసనలు వెడలులీల గట్టిమాటనుండిగాక చక్కనై, చల్లనై కోమలమైన పదములనుండియే తేనెతుంపురులు పోలు తలపులు వెల్వడును. చక్కనికవిత మెదడునకు బొప్పిగట్టించు జటిలవాక్కునందుగాక, కమ్మతావిని కలువడించుచు "హాయి! హాయి!!" యనిపించు పంసుపైరుపోలు తల్లిమాటయందే తన దివ్యార్థమును వ్యక్తపఱుపజాలును. ఈయంశమును పండితులందు మసలినపుడుగాక పల్లెలందు, పామరులందు మసలినపుడు గ్రహింపగలిగితిని. సంయుక్తరాష్ట్రములందలి పల్లెలందు చాలనెలలుండి, కవిజనమనసులు పోలు నచ్చటిపొలములందు పెక్కురాత్రులుకడపి, హిందూ

స్థానీయరైతులపాటలకు వీనులొగ్గి, పరమపరితోషమున మున్కవేసిన భాగ్యము నాకు చేకూరినది. "కన్హైయియా!" యని ముద్దుకృష్ణునికడుచనువున సంబోధించి, ఆవేశపూరితులై వారు పాటలుపాడుచుందురు. ఆహా! వానియందలి కైత ఎంతమహత్తరమైనది! హృదయమును కదలించునదేకదా కవిత! ఆత్మచే తాండవనృత్యము చేయించునదేకదా కవిత! మనసున తన్మయానందమును నిండించునదే కదా కవిత! ఇట్టి యద్భుతానుభవములను గేయములు కలిగించులీల మరేరచనములును గలిగింపవని నాయూహ. బిడ్డను ముద్దుపేరున బిలచియే కదా కన్నతల్లి సందెయందలి నిండుప్రేమను సుమ్మరించును! ముద్దుకృష్ణుని తలమార్కొనుచు మురిసిపోయిన యశోదవలె "కన్హైయియా!" యనుచు, నిర్మలాత్ములైన పాలికాపులు ఇంతింతనరాని యానందమున గంతువేయుచుందురు.

నాటిపాటయందలి "కన్హైయియా!" శబ్దము మాటిమాటికి చెవిబడినందున ననుకటి యనుభవములెన్నో నాస్మృతిపథమున పొడసూపినవి.* గోకులవాసియైన గొల్లయెవ్వరో యాత్రికుడై నాసిక కరుదెంచి మధుమయరజనీ సమయమున తన గొల్లదేవుని ప్రస్తుతించుచుండెనని గ్రహించితిని. పాట వినవచ్చుదెస కల్లన జని గొల్లనెచ్చెలిని చేరవలెనని మక్కువపడితిని. చాలదూరమునుండికదా అది వినబడుచుండెను! "పొలమునుండియో? పడిసెనుండియో? గుడినుండియో? ఎట్లుగ్రహింతును? అయినను కొన్ని యడుగు లాదిక్కుగాబోతిని. అపుడెవరో ఒకవ్యక్తి నాకెదురై "అయ్యా! మీ దేయూరు?" అని నన్నడిగినాడు. "నేను యాత్రీకుడను. త్రియంబకముపోదును. ఆపాట యెందుండివినవచ్చుచున్నది?" అని నేనడిగితిని. "కొందఱు కొందఱు యాత్రికులు ఇందుండి త్రియంబకము నడచిపోవుచుందురు. పోవుచుపోవుచునో, విడిసినచోటులనుండియో వారట్లుపాడుచుందురు" అని యాతడనినాడు. అట్టిపామరులతో, అట్టియమాయకులతో - యాత్రయందును, జగదీశునందును సంపూర్ణవిశ్వాసముంచినడచువారితో - పొలములందును, పైరులందును, కేలందును నిస్తబ్ధతయందును సలిపిన యాత్రయే యాత్ర! ఇట్టి యాత్రయందే ప్రతియంగుళమును, ప్రత్యంగుళమందలి ప్రత్యణువును బహుళభావ సంభరితమై మనకు చూపట్టును. ఆర్యావర్తమున పెక్కుతూరు లట్టియాత్ర సలిపి ధన్యుడనైతిని. గగనచుంబి మహావిశ్వవిద్యాలయమున, పెద్దపరీక్షలందు నెగ్గి, పెక్కుపసదనము లంది ఎంతో జ్ఞానమును పడసితినని నే నెన్నడు విశ్వసింపలేను. నా విశ్వవిద్యాలయము నుండి కదలిపోయి, విశాలభారతభూమి యందు పచ్చికపానుపులందు, పండుచేలందు, పర్వతసానువులందు, లోతులోయలందు, మంచుతెరువులందు, పల్లెవాసులందు, రైతుబిడ్డలందు మసలినపిడే నే నించుక విజ్ఞానమును సవిజూచితినని విశ్వసించుచుందును. నా యీ యాత్రను గుఱించిన కథనము నాంధ్రావని కప్పనమొనరించుట తెలుగున యాత్రకు సంబంధించిన గ్రంథములెవ్వియు లేవనియేగాక నిక్కంపు విజ్ఞానము లభించు తెన్నుల నెన్నో తోడిజిజ్ఞాసువులకు చూపజాలుదునని నమ్మి యని వినీతభావమునపాఠకమహాశయుల కెఱిగించుచున్నాను. ఆర్యావర్తమునందు వలెనే మహారాష్ట్రమందు గూడ అంగుళమంగుళమును పఠించుచు పయనముసాగింప నుద్దేశించి కొంతదినుక నెగ్గుపల నందితిని. మహారాష్ట్రమందు కొండలను, అడవులను విశేషముగ నుండుటచే, వానియందే విశేషకాలము కాల్నడకను కడప నిశ్చయించి సమతలప్రదేశములందు (నిర్దిష్టసమయమందు యాత్రను ముగించుకొనుటకై) అక్కఱగువేళలందు బండియందో, బస్సులోనో పయనముసాగించితిని. నాసికాత్రియంబకములనుండి బొంబాయి తరలిపోయిన పిదప అందుండి పలుపవలయు దీర్ఘమైన మహారాష్ట్రయాత్రకు వలసిన సన్నాహములను ముందే ఆయత్తమొనరించుకొంటిని. నాసికనుండి త్రియంబకము

* సంయుక్తరాష్ట్రములందును, అన్యప్రదేశములందును పాలికాపులతో నే గడిపినవేళను గుఱించిన విపులోదంతమును చదువరులు వేఱుగ్రంథమున విలోకింపగలరు.

నను నడచిపోవలెనని తొలుత నేను నిశ్చయించుకొననైతిని. నడచిపోవు యాత్రీకులం దెందఱో యుందురని నేనెఱుగనైతిని. నాటినిశీథినీసమయమున నట్టియాత్రీకులెవ్వరును నాకు సన్నిహితులుకాలేదు. పోయి, ఆపాటగానిని జేరుకొందమనినను, అల్లనల్లన నది గాలిలో లీనమైపోయినది! ఇక నడచి అత్తఱి ఎందరుగుదును? కావున త్రియంబకమువఱకు బస్సుమీదనే పోక తప్పదని గ్రహించితిని. "త్రియంబకముపోవు బస్సు కొంచెము ప్రొద్దెక్కిన పిదప బయల్దేరును. అది కదలుచోటు ఇచ్చటికి ఫర్లాంగుదూరమందున్నది. విశ్రమించుటకు మీ కందు చోటులభించును. దానిని చూపెదను రండు." అని తెరువరి పలికెను. వానితో కొంతదూరము సాగిపోతిని. అదూరమున నొకచావడిజూపి, "అది బస్సుప్రయాణీకులకై యేర్పడిన విశ్రాంతిగృహము. మీ రందు పరుండవచ్చును" అనిచెప్పి ఆవ్యక్తి తనదారిని తానుపోయెను. మెల్లగ నే నావిశ్రాంతిస్థానముకడ కరిగితిని. అది పశువులసాలవలెనున్నది. కొలది మాత్రపుస్తంభములపై కప్పునిలిచియున్నది! గోడలు లేవు! పలువురు నాలుగుమూలలందు నిద్రించుచుండిరి. రకరకము లగుఱ్ఱులు వినబడుచున్నవి. వారియం దాసమయమున ప్రవేశించు టెట్లు? మధ్యభాగమున నేదో పెద్ద బస్తా కానుపించినది. దానిసమీపమున జేరవచ్చునను కొంటిని. పోయిబస్తాపొంత చతికిలబడితిని. మేను వాల్చుటకు చోటులేదు. వాల్చవలెనను నిచ్ఛగూడ నాకులేదు. ఒకగడియ నేనెట్లో కాలక్షేపముచేయ నిశ్చయించితిని. కూర్చుండియు, నిలిచియు, ఒక్కొకయడుగు ముందులకువేసియు నిద్రించుమహాశయులతో * నీవ ఱిలో ప్రయాణములు సాగించుతరుణములు నాకులభించినవి. కాని యీయద్భుతచర్యలం దొక్కటియు నాకు పట్టుబడలేదు. కనులుమూసి నాటి యాత్రోదంతమును తలపోయసాగితిని. దీర్ఘయోచనమునకును నిద్రకును దగ్గఱిచుట్టరిక ముండునుకదా! యోచనామగ్నుడును, నిద్రామగ్నుడును బాహ్యప్రపంచమునుండి దూరముగ తొలగిపోదురు. నాకు కొంతసేపు యోచనయందు మునిగియుంటిని. వాయుతరంగములందు నెందో యంతర్ధానమైన మధుర కృష్ణగీతికనన్వేషించుచు శర్వరీనిస్తబ్ధతయందు నాయాత్మ యొంటరిగ చనుచుండినది.

శరీరమును, మానసమును కైదీనిపట్టి యుండు జోడుజోగులట్లు ఆత్మను పట్టియుండునుగదా! వీనిపై హుకుమ్‌చలాయించి, వీనిచే నిట్టి కర్జమైన

* ఇట్టివారిలో నరసింగదాస్ రాఠీ యనువ్యక్తి యొకడు. ఇతనిది రాజస్థానమందలి, బికనీరురాష్ట్రములోని 'దేశినోక్' అనుపల్లె. ఇతడు మంచిభక్తుడు. సరయూనది తీరమున నయోధ్యలో "స్వర్గద్వార" ఘట్టమునకు సమీపమున యాత్రీకులకై ఒకవిశ్రాంతిగృహమును కట్టించినాడు. ఏబదేండ్లు (పిల్లనిచ్చే పుణ్యాత్ముడు ప్రత్యక్షముకాలేదుకనుక) కఠినబ్రహ్మచర్యదీక్ష సలిపినాడు. తొండములేని విఘ్నేశ్వరునివలె తయారైనాడు. నాతో నీతడు ఉత్తరహిందూస్థానమున యాత్రసలిపినాడు. ౧౯౩౮ ఏప్రిల్ ౧౩వ తేదీని హరిద్వారమున జరిగిన అద్భుతమైన గంగాకుంభమేళ సమయమున నాతో నున్నాడు. నాటిఅపరాహ్ణసమయమున పలువురుసన్న్యాసులు అలంకృతగజములెక్కి మహాసంరంభమున జాహ్నవీతీరమున నుత్సవముసలిపిరి. ఎందఱెందఱో భక్తులు సన్న్యాసులు పోవుతెరువున నిలిచి, అచటిదుమ్ము పవిత్రవంతమైనదనియెంచి దానిని తలపైబోసికొనువారు. వీరిలో నరసింగురాఠీయొకడు. నాటిదృశ్యమును చూచుటకై గట్టుమీద బహుసంఖ్యాకులతోపాటు నేనుకూర్చుని యుంటిని. నరసింగ్ బూడిదబుస్సవన్నయైవచ్చి నాప్రక్క జతికిలపడి నాటియల్లకల్లోలమం దరనిముసములో గాఢనిద్రపట్టించుకొనినాడు. నాతో కలిసి ఈతడు దీర్ఘయాత్రసలిపినాడు. కడువడిగ చనవలయువేళలం దీతడు తప్పక కునికిపాట్లుపడువాడు. ఈతనివిచిత్రోదంతమునుచదువరులు వేఱుగ్రంథముల గాంచగలరు. అందు "ధమేనా" యనిపేర్కొనబడునాత డీతడే! తులసీదాసురామాయణమును చదువునపుడు మాటిమాటికీతడు తనముకొనుచు కడుఖింతగ నీతడు మాటలుచ్చరించువాడు. 'ధమేనా' పోలువింతశబ్దమును తఱచుగ పలుకువాడు గావున, వీనికి 'ధమేనా' గాడని నామకరణముచేసితిని.

రించునది కర్మయే. వీనిపట్టునుండి వదలి ఈశ్వర ధామమును చేరుకొనుట కాత్మ తపించుచుండును. కళ యిట్టిపట్టులనుండి వీనిని విడిపింపజాలునని నావిశ్వాసము. కళ ఈశ్వరమాత! కళామహత్త్వముకతన శారీరకమానసికనిర్బంధము నిరర్థకమగును. బుసగొట్టుచునెగయు విషోరగముకూడ నాగస్వరమువిని, తన క్రౌర్యమును నేలరాల్చి తన్మయచిత్తుడైనమహోభక్తునిభంగి ఆత్మహృదినానందమునునింపుకొని అందీదులాడదా? కళలందుమిన్నయైనది సంగీతమే! అందును మధురభావసంభరితమైన ఈశ్వరనామము గూడిన గీతాలాపనము ద్విగుణీకృత మాధుర్యమునదొలుకాడదా? ఎంగుదొన్నిలోని తేనియకంటె పుష్పాంతరంగమున నుప్పొంగు మరందము మహత్తరమైనదికాదా? దిక్కులేని యిల్లాలివలె నమవసనిశియందల్లాడు సుగంధముకంటె శారదచంద్రికలను తోడుజేసికొని కుసుమోద్యానము లందు విహరించు సౌరభము ఘనతరమైనదికాదా? దివ్యపుష్పకమెక్కి మేఘమార్గమున శ్రీరామునిగూడి పరమ పరితోషమున నయోధ్యకు మరలిన వైదేహివడువున, భక్తిభరమైన గీతావాక్కును ప్రోత్సాహించుకొని మనుష్యాత్మ దివ్యబృందావనమును చేరుకొనును. నాటి కృష్ణసంస్తవము విహంగపతి వీపెక్కి అదృశ్యుడైన విష్ణువువలె సమీరస్కంధము నధిష్ఠించి యెందో యరిగెను! అరిగిననేమి? శ్రీకృష్ణుని వెంట బఱతెంచు రాధలీల మనుష్యహృదయము మహిమోపేత వస్తువులను, శక్తులను అనుసరించుచుండును. కావున నొకప్పుడు మనుష్యదృష్టియందు తవులుకొనిన దృశ్యములును, మనుష్య కర్ణపుటముల జిక్కిన స్వాదుశబ్దములును, చెప్పనేల, మనుష్యానుభవమున జొరబడిన వివిధాంశములును, ఉచ్చులందు బడిన పిట్టబిడ్డలవలె మనుష్యస్మృతినుండి చులకనగ విడివడజాలవు. ఇట్టి యనుభవముల కతన మానవస్మృతి అమృతసూతియట్లు మధురభావపూరితమై యుండును. కావుననే కాబోలు మానులును, కవులును స్మృతిమహత్త్వమున కంజలిఘటింతురు! కావుననే కాబోలు వర్డ్స్ వర్తు మున్నగు ప్రతీచీకవులును స్మృతినుండి కైకొనిన తీపితలపులను వెలుపలికి తోడి తోడి వానిని రంగారు పద్యపంక్తులందు నింపిరి.

మనుష్యస్మృతి హిందూమతమందు విశేష ప్రాముఖ్యము నందినది. జన్మ జన్మలందలి వివిధానుభవములు మానవహృదియందు గూడియుండునని గదా హైందవ తత్త్వశాస్త్రము తెలుపుచున్నది! నేటి శాంతిదేవి దృష్టాంత మిందులకు ప్రత్యక్ష దృష్టాంతము. స్మృతిగర్భమందలి యనుభవములు మణిపేటికలోని రంగారు బంగారు నాణెములు పోలునవి. బైబిలులో పేర్కొనబడిన నాణెములు ("Talents")— మిల్టన్ కవిచంద్రు డుల్లేఖించిన నాణెములు ఆత్మవృద్ధికనిగదా నిర్దేశింపబడినవి. స్మృతిపేటికయందలి నాణెములును ఇట్టివే! కావుననే మన ఋషికవులును, కవి ఋషులును కనులు మూసికొని స్మృతిమంజూషములను దెఱచి అందలి నాణెములకతన నెంతేనిపరమార్థమును చేబట్టిరి.

రేపల్లె గొల్లపాడిన తియ్యానిపాట మేఘమాలికలందూగాడు దివ్యడోలికవలె నా స్మృతియందింకను దోగాడుచుండెను. శారీరకమైన నాటి పరిశ్రమనుండి, మానసికమైన నాటి పరితాపమునుండి విడివడి నా యాత్మ గోపాలుని పాటవెంట జనినది.

ప్రశాంత సలిలముపై హఠాత్తుగ దొరలిన బండరాయివలె ఆనందమగ్నమైయున్న నా హృదయమునపుడు మహాప్రళయధ్వని గుభాలుమనినది! పసుపుగూ కెవ్వుమనిరి! నే నులికిపడి లేచితిని! అంతవఱకు నా ప్రక్కను పడియున్న పెద్దబస్తాలేచి గణాచారివలె చిందులు త్రొక్కసాగినది! అదేటిచిత్రమో నాకు బోధపడలేదు. నేనత్తతివిడిసినది "దయ్యముల కొంప కాదుకదా?" అని తలపోసితిని. బస్తాలోనుండియే ప్రళయధ్వని వినబడుచున్నది! తక్కుంగలవారు గగ్గోలుపడిరి! కొందఱు స్మృతినెఱుగక పిచ్చివారివలె నటువసాగిరి! కొంతసేపటికి మహాకాయ యొకర్తుక కప్పుకొనినగోనెను క్రిందపాఱవేసి "చోర్! చోర్!!" అనియఱచి నాపైదుముక గమకించినది. అపుడపుడే తెల్లవారుచున్నది. వెలుతురులో అందఱూ నన్ను తేఱి

చూచిరి. "ఇది ఘోరమైన అత్యాచార"మని నే నూహించితిని. మదరాసు రాజధానియందుతక్క ఇట్టి మూర్ఖుల నెందఱినో భారతసీమయందు గాంచితిని. మెత్తగనూరకొనుట అవివేకమని గ్రహించి, లేచినిలిచి "మీ వలెనే నేనును ఇచ్చట విశ్రమించుటకై వచ్చి నాను. ఈముసలిరాకాసి ఇట్లేల యల్లరిచేయుచున్నదో యెఱుగను. చోటు తక్కువయగుడు, బస్తాయనితలచి సమీపమున గూర్చుంటిని. ఏదేని పీడకలగని ముసలిది అల్లరిచేసిన, క్షమింతును. 'చోర్! చోర్!!' ముందు ల పలికినయెడల దీని ముక్కుచెవులు కోయింతును" అని తీవ్రస్వరమున బలికితిని. అచ్చటచేరిన మూక (వీరిలో చదువుసంధ్య లెఱిగినవా డొక్కడును లేడు) సంగతిగ్రహించి ఆయవ్వను కసరికొట్టిరి. అప్పటి కాల్యకృత్యములు నెఱవేర్చుటకై నాకు తోడుపడిరి.

బస్సుకై తడసితిని. త్రియంబకము పోయి, అచటి గోదావరియందు స్నానముచేయ నిశ్చయించితిని. కావున నాసికలో నాటియుదయము వేగాని, టిఫిన్ గాని పుచ్చుకొననైతిని. బస్సుస్టేండుకడనున్న బల్లపై నేగూర్చుని యున్నపుడు ఒక్కని వెంబడియొకడు, పండాబకుద్ధాయిలు నాయొద్దకువచ్చిరి. 'నాసికలోని యాత్రముగించుకొని, పిదప త్రియంబకము పోవలెను. ఇట్లని శాస్త్రముచెపుతోంది' అని వారు తమతిమ కార్డులను నాకు సమర్పించిరి. "సరే వింటిని ఇకదయ చేయుడు" అని వారినిసాగనంపితిని. ఎనిమిది గంటలైన పిదప మేల్ బస్సువచ్చినది. పోయి దానిలో కూర్చుంటిని. పావుగంట సేపటిలో పెద్దంజలువేయుచు గజాసురుడు వచ్చిపడినాడు. నాసికస్టేషనునుండి అత డెట్లు వచ్చినాడో యెఱుగను. తెల్లవారువఱకు స్టేషను లోనే సుఖనిద్రజెంది, ఉదయమునలేచి యథేచ్ఛగ నడచివచ్చినాడని గ్రహించితిని. ఈతని పంథనవలం బించియుండినచో నాటిచిక్కులు నన్నుమార్కొని యుండకుండనవికావు కాని, ఆచిక్కులులేకున్న నాయీ కథనము ఎండుటెండువలె నుండెడిదని పాఠకులకు మనవిచేయుచుంటిని. గజాసురుడు వచ్చి చివాలున బస్సులో ప్రవేశించినాడు.

పగటివేళ గజాసురుడు మఱింత స్ఫుటముగా కనుపించినాడు. అతడు పశ్చిమోత్తర రాష్ట్రమందుండు వాడని గ్రహించితిని. తక్షశిలకు పోవునపుడు ఒకప్పు డారాష్ట్రమున పరిభ్రమణ మొనరించితిని. నౌషేరాకు కదలిపోవుటకున్న కేంబెల్‌పూర్‌లో ఒకవకీలు యింట బసచేసితిని. ఈతనికి మదరాసీలయెడల నెంతేని ప్రీతికలదు. "The brains of Madrassi Brahmins are the best brains in the world" అని యీతడు పలుమాఱు పలుకుచుండువాడు. దాక్షిణాత్యులు మేధావులని హిందూస్థానీయులును, వంగీయులును పరస్పరప్రసంగములందు దను కొనుచుందురు. షణ్ముఖంచెట్టి ప్రభృతు లీవిషయము నెఱుంగుదురు. పశ్చిమోత్తర రాష్ట్రమందు పిల్లకొండ లబోలువారును, మఱ్ఱిచెట్టులట్లుండువారును ఎందఱో కలరు. శరీరమునకు సరిపడు మెదడు వీరికిలేదు; కాని వీరు చక్కనిహృదయములు గలవారు. ధైర్యసాహసము లందు వీరు జగతియందజేయులు. కేంబెల్‌పూరులో నా కాతిథ్యమొసగిన లాయరు వినుగవలె నుండువాడు. గజాసురు డాతనియన్నయని భ్రమసితిని.

గజాసురుడు పెద్దకోటు తొడుగుకొనినాడు. ఉన్నతమైన ఉష్ణీషమును ధరించినాడు. బస్సులో సగముచోటు నాక్రమించినాడు అందఱికన్నులు వాని మీదబడినవి! వానిని పలుకరింపదలచితిని. ఇంతలో అతడే "బాబూసాబ్! ఆప్ కహా రహినేవాలే?" ("అయ్యా! తామెందుండువారు") అని నన్నుప్రశ్నించినాడు. "మద్రాస్" అని చెప్పితిని. నేగూడ అతని నట్లే ప్రశ్నించితిని. "మాది నౌషేరా, నేనుబనియాను, గడియారముల వర్తకముచేయుచుందును. పనిమీద బొంబాయివచ్చినాను. నాసికాత్రియంబకములను చూచి పోవలెనని వచ్చితిని. మీరుకూడ ఇప్పుడు త్రియంబకమునకే పోదురనుకొందును." అని అత డనినాడు. "అవును, నావలె మీరును యాత్రికులని యెఱిగి ఆనందించితిని" అని యుత్తరమొసగితిని. "నాకుగూడ చాల సంతోషముగానున్నది. మద్రాసునుసగటించి విశేషము గావినియుంటిని. మనదేశమందది దొడ్డతావని వింటిని.

"మీరు త్రియంబకములో నెన్నాళ్లుందురు?" అని గజాసురు డడిగినాడు. "ఆ ప్రదేశమును పూర్తిగపరికించి, నాసికవచ్చి యిందుండి బొంబాయిపోదును. పదపడి అందుండి మిగిలిన మహారాష్ట్రయాత్రసాగింతును." అని బదులుచెప్పితిని.

ఉత్తరయాత్రయందు జగదీశుడు నాకొక పొట్టిపిచికిని ప్రసాదించినాడు. మహారాష్ట్రయాత్రయందాతడు గజాసురుని నా కప్పనమొనరించెనని ఆనందించితిని. ఇరువురము మామా ప్రత్యేకరాష్ట్రములను గుఱించి ముచ్చటించుకొనసాగితిమి. ఇంతలో బస్సుబయల్దేరినది. మెయిల్ బస్సుకావున చాలసేపుతడయక కొందఱిని మాత్రమే యెక్కించుకొని అది కదలినది.

మాకెదురుగ నెవరో యొకవ్యక్తికూర్చుని రెండు కన్నులూ మాపై నిలిపినాడు. కడుశ్రద్ధగ మాప్రసంగము వినుచున్నాడు. మనిషిరూపము వింతగ మాపట్టినందున నేనాతనిలక్షణములను పరికింపదొడగితిని. ఆతని యంగప్రత్యంగములు పలకలుదేఱియుండెను. బ్రహ్మదేవుడు Triangles ను మనుష్యాకారముగ మూటగట్టి పుడమిమీదికి పుత్తెంచెనని యూహించితిని. కందగడ్డవలె నెఱ్ఱనెఱ్ఱగానున్నాడు. ముఖవైఖరినిబట్టి "నిస్సంశయముగ నీతడు రక్తమాంసములతోనొప్పు డైమానురాజని గ్రహింపగలిగితిని. "బాబూసాబ్! ఆబ్ కహాసే ఆయే?" అని నన్నడిగినాడు. "వీడు పండాగ్రహ" మని యూహించుకొని నేను ప్రతివచన మీయలేదు. గజాసురునికూడ అతడట్లే ప్రశ్నించినాడు. "నాషేరా" అని ఆతడు బదులుచెప్పినాడు. "త్రియంబకములో మీకన్నిసదుపాయములు సమకూర్చి చక్కగ మీచే యాత్ర జరిపిస్తాను" అని అతడు తన కార్డును గజాసురునకిచ్చినాడు. దాని నతడు నాచేతబెట్టినాడు. "ఉద్ధవనానా దీక్షిత్, త్రియంబక్, నాసికజిల్లా" అను హిందీఅక్షరములు దానిపై తోచినవి.

నాసికయందుగాని, త్రియంబకమందుగాని ఏ పండానాని గృహమందును విడియుటకు నాకిష్టము లేదు. పండాల "జులుమ్" యెట్టిదో నా బొంబాయి మిత్రులకు దెలిపియుంటిని. వారివలన తమకు కలిగిన యనుభవములను పూసగ్రుచ్చినట్లెఱిగించి, కాకులనట్లు వారిని దూరముగా తఱిమివేయుమని వారు నాకుసలహా చెప్పిరి. బొంబాయిలో, దాదర్‌లోగల భవానీశంకర్ రోడ్డులోని "రాధానివాస్"లోవసించు ముకుందరావు మొరాబా అను మహారాష్ట్రమిత్రుడు త్రియంబకమందు రతఙ్గల్లీలోవసించు త్రియంబక్ వినాయక్ వాడేల్‌కార్ అను తననెచ్చెలియింట విడియుమని నాకు సలహాయొసగి నారాకనుగుఱించి ముందే వానికిజాబు వ్రాసెను. అట్లే బొంబాయిలో, థానాయందు, బోంబేరోడ్డులోవసించు ఎస్. సి. బ్రహ్మఅను నింకొక మహారాష్ట్రమిత్రుడు నాసికలో, పంచవటికడ, గంగామందిరప్రాంతమునవసించు తనమిత్రుడు ఎస్. ఎస్. సత్పతీ బి.ఏ, బి.టి గారింటనుండుమని నాతోచెప్పి తాను కూడ వానికి ముందే నాయాగమనమునుగుఱించి ఉత్తరము వ్రాసినాడు. పండాల మొగములు చూడక ఈమిత్రుల తోడ్పాటున నీరెండుయాత్రలను వియుక్తముగ నిర్వర్తించుకొనవలెనని నిశ్చయించితిని కాని, యీనిశ్చితాభిప్రాయమునకు ఢక్కాతగులునేమోయని యిపుడు తొట్రుపడసాగితిని. నాతోనిపుడు గజాసురుడున్నాడు! ఒకమాదిరి మానవుడయిన నంతగా యోచింపవలసినపని లేదు. ఈతని కతిథిసత్కారముచేయవలెనన్న, దేవాసురులు మానవులకుతోడుపడి, నడుముగట్టి వంటకూ, వడ్డనకూ పూనుకొనవలెను. రథమువంటి మనుజుని చూచి క్రొత్తనెచ్చెలులు మూర్ఛిల్లుదురనుట తథ్యము. పుణ్యమునకుబోయినవారికి పాపమెదురగునేమో! గజాసురునిపరిత్యజించి నాదారినినేనుపోవుట నాకిష్టములేదు. ఆతని చంకనిడికొనవలసివచ్చుచో మిత్రులనుగాక తదితరులనే పట్టుకొని రెండుయాత్రలూ అయినవనిపించుకొనవలెను. అయినను పండాలదెస నాబుద్ధిపాఱినదికాదు.

"మన మీపండాను చేతబట్టుట మంచిదేమో యోచించండి. క్రొత్తచోటుకనుక ఇటువంటిబ్రాహ్మణుని పరిచర్య మనకవసరముకదా!" అని గజాసురుడు నాతోపలికినాడు. ఆతనియుద్దేశమును ప్రతిఘటించుట అత్తఱి కూడదనియు, పండాబాపడు ఉక్కుమీఱ ప్రవ

ర్తించునెడల నిముషములో గజాసురుడు వానిని గుట కాయస్వాహా చేసితీయుననియు నూహించి "వీడిని పిడికిటబట్టండి" అని నా మిత్రునితో చెప్పితిని.

రమారమి పదునొకండుగంటలగునప్పటికి మాబస్సు త్రియంబకమును చేరుకొన్నది.

ఏసరిల్లులామ దాక్షిణాత్యమందేగాక ఉత్తర హిందూస్థానమునగూడ కడుంగడు పవిత్రవంతమైనదని యెన్నబడుచుండెనో, ఏమహాపగపూతనామము విని నంతన భక్తులహృదయము లావేశపూరితము లగుచుండునో, ఏసరిత్తీరమున శ్రీరాముడు సతీసోదర సహితుడై వసించి పదునాలుగేండ్లు ప్రకృతిశోభకు కములప్పగించినాడో, ఏఝురీమతల్లి నాశ్రయించి గౌతమప్రభృతులు ప్రహృష్టాంతరంగులై తపోధనులై వరలిరో, ఏకల్లోలినికతన బహుళకేదారములు బంగారు పైరులీని అసంఖ్యాకులఉదరములను, హృదయములను, నయనములను తనుపుచున్నవో, ఏయేటిపొంత పోతన రామదర్శనమంది మహాగ్రంథరచనకుగడంగెనో, ఏవెల్లువనీరు త్రావిత్రావి పల్వురు తెలుగుతనయులు అనన్యసామాన్యకవితాశక్తినంది ఆంధ్రభారతి కమూల్యభూషలుసమర్పించిరో, ఏశైవలినిచుట్టు పెక్కు పురాణములును, చరిత్రలును పుట్టుకలంది శతాబ్దులందును, సహస్రాబ్దులందును దాని యద్భుతమహిమను కీర్తించుచున్నవో, ఏనిర్ఝరిణిలో నిలింపులుకూడ జలక్రీడలాడ నింగినుండి యవతరించిరో, ఏధునీకూలమున జనించి ఏనదీవీచికలం దీదులాడి ఏవాహినీకూలస్థవాలుస్తూపములం దాటలాడితినో, ఆస్వర్గదాయిని (గో=స్వర్గము, దా=ఇచ్చునది)గనిన త్రియంబకమహాక్షేత్రమున గాలిడి నంతన నాహృదయము బహుళభావ సంభరితమైనది; నాయాత్మ ఇంతింతనరాని యానందమున నృత్యమొనరించినది.

బస్సు ఆగినంతనే మాపై పండాడేగలు వ్రాలినవి. తమ ప్రశ్నపరంపరలతో పీడింపసాగినవి. ప్రతివచనమేమియు నీయవలదని గజాసురుని హెచ్చరించి, చరచర నడవదొడగితిని. లావువాడు, నలుపుదాలుగలవాడు, మిగులవాటముగ పాగాచుట్టినవాడు, కళావరురాజునదగు వ్యక్తియొకడు మమ్ములను తగులుకొనివచ్చెను. వానిని వదలించుకొనవలెనని మేమెంత యత్నించినను నెగ్గలేకపోతిమి. ఈతనిధాటి నామీదనే పడినది. "అయ్యా! మీది రాజమండ్రియా? మీమకాము ఇన్నీసుపేటలోనా?" అని తొలుత నన్నతడు ప్రశ్నించినాడు. మహారాష్ట్రులకు రాజమండ్రిపేరు పరిచితమైనదని యెఱుగుదును. కాని ఆవ్యక్తికి ఇన్నీసుపేట యెట్లు పరిచితమైనదో గ్రహింపజాలక అబ్బురపడితిని. ఏయుత్తరమొసగక ముందంజ వేయుచునేయుంటిని. "రాజమండ్రివారంతా నాకడను వత్తురు. నేనే మీచేతక్క యాత్రసాగింతును. నాతోరండు" అనుచు గజముపొడవుగల ఒక పుస్తకమును తెఱచి పల్వురపేళ్లను ఏకరువుపెట్టసాగినాడు. ద్రుతగతిని మేము నడచుచునేయుంటిమి; మమ్ము తగులుకొనియేవచ్చుచు తన చిట్టానుండి అతడు యాత్రికులనామములను గ్రుక్కత్రిప్పుకొనకుండ చదువుచునేయున్నాడు. ఎట్లైనమమ్ములను—ముఖ్యముగ నన్ను—ఈడ్చుకొనిపోవలెనని అతడు నిశ్చయించుకొన్నాడు! కళావరురాజు చదివినపేర్లలో రెండు నాకు పరిచితమైనవి. తొలుతటిది శ్రీపాదకామేశ్వరరావుగారిది. వీరు రాజమండ్రివాసులనియు, ఆంధ్రులకు పరిచితులైన గ్రంథకర్తలనియు, నావలె నొకప్పుడు ద్విజకవినాటకముల నాంధ్రీకరించిరనియు నెఱుగుదును. నేనెఱిగిన రెండవపేరు మేడేపల్లి శ్రీరాములది. ఇతడు నాబాల్యమిత్రుడు. నాల్గవతరగతిమొదలు కొన్నేండ్లవఱకు రాజమండ్రిలో వీరేశలింగం హైస్కూలులో నాసహాధ్యాయుడైయుండెను. కాలేజీచదువు పొంతబోక Technicals పిడికిటబట్టి, బొంబాయిపోయి సోదరుడు అనంతముతోనుగలిసి ఒక పెద్ద ఫర్ములో ప్రవేశించి విశేషధనమార్జించుచు తనయింట రాజన్యుడైయున్నాడు. కామేశ్వరరావుగారి పట్లను, శ్రీరాములుపట్లను ఈ బ్రాహ్మడు ఎట్లు ప్రవర్తించెనో నే నెఱుగను. పండావాడు వారి పేరు లుచ్చరించువఱకు వారు త్రియంబకము పోయిరనియైన నెఱుగను. కాని, కళావరురాజు వర్తనము నాకు దుస్సహమైపోయినది. వాని జబర్దస్తీ వైఖరి

నా మనసును మిక్కుటముగ బాధింప నొడగినది. పండాలవలని యనుభవము లెట్టివో సూచనగా చదువరుల కీవఱలో తెలిపియుంటిని. ఈసుప్తగ్రహమువీాదికి గజాసురు నుసిగొలిపి వానిపేచమడంచి తక్కుంగల పండాలకు కొంత బుద్ధిగఱప దలచితిని. కాని దౌర్జన్య భావమునకు మనసున జోటీయరాదనియు, అది యాత్రీకుని హృదయమున పొడసూపరాదనియు వెంటనే గ్రహించి "ఏమోయీ ఛాందసుడా! నీవు చచ్చిదోరినను నేను నీవెంట వచ్చువాడనుకాను. నీవూ, నీజాబితా కట్టా ఇక వెనుకకుమరలిన సంతసింతును." అనిపలికితిని. "రానిండు, అలువనిండు, రండు" అని గజాసురుడు డైమాక్ రాజువెంట జరచర నడచుచునే యుండెను. కొంతసేపటిలో డైమాక్‌రాజు యిల్లు చేరుకొన్నాము. తఱుముకొనివచ్చిన పండావాడు తనపట్టు సెగ్గనంగా మండిపడి, పండ్లు పటపట లాడించుచు వాడిమాటలు విసరుచు డైమాన్ రాజును మార్కొనినాడు! డైమాక్‌రాజు అగ్గిబరాటమైపోయినాడు! "నా యాత్రీకులను—నాసికలోనే నేను సంపాదించుకొనిన యాత్రీకులను కఱచుకొనిపోవుటకు నీకెన్ని వేల గుండెలున్నవిరా? ఇకపో; లేకున్న నీకు తగినట్లు బుద్ధి చెప్పెద"నని అతడు రంకెలు వేసినాడు. అసలే కందగడ్డవంటి మనిషి! ఇప్పుడు మఱింత కందిపోయినాడు! కన్నులనుండి నిప్పులు చెరిగిపోయసాగినాడు! పండు కోతికిని, కొండముచ్చుకును పోరు పొసగినది! "భేష్! మంచి తమాషా!" అని మురిసిపోతిని. ఈ దుండగులను నిర్జించుట అస్మదాదుల పనికాదు కావున, వారొకరినొకరు పచ్చడి చేసికొనవలెననియే విధాత ఉద్దేశించి యుండునని గ్రహించి బ్రహ్మదేవునకు బహుళములైన ధన్యవాదములొసగితిని. క్రోరచూపులూ, కారుకూతలూ, పండ్ల పటపటలూ, ఒడబడలూ చెలరేగినవి! కురుక్షేత్ర యుద్ధమందలి మహావీరుల ద్వంద్వ యుద్ధములు డైమాన్ రాజు కళావరురాజుల పోరుముందు చచ్చుపెద్దమ్మలని చెప్పవచ్చును! సహజముగ విక్రమశాలులేమో ఒకరికొకరు తీసిపోలేదు. పండ్లూ, గోళ్లూ ఒహటోరకంగా ప్రయోగింపబడుతూ ఉన్నవి! ఇరువుర ఒడళ్లూ గీరుకొనిపోయినవి! ఈ మహావీరులపై దివినుండి దేవతలింకను పుష్పవర్ష మేలకురిపింపకుండిరో నాకు బోధపడలేదు. నింగినుండి కరతాళధ్వనులైనను వినవచ్చినవికావు. కలియుగములో నిలింపులుకూడ కఠినాత్ములైరని మిగులవగచితిని. ఇరువురూ వగర్చుచూ కుమ్ములాడుచుండిరి. అపుడు లోపలినుండి డైమాక్‌మదాం తాటకివలె అఱచుచు చీపురుపుచ్చుకొని రంగస్థలమున ప్రవేశించినది! గిరజాలులేని డైమాక్‌జాకీ (మదాంరాజులపుత్రరత్నము!) ఎదుటివీరునిపై బెడ్డలురువ్వసాగినాడు. గజాసురుడిక యోద్ధ్యము మాచుచునిలువంబడలేదు. ఇర్వురు యోధులనడుమ బ్రవేశించి, బలముకొలది కళావరురాజును త్రోసినాడు. ఆత్రోపుతో వాడు గిరగిర దిరిగి తిరిగి, సభాలున నాసికస్టేషనుపైపడినాడు! షడంపడి డైమాక్‌రాజు రాజఠీవితో పెద్దంజలు వేయుచు అంతఃపురమున ప్రవేశించినాడు.

బెడ్డలు రువ్విరువ్వి, కుఱ్ఱవాడు గుమ్మముముందు చతికిలపడినాడు. అచ్చముగ వాడు డైమాక్‌రాజు యొక్క Small edition వలె నున్నాడు. పాపము కురుపులువేసినవికాబోలు, వానితలకాయ అనాసకాయకు అన్నగారివలెనున్నది! తలవెనుక చింతకాయను గిరుడించు ముడికలదు! చేరంతగల వానినొసలున రూకంత గందపుచుక్క ఉన్నది. దానిపై అగ్నికణముబోలు బొట్టు అలరారుచున్నది. మిగుల తెల్లనైన వానియజ్ఞోపవీతము పోయి చీలమండను ముద్దుకొనుచున్నది. వాడి వయసు రమారమిపన్నెండేండ్లుండును. కందిన శరీరముతో వాడు మిరపపండువలెనున్నాడు. పద్మాసనమువేసికొని మూతి మెలివేయుచు, అదేదో పనసముక్క లుచ్చరించుచున్నాడు. మే మాతని దే.. చూచుచున్నను, మమ్ము పరిశీలింపక అతడు తన ధోరణిలోనే పడియున్నాడు. డైమాక్‌రాజపుడు పిడుగువలె నీవలబడి "ఈ బాబుజీల నింకా పైకి తీసుకొనిపోలేదేమిరా కుంకా?" అని శాంపిలుగా ఒక చిన్ని మొట్టికాయ వాని ముడిపై సమర్పించి, వంటింట బ్రవేశించినాడు. "కష్!" అని వాడొక్క అఱపు అఱచి ముందుకు ఒక్క గెంతు దూకి, మా ప్రమోల నిలిచి, "అయ్యలూ! రండి! ర..

రండి! దబ్బున! లేకపోతే పితాజీ హైరానంచేస్తారు" అన్నాడు. మేము వానివెంటబడితిమి.

డైమార్ రాజుమేడ మిగుల విచిత్రమైనది. ప్రపంచమందలి రాజభవనములన్నియు నొకయెత్తు, అదొకయెత్తు! రాళ్ల దరిగాని, యిటుకలదరిగాని పోక సౌధనిర్మాణమున డైమాన్ రాణీరాజులు అద్భుతమైన స్వతంత్రభావమును వ్యక్తపఱచిరి! తమ మహలును వెదుళ్లతో నిర్మించి దానిపై ఒహటోరకమైన పేడను దట్టముగా పూసిరి! దొడ్డదైన ఈ పదార్థముయొక్క కోటింగ్ డైమార్ మదాం స్వయంగా, అతి శ్రద్ధగా తఱచుగా చేయుచుండునని మేడవాలకము చెప్పక చెప్పుచున్నది. గంధవహుని ధర్మమాయని హర్మ్యమాహాత్మ్యము నిముసములో మాకు స్పష్టమైనది. పవిత్రమైన గోమయమున నుత్పన్నమైన వాసన పవిత్రతరమైనది కావున దానినుండి కాలికొలది పరుగెత్తుట సహజ సహనాకుశలులకు తగదని గ్రహించి "ఇక లోపల ప్రవేశింతము రండు" అని మహోన్నతశరీరుడైన నామిత్రవరేణ్యునితో తెలిపితిని. కాని మేడచూస్తే పిట్టవలెనున్నది! గజాసురుడో, పదిమటికనుమలకు పెద్దన్నయ్యకదా! "దానిలో నీతడు ప్రవేశించినయెడల దాని తిగ యేమగునో దైవమా!" యని ఆవలితిని. మిరపపండుగాడు "ఆయియే! బాబూ సాబ్!" ("రండు! బాబయ్యా!") అని తొందరపెట్టుచునే ఉన్నాడు. ప్రాణాలను గుప్పిట్లోపెట్టుకొని అడుగువేయుచు ముందు గజాసురుని దారితీయనిచ్చితిని. అడుగువేసినకొలది పైనదెలిపిన సమీరుని పవరు హెచ్చినది. సంయములకు ప్రాణాయామము అత్యంతావశ్యకమైనది! అప్పట్లో మేము జోడుజోగులవలె తయారైతిమికదా! ఊపిరి బిగబట్టుట మా కపుడు తప్పనిసరియైనది! జగదీశుడు దయామయుడు కావున అప్పట్టున మమ్ముల నట్లు ప్రాణాయామమునందు ప్రవేశపెట్టినాడు! కంపులో పుట్టి పెరిగిన బిడ్డగావున మిరపపండుగాడు నిముసములో మేడమీదికి తుఱ్ఱుమన్నాడు. గజాసురుడు మెల్ల మెల్లగా మెట్లపై అడుగులువేయుచుండెను! నేనాతనివెంట నడుగులువేయుచుంటిని. పిడుగువలె పైకప్పు ఏ ముహూర్తమున తలపై జారిపడునోయనియు, నేనీ మహాభవనమునుండి డైరక్టుగా ఏకాయకీని వైకుంఠమునకు టపాకట్టినయెడల నింటియొద్ద శారదపని యేమగునోయనియు, ఎన్నో యాత్రలుచేసి, భయంకరప్రదేశములనుండి పలుమాఱు భద్రముగా బయటబడి తుదకీ బ్రాహ్మణునియింట నాజీవనచరిత్ర కీతీఱున గద్యచెప్పవలసియుండుట దైవేచ్ఛయేమోయనియు, "చావునకన్ని మాఱులో ఉండవు. ఈ మహాక్షేత్రమున నది లభించుట మహాభాగ్యమే" యనియు, నడుముగట్టిన యోధుడనై అత్తఱి అట్లు అసువులను గోల్పోయినను చిరకీర్తిని పొందజాలుదుననియు, కాని గోదావరితల్లి చల్లనితల్లి కావున తన యనుంగుబిడ్డపై కనికరించి, ఆతనిని ఆపదనుండి కాపాడవచ్చుననియు పరిపరివిధముల తలపోయ దొడగితిని. అనుకొనినయట్లు గోదావరితల్లి మాపాలిటనున్నది. కొంతసేపటికి మేము సురక్షితముగా పైన జేరుకొంటిమి. చీకటి మూడుమూటలై అక్కడ జేరినట్లు తోడనే మాకందు మూవురవింతస్వరూపములు ప్రత్యక్షమైనవి! అంత గజాసురుడంతటివాడే ఉలికిపడినాడు! "ఈ మువ్వురును దివినుండి ఈ సౌధాగ్రమున విడిసిన యక్షులో, కిన్నరులో, గంధర్వులో యైయుందు"రని నేనూహించితిని.

గ్రేటా గార్బో

'కళావినోది'

"ఆదే మొదటిసారి 'గ్రేటా'ని నేచూడ్డం. ఆవేళ 'గ్రేటా' పదమూడో పుట్టినరోజున, వాళ్ళన్న తక్కిన స్నేహితులతోపాటు నన్నూ ఆహ్వానించాడు. నేను ఆలస్యంగా వెళ్లడం తటస్థించింది. గ్రేటా వాళ్ళ చదువుకునేగదిలో కూర్చుని చదువుకుంటోంది. వాళ్ళన్న అన్నాడు: "ప్రొద్దుటినుంచీ గ్రేటా ఆగది విడిచిరాలేదు. బైట మిత్రులంతా ఆమెకోసం కూర్చున్నారు. నేను నాలుగుసార్లు వెళ్లి పిలిచాను. చదువుకుంటోన్నప్పుడు ఆమెనికదిపితే కొట్టవచ్చేటంత కోపం తెచ్చుకుంటుంది....అయినా నువ్వోమాటు పలకరించిచూడు."

బెఱుకుపడుతూ లోపలికి మెల్లగా అడుగులేసుకుంటూ వెళ్లాను. తదేకదీక్షతో ఫెయిరీటేల్సు (Fairy Tales) చదువుతోంది. బంగారంలా మెరిసే ఆమెజుట్టూ, పాలుచిదికే ఆమెపాలబుగ్గలూ, నీలాల్లాంటి ఆమెకండ్లూ, కెంపుల్లా మెరిసిపోయే ఆమెపెదిమలూ, తూచినట్లున్న ఆమె అవయవసౌష్ఠవమూ చూసి ముగ్ధుణ్ణయినా. నేనేమిటి, నాయీడులోవుండే యువకులెవ్వరేనాసరే ఆసమయంలో ఆమెనిచూసినా ముగ్ధులేఅవుతారు.

వెళ్ళి ఆమెకెదురుగా నిలబడ్డాను. ఓసారి కనుబొమ్మలెత్తి నావంకచూసింది. ఆహా! ఏమి సౌందర్యం?...

మళ్ళీ తనచదువులోపడింది. ధైర్యంచేసి "మీకోసం మీమిత్రులంతా బైటకూర్చున్నారు" అని చెప్పా. చప్పున పుస్తకం మూసేసి "ఫెయిరీటేల్సులో కథలన్నీ నిజంగా జరిగినవేనంటారా" అంది. ఎంతఅమాయికంగా అడిగింది! నాకు నవ్వువచ్చింది.

"అలాంటికథలు నిజంగా జరిగినవేఅయితే యిప్పుడుమాత్రం ఎందుకుజరుగుతూండవు. అన్నీ అబద్ధం." నేనూ తెలివితక్కువగానే జవాబుచెప్పాను.

ఆనాడుమొదలు రోజూ 'గ్రేటా'ని చూడ్డం కోసం వాళ్ళింటికి వెళ్ళేవాణ్ణి. ఆదివారం శెలవువస్తే యిద్దరమూ సమీపంలో వున్న పెద్దపెద్దతోపుల్లోనూ, చిన్నచిన్నగుట్టలెక్కి గడిపేవాళ్ళం. అతోపుల్లో మేము షికారుచేస్తూంటే 'నైటింగేలు' పిట్టలా 'గ్రేటా' గొంతెత్తిపాడేది. తన్మయుణ్ణయ్యేవాణ్ణి.

రెండుమాసాలు యిలాగడిచేక 'గ్రేటా'కి టైఫాయిడ్ జ్వరం వచ్చింది. నెలాపదిహేనురోజులు మంచంపట్టి చిక్కి శల్యమైంది. ఆరోజుల్లో నేను అనుభవించిన ఆవేదన...ఏం చెప్పను!

'గ్రేటా' కి బాగా నెమ్మదించేసరికి రెండునెల్లు పూరాగా పట్టింది. నవనవలాడే ఆమెశరీరం కృశించి శల్యమైంది. పాలబుగ్గలు, ఎముకలు బైటపడ్డాయి. నీరసంతో బాధపడేది. కాని కన్నులలో సౌందర్యమూ, తేజస్సూ ఏమాత్రం తగ్గలేదు. పైగా యినుమడించాయి. ఏదేనా సమయంవొచ్చినప్పుడు ఎండిపోతోన్న పెదిమలు నాలికతో తడుపుకుంటూ, కనుబొమ్మలెత్తి నీరసంతో గ్రేటా నవ్వుతోంటే అంతనీరసంలోనూ ఆమెని అట్టే కావిలించుకోవాలని బుద్ధిపుట్టేది.

మాయింట్లో నేను గ్రేటాని వివాహంచేసుకోబోతున్నానని తెలిసింది. మాఅమ్మ సణుక్కుంది. మాచెల్లెళ్ళిద్దరూ హేళనగా నవ్వారు. 'ఆరోగిష్ఠిపిల్లని చేసుకుని ఏంసుఖపడతావన్నయ్యా?' అంది పెద్దది. 'అసలు గ్రేటా ఏం బాగుంటుందేం? పాలిపోయినవొళ్లూ అదీను' అని రెండోదంది. మానాన్న లేకపోవటం, మాయింటికి పెద్దని నేనే అవటంవల్ల నావివాహం జరగడానికి వేరేఆటంకం లేదు. అప్పుడు గ్రేటాకూడా తండ్రి లేనిదే.

మావివాహం నిశ్చయమైంది. చర్చిగంటలమ్రోతలతోను, బిషప్ గారి మంత్రాలతోనూ పెండ్లయింది.

'హనీమూన్' (Honeymoon)కి వెళ్ళాలంటే డబ్బు కావాలి. అప్పట్లో మాయిద్దరిదగ్గిరా పెళ్ళికయిన ఖర్చు గాక వేరేఒక్క షిల్లింగ్ కూడా లేదు.

'స్టాక్‌హామ్ సిల్క్ పేటర్న్ స్టోర్సు' (Stockholm Silk PatternStores) వారు వారి వ్యాపార ప్రకటనానికి ఏదోఫిలిం తీయబోతున్నామనీ, దాంట్లో నటించడానికి ఒకనటకురాలు కావాలనీ ప్రకటించారు. ఆప్రకటన గ్రేటాకి నేనే చూపించాను. అంతే. నాగొయ్యినేనే త్రవ్వుకున్నాను.

అదృష్టమంటే అదే. మావూళ్ళో వున్న యౌవనస్త్రీలంతా ప్రయత్నించినా, 'గ్రేటా'నే యేరుకున్నారు ఆకంపెనీవారు - తక్కినవాళ్ళందరికంటే గ్రేటా అంతఅందమైంది కాకపోయినా కూడాను. వారానికి నలభైపౌనులకంతున మూడువారాలు జీతం తీసుకుని గ్రేటా ఆ ప్రకటనఫిలింలో నటించింది. ఆమెభావప్రకటనమూ, ఆమె 'పోజు'లూ (Poses) చూసి ఓ ప్రక్కగుండె తరుక్కుపోతోన్నా నేనే ఆశ్చర్యపడ్డాను. ఇకనైనా సుఖపడదామనుకున్నాను.

ఎవరో ఒక పెద్దమనిషి గ్రేటా నటించిన ఫిలిం చూసి మా దగ్గిరకి వొచ్చి 'హాలీవుడ్డు వెళ్లితే నీకు బోలెడంత డబ్బిస్తారు. వెళ్ళగూడదూ?' అన్నాడు. గ్రేటా సంపాదించిన నూటయిరవై పౌన్లలో ౬౦ పౌనులు ఖర్చుపెట్టాము. యింకా ౬౦ పౌనులు మాత్రం వున్నాయి. అది హాలీవుడ్డు వెళ్ళేందుకు చాలదు. అప్పుచేసి డబ్బు రెండువందల పౌనులు తెచ్చి యిమ్మంది. బల్లెంపోటులా తగిలింది.

"నువ్వు హాలీవుడ్డు వెళ్తావాఏం?" అని అడిగాను. "నీ కా సంగతులన్నీ ఎందుకు ? రెండువందల పౌనులు తెచ్చియివ్వాలి." అంది.

"గ్రేటా ! నీకు మతిపోయిందా? నన్ను మోసం చేస్తావా ? ప్రాణాలన్నీ నీమీద పెట్టుకున్న నాకు ద్రోహంచేస్తావా ?" అన్నాను.

తన మృదుహస్తాల్తో నాముఖం పట్టుకుని 'స్టిల్లరూ ! నిన్ను మోసంచేస్తానా ? అందుకుగాదు. నాకు వేరేపనుంది. మళ్ళీ రెండునెల్లలో యిచ్చేస్తాను డబ్బు తెచ్చిపెట్టవూ ?" అంది. అలా నా గ్రేటా అడుగుతోంటే ఎలావూరుకోను ? గుండెల్లో గాయం రేగుతోంది. వెళ్ళి వారంరోజుల్లో అమితకష్టంతో రెండువందలపౌనులు తెచ్చాను. వాళ్ళింటికెళితే గ్రేటాలేదు. వాళ్ళన్నవున్నాడు. అతనితో సంగతంతా చెప్పి ఎలాగయినా గ్రేటా హాలీవుడ్డు వెళ్ళకుండా చెయ్యమన్నాను. పదినిమిషాలు పోయాక గ్రేటా వొచ్చింది. "గ్రేటా ! హాలీవుడ్డు వెళ్తానని రెండువందలపౌనులు తెమ్మన్నావట ...ఏం?" అని వాళ్ళన్న అడిగాడు. నావేపు చురచురా చూసింది.

వాళ్ళన్నయ్యవెళ్ళాక "నీకు మూర్ఖత్వం తప్ప యింకోటి తెలీదు. మాఅన్నయ్య కెందుకుచెప్పావు ? వెధవడబ్బు తీసుకెళ్ళు. పో" అంది. కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఆస్థితిలో నాయెదుట నా గ్రేటా కంటతడిపెట్టుకుంటే వోర్చగలనా. ఆమెని ప్రార్థించాను క్షమించమని. ఆఖరికి వొప్పించి డబ్బుచేతి కిచ్చాను. విసిరిలాగింది నాచేతుల్లోంచి. ప్రాణం చివుక్కుమనదూ?

మర్నాడు రాత్రి గ్రేటా చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయింది. హాలీవుడ్డే. వూరంతా వెతికాం. ఎందుకు కనబడుతుంది? ఎలా కనబడుతుంది ?

వూళ్ళోవాళ్ళంతా "స్టిల్లరూ ! నీ ప్రియభార్య అర్ధరాత్రి వుడాయించిదటే. వేరేఎవర్నన్నా తీసికెళ్ళిందా ?" అని అడిగేవాళ్లు. చావు మేలనిపించింది.

* * * *

సంవత్సరం గడిచాక గ్రేటా మళ్లీ స్వీడన్‌లో అడుగుపెట్టింది. నా కామెని చూడాలని బుద్ధిపుట్టలే. వూరుకోగలనా. వచ్చిన్నాడురాత్రి మాయింటికి వచ్చింది. నేను యింట్లో వేరేగదిలో వుండి లేనని చెప్పించాను. మాచెల్లెల్తో "వారానికి 700 పౌనులు యిస్తారు. ఎంతసుఖంగా వుంటుందనుకున్నావు? " అని చెప్పింది. నాగుండెల్లో మంటబయలుదేరింది. ఎదురుబడి నాలుగూ అడుగుదామనుకున్నాను. "మీ అన్నయ్య ఏడీ? " అని అడిగింది. ఎంతప్రేమ వుట్టిపడింది ఆమాటలో!

మర్నాడు మాయింటిసమీపంలో వున్న డాక్టరు చూసి "స్టిల్లరూ! నీనొళ్ళంతా నెత్తురువిరిగి, పాలిపోయినట్టుగా వుందేం!" అని అడిగాడు. నా కాశ్చర్యంకలగలా. పైగా సంతోషించాను యీపాడుప్రపంచంలోంచి వెళ్ళిపోతానుగదా అని. నాకూ తెలుసు నావంట్లో మనోవ్యాధి వుందని. కాని మందూ, మాకూ తీసుకోదలుచుకోలే. వారంరోజులు గడిచాక గ్రేటా నన్నుచూడకుండానే మళ్ళా హాలీవుడ్డుకి వెళ్ళిపోయింది.

*   *   *   *

రెండోసంవత్సరపుశలవుల్లో గ్రేటా మళ్ళీవచ్చింది. వాళ్ళింట్లోనాకు జబ్బుగావుందని చెప్పారు. మహాప్రేమ వున్నదానిలా పరుగెత్తుకొచ్చింది. కాని ఆమెమొహం చూడబుద్ధిపుట్టలే. నా చెల్లెళ్ళు అడ్డుకుని "అన్నయ్యకి చాలా పెద్దజబ్బు. యిప్పుడెవరితోటీ మాట్లాడడు." అన్నారు. ఎక్కిఎక్కి ఏడుస్తోంది. నాకు గూడా గుండె చెఱువైంది. పట్టలేక "గ్రేటా- నా గ్రేటా" అనిపిలిచాను. లోపలికి పరుగెత్తుకొచ్చింది. నా మంచందగ్గిర పడి వలవలా ఏడ్చింది. నేనూ ఏడ్చాను. మళ్లీ తనచేతుల్లో నాముఖం పట్టుకుని "నాస్టిల్లరూ! ఎంతకృశించిపోయావు?" అంది.

"చాలాకాలం బ్రతకను గ్రేటా! యీకొద్దికాలమేనా నాదెగ్గిరుండవూ?" అని దీనంగా అడిగాను. మాట్లాడలే గ్రేటా.

*   *   *   *

ఎంతోకాలం అవలేదు. నా బ్రతుకుమీద ఆశకూడా లేదు. మరణాన్ని ఆహ్వానించాను. నాఆహ్వానాన్ని ఒప్పుకున్నట్లే వుంది. నేచచ్చిపోతే నా గ్రేటా ఏడుస్తుందా? ఏడ్చేదైతేనూ, నామీద ప్రేమవుంటేనూ యిలాచేస్తుందా? అట్టేకాలం బ్రతకను.........

*   *   *   *

(పైదంతా గ్రేటాని చిన్ననాటినుంచీ ప్రేమించి, ఆమెకోసం తపించి, శుష్కించి శల్యమై చనిపోయిన స్టిల్లరు దినచర్యపుస్తకంలోది. ఆ పుస్తకాన్ని ఫిలింరూపంగానూ, కథారూపంగానూ పేర్లుమార్చి ఫిలిం పిక్టోరియల్ వాళ్ళు ప్రకటించారు)

యీ గ్రేటా స్వీడన్ దేశంలో స్టాక్‌హోమ్ (stock-holm) అనేచోట ౧౯౦౬ సంవత్సరం సెప్టెంబరు ౧౮ తారీఖున పుట్టింది. అసలుపేరు గ్రేటా గస్టఫ్‌జన్. తన పదమూడోఏట హాలీవుడ్డు వొచ్చింది. మొదట కొద్దిపాటి జీతంమీద 'టారెంటు' అనేఫిలింలోనూ, మరికొన్ని యితరచిత్రాల్లోనూ చెలికత్తెగా నటించింది. తరువాత 'అన్నాక్రిస్టి' అనేఫిలింలో ప్రధానభూమిక నిర్వహించింది. కాని అంతతో ఆమెప్రతిభ జనానికి బోధపడలేదు. క్వీన్ క్రిస్టీనా అనేఫిలింతో ఆమెఖ్యాతి ప్రపంచంలో వ్యాపించింది.

గ్రేటా అంతఅందమైంది కాదు. కాని భావప్రకటనలో మాత్రం ప్రపంచనటుల పోటీలో స్త్రీలలో మొదటిస్థానం గెల్చింది.

ఆమెకు ఖ్యాతిగణించిపెట్టిందల్లా ఆమెకన్నులే. ఇతరఅంగవిన్యాస మేమీలేకుండా ఒక్కకన్నులతో ఆమె అనేకభావాలను -ముఖ్యంగా ప్రేమ, విచారము, సంతోషము, ముగ్ధత్వము మొదలయినవానిని-అద్భుతంగా ప్రకటింపగలదు. విచారం ఆమెకన్నుల్లో చూపట్టగానే ద్రష్టలహృదయాలు కరిగిపోతాయి. ప్రేమప్రకటిస్తోంటే ముగ్ధులౌతారు. సంతోషంలో పొంగొంటారు.

ఆమెముగ్ధత్వం చూసి సిగ్గుపడతారు. సాధారణంగా 'గార్బో' నటించినఫిలించూసే ప్రతీవాడూ తన్నుతాను మరిచిపోతాడు. తక్కిననటులలో అంత చాకచక్యము, నేర్పు కనబడవు.

ఇన్నిటితోపాటు 'గ్రేటా' గుణాన్ని చూస్తే చాలాచిత్రంగానే వుంటుంది. గర్వంఒక్కటితప్పితక్కిన పాడుగుణాలు-ఓర్వలేనితనం,ఒంటెత్తుగుణం, పౌరుషం, ఈర్ష్య, కోపం, యిలాటివన్నీ 'గ్రేటా'లో తరుచుకనబడుతోంటాయి.

చిన్నప్పుడు పల్లెటూళ్లో పుట్టిపెరగడంచేత ఇప్పటికీ కొండల్లోనూ, గుట్టల్లోనూ, అడవుల్లోనూ తిరగడం అంటే గ్రేటాకు యిష్టం.

పసిపిల్లలంటే ఆమెకి ఒకవిధమైన అసహ్యంతో కూడుకున్న భయం. ఓసారి ఆమెతోపాటు 'అన్నా

కరేనినా' అనేఫిలింలో ఆమెకుమారుడుగా నటించిన 'ఫ్రెడ్డీ బార్తలోమ్యూ' అనేఎనిమిదేండ్లబాలుడు ఆమె వేషంతో కూర్చున్నప్పుడు వెళ్లి 'మమ్మీ' అనిపిలిచాట్ట. ఆమె అసహ్యించుకుని "మూర్ఖుడిలాప్రవర్తించకు" అందిట. తరవాత ఫిలింతీస్తోంటే "బిడ్డా, నాబిడ్డా" అని కావులించుకుంటట ప్రేమపుట్టిపడేట్టు.

ఓసారి 'వాల్లెస్‌ఫోర్డు' అనేఆయన తవ నాలు గేళ్లపిల్లాణ్ణి స్టూడియోకి తీసికెళ్ళాట్ట. ఆయన తనపనిలోవుండగా వాళ్ళబ్బాయి, ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాట్ట. ఆదుర్దాతో ఆయనవెదకగా ఆపిల్లాడు 'గ్రేటా' తొడమీద కూర్చునివున్నాట్ట. ఆమె అతనికి ఏపిల్‌పండు కోసి ఆప్యాయంగా తినిపిస్తోందిట... కొందరిఅదృష్టం.

ముఖస్తుతికూడ 'గ్రేటా'కి కిట్టదు. ఓసారి 'క్వీన్ క్రిస్టినా' అనే తానునటించినఫిల్మ్ చూడ్డానికి వెళ్లింది. హాల్లో తనవెనకాల యిద్దరు ఆడపిల్లలు కూర్చుని యీమెని చూసి "యీమే గార్బో" అని గుసగుసలాడు కుంటున్నారు. 'గ్రేటా' వాళ్లి కాఫూట అయినఖర్చు తానిచ్చి వాళ్ళని "మళ్ళీ రేపువచ్చి చూడండి" అనిబతిమాలిపంపించిదిట- ...అదో పిచ్చి.

రోమన్ నోవారో ఓసారి ఆమెని 'మేకప్'లో వుండగా చూడాలని వెళ్లి కబురంపాట్ట. "యిప్పుడు కథకిసంబంధించనివాళ్ళని ఎవర్నైనా లోపలికి రానిస్తే నేను నటించను." అని డైరెక్టరుతో కచ్చితంగా చెప్పింది. నోవారో చిన్నబుచ్చుకొని వెళ్లిపోయాట్ట. ......అదో స్వభావం.

స్థిరంగా ఒకయింట్లో కాపురం ఒకనెలకిపైన హాలీవుడ్డులో 'గ్రేటా' చెయ్యలేదు....ఆస్వభావం అతిచంచలం.

ఆమెనిగురించి ఓఫోటోగ్రాఫరు చెప్తూ "ఫోటో తీయడానికి 'గ్రేటా'లా సరిపొయ్యేమనిషిని నే చూళ్ళేదు. ఏపోజులోనైనా, ఏ ఏంగిల్సులోనైనా రాత్రిగాని పగలుగాని, వెలుతుర్లోగాని చీకట్లోకాని గార్బోని ఫోటోతీయడానికి వీలుంది. అలాంటిమనిషి చాలాఆశ్చర్యకరమే...యింకోళ్లుండటం".

అమెరికాలో ఆమెపేరుతో 'ఫాన్' క్లబ్బులు (Fan clubs) వున్నాయి. యిటీవల ఒకసభ్యుడు 'గార్బో'కి వజ్రాలు కెంపులు పొదివిన పిడిగల కైజారొకటి హాలీవుడ్డు పంపించాడు. దాన్ని చూసి హాలీవుడ్డు జనం గుసగుసలాడారు.

ఆమెని అభినందిస్తూ దేశదేశాలనుంచీ ౨౬ లక్షల జాబులు సంవత్సరానికి వస్తాయి. కాని యిలాంటివంటే ఆమెకువిసుగు.

గ్రేటా యిప్పటికి ౬ మూవీల్లోనూ (Movies), ౧౦ టాకీల్లోనూ నటించింది. కాని ప్రజాభిప్రాయాన్ని పొందినవి యిటీవలవెలువడ్డ 'మాతాహరి', 'అన్నాక్రిస్టి', 'గ్రేండ్ హోటల్', 'క్వీన్ క్రిస్టినా', 'అన్నాకరేనినా'లు, ప్రస్తుతం 'కామిల్లి' అనేచిత్రంలో నటిస్తోంది.

గ్రేటాకి వారానికి ౬౦,౦౦౦ పౌనులు జీతం యిస్తారు.

ఇతరనటకురాండ్రలాగా 'గ్రేటా' కామోద్రేకంగలదికాదు. చాలావరకు యింద్రియాలను నిగ్రహించింది. నిరాడంబరజీవి. దానధర్మాలు చేస్తుంది. తల్లిదండ్రులవల్ల నిరసించబడిన ప్రేమజీవులకు తనగూట్లో స్థానమిస్తుంది.

పాపఫలం

కప్పగంతుల సత్యనారాయణ

౧

పది సంవత్సరాలకు పూర్వము భార్య చనిపోయినప్పటినుంచీ చిదంబరశాస్త్రి తన కొడుకు శంకరయ్యని యెంతో జాగ్రత్తగా, అల్లారుముద్దుగా పెంచుతూ వచ్చాడు. శారదాబిల్లు హడావిడిలో యెనిమిదేండ్లకూన నొకదానిని చూసి, కొడుక్కి ముడిపెట్టి, తరతరాలనుంచీ సనాతన సాంప్రదాయాన్ని కాపాడుకుంటూవచ్చిన వంశప్రతిష్ఠని నిలబెట్టుకున్నానని సంతోషించాడు. ప్రపంచములో తండ్రులందరిలాగే తన కొడుకు తనకన్న గొప్పవాడు కావాలని తన చదువంతా కొడుక్కి ధారపోశాడు. కోడలు రాజమ్మ సమర్తాడిన కబురు తెలిసి తన కొడుకు వొక యింటివాడయినాడు గదా అని పొంగిపోయినాడు. గర్భాధానానికి మంచి ముహూర్తంకోసం యెదురుచూస్తూండగానే కలరావచ్చి పంతొమ్మిదేండ్ల శంకరయ్య మట్టిపాలయిపోయాడు.

దానితో చిదంబరశాస్త్రి నిలువునా కూలిపోయాడు. నాలుగు నెలలదాకా ప్రపంచముమొహం చూడటానికి అతనికి మనస్కరించలేదు. తరువాత ప్రజలలో పడినా, కళా కాంతీ అతనికి రాలేదు. నలుగురితో కలిసి సంతోషంగా మాట్లాడటానికి అతనికి మనస్కరించలేదు. ఉబ్బెత్తుగావున్న ఎమురు రొమ్మూ, మెలికలు దిరిగిన దండలూ, నిగనిగలాడే శరీరచ్ఛాయా, అన్నీ మారిపోయిశాస్త్రి శరీరము చాలా కృశించింది. రోజులు మాత్రం గడిచిపోతున్నాయి.

చిదంబరశాస్త్రిని యిప్పుడు వేధిస్తూవున్న సమస్యయేమిటే!

తన ముప్ఫయ్యోయేటనే భార్య చనిపోగానే, రాజమ్మని తనకే యిస్తామనివచ్చారు. కాని, కుర్రవాడు పాడైపోతాడని, ఆవొక్క నలుసునూ జాగ్రత్తగా పెంచుకుంటే, తనవంశానికి అంతే చాలునని చెప్పి, తను పెళ్లిచేసుకోవడం మానివేసి, ఆరాజమ్మనే తనకొడుక్కి యిచ్చి పెళ్లిచేశాడు. కుర్రాణ్ణి వోయింటివాణ్ణి చేసేటప్పటికి వాడుకాస్తా 'హరీ' అన్నాడు. కోడలా పదిహేనేళ్లపిల్ల. ఆస్తిమాద్దామా, దమ్మిడీ సంపాదించలేని పదితరాలనాళ్లు తినతగింది. ఈఆస్తిఅంతా యేంగాగా! పైనపడుతూన్న వృద్ధాప్యములో తనను సంరక్షించేవాళ్లు ఎవరూ? ఈఆలోచనలమధ్యపడి శాస్త్రిమనసు నలిగిపోతోంది. అన్నమువంటుకొని తినడము ప్రాణాంతకముగా వున్నది. జీవితానికి అవధియెప్పుడా, ఎలాగా అని ఆలోచనలోపడి మనిషి సగమైపోయాడు. విరక్తిగలిగి కొడుకు చదువుకున్న పుస్తకాలన్నీ వాళ్లకీ వీళ్లకీ పంచిపెట్టేశాడు. చచ్చిపోతే తనను దహనంచేసేవాళ్లు కూడా యెవరూ కనపడలేదు. కొడుకు పోయినప్పటినుంచీ చిదంబరశాస్త్రికి యిదే విచారము.

శాస్త్రి సాధారణముగా యిల్లువదలి వెళ్లేవాడు కాదు. ఎప్పుడైనావెడితే కామప్పసోమయాజులుగారి యింటికి వెళ్లేవాడు.

ఓరోజున కామప్ప సోమయాజులు అన్నాడు 'చూడు, చిదంబరం! ఆకోడలుకుర్రదాన్ని తీసుకొచ్చి, దానిపేరట యేకుర్రాణ్ణిఅయినా దత్తతచేసుకో' అని. 'ఆఁ......' అని మళ్లీ చెప్పమన్నట్టుగా దీర్ఘంతీశాడు శాస్త్రి.

'నీకూ దక్షతయెవరూ లేరు. పరువూ, ప్రతిష్ఠా కలిగి బ్రతికినందుకు నీవంశంనిలబెట్టుకొనే వుపాయం చూడాలి. నీకోడలైనా బుద్ధిమంతురాలూ, జాగ్రతగల మనిషీ అనేవింటున్నాము కాని మరోలాగ కాదుగదా! కనక, ఆపిల్లదాన్ని తీసుకొచ్చి, నువ్వు దానిపేర యెవణ్ణయినా దత్తతచేసుకో; పెద్దముండాకొడుకుని, నేను యేదిచెప్పినా, నీమేలుకోసమే చెపుతానుగాని—'

'ఏమిటిలే మామయ్యా, చెట్టులాంటికొడుకు మట్టి పాలయిపోయాడు. ఇంక యితర్లపిల్లాడు నన్ను నిర్వాహకంచేసి కడతేరుస్తాడా? అయిపోయింది; నాజన్మ యెందుకూ పనికి రాలేదు' అని కళ్ళనీరు నించాడు చిదంబరశాస్త్రి.

'నువ్వు బాధపడవక్కరలేదు. నీతోకే, కోడలి తోటే అతుక్కుపోయే కుర్రాడువొకడు నాదృష్టిలో వున్నాడు. నా రెండో కూతురి మూడో కొడుకు మధుసూదనం——'

'వాడు తెలివిగల కుర్రాడే!'

'అసంపమైన తెలివితేటలు గలవాడు; అతుక్కుపోయేవాడు కూడాను. ఎటొచ్చీ మా అమ్మాయి వొప్పుకోవాలి. అది నాచేతుల్లో పని. నీవు యిష్టపడితే ఎలాగో అలా దానిచేత వొప్పిస్తాను. అయితే, నువ్వే దత్తత చేసుకుంటే కోడలికి వేరే భరణముయివ్వడమూ, దానికోసము పోట్లాటలూ రావొచ్చును కనక, కోడల్ని మెల్లిగా తీసుకొచ్చి యిక్కడనే వుణ్ణిచ్చుకొని, దాని పేర దత్తతచేసుకుంటే, నీ వంశమూ నిలుస్తుంది; ఆస్తికి పోట్లాటలూ వుండవు. నీ ఆస్తి ఎలాగా నీ అనంతరము నీ కోడలిదే. దాని అన్నదమ్ములాళ్లు, దాన్ని మంచి చేసుకొని, ఆ ఆస్తికాస్తా కాజేస్తారు ఇటు వంశమూ పేరులేకుండా పోతుంది. అందుచేత ఎలాగయినా దత్తు చేసికోవడము ఉత్తమమయిన కార్యము...'

చిదంబరశాస్త్రి యింతదూరము యెప్పుడూ ఆలోచించలేదు. నిజంగా కామప్ప సోమయాజులి మనమణ్ణే దత్తుయిచ్చినట్లయితే, అది కోరతగినదే. అన్నిటి కన్నా తనకు యిష్టములేని విషయము, తన ఆస్తి కోడలి పుట్టింటివారికి చెందడము.

"అయితే కోడల్ని యిక్కడ వుంచడానికి వాళ్లు వొప్పుకుంటారుటయ్యా?"

వొప్పుకోక యేం చేస్తారయ్యా. వాళ్లకే తినటానికి లేక మాడుతూంటేనూ! ఎలా వొదుల్తుందిరా అని వాళ్లే దుస్తూ వుంటారు.'

'......................'

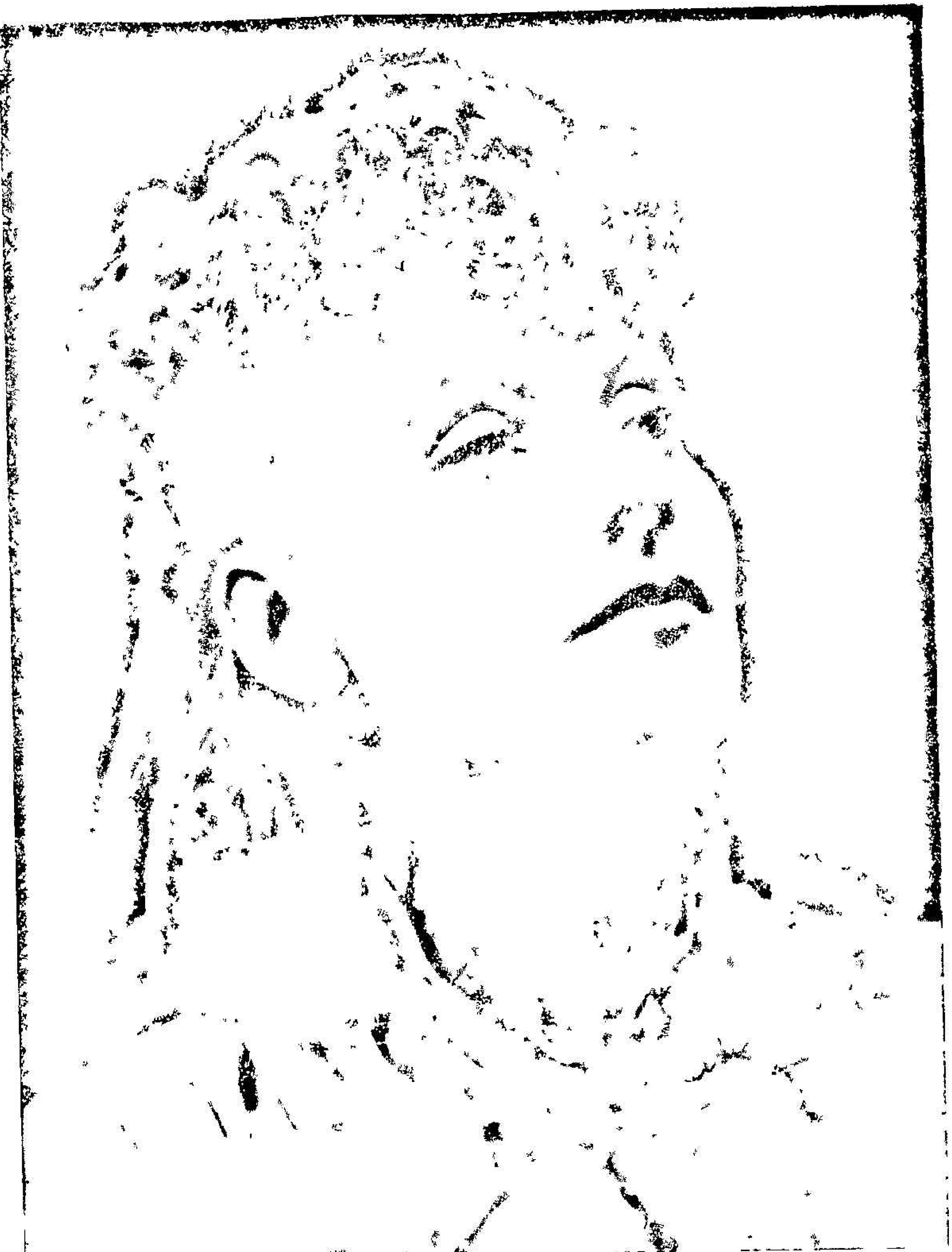
'ఇంకా జుట్టు తీయించలేదుటలే. అయినా ఫరవాలేదు. చిన్నకుంక అని వుంచేశారేమో. యేరామేశ్వరయాత్రో చేయించి, దత్తత నాటికి మనమే తీయించివేతాం'

'సరేగాని మామా, ఈవిషయం ఫైసలు చెయ్యవలసిన బాధ్యత నీదీ. ఎలాగో నువ్వే సరిపడచెయ్యాలి' అని చిదంబరశాస్త్రి కామప్ప సోమయాజులి సహాయాన్ని కోరాడు

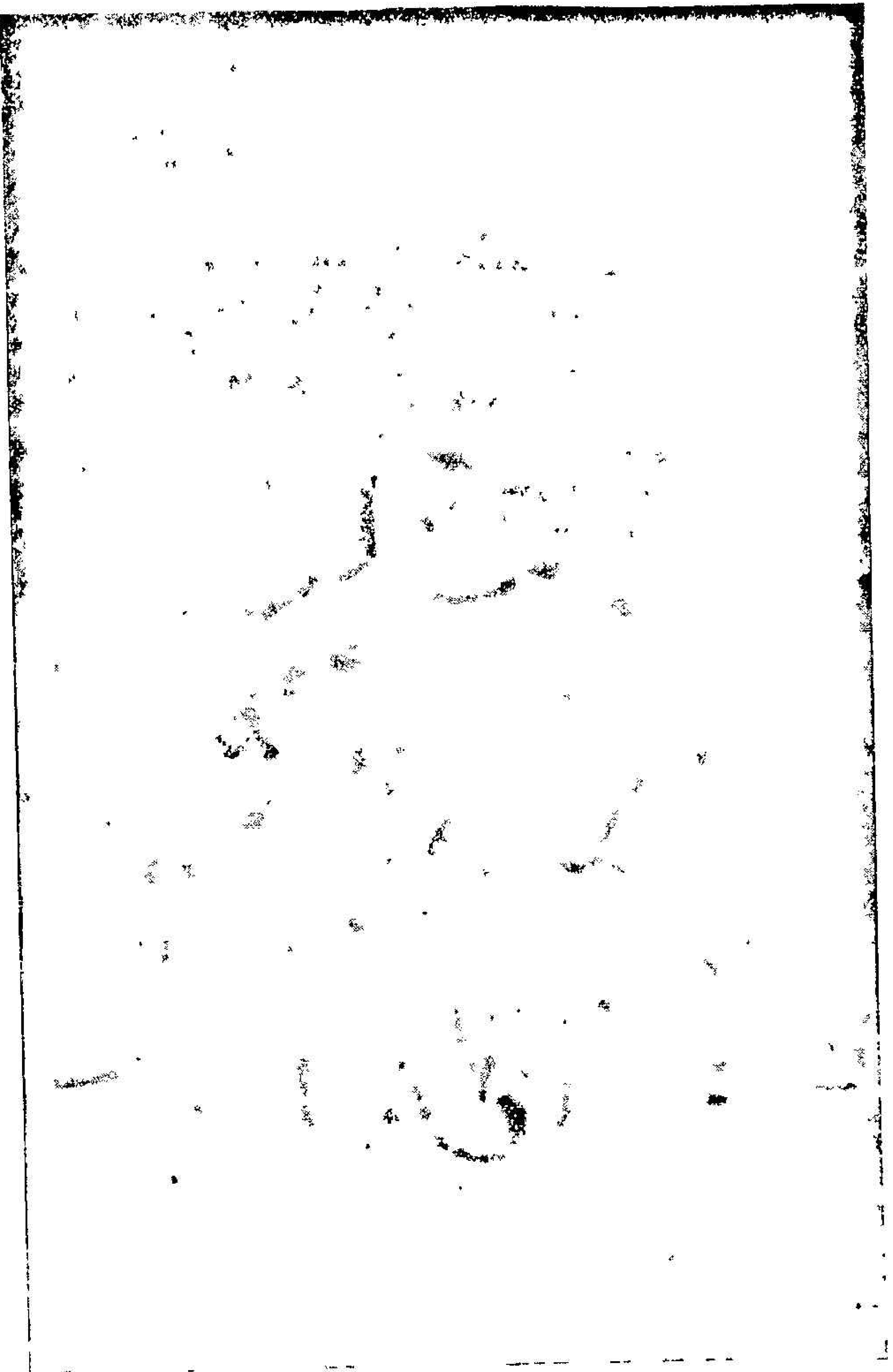
౨

కామప్పసోమయాజులు వేసినబీజం శాస్త్రిమనసులో బాగా నాటుకుంది. తనకు వండిపెట్టేవాళ్లు యెవరూ లేకపోవడమూ, తనఆస్తిని యెవరికో చెందజేసి తనవంశము నిలబెట్టుకోవాలనే కోరికా శాస్త్రిని యీ ఆలోచనకి పూర్తిగా వశపరిచాయి. సోమయాజులు చెప్పిన ఆలోచనకూడా సమంజసముగానే తోచింది శాస్త్రికి. ఆప్తులనుకున్న నలుగురైదుగుర్ని సంప్రదించి చూశాడు. వాళ్లుకూడా బాగానేవుంది న్నారు అలాఅయితే అది తప్పక చెయ్యవలసినపనే అనుకున్నాడు చిదంబరశాస్త్రి. వియ్యాలవారియింటికి సోమయాజులినే పంపించాడు. సోమయాజులు గొప్ప వ్యవహర్త కాకపోయినా లౌకికుడే. వాళ్ళకు చెప్పవలసిన రీతిగా వాళ్లకుచెప్పి, వాళ్లచేతకూడా వొప్పించాడు. తనమనమణ్ణి దత్తుచేసుకోవడానికి చిదంబరశాస్త్రి వొప్పుకున్నాడనిమాత్రం వాళ్లతో చెప్పలేదు. శాస్త్రిఆస్తిని యెలాకాజేదామాఅని ఆలోచనలోపడి కొట్టుకుంటూన్న వాళ్ళకి యిది మంచి అవకాశంగా తోచింది. రాజమ్మని పిలిచి అడిగారు. రాజమ్మ తెలివి గలది. బడిచదువు అయిదోక్లాసుదాకానే అయినా, పెద్దన్నయ్య అప్పుడప్పుడు తెచ్చేనవలలూ, పత్రికలూ చదివేది. కొంచెము పరిస్థితులు అవగాహనచేసుకో గల వ్యక్తి. ఆలోచించుకొని మామగారియింటికి వెళ్లడానికి వొప్పుకుంది.

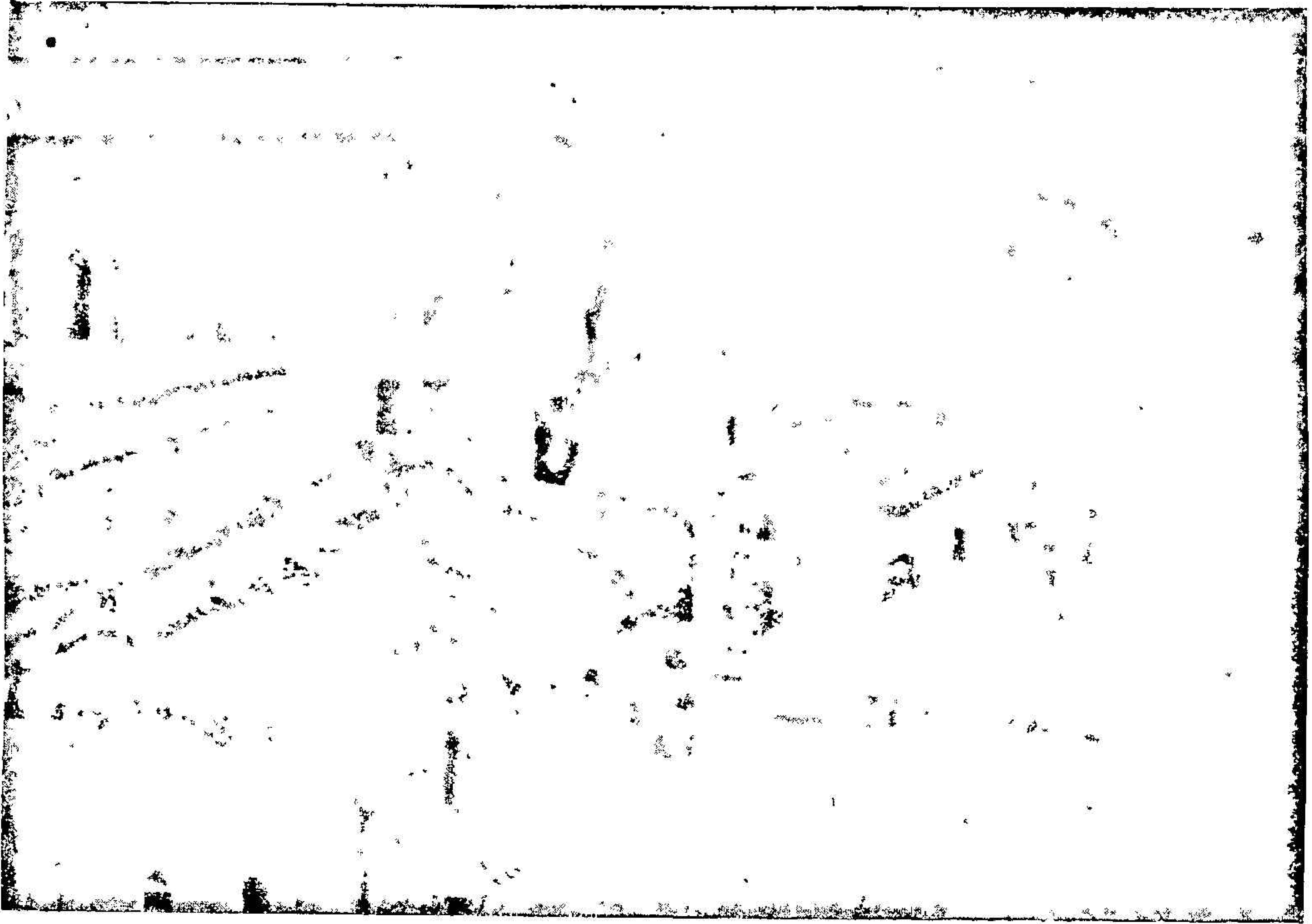
క్రొత్తగావెళ్లి ఒక్కతేవుండలేదని రాజమ్మ తోటి తల్లికూడా వెళ్లి నాలుగునెలలపాటు అక్కడ

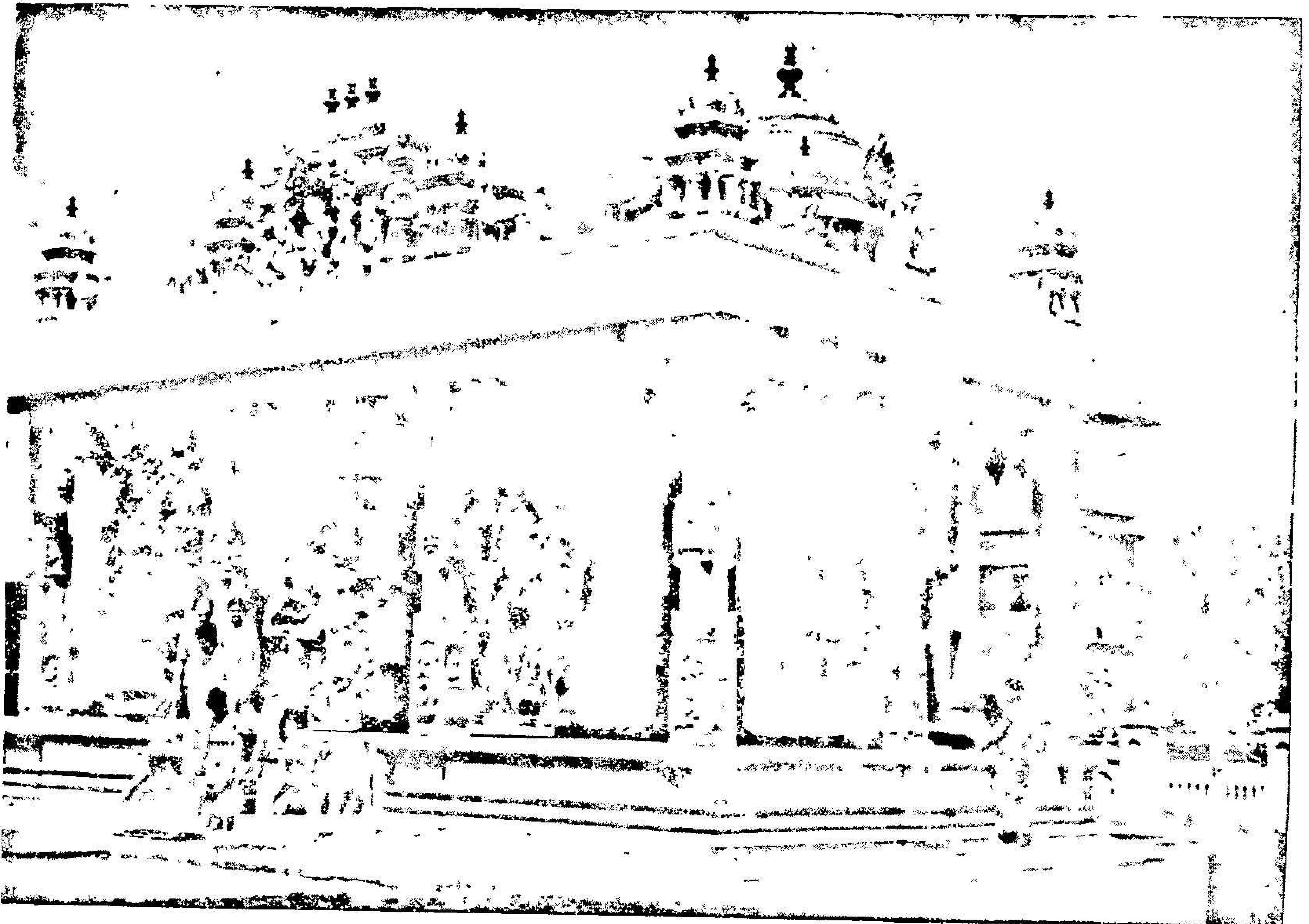
(సెలూగార్వు)

'నా చిట్టితల్లులు' D. A. R.

రామటేక్ 3

జ్ఞాన మందిరము, అడయారు D. A R.

మకాంవేసి, సంసారంయేలాదిద్దుకోవాలో, ఇరుగుపొరుగువారితో యెలామెలగాలో బోధించి వెళ్లిపోయింది.

మామగారు చూపే ఆదరణ రాజమ్మకి 'చల్లగా' వుంది. ఆయిల్లూ వాకిలీ తనదనేభావం కలిగింది. ఆభావముతోటి యింటి విషయములంటే జాగ్రత్తా పొందికా అమరాయి. కొన్నాళ్లు గడిచినతరువాత తనకు మామగారూ, మామగారికి తనూ దిక్కయామనుకుంది. మామగారిసుఖం చూడవలసిన బాధ్యత తనదనుకుంది.

ఆరేడునెలలు జరిగాయి. చిదంబరశాస్త్రికి చలి జ్వరమువచ్చి చచ్చేటంతచేసింది. శాస్త్రి ప్రక్కన కూర్చుంటే రాజమ్మ కన్నీరుధారగాయేడ్చింది. తనమీద ఆమెకువున్న అనురాగానికి శాస్త్రి పొంగిపోయాడు. 'పిచ్చివు రాజ్యం' అని వీపునిమిరాడు. ఆమెవొళ్లు జలదరించింది. అతడు మహదానందం పొందాడు. రాజమ్మ సిగ్గేసి తలవొంచుకుంది. కాసేపు అక్కడే కూచుని మెల్లిగావెళ్లిపోయింది.

చిదంబరశాస్త్రికి ఆరోగ్యముకలిగింది. రాజమ్మ చేసినపరిచర్య నిరుపమానమైనది. ముప్ఫయ్యేవయేట యెలావున్నాడో అలాగతయారయాడు. కండలు మెలిదిరిగాయి. ఎదురురొమ్ము నునుపెక్కింది. వొళ్ళంతా కాంతిమంతమయింది.

శాస్త్రినిచూచి రాజమ్మ 'పెద్దయితే యిలాగే ఉండేవారు' అని తనభర్తను తలుచుకొనేది. ఆమెకు సాటికుటుంబాలన్నిటిలోనూవున్న జీవకళ తనయింట్లోలేదనేభావం తోచింది. అన్ని సౌఖ్యాలూ అందరియిళ్లలోలాగా సామాన్యముగానే వున్నా ఏదో లేదనుకుంటుంది. అదేమిటో ఆమెకి అవగతంకాదు. తనవిధి మేరకు తను ప్రవర్తిస్తూన్నసంగతి రాజమ్మకితెలుసును. కాని యేదో లోపము-భావాతీతమైనది, తన జీవిత సుఖసర్వస్వానికి చెందినది - యేదో ఆమె అనుభవిస్తూవుంది.

ఆరోజున ఆమె తలంటిపోసుకున్నది. విడివిడిగా గాలికి యెగురుతూ పట్టుకుచ్చులాగ ఆమె తలవెంట్రుకలు ఆమెబంగారములాటిమొహానికి శోభనిచ్చాయి. ఆమెకు ఆరోజు అర్థముకాని సంతోషమూ, ఉత్సాహమూ వచ్చాయి ఆమెకే తెలియలేదు వాటి కారణము.

పెరట్లో మంచాలువేసికొని పడుకున్నారు. మామూలుప్రకారము యిద్దరిమంచాలు నాలుగు గజాల దూరములో వేసింది రాజమ్మ. తను అన్నముదిని, ఇల్లు సర్దుకొని మంచాలదగ్గరకు వచ్చింది. చిదంబరశాస్త్రి నిద్రపోతున్నాడు. ఆకాశమూ, భూమీకూడా 'చల్లని తెలుపు'తో కప్పివేసిన చంద్రుడు చిదంబరశాస్త్రి శరీరచ్ఛాయను మనోహరంగా చేశాడు. రాజమ్మకి యేమి తోచిందో-శాస్త్రివైపు అలాగే నాలుగైదు నిమిషాలు చూసింది. ఒక్కనిట్టూర్పు - నిరాశాపూరితమైన నిట్టూర్పు. ఆమె తన పక్కమీద పడుకుంది.

మళ్లీ మెళుకువ వచ్చింది ఆమెకు. కళ్లు తెరిచి చూసింది ఆమె. వెన్నెలలో రెండో చందమామలాగ కాంతిమంతంగావున్న తనమొహంకేసి చిదంబరశాస్త్రి శాంతంగా చూస్తున్నాడు. నిద్రలో చెదరిపోయిన పైట సవరించుకుంది ఆమె. ఒకరికళ్లల్లోకి వొకరు చూసుకున్నారు. ప్రకృతి గంభీరమైన ప్రశాంతిని నెలకొల్పింది. చిదంబరశాస్త్రి ఆమెప్రక్కన కూచున్నాడు. ఆమె యేదో చెప్పబోయింది. ఆమె చెప్పదలచినమాట గొంతులోనే వుండిపోయింది.

3

తెల్లవారింది. రోజులు తిన్నగా గడిచిపోతున్నాయి. ఘోరమయిన పాపంచేశానని మనస్సులో కుంగిపోతూ ఉండేవాడు చిదంబరశాస్త్రిమాత్రం.

దత్తు సంగతి కామప్ప సోమయాజులు హెచ్చరించినా, చిదంబరశాస్త్రి 'కోడలికి సంసారముమీద కొంచెము శ్రద్ధకలగనీ మామా, అలాగే చేసుకుంటానూ; నీకంటె నాకు ఆప్తులు లేరుగదా. ఇహ నువ్వు చెప్పిన మాట తీసివేస్తానా. అందులోనూ, మీదీ మాదీ స్వచ్ఛమైన వంశాలు. కొంచెం నిభాయించుకొని అలాగే చేద్దాము.' అనేవాడు. కోడల్నికూడా రెండు మూడు

సార్లు ఆమె అభిప్రాయాన్ని గురించి అడిగాడు. 'ఇప్పుడేం తొందర లెండి; తరువాత చూసుకుందాము' అంది రాజమ్మ.

ఇప్పుడు రాజమ్మ యెంత చెపితే చిదంబరశాస్త్రి అంత. స్వతహాగా తెలివిగలది కావడముచేత రాజమ్మ సంసారపు దిద్దుబాట్లు బాగా తెలుసుకుంది. వయసులోవున్నా, అందముగావున్నా, శీలాన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడుకుంటూనేవుంది. కేవలం మానసికోద్రేకానికి శాస్త్రికి ఆలాలోపలపోవడం ఆమెకీ అమితమైన విచారాన్ని కలుగజేసింది. జరిగిన సంగతికి పశ్చాత్తాపపడి యిద్దరూ దూరదూరముగా వుంటున్నారు.

రాజమ్మకి రెండు నెలలు వరుసగా తప్పాయి. కొంచెం కంగారుపడింది. కడుపులో త్రిప్పడమూ, డోకులూ ఆరంభించాయి. అనుమానము స్థిరపడేటప్పటికీ, అవి నేవిళ్లని నిర్ధారణచేసుకునేటప్పటికీ మూడో నెలకూడా వెళ్లిపోయింది. ఏమిటి చెయ్యడము! ఆమెకి యేమీ తోచలేదు.

చిదంబరశాస్త్రికికూడా సంగతి బోధపడిపోయింది. అతని ప్రాణాలు నిలువునా పోయాయి. ఆ వూళ్లో యింక తన పరువు దక్కదు. 'భగవంతుడా, ఏందారి' అని ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

రెండోకంటివాడికి తెలిసిందా, యీ భూమిమీద తలెత్తుకొని తిరగడానికి ఆస్కారములేదు. కాకులుపొడిచినట్టు పొడుస్తారు. కర్తవ్య మేమీ బోధపడలేదు అతనికి. రాబోయే అప్రతిష్ఠను పోగొట్టుకోవడ మెలాగ? పరానికి చెడ్డాడు సరిగదా, ఇహం కూడా చెడిపోయేటట్టుగావుందే! పరముమాట దేముడెరుగును, బంధువులెవరూ దగ్గరికిచేరనియ్యరు. తన బ్రాహ్మణీకమూ, ప్రతినిమిషమూ తను కాపాడుకుంటూ వచ్చిన శీలమూ మంటగలిసిపోయింది.

ఇదివరకుయెప్పుడూ రాజమ్మకి యెదురుగావుర్చునేవాడు, యిప్పుడు యింట్లోనే వుండలేకపోయాడు. బయటికి పోలేకపోయాడు. అమిత మనోవేదన పడుతున్నాడు. వీథిలో నడుస్తూవుంటే దారిని పోయే ప్రతివాడూ తనను పరిహసిస్తూవున్నట్టూ, తననుగురించి గుసగుసలాడుకుంటూన్నట్టూ కనిపించేది.

'రాజ్యం!' అన్నాడు చిదంబరశాస్త్రి.

'ఊఁ.........' అని వొంచిన తలయెత్తి అతనికేసి చూసింది రాజమ్మ.

'ఏం చేద్దా మిప్పుడు? నాకేమీ దారితోచడము లేదు. నలుగురిలోనూ తలయెత్తుకొని తిరగలేము. ఎలాగ చెప్పు.'

'.................'

'ఈవూళ్లో గవళ్లకోటమ్మవుంది చూడూ, దాన్ని యెరుగుదువా?'

'అమ్మయ్యో—' అంది రాజమ్మ గవళ్ల కోటమ్మ పేరుచెవిని పడేటప్పటికి.

'భయపడకు. కొంచెం బాధగానే వుంటుంది కాని, అప్రతిష్ఠ రాకుండా చేసుకోడానికి అలా చెయ్యాలి.'

'నేను వొప్పుకోను సుమండీ'

'ఏం! లేకపోతే కొంప మునిగిపోతుంది.'

'ఏమయినా సరే! నేనొప్పుకోను.'

నిర్ఘాంతపోయాడు చిదంబరశాస్త్రి.

'కొంపముంచావే. ఇలా చేస్తావా చివరికి?... ....ఏంచెయ్యమంటావు చెప్పుమరి. ఇది బయటపడితే మనము యీవూళ్లో-యీవూరేకాదు యీచుట్టుప్రక్కల వుండలేము.'

'పోనీ పోదాంపదండి, యెక్కడికైనా.'

'ఎక్కడికి పోతాంచెప్పు. ఇల్లూ వాకిలీ వొదిలిపెట్టి, యింకోచోటికి పోయి, యేంచేస్తాం?'

'మరి యేదోదారి చూడాలి.'

'ఏందారి, గోదారి'

'మావూళ్లో-వెనకా-'

'ఆఁ.........'

'ఓ కాపుగూతురు వెధవది, యిలాగే చిక్కులో పడింది. అతను మోతుబరి. అతడేంచేశాడో తెలుసునా? ఏదో జబ్బుచేసిందని పేరుపెట్టి దాన్ని చెన్నాపట్టం తీసుకుపోయాడు.'

'అబ్బా!'

'ఊఁ. అక్కడే, యే ఆసుపత్రిలోనో నీళ్లాడింది. ఆపిల్లని యెవరో కిరస్తానీమతంచెప్పే దొరల కిచ్చేసిందట. వాళ్లు పెంచుకుంటున్నారు. ఎప్పుడేనా వెళ్ళి యిప్పటికీ చూసివస్తుంది.'

'అలా చేద్దామంటావా?'

'అవును. అలాగే చేయాలి.'

ఆమెమాటమీద చిదంబరశాస్త్రికి ఆలోచనకలిగింది. అంతకన్న గత్యంతరములేదు. కాని అతని మనసులో భయంమాత్రం పోలేదు.

౮

రాజమ్మమాట రాజశాసనంగా వొప్పుకున్నాడు శాస్త్రి. కాశీరామేశ్వరాలికి యాత్రపోదా మనుకుంటున్నా నని నలుగురైదుగురితోటి చెప్పాడు. వాళ్లకి ఆ ఆచోట్లనుంచి కావలసినవస్తువులు తెచ్చిపెట్టమని అతన్నికోరారు. తప్పకుండా తెస్తానన్నాడు. కర్ర నేలనుకొట్టుకుంటూ, కామప్ప సోమయాజులు వచ్చి 'తీర్థయాత్రకి పోతున్నావా, శాస్తుర్లూ' అన్నాడు.

'అవును మామా, ఒక్కసారి అలావెళ్ళి ఆనాలుగు క్షేత్రాలూ చూచుకొని వచ్చేస్తే నాకింక తరవాయి వుండదు' అన్నాడు శాస్త్రి.

'అయితే దత్తుచేసుకొనివాఁగూడదూ, వాణ్ణి కూడా వెంటబెట్టుకొనీ? ఎందుకైనా అక్కరకు వస్తాడు.'

'కాదులే మామా, యీ బాదరబందీలోకుదరదు. కుర్రాడుగూడా చిన్నవాడుగదా, మరీ తెలియనివాడూ కాదు, బాగాతెలిసినవాడూకాదు. దత్తుయెలాగా ఉపనయనంలో జరగవలసిందే కనుక తొందరేమిటిలే' అన్నాడు చిదంబరశాస్త్రి.

'ఆహాఁ. సరే. నాలుగునెలలు పడుతుందావేమిటి?'

'ఆఁ. ఆరునెల్లు, యేడునెల్లు తిరిగివస్తాను. ఇంక నాజీవితానికి యిదే కొససారిగా; కోడల్నికూడా తీసికెళ్ళి నాలుగూ చూపించేస్తా. కాస్త యిల్లూ వాకిలీ కనిపెట్టి వుండండేం.'

'దానికేమిటిలే. కోడలికి జుట్టుకూడా తీయించి వేస్తావా యేమిటి?'

'అనుకుంటున్నాను.'

'ఊఁ' అంటూ తనపన్నుగడ యింకా నెరవేరకపోయినందుకు విచారిస్తూ వెళ్లిపోయాడు కామప్ప సోమయాజులు.

చిదంబరశాస్త్రి, రాజమ్మ రెండెడ్లబండీ కట్టించుకొని, పదిమైళ్లదూరంలోవున్న రైలుస్టేషనుకి వెళ్లి, చెన్నపట్నం టిక్కెట్టుతీసుకున్నారు.

౯

శాస్త్రి అదివరకోసారి చెన్నపట్నంవెళ్లినవాడే. కనుక కొంచెంతేలికగానే ఆసుపత్రికి దారి కనుక్కొని, అక్కడికి వెళ్ళారు. వాళ్లు పరీక్షచేసి నాలుగోనెలఅనీ,తొమ్మిదోనెలలోవస్తే కాన్పుచేస్తామనీ చెప్పారు. ట్రిప్లికేనులో మారుమూల ఒకయిల్లు అద్దెకు తీసుకొని కాపురమున్నారు శాస్త్రి రాజమ్మాను.

చిదంబరశాస్త్రి రాజమ్మని తొమ్మిదోనెల రాగానే ఆసుపత్రిలో చేర్పించాడు. హాయిగా ప్రసవించింది. ప్రక్కనున్న బిడ్డనిచూసుకొని పొంగిపోయింది. చిదంబరశాస్త్రికూడా బిడ్డనిచూసి మనసు కరిగింపగా ప్రపంచాన్నితలచుకొని హడలిపోయాడు.

ఆపిల్లాడిని చూసి చిదంబరశాస్త్రి, రాజమ్మ ఒకర్నొకరు చూసుకొని తెల్లబోతూవుండేవారు.

అనలేక తెగించి, ధైర్యముతెచ్చుకొని, ఒకరోజున, 'రాజ్యం, యీబిడ్డని యేంచేస్తాం? దొరల—' అన్నాడు శాస్త్రి.

బిడ్డకేసి చూస్తూవున్న రాజమ్మ 'ఏమిటే, యీ రత్నంలాంటి బిడ్డనా, కిరస్తానీల కివ్వడమా?' అని కంట తడిపెట్టుకుంది.

'మ రేలాగే?' అని దీనంగా, అడిగాడు చిదంబరశాస్త్రి.

'ఎలాగైనా సరే, ఈబిడ్డని వొదిలి నేను బ్రతకలేను. చూడండి, లక్క పిడతలాంటి నోరూ, నీలాలలాంటికళ్లూ,-అబ్బా-ఈబిడ్డని చూసిచూసి మాలవాళ్ళకి యెలా యిస్తామండీ. వొద్దు'

'ఏం చెస్తాం చెప్పు. ఈబిడ్డని తీసుకొని మన వూరు వెళ్లగలమా?'

'ఇక్కడే వుండిపోదాం, అలా అయితేనూ'

'ఇల్లూ వాకిలీ, భూములూ పుట్రా చూసుకోకుండానా?'

'మీ ఆస్తీ భూములూ యీపిల్లాడి ముందర యెందుకు పనికొస్తాయండీ. చూడండి'

పిల్లాడికేసిచూసి శాస్త్రి నిలువునా కంపించి పోయాడు.

'ఏం చెయ్యను. పిల్లాడంటె నాకు మాత్రం లేకనా?'

'మరయితే, ఎలా పారేసుకుంటామండీ, యీ పిల్లాణ్ణి?'

'ఏం చేస్తాం చెప్పు?'

'నేనోటి చెపుతాను, వొప్పుకుంటారా?'

'ఏమిటది?'

'వీడు పెద్దవాడయినదాకా యిక్కడేవుందాము, నాలుగేళ్లు అప్పుడు వీణ్ణితీసికెళ్ళి 'పెత్తుచేసికొన్నాము. కాశీలో వున్న మావాళ్లపిలాడు' అలాగని చెపుదాము. ఆస్తి అంతా వీడికే చెందుతుంది. అంతే కాని, యిలాంటి రత్నాన్ని యెలా పారేస్తామండి? కడుపున పుట్టినబిడ్డని 'యెవళ్లో మాలాళ్లకి పారేసి, యింకోళ్ల బిడ్డణ్ణి తెచ్చుకొని పెంచుదామా?'

'తెలియదుటే వూరివాళ్లకి?'

'వాళ్ళశ్రాద్ధం. మరో రెండునెలలు యిక్కడ వుండి, తరువాత క్షేత్రాలన్నీ చూడటానికి పోదాం. ఒక్కొకచోట నాలుగేసి నెలలుంటే సరి. ప్రతి క్షేత్రంనుంచీ మనవూరి కొక వుత్తరం రాద్దాము యే సోమయాజులి పేరనో. మీకూ నాకూ అయినవాళ్లు అవూళ్లో లేనే లేరు కదా. నిజంగా మనం తీర్థయాత్ర చేస్తున్నామని వాళ్లు అనుకుంటారు. నిర్భయం మనకి.'

'ఆఁ.........'

శాస్త్రి ఆశ్చర్యపోయాడు రాజమ్మ తెలివికీ, ఆలోచనకీను. తప్పనిసరికనుక వొప్పుకున్నాడు.

అనుకున్నప్రకారం వాళ్లు క్షేత్రాలన్నీ తిరిగి నాలుగు సంవత్సరాలకి యిల్లుచేరుకున్నారు.

'ఆపిల్లవా డెవరోయి' అన్నాడు కామప్పసోమయాజులు.

ముందుకీ వెనక్కికంపించిపోయాడు చిదంబర శాస్త్రి. 'వీడా, మాఅమ్మమ్మ తమ్ముడికొడుకు, కాశీలోవున్నాడులే, వాడికొడుకు కోడలూ నేనూ ఆరునెలలపాటు వాళ్ళింట్లోనేవున్నాము కాశీలోవున్నప్పుడు. వీడు దానికి అలవాటయినాడు. కోడలు వీడిమీద మోజుపడింది. వాళ్లుకూడా అయినవాళ్లు. అందుచేత విశ్వేశ్వరుడిపురంలో ఆకాస్తాదత్తస్వీకారం అనిపించేను దానిచేత.

'ఆరి, ఎంతివాడివోయ్! అయిందీ!'

'ఏంచెయ్యను మామా. కోడలు ఒకటే పట్టు పట్టింది. నాకుతప్పిందికాదు'

'జుట్టు తీయించేశావుకాదేమీ?'

'తీరా తిరపతికి వెళ్లేప్పటికి దానికి జ్వరం తగిలింది. ఆవూరు వొదిలిందాకా జ్వరం తీసిందికాదు. అచ్చి రాలేదని మానేశాను'

'వీడూ—అచ్చం కోడలులాగే వున్నాడు?'

'వాడి తల్లి సరిగ్గా కోడలులాగా వుంటుంది. తల్లి పోలిక వీడు.'

'ఊహూఁ.........'

వూళ్లోవారంతా దత్తపుత్రుడిమీద రాజమ్మకి అమితప్రేమ అని అనుకొనేవారు.

'ఈ రత్నం నాభాగ్య' మనుకొనేది రాజమ్మ.

'నా పాపఫలము వీడు' అనుకొనేవాడు చిదంబరశాస్త్రి.

వసంతము

అద్దేపల్లి నాగగోపాలరావు

'రమణీయార్థ ప్రతిపాదకః శబ్దః కావ్యమ్' – రసగంగాధరము

వసంతము శ్రీ పెమ్మరాజు లక్ష్మీపతిగారు రచించిన కావ్యము. 'లలితవసంతగీతికా సదృశమగు ఆత్మజీవితముచే లోకమును మాధురీభరితమొనరించు నీకవిసోదరుని రసహృదయ మీకావ్యమూలమున ఆంధ్రలోకమునకొకింత వ్యక్తముకాగలదు' అను మంగిపూడి శర్మగారి మాట లెంతయు సత్యములు.

'క్రొత్తపాతల మేలుకలయిక క్రొమ్మెఱుంగులు చిమ్మగా' ఆతిథ్యముతో నారంభించిన కావ్యము ఐక్యసిద్ధిగల అనంతలీలతో పరిసమాప్తి జెందుచున్నది.

దయసేయు మోవసంతా! వినూతనపల్ల
వారుణంబైన దేహంబు మెఱయ
రావయ్య యోఋతురాజ! రాజితపుష్ప
మయకిరీటద్యుతుల్ మలసియాడ
విచ్చేయుమయ్య వేవేగ దక్షిణమంద
మారుతప్రకటవిమాన మెక్కి
తరలిరావోయి నిత్యానూనయౌవన
శ్రీవిశేషప్రభాజృంభితాంగ
కోకిలాలాపములతోడ, కుసుమసౌర
భములతోడను, భృంగగీతములతోడ,
సుమపరాగంబుతోడ విశుద్ధకాంతు
లెసర చనుదెమ్ము స్వాగతం బందుకొమ్మ.

మనోహరుఁడగు వసంతునకు రమణీయము, హృదయపూర్వకమునగు ఆహ్వాన మొసంగిన కవి:

కొనుమిదె పాద్యమల్ల చెఱు
కుంగడలన్ చెలువారువారి, చే
కొనుమిదె యర్ఘ్యశ్రీ విరిసుమ
గుచ్ఛములందు స్రవించు తేనె, గై
కొను మధుపర్కమిద్ది నవ
కోమలపల్లవనిర్మితంబు, నా
సనమిదె చందనార్ద్రసుమ
జాలవిరాజితమిందు రమ్మికన్.

అనుటలో మంచియౌచిత్య మున్నది. సున్నితమగు భావములకు సొగసుందనపుపలు కబ్బినది. ప్రకృతివర్ణనము పఠితల హృదయసీమలం దచ్చుపడుచున్నది. ఈ ఆతిథ్యమున కువ్విళులూరని తెలుగువా డుండడు. ఆవాహనాతిథ్యములచే తనియక 'తమిజొక్క నూతనయుగోదయగీతిక' లాలపించెద ననుచున్నాడు. అంతేకాదు, తనివిసనక మరలమరల అదేపాడుకొనును. 'వ్రాసిన వ్రాతలే తిరిగివ్రాసినను–ఇలాతలముం గయిసేయజాలెదే కీ సరివార లిట్లు రసస్పృష్టినొనర్ప' అని మైమరచి, వసంతుని కీర్తించుచున్నాడు. అవును 'వీరీ సరివార లిట్లు రసస్పృష్టినొనర్ప?' అంతకు గర్వించక 'గ్రహించుమోయి నాచేసినసేవ నూతనవిశేషము లేమియు లేకపోయినన్' అని వినమ్రుడగుచున్నాడు. ఇది ఉత్తమ కవుల లక్షణము.

"లలితాపూర్వకేళీ విలాసమూర్తి" యగు వసంతుడీతని అట్టె నన్నెత్తుకొనిపోయి 'మరయరాని' యొక్క మహానందవార్ధితీరోజ్వల ప్రదేశమున' బారసైనాను. కవి అందులకు 'ఇదేటికోయి?' అని ప్రశ్నించుచుండగనే 'సుందరమృదుదేహుడీ హృదయతస్కరుడీ మలయానిలుం డహో' పైపలుకు తోచనీయడు. చేయునదిలేక 'రసరాజ్య మెల్లకడలం బాలించు' మందానిలరాజనందనుని:

అమృతానంద సముద్రవీచికలపై
నట్టిట్టు దోగాడు శ్రే
యములై యీ మృదు దక్షిణానిలతరం
గారూఢముల్ పువ్వులు.

చ్ఛము లల్లాడెడుకీవి, యీమురిపె మీ
సౌందర్యలీలావిహా
రము లీలాస్యము లీయొయారములు గ
ర్వస్ఫూర్తి వీక్షించుచున్.

తదానందలీలాలగ్నమానసుడగును. అంతేకాదు 'ఈ వసంతనవ జీవనవైభవముల్ గ్రహించి, యా యాసము విస్మరింపజన దాతృణకాలము మానవాళికిన్' అని విభావించుచున్నాడు. ఇట్టి రసహృదయుల రచనల యందేకదా అమృత కవితాదర్శనము. 'ఈ నవవసంత శుభోదయవేళ నేనియున్, పాడుకొనంగలేని హతభాగ్యు లెవో తలపోయ మానవుల్' కారు. 'ఔరా యెంతటి యైంద్రజాలికములయ్యా యీవసంతప్రభల్' ఈరచనయు నట్టిద. వాడుకలోని శబ్దముల నుపయోగించి రస పుష్టియొనర్చుటం దీతడు గడుసరి:

జవ్వనపుంబిసాళికను సైగలతో
చిరునవ్వుమోవిపై
నివ్వటిలంగ క్రొత్తసెరనీటులు
గోటులు చిల్కరించు, నీ
నవ్వులరాణితో ప్రణయనాటకముల్
బ్రకటింపనెంచి నా
పువ్వులరంగ డీభువనమోహను
డిమ్మహి కేగుదెంచెగా.

కవికూడ ఇచ్చట 'పువ్వులరంగని' తో నైక్య మైపోవున్న నిప్పటికవిత పుట్టదు.

మంచునజికి క్రొందళుకుమాసిన
మాసములూడ్చి పైపిరా
ఘుంచివ రంగుతో బడగలెత్తిన
యందము లిన్నియున్ బనా
యించిన షోకులై బలెబలేయని
పించ ప్రమోదవార్ధి దే
లించుచునుండెబో జగములిన్నియు
బూలచిగుళ్ల తెప్పలన్.

బలెబలే! ప్రమోదవార్ధి దేలించుచున్న దీ ఘట్టము. పల్లెటూరి పెండ్లిదృశ్య మ్మీక్రిందిగీతియందు కన్నులగట్టు చున్నది చూడుడు:

నీలనభంబుచాయ నళినీరవ
రంజితపుష్పమంజరీ
జాలములొప్ప బూచిన రసాల
మహీజమునీడ బెద్దబా
కాలదె పట్టుచుండిరి దిగంతరముల్
ప్రతిరావ మీన, రాం
ఢోలున మూడుదెబ్బలును మ్రోగగ
సాగెను పెండ్లిసుంపులో.

ఆకెలనన్ వినంజెలగె హోయి
సనాయిరవంబు, క్రొత్త తా
టాకులకమ్మతావి నిగుడన్ రచి
యించిన పెండ్లిపందిటన్
చాకలివాం డ్రదే భుజముసాచిరి
పల్లకి పైకినెత్తగా
నాకసమున్ దిశల్ వసులున ట్లొక
పెట్టునమ్రోగె వాద్యముల్.

పెండ్లిపందిరులలో సందడియు గూరుచుండుము. అం దనేకసుగంధము లాఘ్రాణించుచుండుము. కాని 'క్రొత్తతాటాకుల కమ్మతావి' కనుగొనువారు చాలత క్కువ. ఈకవిమాత్ర మది బాగుగ పసిపట్టినాడు. కను కనే యీపద్యము.

శుష్కవేదాంతులకు కవిప్రశ్నమును,సందేశమును ఇది: 'అసలుదీనుక శేషమునాశసేయకుము' 'వని స్వర్గ ముకాదె నెచ్చెలీ!' అను ఉమర్‌ఖయ్యాముసు జ్ఞప్తికి దెచ్చుచున్నాడిచ్చట.

లలితకళావిలాసము లీలాతల
మెల్లనలంకరింప బు
వ్వులువికసించె జిత్రములువోలె
శకుంతసతీవితానకో
మల కలగానమొప్ప సుకుమార
సమీరుడు లాస్యమాడు, నీ
యిలపయిగాక స్వర్గ మిక నెచ్చట
నున్నది శూన్యసీమలన్.

జగత్తే ప్రేమధామము. అదే స్వర్గము. ప్రేమశూన్యమైన స్వర్గమునకన్న పావనప్రేమమయమైన లోకమే కాంక్షింపదగినది. ఇందలిసత్యము రవీంద్రాదికవుల రచనలయందును ద్యోతకమగును.

ప్రేమోపాసకుఁడగు నీకవి ప్రణయదేవికి:

సురభిళదక్షిణానిలము శోభిలు
    చున్న రసాలవాటికాం
తరమున నీవలక్ కుసుమతల్పమునన్
    శయనించి, 'సుందరీ!
సురపతినైతి నే నెదురుచూచెద
    నీకని యీవసంతబం
భరములుపాడి చెప్పు'నని...

లేఖ రచించినాడు. ఆలేఖకు కైకొనిన పరికరములు లలితాతిలలితములు, అమృతమధురములు, అతిస్నిగ్ధములు. అందలి భావమో అనన్యము. పరికింపుఁడు:

చిక్కని యీ సుమాసవమషీరస
    ముంగొని ముంచి వ్రాసినా
నిక్కమలాచ్ఛపత్రమున నీవిరి
    కేసరమేకలంబుగా
నక్కరముల్ కనుల్ మెరయునట్లుగ
    పుప్పొడి పైనజల్లినా
నక్కమలాక్షి యందుకొనునా? కను
    మో ని త్రిప్పివేయునా?

ఇంకను అనుమానమే ప్రేమతపస్వికి: అంతటి లలితవస్తువులైనను ప్రేయసి మోటని త్రిప్పివేయునేమో యని శంకించుచున్నాడు. ఎంతసహజమిది! మనోహరము, సత్యము. ఇట్టి చక్కనిభావములు, మెత్తనిరచనలు సాగించుట పెద్దకవులకుకూడ నడువనికార్యము. ఇంత యవలీలగ నీతడు సాధించుట మిక్కిలియచ్చెరువు.

కవివంశము రాజులనుండి, రాజహంసలనుండి కోయిలకులమునకు క్రమక్రమముగా మారినది ఆయా కాలములందు. కాని, యీకవి వీనినన్నింటిని మించిన వినూత్నగౌరవబిరుద మొసగినాడు కవిజాతికి. 'త్రాగుడుజాతి' రసాస్వాదనక్రియాదక్షు లనియో. రసోన్మత్త దివ్యనాట్యకళాకుశలు రనియో. ఏమొ! అంతేకాదు కులాచారమైన 'పని' కూడనిది కాదట. కనుక:

త్రాగుడుజాతి కీ సుమసుధారస
    మానుట తప్పుగాదు నే
త్రాగెద నాడెదన్ పృథివిదాటెద
    మీపెద వాణి వీణపై
తీగలు త్రెస్సిపోవ రసతీవ్రత
    నీ చిగురాకుతీగపై
నూగెద భూమివీడి యొకయూపున
    స్వర్గము కాలదన్నుచున్.

క్రీడించెదడట. మరియు నితనికి 'వివశములై, స్తంభించిన యవయవములు నింద్రియంబు లద్భుతగతి; నీభువనం బొక చిత్రకళాభవనంబై నన్ను ముంచినైచె నగూరే!' అవును త్రాగుబోతులకు కలుగులక్షణము లివేకదా!

తలకెక్కినది తిక్క ఇంక!

రావలెను నాదుప్రాణంబు ప్రాణ మిపుడు
నను కటాక్షింప స్వర్గభవనంబువిడిచి.

తానో—

పోవలెను నేను నాప్రేమమూర్తి గలియ
నీప్రపంచముపొలిమేర లెల్ల దాటి

అచ్చట, అప్పుడు—

కలిసికొని యొక్కరొకరిలో కరగిపోయి,
యనుభవింత మనిర్వాచ్యమైన ప్రేమ.

మరియు:

దైవమునకైన నకట పెత్తనము లేదు
దేశకాలంబులును విడదీయ లేవు.

ఆహా! ఎంతరసార్ద్రజీవి. స్వేచ్ఛావిహారి కవి.

ఈ మహానందసంరంభ మే భరింప
జాల దుర్బలంబైన నాస్వాంతమందు,
ప్రాణమా! నీవు నా దండరాకయున్న.

ఇట్టిదికదా అకలంకమైన ప్రణయము. దేవియే దండరాకున్నచో: 'మృదుసహోదరి మరణలక్ష్మియె

యేలుంగు'ననుచున్నాడు. విరహమును నిజమైనభక్తుడు భరింపలేడు. అయినను మృత్యువును దూషింపడు. మృదుసహోదరి యామె. ఈతడు ప్రేమకొరకు 'బలికి' సంసిద్ధుడు. కనుకనే అట్టినుడి:

ఎవడాగంగల డీవసంతమున దే
వీ! త్రాగుబోతుల్, మనో
భవపుష్పాయుధపీడితుల్ సుకవితా
వ్యామోహలోలాత్ము లీ
భువిపై నీదు విభూతులన్ గనుచు
నిన్ బూజించు నున్మత్తులం
డెవ డానిగ్రహశాలి? నీమధుర
మూర్తి న్నేను బంధించెదన్.

ఎవ డా నిగ్రహశాలి! నాస్తి. ఈపద్యమునకు భావము ఉప్పొంగనిరసికుఁడు: పులకరింపని యొడలు గలుగు చదువరియు నుండడనుకొందును. అనుకొనుట యేమి? ఇంతసత్యము. ఇది అక్షరమక్షర మమృతగుళిక.

కలవు నీకును నా కనేకములు కాల
దేశవినిబద్ధములు రసోద్దీపనములు
నిత్యనూతనములు రమణీయములయి
వనజలోచన' సంబంధబాంధవములు.

ఇదీ వీరి సంబంధము. ఇంక యీతనిప్రశ్న—

కష్టసుఖములు పడుగుపేకలుగ, జనన
మరణములె యంచులుగ నేయు మర్త్యజీవి
తాంబరంబున నను సంవృతాత్ముజేసి
నీ వమర్త్యత నిల్చుటే నియతి చెపుమ!

మానవజీవితము మనోహరముగ ప్రతిఫలించిన దిందు. ఇందలిభావములు మహోన్నతములు. మధురములు. అర్థవంతములు.

తాను స్థిరుడుగాకున్నను, 'ప్రేమ' శాశ్వత మనుచున్నాడు. ఇది యెంతయు నిక్కువము. తనకు జరుగుచున్న యన్యాయమును వివరించుకొన సెలవిమ్మనుచు, తన్నుకూడ శాశ్వతుని గావించుమని వేడుకొనుచున్నాడు. ప్రేమ భిక్షార్థి కిది యెంత యుచితము. ఆనందప్రదము.

'నీవు' అనుగ్రహింపవేని 'తెలవా! తెరువేది జగంబునం దికన్.' అగును, దేనికొరకై తాను ఆసక్తి పడుచున్నాడో అది లభింపదేని అతనిజీవితము వ్యర్థము. కాదందువా! 'తెరువేది జగంబునందికన్' చూపి పుణ్యమున బొమ్ము. 'పుష్పాంజలివట్టి, నీకొరకునై యిటు నిష్ఫలి జేరుటామనిన్' రమ్ము.

అంతేకాదు:

నీయానందము పూవులై, చివురులై,
సిర్వేలపమోహన
శ్రీయై యేలె వసంతపుష్యమయమా
సింహాసనం బిందు నీ
కై యేర్పడ్డది కొల్వుదీరు మిదె
నీ కర్పించుచున్నాడ రా
జ్ఞీ! యీ నా ప్రణయైకజీవితము
న న్నేలందగన్ నీకికన్;
పాదాక్రాంతుడనుచు, నెంచియు:

మధువుగమారె నీస్మరణమాత్రన
మామకదేహపాత్రికన్
రుధిరము, మర్త్యభావము తిరోహిత
మై యమరత్వమందె, నీ
యధరసుధారసానుభవ మబ్బిన
నాడు, జగంబులిన్నియున్
మధురమరందవారినిధి మగ్నములై
నను ముంచి తేల్చవే.
ని, ర్మలమృదుదక్షిణానిలతరంగము
లూయెలలూప బూలతె
ప్పలపయి దేలి పోదము ప్రపంచము
ముంచిన మోదవార్ధిలోన్.

అని యెలుగెత్తి పిల్చుచున్నాడు. ఇంకను—

కై, పెక్కువచిత్తవృత్తి నొరులెవ్వరి
నిన్ గయికొక తందనాల్
ద్రొక్కుచు నీ వినోదములలో నిలు
వెల్లను ముగ్గిపోవ...

చూచుచున్నాడు. వెండియు తుష్టిలేక—

A

యౌవనముగను,
దృఢముగను నుండు టెట్లు?

రక్తమును శుభ్రపరచుకొనవలెను. మానవుల ఆరోగ్యము, ప్రాణము మంచి రక్తముపై ఆధారపడియుండును. నెత్తురు చెడిపోయి యున్నప్పుడు "డాక్టర్ పాల్సు పిం పిల్సు" అను మాత్రలను సేవించినచో రక్తము శుభ్రపడి ఆరోగ్య మొదవును. వృద్ధులుగూడ యౌవనవంతు లగుదురు. ఒకమాత్రయే మంచిగుణము నిచ్చును. దొరకు స్థలములు:—

అప్పా అండ్ కో,
286 చైనాబజారురోడ్డు, మదరాసు.

[illegible] అండ్ కో
86 నైనియప్పనాయక్ వీధి, [illegible],
మదరాసు.

ఇంకా యితరమందుల దుకాణములలో అమ్మబడును

S. PAUL & Co., 4, Hospital Street
Dh rmto aa, CALCUTTA.

ఆత్మకథ

(గాంధిమహాత్ముని స్వీయచరిత్రము)

శతావధాని,
వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు
తెనిగించినది

ప్రకాశకులు:
కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుగారు

వెల మొదటిభాగము రు. ౦-౧౨-౦.
రెండవ భాగము రు. ౧-౦-౦.
తపాలఖర్చులు ప్రత్యేకము.

మేనేజరు:—ఆంధ్రగ్రంథమాల,
7, తంబుసెట్టివీధి, మద్రాసు

సిప్రా
వెజిటబుల్
టాయిలెట్ సబ్బు

*

*　　*

జంతు సంబంధమైన క్రొవ్వులు
బొత్తిగా లేనిది.

*

*　　*

మంచి సువాసన గలది

BENGAL CHEMICAL :: CALCUTTA

మద్రాసు యేజంట్లు:—

యస్. దేశాయి గౌండర్ అండ్ కో, 41 బందరువీధి.

అద్దమువోలెనైన హృదయంబున
 నీరమణీయరూప మే
నద్దితి, నీకు నాకు సరిహద్దులు
 లే వితరప్రపంచపుఙ్
సద్దులుమాని నీప్రణయసూత్రము
 లేను పఠించుచుంటి నో
ముద్దియ! నేను నీవయయిపోవుట
 లేతిరి సంభవించునో!

లక్ష్యమది: తత్ప్రాప్తి మనోరథసిద్ధి కొఱకు:—

అలరుల జేరుగాతి నవయౌవన
 మంతయు నీ పికాంగనా
కలరవ మస్మదీయమగు గానము
 జేకొనుగాత, మారుతా
వళికొనుగాక నైత, రసనార్ధ్రి
 మునింగి యనంగ వైఖరిఙ్
నిలిచెద మింక శేషమయి నీవును
 నేను ననంతలీలలకుఙ్.

ఇది అట్టి పవిత్రప్రేమ జీవనులకే చెల్లినది.

గుణబహుళమగు కావ్యమునుగూర్చి యెంతయేని చెప్పవచ్చును. ఈకావ్యప్రశంసచేసిన నింకనుం గలదు. కాని కాలముచాలదు. తళుకుబెళుకురాళ్లు తట్టెడుకంటె నిక్కంపునీల మొక్కండుచాలు. ఈ మధురకావ్యము మంచినీలము. ఈ కవిరచనలు భావబంధురములు, సరళములు. శైలి చక్కనిది. ఇట్టి రసవత్కావ్యము లింకను రచియించి ఆంధ్రులకు విందుపెట్ట నీకవి నభిలషించుచు. ఈమా 'వసంతసదృశజీవి'కి భగవాను డాయురారోగ్యముల ప్రసాదించు గాక!

ఈడ్రవాడు చెట్టుమొదటనుండి కనుపడు దృశ్యము D. A. R.

మెండలీయము—రక్తస్పర్శ

(Mendelism—Heredity)

యన్. యమ్. వేణు

ఆధునిక జీవశాస్త్ర పరిశోధనలు పాశ్చాత్యదేశమున ఊహింపరాని యున్నతదశ నంది, మానవుని జ్ఞానవికాసమున కెంతయో తోడ్పడినవి. ప్రతిదినము ప్రకృతియందలి ఏదోయొక రహస్యము కనిపెట్టబడి మానవజీవితము మఱింత తేజోవంతముగ, ఉత్సాహపూరితముగ జేయబడుచుండుటను ప్రాచ్యభాషా పరిజ్ఞానము నలవరించుకొని శాస్త్రలోకమున నివసించువారెఱుంగుదురు. అట్టి ప్రకృతిశాస్త్రపరిజ్ఞానము ఆంధ్రలోకమున, ఆంధ్రభాషయందు, ప్రతి ఆంధ్రునికి అందుబాటులోనుండు భాగ్యము ఎప్పుడు సమకూరునో కదా! అత్యంతము ముఖ్యమైనవి, ప్రతియొక్కరును తెలిసికొనవలసినవి అగు జీవశాస్త్రసంబంధమైన యంశములు చాలయున్నవి. అందు ముఖ్యమైన ఒక్కయంశముమాత్ర మిందు చర్చింతము.

ఇది చాలవఱకు పామరుల నుద్దేశింపబడినది. అనగా పండితులు, శాస్త్రపరిజ్ఞానము కలవారు చదువగూడదని యాదేశముగాదు. మానవుని జీవయాత్ర కివి అత్యంతావశ్యకములు గావున ప్రతియొక్కరును ఈ విషయముల నెఱింగియుండుట శ్రేయస్కరము. ఈపరిజ్ఞానము భావికాలపు ఆంధ్రసంతానోన్నతికిగూడ మూలకందము.

పుల్లయ్యకు పుట్టినప్పటినుండియు అన్నవస్త్రములకు కొఱత లేదు. తాతలనాటి మడిమాన్యములు హేరాళముగ నున్నవి. అతనితండ్రి మేధాశక్తిలో నసమానుడు. వ్రేలుచూపిన చేయి మ్రింగునంతటివాడు. స్వయంకృషిచేత గౌరవము నార్జించినవాడు. కాని పుల్లయ్య శుద్ధదద్దమ్మ. కడుపుచీల్చి కంచుకాగడాలతో కలయవెదకినను అక్షరపుముక్క కనబడదు. రామయ్యశాస్త్రి గణితశాస్త్రమునం దసమానుడు. ఆయన కుమారునకో లెక్కలన్న తలనొప్పి. మడకమోటుగాడు పసలరెడ్డి; ఆతని పుత్రుడన్ననో అర్థశాస్త్రమునం దారితేరి, ఇంగ్లాండుకువెళ్లి I. C. S. నందుత్తీర్ణుడై పేరుప్రఖ్యాతులు గడించినవాడు. వెంగమనాయుడు కోళ్లగెలిచినకోడి. పదిమంది గజబలముగలవా రొక్కమారే పైబడివచ్చినను వారిని డీకొని పారదోలునంతటి ధైర్యవంతుడు, సత్తువగలవాడు. అట్టివారికి "ఉఫ్" అన్న ఊరికావలబడునట్టి కొడుకు. ఉల్లిపాయకు పుల్లలు చెక్కినట్లు సన్నని కాళ్లు, చేతులు. పోలిసెట్టి లక్షాధికారి. సంతానాభిలాషతో ముగ్గురను పెండ్లాడినాడు. తుదకు డబ్బు వ్యర్థమైనదేకాని యీప్సితము సిద్ధించలేదు. రామాయమ్మ అవుడబిడ్డలుగన్నది. ఏమిచిత్రమో! ఇరువురుబిడ్డలు ఒక్క అచ్చునదీసినట్లున్నారు. వారొకేసారి యేడ్చెదరు, ఒకేసారి జబ్బుపడుదురు, ఒకేచేతలజేతురు. బడిలో నొకేవిధముగ నుందురు, తుదకు ఒకే వయస్సునందు, ఒకే జాడ్యముతో మరణింతురు! ఈసృష్టి వ్యత్యాసముల కర్థమేమైనగలదా? 'తల్లిచాలు బొల్లిపిల్ల' అనుసామెత ఇచ్చట నిరర్థకమే అయినదా? ఇవన్నియు వారివారి పూర్వజన్మ కర్మఫలానుభవములేనా? లేక మానవదృగ్గోచరముగాని రహస్యము మరేదైన నున్నదా?

వీరన్న తానుత్సాహపూరితుడని, ముక్కోపియని, మాటకారియని ఎఱుంగును. సుబ్బయ్య వీరన్న స్వభావాదులను మఱింత చక్కగా నెఱుంగును. ఏయేసందర్భములం దెట్లు ప్రవర్తింపగలడో సుబ్బయ్య నూటిగ చెప్పగలడు. వీరన్న పూర్తిగా తన్నుతా నెఱింగియున్నప్పటికిని, ఆయాసందర్భములయందు, తా నావిధముగ నేలప్రవర్తించెనో, మరొకవిధముగా ప్రవర్తించుటకు ప్రయత్నించియు ఏల విఫలుడయ్యెనో పాపము ఎఱుగడు. ఒకానొకప్పుడు తనముత్తాత అట్టి

ప్రవర్తన గలిగియుండెనని యూతనికి తెలియదు. తెలిసి యున్నచో జాగ్రతగనే మెలంగియుండును. ఇంతియే కాదు; కొన్నికొన్ని విషమపరిస్థితులయందు తా నేత్రోవ త్రొక్కవలెనో వీరన్న తనకుతానే నిర్ధేశించుకొనవలసియుండును. తన 'అసెంబ్లీ' 'వోటు' ను సత్యమూర్తికిచ్చుట సమంజసమా? లేక రామస్వామి మొదలియారున కిచ్చుట తగునా? పన్నులు విధించు 'ఆక్టులు', వివాహశాసనములు, వివాహవిచ్ఛేదనసూత్రములు, కుటుంబసంరక్షణభీమాలు, ప్రజారోగ్యపరిస్థితులు మొదలగువిషయములయందు తనయభిప్రాయములను వెలిపుచ్చవలసియుండును. మానవసంఘమున 'నేరస్థు'ల జాతి యొకటి వేరుగ నున్నదా? అన్నవస్త్రదానాదులవలన కడపటు గలుగుఫలమేమి? ఉన్మత్తవైద్యశాలలవలన మానవసంఘమునకు గలుగు మంచిచెడుగు లేవి? వందలకొలది బాలబాలికలకు సమానవిద్య గఱపియు అందఱు బోసులు, రాధాకృష్ణులు, రామన్లు, సరోజినులు ఏలకాలేదు? సుబ్బిగాడు పగలంతయు గొట్టికాయలాడి, రాత్రులలో వీధులు తిరిగి, పరీక్షలో 'ప్యాసు'మార్కులు సంపాదించును. దొరస్వామి వినయవిధేయతలతో బడిపంతులు చెప్పినపాఠములు చక్కగా వ్రాసుకొని, చేతనున్న పుస్తకము చేతికంటుకొనిపోవునట్లు రాత్రిందివములు కష్టపడి చదివినను పరీక్షలో 'ఫెయిలు' మార్కులే? ఇట్టియంశములు వేనకువేలు నిర్లక్ష్యభావముతో నింతవఱకు తృణీకరింప బడుచుండినవి. ప్రకృతియందలి యీ సమస్యల కుత్తరములు కనిపెట్టుట దుస్సాధ్యములని తలంపబడుచుండినవి. జీవజంతువులయందలి రక్తస్పర్శ పరిజ్ఞానము (Knowledge of Heredity) ఇట్టిప్రశ్నల కుత్తరముల నొసంగ జాలియున్నది. ప్రతియొక్కరును దీనినిగూర్చి పూర్తిగ నెఱింగిననేగాని, తన్నుగూర్చిగాని తనవారినిగూర్చి కాని, ఇరుగుపొరుగువారిని గూర్చిగాని ఆమూలాగ్రముగ నెఱుంగజాలరు.

మానవు డసామాన్యమేధాశక్తియుతు డగుటయు, కీర్తివంతుడగుటయు అదృష్టవశముచేత తన్ను పరివేష్టించియున్న అనుకూలపరిస్థితుల ననుసరించియుండునా? లేక స్వయంకృషిచేతను తనతండ్రియు, తాతయు, ముత్తాతయు వారివారికాలమున కొలదిగనో, గొప్పగనో పేరుప్రతిష్ఠలు గడించి వినుతికెక్కినందుచేత తాను గూడ నట్లయినాడని తీర్మానించునా? ఎటుచెప్పినను కష్టముగనే యుండును. కాని సామాన్యముగ నూటికి ఎనుబదిపాళ్లు రెండును చేరియుండిననేకాని ఏట్టిపక్వావసానమును దుష్కరమేయగును. ప్రతియొక్కరును పుట్టినంతనే గొప్ప ధీమంతుడుగా నుండడు. ఒకగొప్ప గణితశాస్త్రవేత్తకు జనించిన శిశువు జన్మించినదే లెక్కలను వేయమన్న వేయలేడు. కాని మున్ముందు తాను తనతండ్రివలె గణితశాస్త్రవేత్త యగుటకు అనుకూలించు 'వైదుష్యాధ్యాపకసామర్థ్యయుతుడై'యుండును. తాను తండ్రివలె గొప్పవాడగుటయు, లేక అన్యథా దుర్వ్యాపారనిమగ్నుడై తనకేకాక తన్ను గన్నవారికిగూడ కళంకము నాపాదించువాడగుటయు, తనమీద గాక తన 'సహవాసదోషము'పై నాధారపడియుండును. అనుకూలపరిస్థితిపరివేష్టితుడై, చక్కని యాదర్శముల యందు పెంచబడినచో, తనపుట్టుకతోగూడ వచ్చిన వైదుష్యాధ్యాపకసామర్థ్యాంకురము నానాట పెరిగి పెద్దదై వికసించి తనకు, తనవారికి, తనదేశమునకు గీర్తిని దెచ్చిపెట్టును. లేకపోయెనా తట్టెడు గులకరాళ్లలో కెంపువలె ప్రకాశించిన ప్రకాశించును, లేదా వానిచే మలినయుతమై కుప్పతొట్టిలోచేరిన చేరుకొనును. బంజమీద చల్లిన విత్తనములవలె ఫలప్రదము కానేరదు. గోవుగర్భమునుండి కుక్కలను, పిల్లులనుండి ఎలుకలను బడయుట ఎంత యసంభవమో, ఎట్టివిద్యయును అసామర్థ్యయుతుడుగ జనించినవానిని, అసంకుచితానుభవపరివేష్టితునిగా జేసి, దేనియందేని యొకధీమంతునిగా జేయుటకు సహస్రవిధముల ప్రయత్నించినను, కుక్కతోక వంకరతీర్చినట్లు, చెవిటికి శంకూదినట్లు నిష్ఫలమేయగును. అట్టివాడు 'ఆకారపుష్టి నైవేద్యనష్టి'. 'తిండికి తిమ్మరాజు; పనికి పాపరాజు.' కావున మానవుని యున్నతదశకుగాని, అధమదశకుగాని వంశానుక్రమ రక్తస్పర్శాపరిణామమగు నిజాంతర్భవసామర్థ్యవికాసమే ముఖ్యకారణమా, లేక నిజావృత

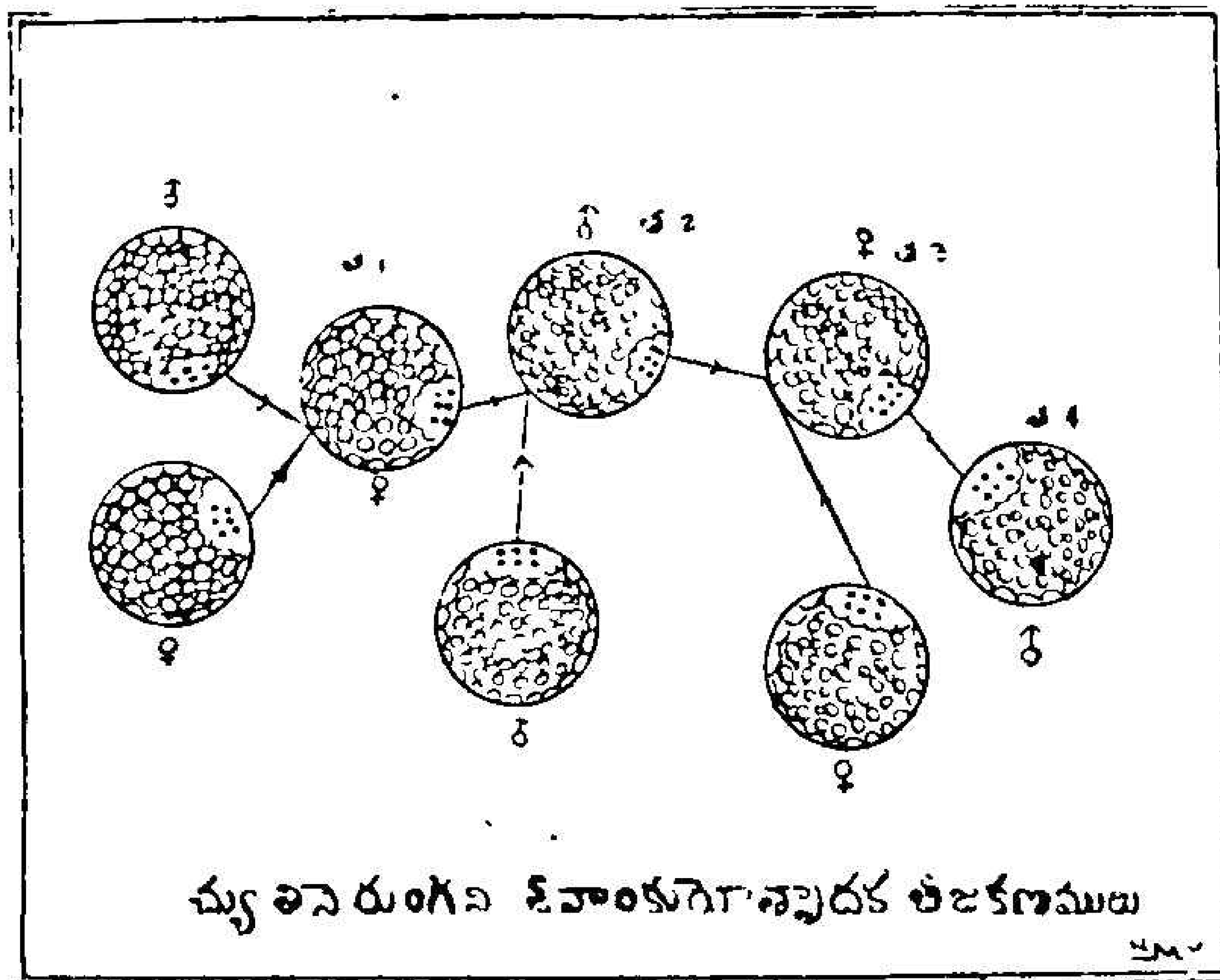
బాహ్య ప్రపంచానుభవ ప్రభావమా? లేక రెండును గూడనా? ఈ యంశములను పరామర్శించి, దేనిదేనిని ఏయే విధముగ మనయధీనమునం దుంచుకొని యెట్లు ప్రవర్తించవలయునో ఆవిధముగ మెలగినయెడల మన యాంధ్రులలో నూటికి నూర్గురు ధైర్యసాహసయుతులు, మేధావంతులు, శాస్త్రపారంగతులు వీలకాజాలరు?

సృష్టియందలి మానవు లెన్నడు సమానులుకారు. జవసత్వమునగాని, బుద్ధిచాతుర్యమునగాని, ఎత్తుతగ్గుల యందుగాని, నీతినియమములయందుగాని, ఏయిరువురును సరితూగరు. ఒకరికొకరికి కించిత్తైనను భేద ముండక తీరదు. ఒకేకోడిపెట్టిన గ్రుడ్లలోనుండి వచ్చుపిల్లలలో నొకదాని కొకదానికి సంబంధముండదు. ఒకేచెట్టు పండ్లు అభిన్నములుగా నుండవు. ఒకేకాయలోని గింజలసమానములు. ఒక్క స్వరూప స్వభావచేష్టాదులయందే కాక రాజకీయమునందును, సంఘమునందును, కళాగృహమునందును, విశ్వకళాపరిషత్తులయందును, కళాశాలలయందును, ఉన్నతపాఠశాలలందును, జాతిమతవర్ణములయందును ఎన్నటికిని, ఎల్లరకును సమానత్వము సమకూరుట సాధ్యము కాదు. అట్లే ఎగుడుదిగుళ్లు ప్రకృతియందు తప్పనిసరియైనవో, ప్రతివారును సమస్తవిషయములయందు సమానత్వమున కింత ప్రాకులాడుట యెందులకు? నిజముగా వెఱ్ఱితనమే యగును. కాని మనకెల్లరకు సమత్వ మొక్క విషయమునం దావశ్యకమే యయియున్నది. సమస్తజనులకు సమాన పరిస్థితులు, సమానావకాశములు కల్పింపబడవలెను. అనగా, మానవుడు పుట్టినదే కొన్నిపరిస్థితులలో దగుల్కొనినచే కాని యాతని జీవితము దుర్భరమగును. ప్రాణము నిలుచుటకు కావలసిన యాహారము, ఉష్ణోగ్రత, గాలి, వెలుతురు మొదలైనవి మొదటిది. విజ్ఞానవికాసమునకు మనోబాహుబలముల పెంపొందించుటకు కావలసిన శిక్ష రెండవది. తాను జన్మించిన సంఘమున కుపకరించుటకు, నీతినియమములపాటించి పదిమందిమెచ్చునట్లు ప్రవర్తించుటకు కావలసిన చక్కని సాంఘిక ఆచారవ్యవహారాదులు మూడవది. ఇట్టి అవకాశములమధ్య చిన్నవారినెల్లరను జాతిమత విచక్షణ లేక ఈడువచ్చువఱకు ఉంచి, తరువాత వారివారి యిచ్ఛానువృత్తిని మెలంగునట్లుచేసిన నెంతబాగుండును! అట్లుగాక పొట్టకూటికి లేనికారణమున విధిలేక కొందఱును, తలిదండ్రుల తెలివిలేమిచేత గొందఱును, ఎందరో బాలురు చిన్నతనముననే 'బీడిపనికి' పొగచుట్టల పరిశ్రమాలయమునకు తయారై, నిజాంతర్భవ వైదుష్యాధ్యాపక సామర్థ్యమును చంపుకొని, ప్రాణమున్నది గనుక జీవించియున్నారని యనిపించుకొని, మురసిపోయినచెట్లవలె ఫలప్రదులు కాజాలకపోవుచున్నారు. అసంకుచిత ప్రపంచానుభవపరివేష్టితులుగా జేయుటకు ముఖ్యసాధనకారులగు పాఠశాలలు, ఉన్నతసంఘములు, వీనిమధ్య చిన్నవారినుంచి వారి "లోసట్టు" కనిపెట్టుట కవకాశమే లేకున్నది. మఱియొకరాతికి గొట్టి చెకుముకిరాతిలోని నిప్పు నుపయోగించుకొనుటకుమారు దానిని దీసి బురదలో కుక్కినట్లైనది. నిశ్చయముగ సామర్థ్యయుతులను అసామర్థ్యయుతులను, తెలివిగలవారిని తెలివి లేనివారిని గనిపెట్టి వేరుచేసి మానవసంఘోన్నతికి మేలు చేయవలయునన్నచో, ప్రతివారికి బాహ్యప్రపంచానుభవసంపత్తిని చేకూర్చుటలో సమానత్వము సంపాదిందవలయును. దీనికి ప్రభుత్వమువారే గాక తలిదండ్రులు సహితము సహాయకారులు కావలయును. ఈ కారణముచేతనే నిర్బంధప్రాథమిక విద్యావిధాన మెంత యావసరమో యోచింపుడు.

ఇదివఱకు చెప్పినరీతిని ప్రకృతియందు హెచ్చుతగ్గు లెట్లు సామాన్యముగ నన్నదో, అంతకంటె స్పష్టముగా కొన్నిటియందు పోలికలు గన్పడుచున్నవి. ఒకేకుటుంబమునందు వంశపరంపరగా క్షయవ్యాధిపీడ నూపుచువచ్చి తడవతడవకు ఒక్కరిని తన పొట్టను బెట్టుకొనుచుండును. ఆరువ్రేళ్లుగలిగినవారు ఒకేకుటుంబమున గాననగుదురు. తాత, తండ్రి, కుమారులకు తమ పదియవయేటనే తెల్లవెండ్రుకలు గన్పడియుండవచ్చును. ముప్పదియవయేటనో, ఏబదియవయేటనో కుటుంబములోని ప్రతివారును, ఉన్మత్తులగుచుండుట తాతలనాటినుండి వంశపరంపరగా క్రమముదప్పకుండ ఒకేగృహమున వచ్చుచుండును, పొట్టివ్రేళ్లు, పొట్టి

చేతులు, పొట్టికాళ్లు గలవా రెవరన్న "ఫలానా" యింటివారని ఒకకుటుంబమువారికి ముఖ్యములగు ఆనవాళ్లుగా నేర్పడిపోయియుండును. ఈ విషయములలో తండ్రితనయులకుగల సమానత్వమునకు, సంతులేక వచ్చుచుండు నీవంశానుక్రమసంబంధ బాంధవ్యమునకు హెరిడిటీ (Heredity), లేక 'రక్తస్పర్శ' అందురు. బిడ్డ తలిదండ్రులలోని యొకభాగము. ఒకతానులో చించినగుడ్డ పెద్దతానులోని పడుగుపేకల యల్లిక, మృదుత్వమో, కఠినత్వమో అన్నియు ఆతుండుగుడ్డకుగూడ ఉండితీరును. ఈ తండ్రితాతల యానవాళ్లు, తండ్రియైనవాడు తన జీవాంకురోత్పాదకకణములద్వారా (Germ plasm) బిడ్డకు ప్రసాదించుచున్నాడు. తండ్రినుండి అంకురోత్పాదక జీవకణకోశము (Germ cell) బీజకణముల (Spermataroids) ద్వారా తల్లి గర్భము ప్రవేశించి, గర్భాశయమునందలి స్థూలబీజాశయముతో (Ovum సమ్మేళన నంది, తత్సమ్మేళన ఫలప్రసవమంచో, తల్లిదండ్రుల పేరు జెప్పు బిడ్డ

చిత్రము 1

చ్యుతనెరుంగని జీవాంకురోత్పాదక బీజకణములు

వలయములలోని తెల్లయిండ్లు శరీరాణుకోశములను దెల్పును.

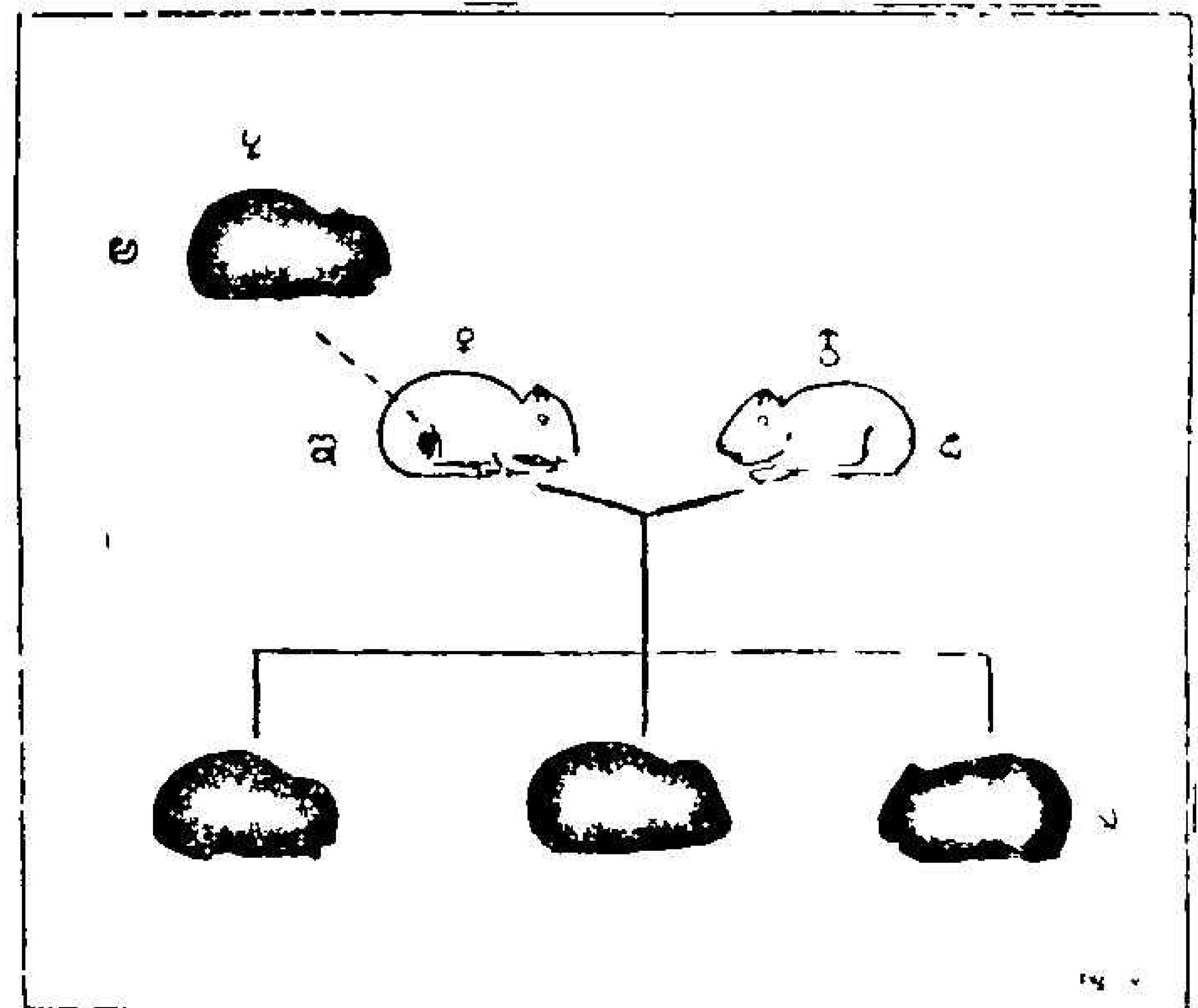
నల్లచుక్కలు జీవాంకురోత్పాదక బీజకణములను సూచించును.

♀ స్త్రీ చిహ్నము. ♂ పురుషచిహ్నము.

త. తరము.

యుత్పన్నమగుచుండును. మనమెల్లరము నిజవిధముగ సూక్ష్మమైన ఒకేఒక జీవకణకోశమునుండి మనజీవయాత్ర ప్రారంభించినవారమే యగుదుము. బిడ్డల యుత్పత్తికి ఆధారభూతమైనదియు, తలిదండ్రులనుండి ప్రసాదింపబడునట్టిదియు నగు ఈ జీవాంకురోత్పాదక కణములు జర్మనీజీవశాస్త్రజ్ఞుడు వెయిస్మన్ (Weismann) చెప్పినట్లు చిరంజీవులే! (చూడుము చిత్రము 1.)వీని కీపనితప్ప మరేదియు లేదు. వీనిని సంరక్షించుచు శరీరములోని తక్కినజీవకణములు వృద్ధియై తమపనిని తాము నిర్వర్తించి చిట్టచివరకు నశించుచున్నవి. కావున వంశపారంపర్యముగ వచ్చుచుండు "రక్తస్పర్శవ్యాపారము" నాశనమునెఱుంగని జీవాంకురోత్పాదకకణములద్వారా జరుగుచుండవలయును. తండ్రితాతల కొంచెము పోలికలేని బిడ్డలను బడయవల

చిత్రము 2.

గర్భాంతరమున బడవేయబడిన స్థూలబీజాశయమువలన బడసిన సంతానము.

అ. స్థూలబీజాశయము గ్రహింపబడ్డ సీమపందికొక్కు (నల్లది.)

ఇ. స్థూలబీజాశయమున నుంచిన సీమపందికొక్కు (తెల్లది.)

ఉ. తెల్ల సీమపందికొక్కు (మగది.)

ఎ. ఇ, ఉ, ల సంపర్కజనిత సంతానము (అన్నియు నలుపు)

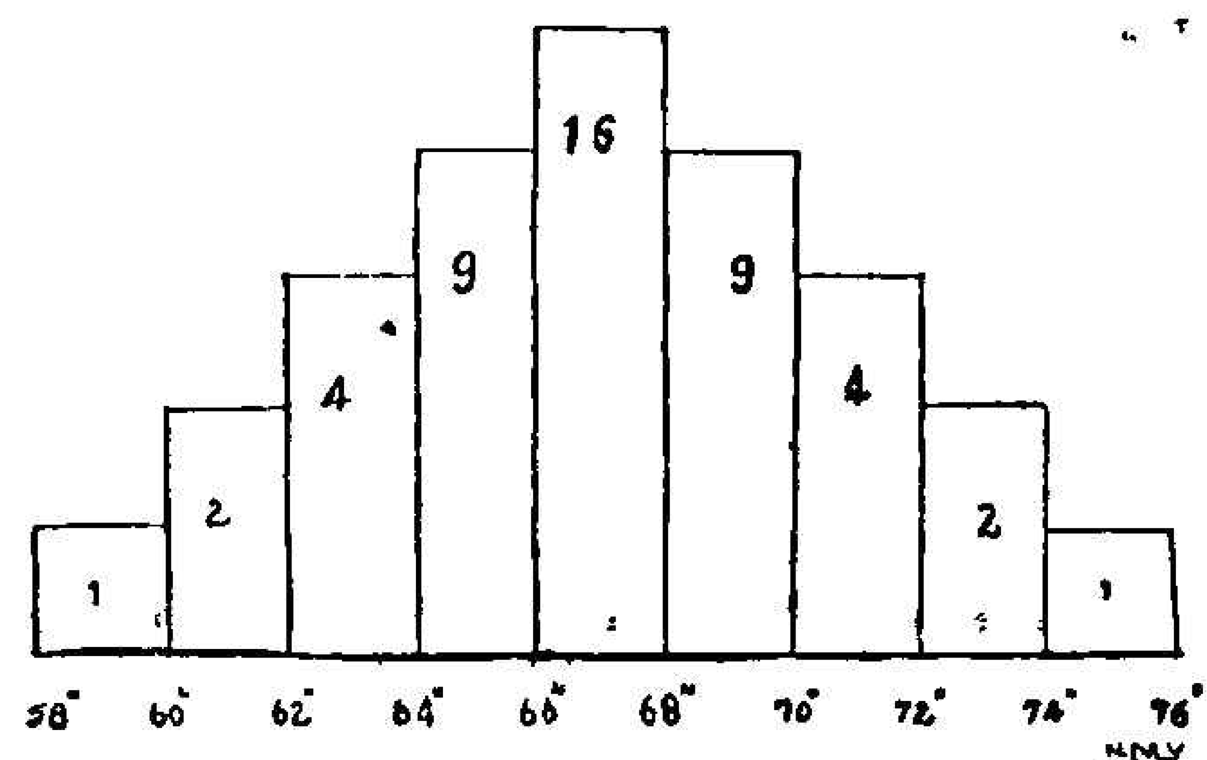
♀ స్త్రీ; ♂: పురుష చిహ్నములు.

యునన్నచో, జీవాంకుర బీజకణమును మార్పజాలిననే కాని అట్టి ప్రయత్నము కొనసాగదు. కాని యిది అంత సులభమైనపనియా? తక్కిన శరీరమునందలి యే మార్పయినను వానిని చెందుటలేదు. తోకలు కోసి పెంచబడినయెలుకలు మొండితోకలుగల పిల్లలను ఈనుటలేదు. చిన్నిపాదములు అందముగా గణించు చీనావారికి ప్రయాసపడి కట్టుగట్టు నక్కఱలేకయే చిన్నపాదములు గల శిశువు లుద్భవించుటలేదు. నల్ల సీమపందికొక్కులోని స్థూలబీజాశయమును దీని తెల్లసీమ పందికొక్కు గర్భములో బడవేసి, దానిని మఱియొక మగతెల్లదానితో జతచేర్చిన వానికి పుట్టుపిల్లలన్నియు తల్లిదండ్రులవలె తెల్లగానుండక, స్థూలబీజకోశమును గ్రహింపబడినదానివలె నల్లగానేయుండును. (చూడుము చిత్రము 2.) కావున శరీరమునందు బీజకణకోశబాహ్య ప్రదేశములయం దెచ్చటనైనను, ఎట్టిమార్పుగలిగినను అవన్నియు బీజకణములకు చెందుటలేదు. తత్పర్యవసానముగ ఘటనాగతిజనితశరీరాంగవికారాదులు సంతానమునకు తగులదు. అయినను సంతానమునకుగల విద్యాభిలాషయు, పనులయం దాసక్తి, సత్కార్యమున కుత్సాహము మొదలైనవి మాతాపితలనుండియే గ్రహింపబడునని కొంద రూహించెదరు. కాని ప్రపంచానుభవ మిందులకు విరుద్ధముగా నున్నది.

మానవు డీభూగోళమున జీవయాత్ర ప్రారంభించి యెన్నియోకోట్ల సంవత్సరములు గడచిపోయినవి. ప్రకృతి నిర్మితములైన గుహలలో ఎండవానలకు తలదాచికొనుచు, పర్ణవల్కలముల మొలకుజుట్టుకొని మానము గాపాడుకొనుచు, బాహుబలముచే వేటాడిన జంతువుల మాంసము తిని ప్రాణము నిలిపికొనుచు మెలగుచుండిన మానవుడు ఆవశ్యకతచేతను, అనుభవముచేతను, ఆలోచనాశక్తిచేతను నానాటపెరిగిన నాగరికతాపరిణామముగ నేడు ఆకాశము నంటుకొనిపోవునంతటి గృహములలో నివసించుచున్నాడు. దినమున కొకొక్కవిధము దుస్తులు ధరించుచున్నాడు. రుచికరములగు పిండివంటలతోగూడిన భోజన మొనర్చుచున్నాడు. మునుపటి యడవిమనుష్యునివలె నిప్పుడు ఏకకుటుంబనివాసిగానుండుటకు మనము సాహసింపము. ఎవ్వరేని పైబడి కొట్టవచ్చినను, పొంగిపొరలివచ్చు కోపము నడంచికొని వారితో సాధువాదమునకు బ్రయత్నింతుము. కాని ఎన్నియున్నను మనపూర్వపు మానవప్రకృతి ఇంకను పూర్తిగా నశించలేదు. కొన్ని కొన్ని పరిస్థితులయందు మనలో నడవిమనుష్యు డప్పుడప్పుడు పొడసూపుచుండును. మనలో నాగరికప్రవర్తన యెట్లు వృద్ధియైనదో అటులనే మానవ 'ప్రకృతిని' (రక్తస్పర్శము-Heredity) ఫెంపొందించుటకు గల అవకాశములను గూర్చి యించుక యోచింతము.

ఈ రక్తస్పర్శవిషయమున కడు పరిశ్రమచేసి దాని ప్రాముఖ్యమును గనిపెట్టి శాస్త్రలోకమునకు మార్గదర్శకులైనవారిలో ఫ్రాన్సిస్ గాల్టన్ (Francis Galton), గ్రిగర్ మెండెల్ (Greger Mendel) అనువారు ముఖ్యులు. వారిరువురును సమకాలికులు. గాల్టన్‌గారు జనసామాన్యమునందు ఎత్తుమొదలగు కొలతలను దీసి కొన్ని కొన్నికుటుంబముల కొలతలను పరిశోధించి సగటున మానవసాముదాయకమున కనువర్తించు రెండు ముఖ్యములగు సూత్రములను గనిపెట్టిరి. మెండలు మహాశయుడు ప్రత్యేకప్రత్యేకముగ ఎందును పరస్పరసంబంధములేని రెండు స్వచ్ఛందజాతులను దీసికొని, ఆరెంటికిని సంపర్కము గుదిర్చి, వానిసంతాన

చిత్రము 3

GALTON'S LAW OF VARIABILITY

ఈ చిత్రము జనసమ్మర్ధమునందు పరిమాణమునందస్థిరత్వమును చూపు పటము. సగటున నలుబదియేనిమిది మందిలో ఆయాపరిమాణమున ఎందరుందురనదియు చిత్రములోని గదులలోని సంఖ్య సూచించును.

ము బరీక్షించి, అందుండి సామాన్యముగ ఏబక్కరి కైనను ననువర్తించగల కొన్ని విషయములను గనిపెట్టిరి. గాల్టన్ సూత్రములు జనసమ్మర్దములకే చెల్లును; మెండల్ ధర్మములు ఏకజనసమ్మతములు.

గాల్టన్ సూత్రములు (Galton's laws)

గాల్టన్‌గారి సూత్రములలో 'పుత్రయోగ్యప్రత్యావర్తన సూత్రము' (Law of filial regression) మొట్టమొదటిది. ౫,౦౦౦ మందిజనసంఖ్యగల ఒకానొక పట్టణమును దీసికొందము. ఈ ఐదువేలమందియు ఎత్తునందు సమానముగ నుండరు. కొందఱు అంగుష్ఠప్రమాణు లందురు; మఱికొందఱు ఆరడుగుల యెత్తుందురు; చాలమంది మధ్యరకముగా నుందురు. ఈ పరిమాణమునందలి అస్థిరత్వమును సూచించుచు వ్రాయబడ్డ చిత్రమ్మును చూడుడు. (చిత్రము 3.) వారియెత్తులు నాలుగడుగుల ఆరంగుళముల మొదలు ఆరున్నరడుగు వఱకుండుననుకొనుడు. అటులైనచో నీయైదువేలమందియు ఆయాపరిమాణమునకు ఈ క్రిందకనినరీతిగ పంచిపెట్టబడియుందురు.

పొడుగు.

	అ. అం. నుండి.		అ. అం. వరకు.		జనసంఖ్య.
౧.	౪-౧౦	...	౫-౦	...	౧౦౪
౨.	౫-౦	...	౫-౧	...	౨౦౮
౩.	౫-౨	...	౫-౪	...	౪౧౬
౪.	౫-౪	...	౫-౬	...	౯౩౬
౫.	౫-౬	...	౫-౮	...	౧౬౬౪
౬.	౫-౮	...	౫-౧౦	...	౯౩౬
౭.	౫-౧౦	...	౬-౦	...	౪౧౬
౮.	౬-౦	...	౬-౨	...	౨౦౮
౯.	౬-౨	...	౬-౪	...	౧౦౪

ఈ లెక్కలనుబట్టి ప్రతినలుబదియెనిమిది మందిని యాయెత్తు ననుసరించి ౧: ౨: ౪: ౯: ౧౬: ౯: ౪: ౧ గా పంచిపెట్టవచ్చును. (చూడుము గ్రాఫ్ చిత్రము ౪) దీనివలన అట్టిపొట్టివారును, అట్టిపొడుగువారును చాలయెక్కువగాలేక మధ్యరకము మనుష్యులు అధికముగా నుందురని యేర్పడుచున్నది. ఇందులకు

చిత్రము 4

ఎత్తు అంగుళములలో

VARIABILITY CURVE

ముఖ్యకారణము, చాలపొడుగుపాటి తలిదండ్రులు సర్వత్ర తమయంత యున్నతకాయులగు సంతానమును బడయుటలేదు; అట్లే చాలపొట్టివారైన తలిదండ్రుల సంతానము, వారివలె గిటకబారియుండరు. ఏదో ఒకరిద్దరు తమ తలిదండ్రుల పరిమాణము ననుకరించినను చాలమంది జనబాహుళ్యము ననుసరింతురు. ప్రకృతియందు సర్వత్ర జరుగుచుండు ఈవ్యాపారమును పుత్రయోగ్యప్రత్యావర్తనమని గాల్టన్‌గారు నిర్వచించిరి. (Tall parents seldom beget children as tall

చిత్రము 5

తండ్రుల యెత్తు.

Correlation between fathers & sons

తండ్రితనయుల అన్యోన్యాన్వయము. నిలువుగీతప్రక్కను, అడ్డగీతక్రిందను ఉండు అంకెలు తనయుల యొక్కయు, తండ్రులయొక్కయు ఎత్తునుదెలుపును.

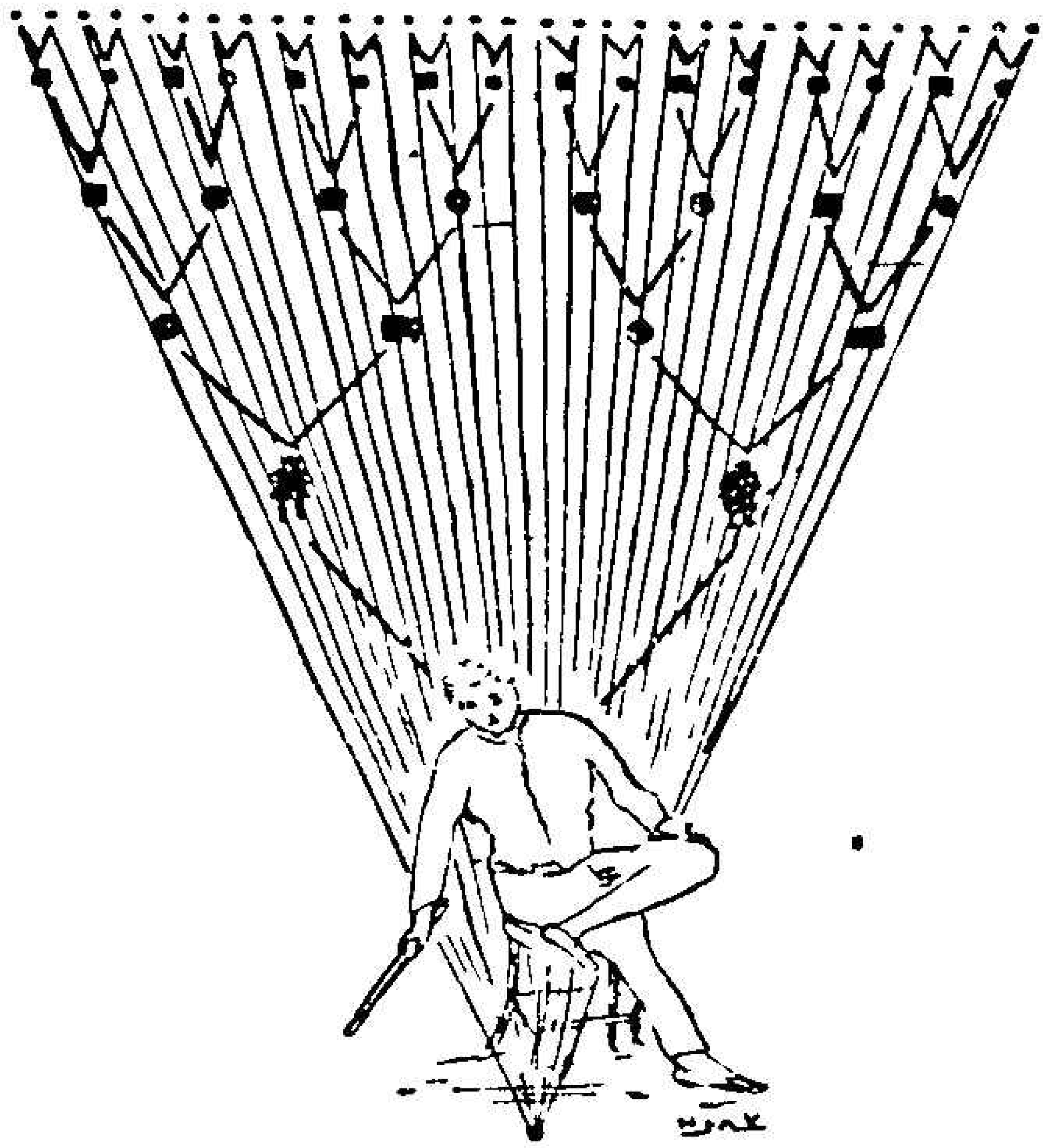
as themselves. Similar is the case with short parents. Their progeny tend to drift towards the average of the population This, Galton called the law of filial regression) ఇదే పరిమాణవిషయమునందు తండ్రితనయుల అన్యోన్యాన్వయమును (Correlation between fathers and sons.) గనిపెట్టుటకు ప్రొఫెసర్ పియర్సన్ గారు (Professor Pearson) కొన్ని పరిశోధనలు సలిపిరి. (చూడుము. చిత్రము. ౫ (గ్రాఫ్) వారి లెక్కలనుబట్టి సగటున తండ్రితనయుల యెత్తులు యీ క్రింది విధముగ నుండును.

అంగుళములలో తండ్రియెత్తు		అంగుళములలో తనయునియెత్తు
౬౧	...	౬౬.౫
౬౨	...	౬౪.౫
౬౩	...	౬౬
౬౪	...	౬౬
౬౫	...	౬౬.౨
౬౭	...	౬౭
౬౯	...	౬౮.౧
౭౦	...	౬౮.౮
౭౧	...	౬౯.౫
౭౨	...	౭౦
౭౨	...	౭౧
౭౩	...	౭౦.౫
౭౫	...	౭౦.౫
౬౬	...	౬౬.౫

ఈకొలతను ౫-వ చిత్రమున చూపినరీతిని 'గ్రాఫ్'నందు గీచినచో ఏటవాలుగనుండు క. ఖ. గీత తండ్రితనయుల అన్యోన్యాన్వయమును సూచించును. వారిలో పరస్పరసంబంధము ఎక్కువగా నుండుచో, అనగా తండ్రులెల్లరు తమకుసమానమైన యెత్తు గలిగిన వారిని గన్నచో అప్పుడాగీత క' ఖ' వలె మూలకు మూలకుండును. ఈరెండు ఏటవాలుగీతలును (క' ఖ'— క. ఖ.) చదరము మధ్యనుండు 'ఒ' గుండా పోవుచున్నవి. క' ఒ. చ-కోణముయొక్క "ట్యాంజెంటు" (Tangent) తండ్రితనయుల యన్యోన్యాన్వయమును సూచించు సంఖ్యగా దీసికొనవచ్చును. ఇచ్చట క', ఒ. చ. కోణము ౪౫ డిగ్రీలున్నది. ౪౫ డిగ్రీల ట్యాన్‌జెంటు. అనగా ఈ విషయమున తండ్రి తనయులకుగల Coefficient of correlation. అనగా వారిలో పరస్పరసంబంధము ఎక్కువగానున్నదని భావము. వారిలో నిట్టిసంబంధమేలేక తండ్రులయెత్తు ఎటుబోయినను, తనయులెల్లరు జనసమ్మర్దానుగుణముగ సరాసరి ఎత్తుగు ౬౮ అంగుళములవారుగనే యుండుచో క. ఖ. గీత చ. జ. తో కలిసిపోయి క. ఒ. చ. కోణము అనుస్వారమై తండ్రి తనయుల పరస్పరసంబంధము (Coefficient of correlation) పూర్ణానుస్వారమగును. పియర్సన్‌గారి లెక్కలనుబట్టి నాల్గవచిత్రమున వ్రాసిన చదరములోని క. ఖ. చ. కోణముయొక్క ట్యాంజెంటు ఇచ్చట నిర్దేశించిన తండ్రి తనయుల అన్యోన్యాన్వయమును సూచించును. ఈ విధముగ పియర్సన్‌గారుచేసిన పరిశోధనలు వృక్షములయందు, మనుష్యులయందు, తక్కిన జంతుజాలములయందు గల పరస్పరసంబంధము (Coefficient of correlation) ౪౮ అని తేలినది. అనగా ఏబదిమంది సమాన పరిమాణముగలిగి తక్కిన ఏబదిమంది చల్లాసగటుగ పొడుగువారు, పొట్టివారుగనుందురు. ఒకనూర్గురు తండ్రులు వేయిమంది తనయుల గన్నచో, వారిలోను తమతండ్రులలో వలె ఇంచుమించుగ ౫౦౦ మంది సమానపరిమాణముగ నుండి, తక్కినవారిలో నట్టి పరస్పరసంబంధము లేనివారుగ నుందురని భావము. గాల్టన్‌గారి ప్రథమధర్మమును పియర్సన్‌గారి పరిశోధన యెంత రూఢీపఱచుచున్నదో పాఠకులు గమనింతురుగాక.

గాల్టన్‌గారి రెండవసూత్రము పైతృక బాంధవ్యమును నిర్వచించును. (Law of ancestral inheritance) చాలయెడల తనయులు ఆకారములోను, స్వభావమునందును, శక్తిసామర్థ్యములయందును తమ తల్లిదండ్రులను సంపూర్ణముగ పోలియుండరు. ఎందైనను గొంతభేద ముండియే తీరును. జననీజనకులలో లేని

చిత్రము 6

పైతృకబాంధవ్యము

Ancestral inheritance.

చవరములు స్త్రీలను, వలయములు పురుషులను సూచించును. తన తాతముత్తాతలగుణములు రామన్న పొందెనునో యాతనిపై వంశవృక్షము తెలుపును. ఒకానొక గుణవిశేషము పిల్లలయందు పొడసూపవచ్చును; లేదా వారిలోనుండున వేనైనను పుత్రులయందు మరుగుపడిపోవచ్చును. "అమ్మా! వీనిచేష్టలు, మాటలు అచ్చము వీనితాతను జ్ఞాపకమునకు దెచ్చుచున్నాడే" అని మనుమణ్ణి జూచి ముసలమ్మ ముక్కుమీద వ్రేలు పెట్టుకొనుచుండుటను మనము చూచియేయుందుము. దీనికి కారణము గాల్టన్‌గారు ఈ క్రింది విధముగ వివరించిరి.

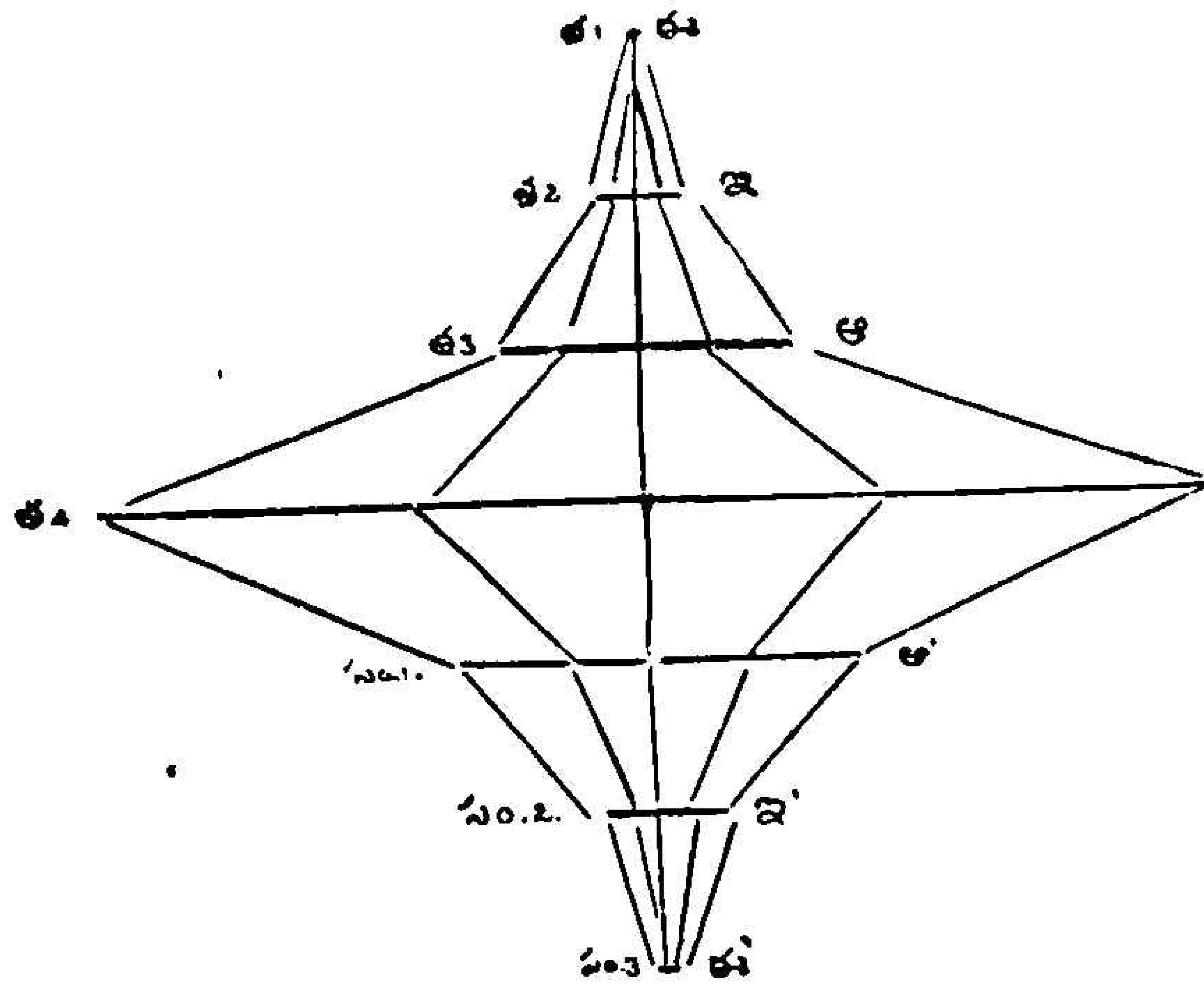
రామన్నయందు గన్పడు కొన్ని గుణములు తన తాతాపితలది. వీరియందు లేని మఱికొన్ని రామన్నలో స్పష్టముగా కానవచ్చునని కాని తాతముత్తాతలయందుండి యుండును. ఇదేవిధముగ రామన్న వంశవృక్షమును పరీక్షించుచుబోయినచో ఆతని కొందరు పూర్వీకులుండిరో వారందరిలోని గుణములన్నియుగాని, కొన్నిగాని వానియందు మూర్తీభవించియుండును. (చూడుము చిత్రము ౬.) ప్రకృతియందలి యీ సంఘటనను నిర్వచించు సూత్రము పైతృక బాంధవ్యసూత్ర మనబడును.

(Law of ancestral heredity – Inheritance is a mosaic of ancestral contributions Ances_tors cannot be obliterated. Blood does tell. This is Galton's law of ancestral inheri_tance which is clearly bound up with the law of filial regression.)

పై జెప్పిన ధర్మద్వయమును (పుత్ర యోగ్య ప్రత్యావర్తనము — పైతృక బాంధవ్యము; Law of filial regression concerned with levelling in nature and the Law of ancestral inheri-tance concerned with the persistance of ancestral characteristics.) గాల్టన్‌గారి ౧౮౯ ఆంగ్లేయ న్యాయమూర్తులయొక్క రెండువందల సంవత్సరముల వంశచరిత్రాన్వేషణము మఱింత స్పష్టపఱచును. వినుతిగడించిన యీ నూటతొమ్మండ్రు న్యాయమూర్తుల పూర్వీకులలో నూటికి ౨౬ మంది వాసికెక్కిన తండ్రులు, ౭౪ మంది వినుతికెక్కిన తాతలు, ౫ మంది (అన రెండువందలమందికి ఒక్కరు) కీర్తివంతులగు ముత్తాతలు. ఈ నూటతొమ్మండ్రుగుర సంతానమునందు నూటికి ౩౬ గురు కొడుకులు, ౯ మంది మనుమలును, ౧.౫ మంది మునిమనుమలును యశోవంతులైరి (చూడుడు. చిత్రము ౭). ఇతరవంశములలో నొనర్చిన యీ పరిశోధన పర్యవసానముగ నిదేవిషయము బయల్పడెను.

ప్రకృతియందెల్లప్పుడును ఆచరణలోనుండు ప్రపంచాభివృద్ధికి భంగకరమగు ఈరెండు ధర్మములను మనము ధిక్కరించుటకు వీలులేదా? అస్పృష్టవశమున నేడు మన ఆంధ్రదేశమున శక్తిమంతులు, మేధావంతులు, శాస్త్రవిశారదులు మాటవరుసకు నూర్గురున్నారనుకొనుడు. వారివలెనే సర్వోత్కృష్టులుగా నుండు సంతానమును వారివలన బడయుట సుసాధ్యమా? అట్లగుచో అల్పకాలములోననే ఆంధ్రప్రతిభ ప్రపంచమునంతయు నావరించి, ఆంధ్రులు అప్రతిహత ప్రభావులని వాసికెక్కుదురు.

చిత్రము 7

అ. గాల్టన్ గారి ౧౦౯ గురు న్యాయమూర్తులు

వారిసంతతిలో ౮ శః కాము లైనవారు	వారి పూర్వులలో ప్రఖ్యాతిగడించినవారు
తండ్రులు—త. ౩: మూడవ తరము ౧౦౦కి ౨౬ గురు	తనయులు—సం॥ మొదటి సంతతి ౧౦౦ కి ౩౬ గురు
తాతలు—త. ౨: రెండవతరము ౧౦౦ కి ౮౫ మంది	మనుమలు—సం॥ ౨: రెండవసంతతి ౧౦౦ కి ౯ మంది
ముత్తాతలు—త. ౧: మొదటితరము ౧౦౦ కి ౫	మునిమనుమలు—సం॥౩: ౩వ సంతతి ౧౦౦కి ౧౫ మంది

(పశేషము)

భారతీయ చిత్రకళ

గ్రంథకర్త: తలిశెట్టి రామారావుగారు, బి, ఏ., బి. యల్.,

ప్రాచీనకాలమునుండి భారతదేశమున చిత్రకళ పొందుచువచ్చిన మార్పులు, అభివృద్ధి మొదలయిన విషయములు, హైందవ చిత్రలేఖనోదయము, బౌద్ధకాలమునాటి చిత్రకళ, అజంతవిధానము, బాఘ్‌విహారములందలి చిత్రకళ, మొగలు చిత్రకళావిధానము, రాజపుత్ర చిత్రములవైఖరి, నేటిచిత్రములు మొదలయినవానిని గూర్చిన చరిత్రాదులు వివరముగా నీ గ్రంథమున చర్చింపబడినవి. ఆయాకాలపు చిత్రవిధానమును దెలుపునట్టి త్రివర్ణ-ఏకవర్ణచిత్రములు నలువది ఇందు గలవు. చిత్రకారులు, చిత్రకళాజిజ్ఞాసువులు, చిత్ర కళాభిమానులు నగు వాంధ్రులెల్లరు తప్పక చదువవలసిన గ్రంథము.

వెల. రు. ౧-౧-౦.

మేనేజరు, **ఆంధ్ర గ్రంథమాల,** నెం. ౭, తంబుచెట్టివీధి, మదరాసు.

సోవియటు రష్యానుగూర్చిన కొన్ని అపోహలు

దిగవల్లి వేంకటశివరావు

సోవియటు రష్యా ప్రభుత్వమునుగూర్చి విపరీతముగా చెప్పుకొను సంగతులు మూడు: క్రైస్తవ మతమును రూపుమాపి ప్రజలను నాస్తికులుగ జేసినారని, ప్రయివేటుఆస్తిని తీసివేసి ప్రజలకు 'నా' అనునది లేకుండ జేసినారని, వివాహ సంబంధములు త్రెంపివేసి స్త్రీ పురుషులను అవినీతిపరులుగ జేసినారని. రష్యాదేశవాసులు పూర్వము క్రైస్తవమతస్థులు. నేడు వారు సంఘసామ్యవాదులగు "సోవియటు" మతస్థులు. ఆస్తికత అనునది ప్రతిజీవికిని సహజమైన గుణము కాదనియు, అది తెచ్చిపెట్టుకొనిన నమ్మకమనియు "బోల్షివిక్కు"ల యూహ. ముఖ్యముగా క్రైస్తవమతము సాంఘికవాదమునకు బలవద్విరోధియనియు, అది ప్రజలకు వినమ్రతను బోధించి ప్రజలు తామున్నస్థితిలో నుండునట్లు చేయుచు, అంతకన్న శ్రేష్ఠతర జీవనవిధానముకొరకు పోరాడు కాంక్షను చంపివేసినదనియు, స్వర్గలోక సౌఖ్యము లేవో కలవనుట వలన ప్రజలు ఇహలోకమున నెన్నో బాధలను సహించుచుందురనియు, దయవలన మనుజులను సజ్జనులుగ జేయ ప్రయత్నించునుగాని బలవంతులు బలహీనులను కొల్లగొనుటను నివారింపలేకపోయినదనియు, అది కేవలము ఊహలనే కల్పించినదిగాని సాంఘికాచరణ విధానములను గల్పింపలేకపోయినదనియు, సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వ సిద్ధాంతములను బోధించినదేకాని నిజముగా నవి సాంఘిక తారతమ్యములకు, జాతివిద్వేషములకును గారణభూతమైనవనియు "సోవియటు" సామ్యవాదులు చెప్పెదరు.

మానవుల నాకర్షించు సౌందర్యము, మానవుని గొప్పదనమును, ఆధిక్యమును ప్రకటించు సందర్భములు, గుంపుగా జీవించు సాంఘికగుణము, జీవితరహస్యమును, సృష్టి రహస్యమును కనిపెట్టు ప్రయత్నము మతము యొక్క ఆచార వ్యవహారములందు కనబడుచున్నందున ఇందుకు ప్రత్యామ్నాయములగు ఊహలను, ఆచారములను, సంస్థలను బోల్షివిక్కులు కల్పింప పూనుకట్టినారు. మతము నిలిచియుండుటకు గల హేతువులను, అది ప్రజలకు ఐహికముగగాని, పారమార్థికముగగాని, మానసికముగగాని, ఏవిధముగగాని ఉపకరించుటకు గల స్వల్పపుటవకాశములను పెల్లగించివేసి దానిని నిరుపయోగమును నిర్వీర్యమును నిస్సారమును నగు పిచ్చి నమ్మకముగను గనపడునట్లు చేయ సంకల్పించినారు. శాస్త్రవిజ్ఞానమును వ్యాపింపజేసియు, ఉపయోగించియు, కళావిలసనమును వర్ధిల్లజేసియు, నీతిని ఆచరణలో పెట్టించియు, కలిసికట్టుతనమును పెంపొందింపజేసియు, 'పరోపకారార్థమిదం శరీరం'మ్మను పరమధర్మమును సంఘసేవరూపముగా ఆచరణలో పెట్టియు, మతమునందలి పరమధర్మములెల్ల మతముపేరు లేకుండా ప్రజలచే ఆచరింపజేసియు రష్యాలో మతమునకు ఊరుపేరు లేకుండ జేయదలచినారు. మతముయొక్క మాయజాలమును ప్రకృతిశాస్త్రవిజ్ఞానముయొక్క సాహాయ్యమున ఖండించివేయ దలచినారు. బైబిలులోని దేవుని సృష్టి విధానమును, దైవారాధనను, మతమును విమర్శించి ఖండించుచున్నారు. జీవితరహస్యమును, దాని ఉత్పత్తిక్రమమును, పరమార్థమును దెలుపగల సాధనము ప్రకృతి శాస్త్రవిజ్ఞానమే యని వారి నిశ్చితాభిప్రాయము. అందువలన సులభశైలిలో వ్రాయబడిన శాస్త్రీయకరపత్రములను అసంఖ్యాకములుగా అచ్చొత్తించి వెదజల్లుచున్నారు. అభినవ రష్యాలో శాస్త్రవిజ్ఞాన మను పదము దైవ మను పదముకన్నను, మతమను మాటకన్నను పవిత్రమైనదిగా పరిగణింపబడుచున్నది.

రష్యావారికి నీతి యొక పరమధర్మముగానున్నది. ఒక మనుష్యు డింకొకనికి అన్యాయము చేయకపోవుట

లోనే ఈనీతి యిమిడియున్నది. అందువలన ఒకవ్యాపారములో లాభముదీయుట అనునది అవినీతియనియే వారి యూహ. ఒక డింకొకనిని అన్యాయముచేయకుండ లాభము కలుగనేరదు గనుక లాభముదీయుట అవినీతికరముగ వారు తలంతురు. అట్లే లాభము నార్జించుట కుపయోగించు సొంతఆస్తిని కలిగియుండుటయు అవినీతికరమే. అట్లే వడ్డీకివేసి ధనము పెంచుటయు. ఇక స్త్రీ పురుష సంబంధములందు ఇతరప్రపంచములో విధింపబడు నీతినియమములను పెక్కింటిని రష్యావారు తృణీకరింతురు గాని విచ్చలవిడియగు స్త్రీ పురుషుల సాంగత్యమును వారు నిషేధింతురు. పూర్వకాలమున రష్యాలో కొల్లలుగానుండిన వ్యభిచారగృహము లెల్ల నేడు నిషేధింపబడినవి. త్రాగుట, జూదమాడుట, పొగబీల్చుటయు అవినీతికరములగు పనులుగా వారు తలంపకపోయినను ఈదురభ్యాసములను మాన్పుటకు వారు గొప్ప ప్రయత్నములు చేయుచున్నారు. వారిలో పాశ్చాత్య నృత్యము (డాన్సు)లు కూడా నిషేధించువారు కొందరు గలరు. ఇంటిలో దేవతా ప్రతిమలను అలంకరించుకొను పద్ధతిపోయి, జాతీయ నాయకులపటములను పెట్టుకొనుట వచ్చినది.

క్రయిస్తవ మతాచారములందు ప్రజల నాకర్షించు వాద్యములకును, మేళతాళములు సంగీతములు గల ఉత్సవములకును బదులుగా నేడు సోవియటు ఉత్సవములు అవతరించినవి. క్రయిస్తవ దేవాలయములందు మనోహర గానములలో వినబడు దైవభక్తిగీతములకు బదులుగా విప్లవముకొరకు శ్రమపడుటను గూర్చినట్టియు, త్యాగముచేయుటనుగూర్చినట్టియు వీరగీతములుగల మనోహర గానముల నేర్పరచినారు. క్రయిస్తవ దేవాలయములందు వైభవముగా జరుపబడు నామకరణ మహోత్సవములు, వివాహములు, అపరకర్మలు బయటనే సోవియటురయితుల ఇండ్లయందును, కార్మికుల నివాసములందును ప్రభుత్వమే జరిపించును.

గ్రామములందును, పట్టణములందును నెలకొల్పబడిన 'క్లబ్బుహౌసు' లనబడు క్రీడామందిరములు ప్రజలకు ఆనందము కలిగించుటకు తోడ్పడుచున్నవి. ప్రతిసంఘమునకు, కర్మాగారమునకు ఒక క్రీడామందిర ముండును. మనోహరములగు చిత్తరువులతోను, జెండాలతోను అలంకరింపబడును. సంగీతకచ్చేరీలు, నాటక ప్రదర్శనములు జరుగుటకు విశాలవేదిక లమర్పబడియుండును. మిత్రు లచ్చటజేరి సంభాషణలు, ఉపన్యాసములు, చర్చలు జరుపుకొందురు; పుస్తకములు చదువుచుందురు; చదివి వినిపించుకొందురు.

సంఘవిప్లవమునందు వర్ధిల్లిన విశేషములలో సంఘసేవ యొకటి. వైద్యుడు, ఉపాధ్యాయుడు, ఇంజనీరు, వ్యవసాయశాస్త్రవేత్త, కమ్మరి, వండ్రంగి అందరును ప్రజాసేవయొక్క పరమార్థమును గ్రహించి పని చేయవలెను.

మానవసేవయె ఈశ్వరసేవయైనచో నది చేయుచున్న రష్యాసోవియటుప్రజలు నాస్తికు లెట్లగుదురు? భగవంతు డున్నాడా, లేడా యని బుద్ధభగవానుని ఎవ రెన్నిమారులడిగినను ఆయన ప్రత్యుత్తరము చెప్పకుండుటచూచి ఆమహామహుని కొందరు నాస్తికు డనిరట. అయితే తత్వమెఱిగిన బుద్ధిమంతులు భగవంతుడనువాడెక్కడనో లేడనియు, సర్వవ్యాపియనియు, ఏజీవికి మేలొనరించినను ఆసేవ నాతడు గ్రహించుననియే దీని పరమార్థమనియు సరిపెట్టుకొనిరి.

సామ్యవాదముయొక్క మూలసూత్రము వ్యక్తుల 'ప్రయివేటు' ఆస్తి, సొంతహక్కులయొక్క నిర్మూలనము. సొంత ఆస్తి అనగా అర్థోత్పత్తియొక్క సాధన సంపత్తి. సంఘము సంపాదించిన ఫలితము ననుభవించకుండా సామ్యవాద మెవరిని నిషేధించదు. అనగా కొన్ని విధములగు సొంతఆస్తిని వ్యక్తు లార్జించవచ్చును. ఉదాహరణమునకు, కట్టుబట్టలు, ఒక ఇల్లు, ఒకతోట, ఒకచిన్నచేను, సొంతఉపయోగముకొరకు సంపాదించుకొనవచ్చును. చదువుకొనుటకు పుస్తకములుకొనియుంచుకొనవచ్చును. శీతకాలములో ఉపయోగించుకొనుటకు ఆహారసామగ్రిని నిలువజేసికొనవచ్చును. అయితే దానిని స్వయముగా ఉపయోగించుకొనవల

యనేకొని అమ్ముకొని లాభ మార్జింపరాదు. నిజముగా లాభముకొరకు ఉపయోగించి హెచ్చుఆస్తిని సంపాదించుట కుపయోగింపబడు ఆస్తిహక్కులనే సామ్యవాదులు నిషేధించుచున్నారు. ఆస్తిని స్వయముగా ఆనుభవించు అనుభవదారులుగాక దానిని అరికట్టియుంచి కూడబెట్టుకొని జీవించు మధ్యరకపు 'ఆస్తిదారులు' పోవలెను. అర్థోత్పత్తి మార్గములందేకాదు, దాని విభాగమునందు, సరకులనమ్మటలోను, చిల్లర, టోకువ్యాపారములందునుగూడ ఈ సూత్రము గమనింపబడుచున్నది. అనగా సొంతఆస్తి పెట్టుబడిదారుల మూలధనపుటాస్తిగా మారుట కట్టి యవకాశములు నుండరాదని యభిప్రాయము.

నిజముగా మూలధనపుటాస్తియే ప్రపంచములోని తారతమ్యములకు, దారిద్ర్యములకు, అన్యాయములకు, వ్యభిచారమునకు, యుద్ధములకు కారణభూతమని వారి యభిప్రాయము. అత్యాశకు, ఓర్వలేమికి, అసహ్యమునకు, వైమనస్యములకు, అంతర్జాతీయకలహములకుగూడ నిదియే పుట్టినిల్లు.

బౌద్ధ, యూదీయ, క్రైస్తవమతములందు సొంత ఆస్తిని సంపాదించుటను వర్జించి, యేదో యొకరకపు సామ్యవాద పద్ధతులప్రకారము సమష్టిగ జీవించు సంఘములు కొన్ని బయలుదేరినమాట నిజము. బౌద్ధయూదీయక్రైస్తవ సన్యాసుల మఠము లిట్టివే. అయితే కేవలము పరమార్థచింతతో ఏకొందఱో అట్లు జీవించిరిగాని నేటి సోవియటు రష్యాలోవలె నది జాతీయజీవిత విధానముగా ఆచరింపబడలేదు.

సొంత ఆస్తిలేని ఆదర్శస్థితి యొక్కమారుగనే రాదు గనుక, రష్యావారు 'నవీనార్థికనీతి' (న్యూఎకనామిక్ పాలసీ) నొకదాని నేర్పరచిరి. ఇది యొక మధ్యరకపు పంథా. అనగా సొంత ఆస్తిని కలిగియున్నవారిని ప్రస్తుతముమటుకు వా రున్నట్లుండనిత్తురుగాని అట్టివారి కిదివరకుండిన సాంఘిక గౌరవము, మర్యాదలు, రాజకీయహక్కులు మాత్ర ముండవు. బోల్షివిక్కు సామ్యవాదులు తమ యావచ్ఛక్తిని వినియోగించి, సొంతదారులకు ఒత్తిడి కలిగించి సొంత ఆస్తిని నిర్మూలించుచునే యుందురు. ఉదాహరణమునకు సాముదాయిక నిర్మాణసంస్థలపైనను, వ్యక్తిసంఘములపైనను విధింపబడు పన్నులలో చూపబడు తారతమ్య మందు చూడవచ్చును.

సాముదాయికసంస్థలకు అనేకములగు తగ్గింపులుండును. ప్రభుత్వబ్యాంకులందు పరపతి యివ్వబడును. ముడివస్తువులు ముందుగా అందుబాటు చేయబడును. ప్రైవేటు వర్తకుని ఆదాయపుపన్ను వాని లాభములో చాలవరకు మ్రింగివేయును. కొద్ది ఆదాయముపైన చాలా తక్కువపన్నే యుండును. ఆదాయము పెరిగిన కొలదియు పన్ను పెక్కురెట్లు పెరిగిపోవును. ఉదాహరణమునకు వేయిరూబులుల *ఆదాయముపైన నూటికి మూడు వంతున పన్ను విధింపబడును. పదివేలపైన ఆదాయములో నాలుగవవంతు పన్ను విధింపబడును. ఇరువది నాలుగువేలపైన దానిలో మూడవవంతు పన్ను. అది దాటిన మొత్తముల విషయములో నూటికి ౫౮ వంతుల చొప్పున పన్ను వేయబడును!

అధికలాభములపైనపన్ను అనబడు నింకొక్క పన్నుకూడా ప్రైవేటువర్తకులపైన విధింపబడును. ఇది గాక అతనికి అద్దెకు ఇల్లుకూడ దొరకుట దుర్లభము. దొరకినను వాడు చాలా హెచ్చు బాడుగ నివ్వవలెను. అతనిపిల్లలు చదువుకొనుటకు పాఠశాలలందు చేర్చుకొనబడుటయు కష్టమే. చేర్చుకొనినచో హెచ్చుజీతము లివ్వవలెను. ఈవర్తకులు నియమితకాలములందే వ్యాపారము చేసికొనవలెను. నిబంధనలను మీరినవారు కఠినముగా దండింపబడుదురు. వీరు సైన్యమున చేరనందుకు కొంత పరిహార మిచ్చుకొనవలెను. ఒకవర్తకుడు చనిపోయినచో ఆస్తిపైన వారసత్వపుపన్ను విధింపబడి, దాని నింకను తగ్గించును. ఆస్తివిలువ అధికమైన కొలదియు పన్నుకూడ పెక్కురెట్లు పెరిగిపోవును. రెండువేల రూబులులపైన నూటికి రెండువంతులు. లక్షరూబులులపైన నూటికి ఏబదివంతులు. అదిదాటిన ఆస్తిలో నూటికి తొంబదివంతులు పన్ను గైకొనబడును.

* ఒక రూబులు రమారమి రు. ౧-౯-౩ లు·ఉండును.

పైరిశేషుని వర్తకులకు పారస్వత్వపుహక్కు లుండవు. ఇతర దేశములందువలె పరిపాలనమునందు వీరికి పలుకుబడి యుండకపోవుటతో పోవదు. అది అతనిని వెలివేసిన వాని స్థితికి దెచ్చును. పాఠశాలలందు ఖాళీయున్ననే వారిపిల్లలు చేర్చుకొనబడుదురు. చేర్చుకొనబడినను రుసుము లత్యధికముగా చెల్లించవలసియుండును. కాయకష్టముపడు కర్షకుడు, కార్మికుడు సదృష్టవంతులు. వారి కన్నియు లాభములే. తిండికి, బట్టకు లోపము లేదు. వారిపిల్లలకు విద్యయుచితము. వారికి ఆసుపత్రులలో వైద్యముచితము. వారికి అన్నిచోటులను మర్యాదయే. అన్ని సందర్భములందును అవకాశములే. ప్రతిచోటును వినోదశాలలందు, నాటకశాలలందు, క్లబ్బులందు, రేడియోశ్రవణమునందు, ఉపన్యాసములందు ప్రథమస్థానము. కర్షకులకు గ్రామసభలందు గొప్పపలుకుబడి.

పట్టణములందలి కార్మికులు సొంతఆస్తి లేనివారు, కేవలము కూలిపైన జీవించువారు. రష్యాలో గొప్ప పలుకుబడిగలవ్యక్తి కార్మిక సంఘములోని సభ్యుడు. ప్రభుత్వమునందు పలుకుబడిగలవాడు. రైతుకన్న విద్యావంతుడు. ధైర్యసాహసములు కలవాడు. అందువలన హెచ్చుసౌఖ్యములు పొందును. నిజమునకు పట్టణములందలి ఉద్యానవనములు, వినోదప్రదేశములు, నాటకశాలలు, సినీమాలుకూడా కార్మిక వ్యాపార సమితుల (Trade unions) చేతులలోనే యున్నందున కార్మికులకు ప్రత్యేకసౌకర్యము లుండును. విద్య, వైద్యము, కార్మికులకు అతిసులభము. (సోషల్ ఇన్షూరెన్సు) 'సంఘశ్రేయపు భీమా' వలన అతనికే యిబ్బంది వచ్చినను సుఖజీవనము జరుగుటకే లోపము నుండదు.

సామ్యవాది చాలా స్వార్థత్యాగిగా నుండవలెను. అతడు దేశముకొరకు, ప్రజలకొరకు సదా పాటుపడవలెను. అతడనేక కార్యముల నుచితముగా నిర్వహించుచుండవలెను. అతడు తనజీవితమున ఆడంబరముగాని, అనవసరపు ఖర్చులుగాని చేయరాదు. భోగములందు నిమగ్నుడు కాగూడదు. ఎల్లప్పుడు విప్లవరాజ్యమును సంరక్షించుటకు సిద్ధముగా నుండవలెను. సోవియటు రష్యాలో ఆర్థికముగను సాంఘికముగను స్త్రీలకు పురుషులతోపాటు సమానమగు హక్కు లున్నవి. "స్త్రీలకు వేరు, పురుషులకు వేరు" అనుమాటయే లేదు. ప్రతి క్రీడాస్థలమందు క్లబ్బులోను స్త్రీ పురుషులకు సమానప్రవేశార్హత కలదు.

నేటిరష్యాలో స్త్రీపురుష సంబంధములందు సంపూర్ణమగు స్వేచ్ఛ కలదు. రష్యా ధర్మశాస్త్రములో వివాహితో రంకుతన మను నేరము లేదు. మఱియు వ్యభిచార మొకనిందగా పరిగణింపబడదు. అయితే విచ్చలవిడియగు వ్యభిచారముగాని, వ్యభిచార మందిరములుగాని ప్రభుత్వము సహింపదు. విప్లవ ప్రారంభదశలో కొన్నాళ్లు యువకులు ఒడలుతెలియక ప్రవర్తించినమాట నిజమేకాని ఇటీవల పరిస్థితులుమారి నిలకడ యేర్పడినది. ప్రపంచము చెప్పుకొనునట్లు రష్యాలో ఉచ్చనీచములులేక వ్యభిచారము చెలరేగుచున్నదనుమాట అబద్ధము. స్త్రీపురుష సంబంధమనునది వివాహముద్వారానే యుండవలెనని రష్యావారు తలంపరు. ఇష్టమున్నచో తమ పేళ్లను రిజష్టరు చేయించుకొని వివాహము చేసికొనవచ్చును; లేదా స్త్రీపురుషు లూరక కలిసి భార్యాభర్తలుగా కాపురము చేయవచ్చును. రిజష్టరువివాహము చేసుకొన్నవారు వివాహవిచ్ఛేదనము కూడా రిజష్టరు చేయించుకొనవలెను. ఊరక కాపురము చేయువారికీ నియమము లేదు. ఏదియెట్లున్నను, స్త్రీపురుషులు తమబిడ్డలను నిరాధారముగా వదలివేయుటకు వీలులేదు. స్త్రీపురుషులు ఉభయులుకూడా పిల్లలను భరించవలసినదే. ఇది యుపేక్షించినచో కోర్టువారే తగినట్లు ఏర్పాటుచేయుదురు. రష్యాలో స్త్రీపురుష సంబంధమును గూర్చియు, కామశాస్త్రమునుగూర్చియు, అందువలన సంభవించు సుఖవ్యాధులను గూర్చియు బహిరంగముగా ఉపన్యాసములు, సినీమాలు, ప్రదర్శనములు జరుగుచుండును స్త్రీపురుషులెల్లరు వానిని చూచి విని మంచిచెడ్డలను గ్రహించుచుందురు. ఇందువలన నీతికి భంగము లేకపోగా విజ్ఞానము కలిగి బాగుపడుట తటస్థించుచున్నది.

శాంతిసంస్థాపన

కపిల కాశీపతి

"శాంతములేక సౌఖ్యము లేదు"

మానవప్రకృతినిగురించి శ్రీత్యాగరాజస్వామి రచించిన కృతిపాదం పై వాక్యం. మానవప్రకృతివలెనే మానవనివాసమైన ప్రపంచంలోకూడా శాంతములేక సౌఖ్యము లేదు. నేటిప్రపంచంలో శాంతి లేదు. తత్కారణంగా సౌఖ్యం లేదు.

శాంతిఅనేది ఒకమానసికవైఖరి, వ్యక్తికైనాసరే, వ్యక్తులసమూహమైన సంఘానికైనా సరే. ఆమానసికవైఖరి ఇప్పుడు లేదు. కేవలం శాంతిఅనేది లేకపోతే అంత ఆలోచించవలసినపని లేదు. శాంతి లేకపోవడమేకాక అశాంతి ప్రబలివున్నది. ఈ అశాంతికి కారణం ఏమంటే శాంతి లేకపోవడమే నన్నాడొకపెద్దమనిషి. అశాంతి పోగొట్టి శాంతిస్థాపించడం నాగరికమానవులఆశయం. అన్నిదేశాలలోనూ రాజకీయవేత్తలప్రయత్నంకూడా అదే. జయాపజయాలు దైవాధీనం అంటారు. కాని ఈ విషయంలో దైవంత ప్రమేయం లేదు. ఇవన్నీ మానవప్రేరితములైనవిషయాలు. కేవలం మానవాధీనమైన సంగతులు.

భయం! యుద్ధభయం! ఒకదేశంవచ్చి మరొకదేశంమీద పడుతుందని భయం! దేశాలనడుమ పరస్పరంఅపనమ్మకం. ఆకారణంవల్ల పరస్పరవైరం. "గాలిలో ఎగరడం నేర్చినాడు, సముద్రాలు దాటనేర్చినాడు, కాని మానవుడు మానవుడివలె నివసించడం మాత్రం నేర్చుకోలేదు" అన్నాడు రాధాకృష్ణపండితుడు.

అశాంతికీ, యుద్ధభయానికీ, ఆందోళనకీ ముఖ్యస్థానం యూరపుఖండం. యూరపు పాత ప్రపంచం పెత్తంచారు. పాతప్రపంచంఅంటే అమెరికాఖండాలు మినహా ఇతరదేశాలన్న మాట. ఆశియా, ఆఫ్రికాఖండాలదేశాలు తమవశంచేసుకుని, వారిపాడిపంటలు తమ సౌఖ్యంకోసం ఉపయోగించుకుంటూన్నా కూడా యూరపుదేశాల ఆకలిదప్పులు తీరలేదు.

యూరపుప్రజల మానసికవైఖరి ఈ అశాంతికి కారణం. ఆధ్యాత్మికదృష్టిలేమి, ఐహికసమస్యలు పరిష్కారంచేసుకోలేకపోతున్నారు. కానైతే అంతా క్రైస్తవులే. యూరపులో క్రైస్తవం పేరుమాత్రానికే. పందొమ్మిదివందల ముప్పైఆరుసంవత్సరాలక్రితం తోటిమానవుల అపరాధంకోసం శిలువమీద తనప్రాణాలు అర్పించిన ఏసుక్రీస్తుసందేశానికీ, యూరపులో వ్యావహారికంలోవున్న క్రైస్తవమతానికి సంబంధం

లేదు. ఆధ్యాత్మికకారణాలు అటుంచి ఈ యుద్ధభయానికి ఐహికకారణాలు ఆలోచించినా చాలావున్నవి. అవేవీ మందులేని జాడ్యాలు కావు.

నూతనప్రపంచమైన అమెరికాఖండాలలో అంత అలజడి కానము. దక్షిణ అమెరికాలోవున్న రెండు చిన్నస్వతంత్రదేశాలు, బొలీవియా, పెరుగ్వే దేశాలమధ్యతప్ప, ఈ మధ్యకాలంలో అమెరికాలో తగాదాలు లేవు. దానికి ముఖ్యకారణం ఉత్తరఅమెరికాలోవున్న సంయుక్తరాష్ట్రాలు. సంయుక్తరాష్ట్రాలు పదమూడు, ప్రత్యేకరాష్ట్రాలైనా, అవన్నీ కలిపి ఒక ఫెడరలు ప్రభుత్వంగా ఏర్పాటుచేసినారు. ఆవరకు ఆ రాష్ట్రాల నడుమకూడా తగాదాలు వుండేవి. కీర్తిశేషుడు అబ్రహాంలింకాలన్, ఫిలడల్ఫియా నగరంలో పెద్దసమావేశం ఏర్పాటుచేసి, ఆ మహాసభలో అమెరికా ఫెడరలురాజ్యాంగ విధానం నిర్ణయించినాడు. ఆ సత్కార్యం క్రొత్తప్రపంచశాంతికి ముఖ్యకారణం. ఫెడరలు రాజ్యాంగవిధానంలో రాష్ట్రాలన్నీ ప్రత్యేకమయినా, సమానహక్కులు కలవి. వాటి ఆంతరంగిక కలహాలు కేంద్రప్రభుత్వం పరిష్కరిస్తుంది.

సంయుక్తరాష్ట్రాల బలంవల్ల, ప్రోత్సాహంవల్ల, ఇతరఅమెరికారాజ్యాలకు శాంతి చేకూరింది. వెనకటికి మన్రోఅనే అధ్యక్షుడు వుండేవాడు. ఆయన అమెరికా ఖండాలలో వున్న రాజ్యప్రతినిధుల్ని అందర్నీ కూడగట్టుకుని ఒకసిద్ధాంతం ఏర్పర్చినాడు. అమెరికారాజ్యాల వ్యవహారాలతో యూరపు ప్రభుత్వాలుగాని, ఇతర ప్రభుత్వాలుగాని కలుగజేసుకోకూడదు అని నిర్ణయించినాడు. దానిపేరే మన్రోసిద్ధాంతం. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలు బలమైనప్రభుత్వం. తక్కిన చిన్నరాజ్యాలన్నీ ఆ ప్రభుత్వం తీసినదారి తొక్కడానికి సందేహించలేదు. అల్లా చెయ్యడంవల్ల వారికి లాభమేగాని నష్టం కలుగలేదు. చాలావరకు దక్షిణఅమెరికాలో వున్న చిన్నచిన్న ప్రజానిరంకుశప్రభుత్వాలు అంతర్జాతీయ సమితిలో సభ్యరాండ్రైనా, అమెరికావ్యవహారాలలో వారికట్టుబాటు అతిక్రమించలేదు. అమెరికా మొన్న అబిసీనియా యుద్ధసమయంలో కూడా జోక్యం కలిగించుకోలేదు. ఆ వైఖరే అమెరికా ఖండాలలో శాంతికి కారణం.

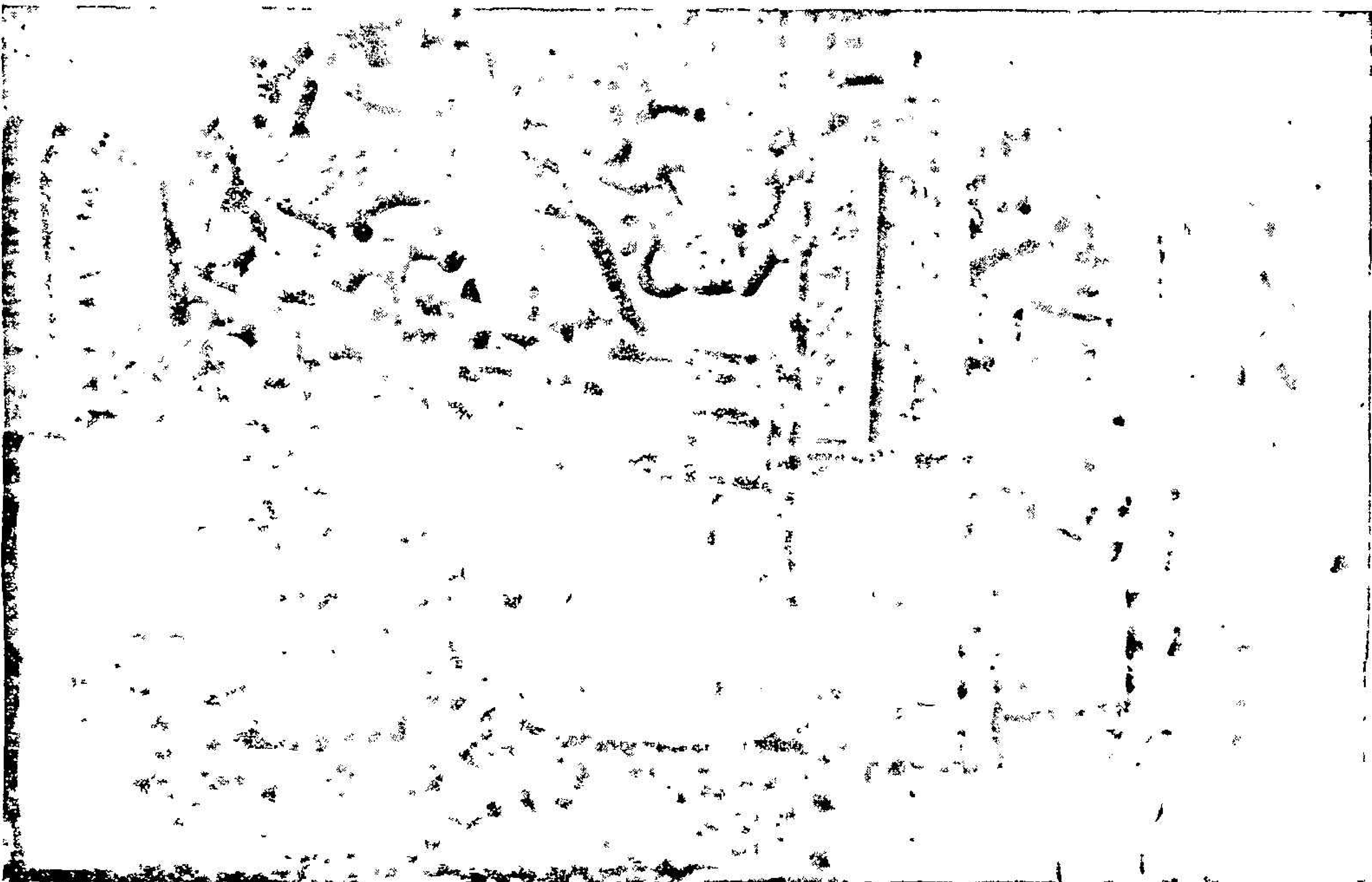
ప్రాచ్యప్రపంచంలోకూడా శాంతికావాలంటే ఈమన్రోసిద్ధాంతం అక్కడ అమలు పెట్టాలని జపానువాదన. తూర్పున తాను పెద్దప్రభుత్వంకాబట్టి, అక్కడ శాంతిసంరక్షణ తనకర్తవ్యం అంటుంది జపాను. అది యూరపుప్రభుత్వాలు అంగీకరించవు. చీనాలో జపాను వైఖరిలోవున్న న్యాయాన్యాయాలు అటుంచితే, అక్కడ అశాంతికి ఈ యూరపుప్రభుత్వాల అనవసర ప్రమేయమే కారణం. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలప్రభుత్వం తన పలుకుబడివల్ల ఉత్తర

కంచి చిత్రములు ౨

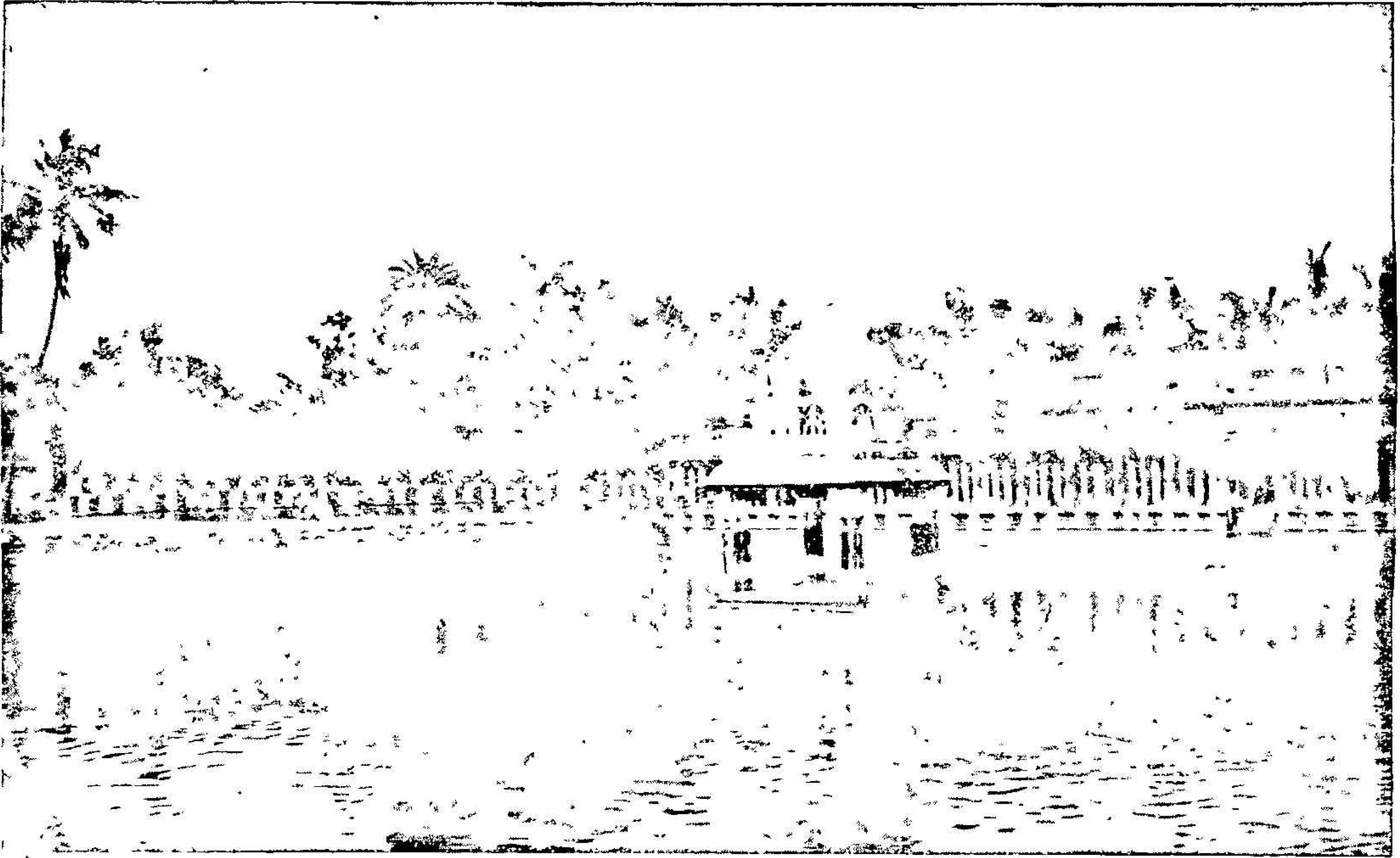
S. S. S.

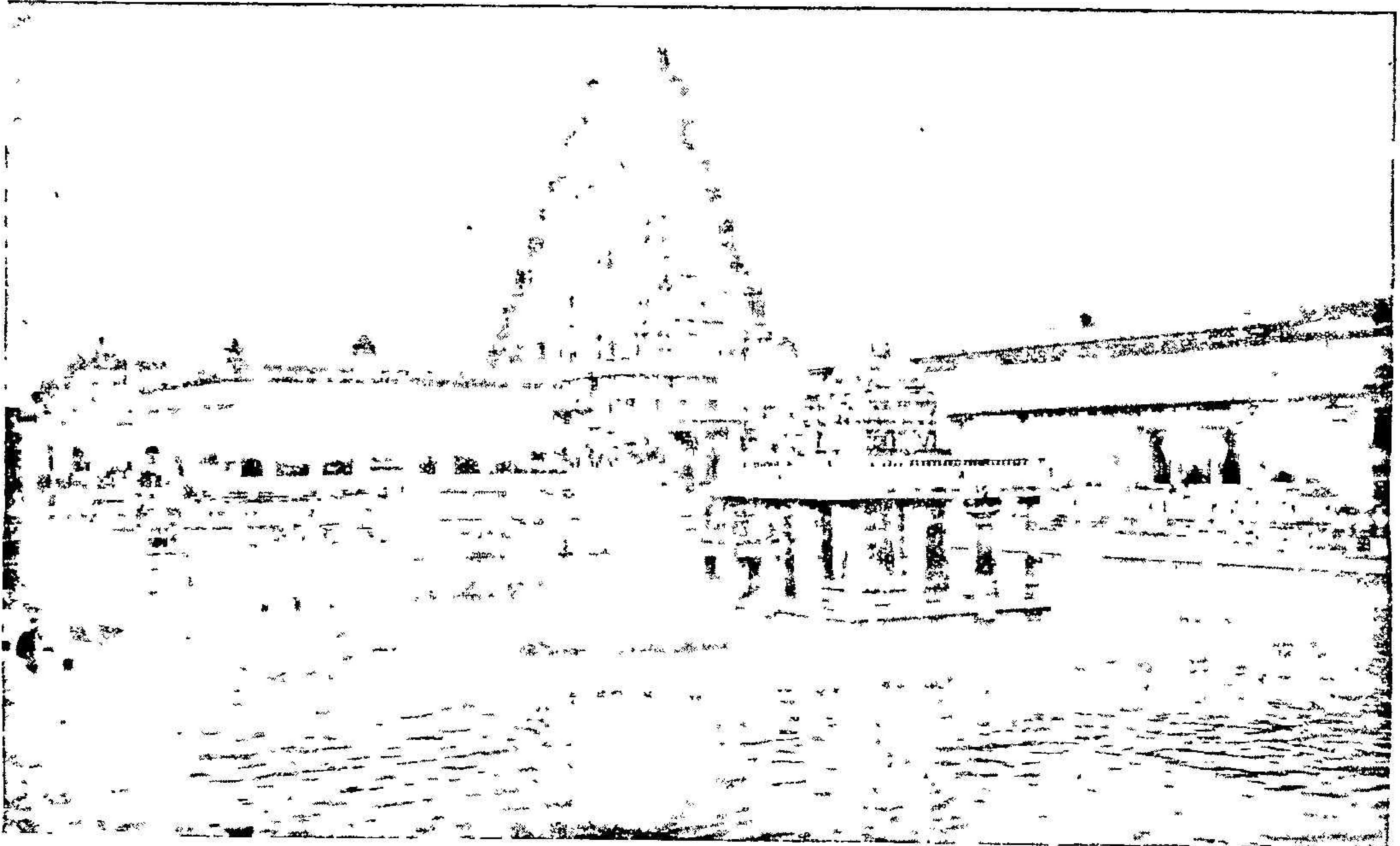
౨. వరదరాజస్వామి దేవాలయము ముందర నాలుగుకాళ్ల మంటపము. ఎదుట నాలుగుమూలల రాతిగొలుసులు వ్రేలాడుచున్నవి.

౧. వరదరాజస్వామి దేవాలయమునద్ద ౯౬ కాళ్ల మంటపములోని ఏకానేకస్తంభమునగల శిల్పము

3. ఏకామ్రేశ్వరాలయ తీర్థము

౪. వరదరాజస్వామి దేవాలయము, తీర్థము

దక్షిణ అమెరికాఖండాలలో ఏ విధంగా శాంతి సంరక్షిస్తున్నదో ఆవిధంగానే చేస్తానంటుంది జపాను. దూరాలోచనో, దురాలోచనో కాలం నిర్ణయించాలి. ఈనాడు అమెరికాలో రూజువెల్టుఅధ్యక్షుడి అధ్వర్యం కింద అమెరికాప్రభుత్వాల సహకారోద్యమం బలపర్చడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నవి. ఆప్రయత్నం కొనసాగితే కొత్తప్రపంచంలో శాంతినిర్మాణానికి బలమైన కొత్తపునాది పడుతుంది.

యూరపుఖండంలో అశాంతికి కారణం ఈసహకారలోపమే. యూరపుఖండపు వైశాల్యం 3,750,000 చదరపుమైళ్లు. జనసంఖ్య 475,000,000. వైశాల్యానికి జనసమ్మర్దం ఎక్కువే చీనా, ఇండియా అంత కాకపోయినా. యూరపుఅనే చిన్నభూభాగంలో ఇరవయిఆరు స్వతంత్రరాజ్యాలు వున్నవి. వీటిలోవీటికి అనేకజాతిసామంతాది విరోధాలు. వేరుభాషలు, వేరుసంప్రదాయాలు.

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రాలలో భాష ఇంగ్లీషు. కొంచెం హెచ్చుతగ్గు జాతిఅంతా ఒకటే. అదివరకు కొద్దిగా వేరుజాతుల మిశ్రమం వున్నా, బ్రిటిషుప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా అమెరికా స్వాతంత్ర్యయుద్ధం చేసినప్పుడు అంతా కలిసిపోయినారు. జాతీయైక్యత దానిఫలితం.

యూరపులో అల్లా కాదు. జాతులు భేదం, భాషలుభేదం, నాగరికత భేదం. వీటికితోడు యూరపుచరిత్ర యుద్ధచరిత్ర. అనాదినుంచీ ఒకటేయుద్ధాలు, ఒకటేకొట్లాటలు. దీర్ఘకోపాలు, నూతనఆవేశాలు, విరుద్ధ ఆశయాలు.

వీటికితోడు యూరపుమహాయుద్ధానంతరం "స్వయంనిర్ణయసూత్రం" అని ఒకసిద్ధాంతం అమలులోకి తెచ్చినాడు అమెరికా అధ్యక్షుడు విల్సను. అమెరికా ప్రజాప్రభుత్వం. తక్కినప్రజాప్రభుత్వాలన్నీ విల్సను సిద్ధాంతం మంచిదేనన్నారు. ఈ సూత్రం వెర్సెయిల్సు సంధిషరతులలో ఇమిడ్చే సరికి యూరపులో ఇదివరకున్న పందొమ్మిదిరాజ్యాలల్లా ఇరవయిఎనిమిదైపోయినవి. ఈరాజ్యాల హక్కులూ, బాధ్యతలూ సరిచూడడానికి ఏర్పాటుచేసిన అంతర్జాతీయసమితి అణగారిపోయింది. యూరపులో అంతర్జాతీయసహకారం అంతరించింది. యూరపులో శాంతి కావాలంటే ఈ ౨౬ ప్రభుత్వాలూ కలిసి ఒకయూరపుసంయుక్తరాష్ట్రాలఫెడరలుప్రభుత్వం స్థాపించాలి. జాతిసమితితోపాటు ఆ ఆశకూడా పోయింది. ఈ మధ్యకాలంలో అటువంటి శాశ్వతశాంతినిర్మాణం యూరపులో జరగబోదు. కారణం, యూరపుదేశాలు దానికి సిద్ధంగా లేవుగనక. సున్నంలేకుండా ఇటికగోడ నిలవదు. సహకారభావం లేనిదే అంతర్జాతీయసంస్థలు నిలవవు. సహకారభావం అనే సున్నంలేని యూరపురాజ్యాల ఇటికలనిర్మాణం కూలిపోయింది.

మరి వెంటనే యుద్ధం వస్తుందా అంటే చెప్పడం కష్టం. ఈతరంలోగాని యుద్ధం ఆపాలంటే ఇంకో ఉపాయం పన్నడం అవసరం. ఆ ఉపాయం పూర్వంవున్న కొన్ని ఒడంబడికలు మారిస్తేనేకాని కొనసాగదు. ప్రస్తుత ఆర్థికపరిస్థితులు మారిస్తేనేకాని లాభించదు. ఈ రెండూ మారితేనేకాని శాంతి లభించదు. అవి మార్చడానికే యుద్ధం జరిగితే జరగాలి. యుద్ధం లేకుండా ఆమార్పు కలుగజెయ్యడమే ఆ కొత్త ఉపాయం.

పందొమ్మిదివందల ఇరవయ్యోసంవత్సరంమొదలు యూరపుశాంతి ఫ్రాన్సుబలంవల్లా, ఫ్రాన్సుస్నేహబృందంఅయిన పోలెండు, రుమేనియా, జెకోస్లోవేకియా, యుగోస్లేవియా రాజ్యాల సహకారబలంమీదా ఆధారపడివున్నది. వెర్సెయిల్సు సంధిషరతులు కారణంగా జర్మనీయుద్ధబలం పోయింది, కాలనీలు పోయినవి, రాజ్యభాగాలు పోయినవి. యుద్ధంవచ్చినా ఫ్రాన్సుకీ, ఫ్రాన్సుస్నేహబృందానికీ కలిసి తగినంతసదుపాయం వున్నది. యుద్ధంతర్వాత ఇటలీకికూడా ఏమీ వలసరాజ్యాలు లేకుండాపోయినవి. అంతర్జాతీయసమితి స్థాపించి ఈపరిస్థితులు వున్నవి వున్నట్టుగా మారకుండా కాపాడాలని ఫ్రాన్సు ప్రయత్నించింది. బ్రిటను, బెల్జియం మొదలైన దేశాలు అంగీకరించినవి. వెర్సైయిల్సులో యూరపుపటం శాశ్వతంగా చెక్కిపారవేశాంగదా ఇక ఫరవాలేదనుకున్నారు రాజకీయవేత్తలు. మార్పు అనేది ప్రకృతినైజం. ఆ మార్పు లేకుండా యూరపు రాజ్యాల విస్తీర్ణం అరికట్టుదామని ప్రయత్నించినప్రభుత్వాలు ప్రకృతివిరుద్ధమైన పనులు చేసినవి. ఆఖరికి సహజంగా ప్రకృతే విజయంపొందింది. సమితిచట్రంలోనే క్రమేణా ఆమార్పులకి అవకాశం ఇస్తే సమితి చచ్చేదికాదు. ఆకలిగావున్న జంతువుకిగాని, మనిషికిగాని ఎర వెయ్యడం అవసరం. మరీ కడుపుమాడిస్తే తిరగబడడం సంభవిస్తుంది. రాజకీయవిప్లవాలకు వుట్టి ఉపన్యాసాలూ, ఉత్సాహమూ కారణంకాదు. ఆకలి విప్లవానికి కారణం. జర్మనీ, జపాను, ఇటలీదేశాల ఆకలి సమితిఆవరణంలో తీరలేదు. అందువల్లనే జర్మనీ, జపానుదేశాలు తిరగబడ్డవి. ఇటలీ దొంగగడ్డి మేసింది. సమితిచట్రం మరికొంచెం వదులుచేస్తే అసలుకే మోసం వచ్చేదికాదు. ఉన్నవి వున్నట్టుగా వుండడానికి పైదేశాలు అంగీకరించేవి, కొంతవరకు కాకపోతే కొంతవరకైనా.

అంతర్జాతీయసమితిగాని, ప్రభుత్వాలుగాని కేవలం భీష్మించుకొని కూర్చోలేదు. కొంతవరకు మొగ్గినారుకాని, అందులో చాలాపిసినిగొట్టుతనం చూపించినారు. అన్యాయంగా యుద్ధంచేసింది కాబట్టి జర్మనీ ఇతరదేశాలకు అపరాధంకింద కొంతసొమ్ము కట్టాలన్నారు. అందులో కొంతసులువు చూపించినారు. అది జర్మనీమీద దయచేత కాదు, వేరేమార్గంలేక. యుద్ధఋణాలు చెల్లించడానికి వాయిదా లివ్వడం, ఇంకా

ఇతరసదుపాయాలు చెయ్యడం జరిగినవి. రైనునదీప్రాంతం ఫ్రెంచివారిఆక్రమణలోంచి తీసేసినారు. ఏంచేసినా ఇవన్నీ పైపూతలు. అసలుజాడ్యానికి సరియైనమందు వెయ్యలేదు. వెయ్యడానికి ప్రయత్నించలేదు.

సరిహద్దులు తిరిగీ నిర్ణయించడానికి ప్రయత్నించలేదు, ఆష్ట్రియాభావిపరిస్థితులు ఎల్లావుండాలో నిర్ణయించలేదు, పూర్వం జర్మనీకిందవుండి, నేడు అంతర్జాతీయసమితి పరిపాలనకిందవున్న డాంజిగ్ సమస్య పరిష్కారంచెయ్యలేదు, మెమెలు మొదలైన ఇతరసమస్యలు తర్కించలేదు, జర్మనీకి ఆయుధనిర్మాణంలో ఇతరులతోపాటు సమానహక్కు ఇవ్వలేదు.

జర్మనీకి కలిగిన ఈ అవమానం, ఈ దౌర్జన్యం పోగొట్టి ప్రతిక్రియచెయ్యడానికే హిట్లరు నాయకత్వంకింద జర్మను జాతీయ సామ్యవాదోద్యమం స్థాపించబడినది. ఈ పార్టీ అధికారంలోకి రాగానే, జర్మనీ తన షరతులు అతిక్రమించి తనహక్కులు సంపాదించుకున్నది. వెర్సైయిల్సు సంధిషరతుల ప్రకారం జర్మనీలో నిర్బంధసైనికశిక్షణ శాసనం ఉండకూడదు. హిట్లరునియంత ఆ శాసనం అమలుపెట్టినాడు. వెర్సైయిల్సు సంధిప్రకారం జర్మనీకి వాయుబలం వుండకూడదు. హిట్లరు విపరీతమైన వాయుబలం నిర్మించినాడు. లొకార్నో ఒడంబడికప్రకారం రైనునదీతీరంఅటూఇటూకూడా సైన్యాలు వుండకూడదు. సైనికస్థానాలు వుండకూడదు. హిట్లరు ఆ షరతుకూడా అతిక్రమించినాడు.

ఈ షరతులన్నీ అతిక్రమించకుండా కట్టుదిట్టంగా వుంచాలనే ప్రభుత్వాలకు చెయ్యగలిగిన ప్రతిక్రియ ఒకటే. ఫ్రెంచివారి "సంధిజాడ్యాం" వృద్ధిచెయ్యడమే. ఫ్రెంచిప్రభుత్వానికి సంధులన్నా, ఒడంబడికలన్నా అతిప్రీతి. ఆకారణంవల్ల జర్మనీకి వ్యతిరేకంగా ఇరుగు పొరుగు ప్రభుత్వాలతో సంధులు చేసుకున్నది. జర్మనుసేనలు రైనుప్రాంతం ఆక్రమించడానికి ఫ్రాన్సు రష్యాతో పరస్పరసహాయంకోసం చేసుకున్న వొడంబడికే కారణం. ఈ సంధిప్రయత్నాలవల్ల బలం వృద్ధిచేసుకోవాలన్నట్టయితే ఫ్రాన్సు ఇటలీతో సఖ్యత చేసుకోవాలి. చేసుకుని జర్మనీసరిహద్దులు అన్నివేపులా కాపలా కాయాలి. తరువాత ఉత్తరానా, తూర్పునా జర్మనీని అరికట్టడానికి ఫ్రాన్సుకీ, రష్యాకీ వొడంబడిక వుండాలి. రష్యా జెకోస్లెవేకియాతోకూడా వొడంబడిక చేసుకుని ఫ్రాన్సుకి, జర్మనీకి వ్యతిరేకంగా సహాయం చెయ్యాలి.

ప్రస్తుతంవున్న సరిహద్దులు అన్యాయమనీ, అవి మార్చాలనీ పోట్లాడే దేశాలు యూరపులో మూడు. జర్మనీ, హంగేరి, బల్గేరియా. ఈమూడుదేశాల సరిహద్దులే ఇరుకు చేసి, చాలాప్రదేశాలు అన్యాయంగా లాక్కుని ఇతరదేశాలకు ఇచ్చినారు మిత్రమండలివారు. పైన చెప్పిన ఏకాగా

ఫ్రాన్సు, రష్యా, జెకొస్లొవేకియా ఒక వేపునా, ఫ్రాన్సు ఇటలీ దేశాలు ఒకవేపునా మూగితే, జర్మనీ, హంగేరీ, బల్గేరియా ముతాకు మించినబలగం సమకూరుతుంది. కాని ఆసమష్టి కార్యక్రమం చేకూరుతుందా? ఒకవేళ లభించినా యుద్ధసమయాలలో నిల్చి కడతేరుతుందా? రైను ప్రాంతం జర్మనీ ఆక్రమించినతర్వాత ఫ్రాన్సుకి యుద్ధసమయంలో తనస్నేహబృందంతో సహకారం కష్టం. అదికాక జర్మనీయుద్ధబలం సరిగా ఎంతవున్నదో ఇదమిత్థమని తెలియదు.

ఈ పరిస్థితులు ఒకటి రెండు ఇతరవిషయాలవల్ల మరీ క్లిష్టమైనవి. మొదటిది అబిసీనియామీద ఇటలీచేసిన అన్యాయపు యుద్ధం, దౌర్జన్యం. జాతిసమితి ప్రణాళికకూ, కెల్లాగ్ శాంతి వొడంబడికకూ వ్యతిరేకమే కాక ఇటలీచర్య మానవధర్మానికే విరుద్ధం. ఆఫ్రికాలో ఈజిప్టుతోనూ, సూయజుకాలువతోనూ సంబంధంవున్న బ్రిటిషు ప్రభుత్వం ప్రథమంలో ఇటలీకి వ్యతిరేకంగా ఆంక్షలు అమలుపర్చాలన్నది. జాతిసమితి సంరక్షణకోసం ఎదురుచూసే చిన్నచిన్న దేశాలన్నీ బ్రిటనువాదన బలపర్చినవి తరువాత ఇటలీ అబిసీనియా ఆక్రమించినతర్వాత బ్రిటిషు ప్రభుత్వం చేసేదిలేక ఆంక్షల కార్యక్రమం ఆపుచెయ్యమన్నది.

ఏమయినా, తగుదునమ్మా అని ఇటలీ జర్మనీకి వ్యతిరేకంగా ఇతరులతో కలిసి శాంతిప్రయత్నం ఎల్లాచేస్తుంది? ఒకవేళ జర్మనీ దౌర్జన్యంగా పోయిన తన రాజ్యభాగాలు ఆక్రమించడానికి ప్రయత్నిస్తే, అన్యాయంగా అబిసీనియా ఆక్రమించిన ఇటలీ జర్మనీచర్య ఎల్లా ఆపుజేస్తుంది?

ఇటలీ జర్మనీతోచేరి సరిహద్దులు మార్చమనేవైఖరిలోకి దిగుతుందనే భయంవల్లనే ఫ్రాన్సు ఆంక్షల కార్యక్రమం సమితిలో చర్చించినన్నాళ్లూ కర్రావిరక్కుండా, పామూచావకుండా నాటకం ఆడింది.

రెండోవిషయం ఏమంటే సందిగ్ధావస్థలోవున్న బ్రిటిషుప్రజాభిప్రాయం. జర్మనీ అంటే ఇంగ్లాండులో అంతప్రేమ లేకపోయినా, జర్మనీని అన్యాయం చేశారన్నసంగతి బ్రిటిషుప్రజలు గుర్తించారు. జర్మను ఆశయాలంటే బ్రిటనులో సానుభూతి లేకపోలేదు. ఆ కారణంచేతనే తూర్పుయూరపులో సరిహద్దుల విషయంలో బ్రిటను కలుగజేసుకోదు. బెల్జియంమీదగాని, ఫ్రాన్సుమీదగాని జర్మనీ అనవసరంగా దండెత్తితే, లొకార్నో వొడంబడిక ప్రకారం బ్రిటను జర్మనీకి వ్యతిరేకంగా యుద్ధంచేసి ఫ్రాన్సు, బెల్జియందేశాలకు సహాయం చెయ్యాలి. దానికి బ్రిటను సిద్ధంగానేవున్నది. కాని డాంజిగ్ ప్రజలు తమమాతృదేశమైన జర్మనీతో కలుస్తామంటే బ్రిటను అడ్డురాదు. ఆస్ట్రియా జర్మనీలో కలుస్తానంటే అడ్డురాదు.

అన్నిటికీపైన అంతర్జాతీయసమితి నీరసం, ఇటలీపట్ల ఆంక్షల ప్రయోగపు నిరుప

యోగం, వీటివల్ల కలిగే యుద్ధభయం అన్నీ ప్రాన్సు ప్రయత్నాలకు అడ్డేవస్తవి.

అయినా యూరపు శాంతినిర్మాణంలో రష్యా ఎంతవరకు సహకారం చేస్తుంది? రష్యా కమ్యూనిస్టుదేశం. కమ్యూనిజం ప్రపంచం అంతా వ్యాపించేటట్టు చెయ్యడం రష్యా ఆశయం. అల్లకల్లోలంగావుండి, యుద్ధంచేసే యూరపు కమ్యూనిస్టుప్రచారానికి మంచి తావు కమ్యూనిజంవల్ల యూరపులో యుద్ధం రావచ్చు యుద్ధంవల్ల కమ్యూనిజం రావచ్చు.

రష్యాసామ్రాజ్యం ఆశియాలో వ్యాపించి వున్నది. ఆప్రాంతానికి జపానువల్ల భయం లేకుండా చూసుకోవాలి రష్యా. రష్యా అటు యూరపుప్రభుత్వంకాదు, ఇటు ఆశియా ప్రభుత్వంకాదు. రెంటినీ బంధించే మధ్య ప్రభుత్వం. ఈనాడు ఆశియాలో తగాదా వస్తే యూరపు అంటుకుంటుంది. యూరపులో తగాదా వస్తే ఆశియా అంటుకుంటుంది. ఆఫ్రికా యూరపుఖండాలుకూడా అదేబంధుత్వంలో వున్నవి.

ఈఖంగారులో, జాతీయఆశయాలలో, అంతర్జాతీయభయాలలో, శాంతి శాంతి అని తహతహలాడితే అది లభిస్తుందా? కాని సూక్ష్మంగా పరిశీలిస్తే శాంతిసంస్థాపన అంత కష్టసాధ్యం కాదు. పిల్లలగన్న తల్లులికి తమ కొడుకులంతా యుద్ధంలో చావాలనివుంటుందా? భర్తలుగల స్త్రీలందరికీ తమ భర్తలు ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవాలని వుంటుందా? చిన్నపిల్లలికి తండ్రుల్ని పోగొట్టుకోవాలనీ, అన్నల్ని పోగొట్టుకోవాలనీ వుంటుందా? జర్మనీ స్త్రీలకైన మీసాలు లేవు అన్నాడు పానుగంటికవి. అల్లాగే జర్మనీతల్లైనా కడుపునగన్న పిల్లలంటే ప్రేమే. యుద్ధం ఎవరికీ అవసరంలేదు. ఏజాతికీ అవసరం లేదు. మరి ఇటలీ యుద్ధం చెయ్యలేదా అంటే, దిక్కుమాలిన అనాగరిక అబిసీనియామీద తెగించినట్టు ఇతరయూరపు ప్రభుత్వాలమీద ఇటలీ యుద్ధంచెయ్యగలదా? నిజానికి పెద్దయుద్ధం ఎవరికీ అక్కర్లేదు. యుద్ధంవల్ల కలిగేనష్టాలు విపరీతం, లాభాలు సందేహం.

ఆయుధాలనైశిత్యం అతిశయించిన ఆధునికప్రపంచంలో ఒకదేశం మరొకదేశంమీద అమాంతంగా దండయాత్ర బయలుదేరుతుందనే భయంకంటె ఆయుధనిర్మాణంలోవున్న పరస్పరపోటీలవల్ల ఎక్కువభయం. యూరపు దేశాలు పరస్పరంగానూ, వ్యతిరేకంగానూ ఒడంబడికలు చేసుకోవడంవల్ల, విపరీతంగా ఆయుధనిర్మాణం చెయ్యడంవల్ల నిరోధకారణాలు రావడం, యుద్ధవాతావరణం ఏర్పడటం తటస్థిస్తుంది. ఈ పరిస్థితులలో యుద్ధంరాక తప్పదనే దృఢనమ్మకం కలిగి, శాంతిమార్గానికీ, సాహచర్యానికీ ప్రతికూలపరిస్థితులు సంభవిస్తవి.

అంతర్జాతీయవ్యవహారాలు ఇట్లా వుండగా, అంతరంగికంగా వున్న ఆర్థికదుస్థితులవల్ల ప్రజాప్రభుత్వాలు పడిపోయి నియంతృత్వాలకు తావు కలుగుతున్నది. నియం

తృత్వాలు నిలబడడానికి కారణం వారి విజయమే. ఎప్పటి కప్పటికి క్రొత్తధ్వజం ఎత్తి ప్రజల్ని ఆకర్షిస్తేగాని వీలులేదు. అటువంటి వీలులేక చేసినపనే అబిసీనియామీద ఇటలీ దాడి. ఈ విషమసందర్భాలలో ఉన్మాదం వల్ల, పొగరుమోతుతనంవల్ల, పొరబాటువల్ల, ఏవ్యక్తి ఎంతచిన్న కార్యం చేసినా అది మందుగుండుసామానులో నిప్పుపుల్ల అవుతుంది. అదే ఈనాటి మహావిపత్తు.

ఈవిధంగా చిలికి చిలికి గాలివాన కాకపూర్వం, మందుగుండుసామానులో నిప్పుపుల్ల పడకపూర్వం సంధిషరతులలో, వొడంబడికలలో మార్పులు వస్తవా? కొంతవరకు మార్పులు చేశారని వ్రాశాను. దాంతో అంతా కాలేదు. మిగిలింది మోపెడువుంది. పరిష్కారం కావలసిన సమస్యలు మూడు భాగాలు. యూరపులోవున్న సమస్యలు మొదటిభాగం; అవి సరిహద్దులు, ఆస్ట్రియా, డాంజిగ్, మెమెలు భావిపరిస్థితులు, నదులికి సంబంధించిన సమస్యలు, మైనారటీసమస్యలు.

వీటిలో ఏదిపరిష్కారం చెయ్యడానికీ కూడా యుద్ధం అనేది అనవసరం అని అందరికీ తెలుసును. కాని వాతావరణం దట్టంగా వుండడంచేతనూ, ఆయుధ సమ్మార్జనోద్యమం విపరీతంగా వుండడంచేతనూ, ఏసమస్య బలవంతంగా ఒకానొక దేశం పరిష్కారం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించినా యుద్ధం వచ్చి తీరుతుంది.

రెండవభాగం వలసరాజ్యాలసమస్య. ఈ మధ్యకాలంలో ఈ సమస్య మరీ చర్చలోకి దిగింది. ప్రపంచపటంకేసి చూస్తే వలసరాజ్యాలసమస్య పెద్దదిగా కనుపిస్తుంది. కాని నిజానికి అంతతీవ్రమైందికాదు ఈనాడు ప్రపంచంలో ఏ ప్రదేశంకూడా తెల్లవారి వలసలకు అనుకూలించేదీ, వారి అదనపుజనసంఖ్యకు నివాసం ఇచ్చేదీ, వారి వర్తకవ్యాపారానికి లాభించేదీ లేదని చెప్పవచ్చు. అన్నీ ఇదివరకే అయిపోయినవి. పైగా కాలనీలన్నీ స్వరాజ్యంకోసం ప్రయత్నించి, సాధించి తమతమ వ్యవహారాలు స్వయంగా చేసుకుంటున్నవి. తల్లి దేశాలకు ముందుముందు ఇవి లాభించవు. జర్మనీకీ, టర్కీకీ, వాటి వద్ద యుద్ధానంతరం తీసుకుని, ఇప్పుడు మాండేటరీప్రభుత్వాలుగా వుంచిన రాజ్యాలు తిరిగి ఇచ్చెయ్యడంకూడా అంతసులువైనపని కాదు. ఒకవేళ బలాత్కారంగా ఇచ్చినా శాంతి చేకూరదు.

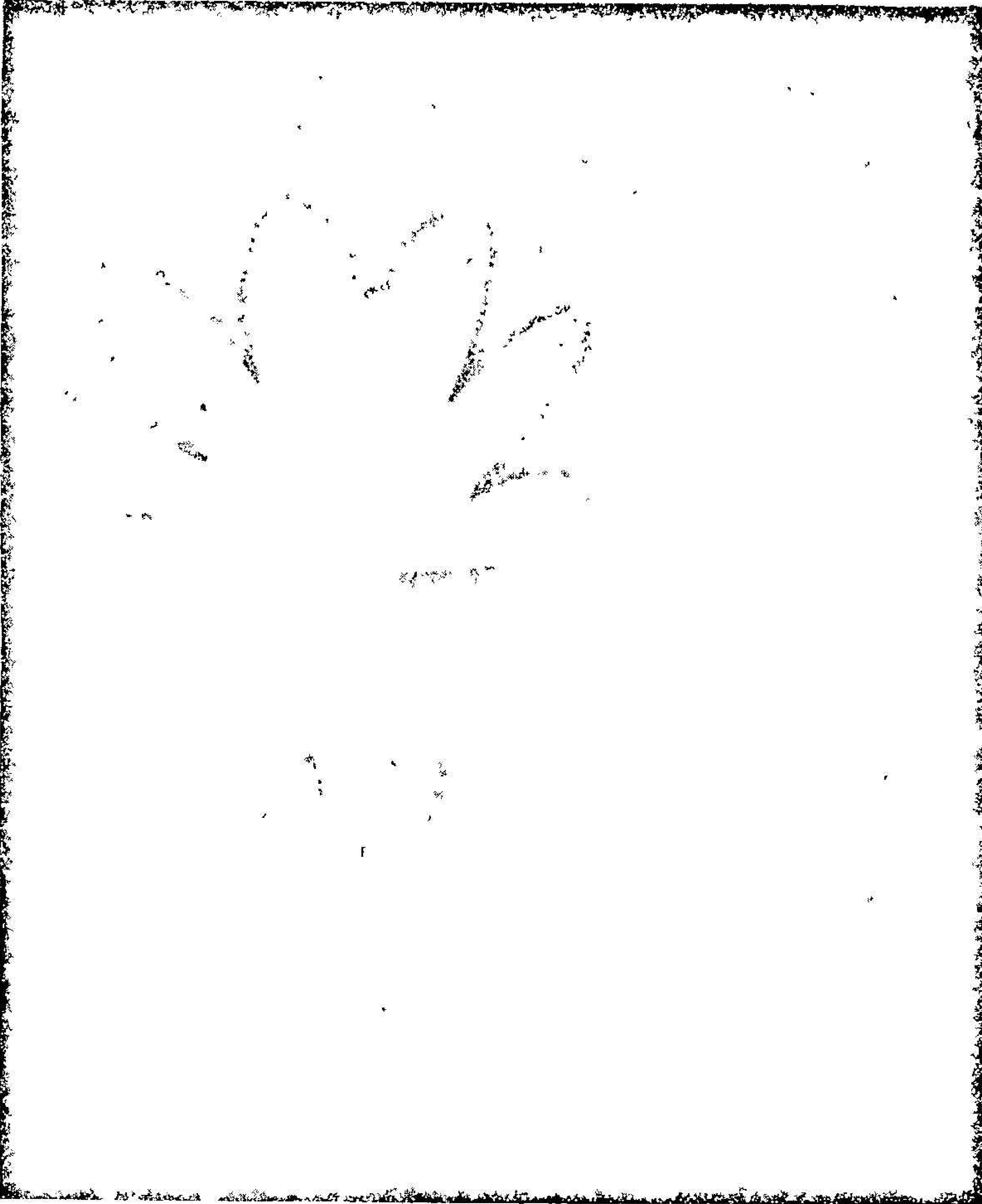
మూడోభాగం ఆర్థికసమస్య. మూడింటిలో మూడోది ముఖ్యం.

స్థూలంగా భూగోళపు వైశాల్యం 196,950,000 చదరపుమైళ్లు. అందులో 57,510,000 మాత్రమే భూభాగం. మిగిలింది జలభాగం. ఈ భూభాగంలో నివసించే ప్రజలు దాదాపు 1,820,000,000. వీరంతా ప్రస్తుతం 70 స్వతంత్రరాజ్యాలలో విభజింపబడ్డారు. ఏరాజ్యానికారాజ్యం, విపరీతమైన ఆయుధబలంతో, ఒకరిమీద ఒకరు వేసిన

అంతులేని ఆర్థికసుంకాలతో, పన్నులతో, ఆంక్షలతో, ఒకరు కలిమిలో, మరొకరు లేమిలో, శాంతిగా జీవనం చెయ్యడం అనేది దుర్లభం. కొన్ని దేశాలలో పాడిపంటలు వుంటవి. కొన్నిటిలో వుండవు. కొందరికి కొన్ని వుంటే కొన్ని వుండవు. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలవంటి పెద్దరాజ్యం ఇతరులతో ప్రమేయం లేకుండా తనపొట్ట తాను పోసుకోవచ్చును. ఇంగ్లాండువంటి చిన్న శీతలప్రదేశానికి అది వీలుగాదు. బొగ్గు, ఇనుము వుంటే మరలేగాని, వాటిలోకి ముడి సరుకులు వుండవు. ఆధునిక శాస్త్రం కాలాన్ని జయించింది, దూరాన్ని జయించింది. కొలతకి ఆశియాకు అమెరికా దూరమైనా, విమానాలవల్ల, రేడియోలవల్ల, ఇతర ఆధునికసామగ్రివల్ల ప్రపంచం అంతా ఒక కుటుంబంగా వుండవలసిన పరిస్థితులు సంభవించినవి. కాని ఆపరిస్థితులికి అనుగుణంగా మానవజీవితం పరిణామం పొందడం లేదు. జాతిలో, మతంలో, భాషలో, వేషంలో, జీవితవిధానంలో వున్న బాహ్యభేదాలు అతిశయించి సూక్ష్మదృష్టి నాశనం చేస్తున్నవి. మనుష్యులకంటు దేశ కాల పరిస్థితుల్నిబట్టి తెలుపైనా, నలుపైనా, పసుపైనా, మానవుడు ఒకటేననే భావం కలిగితేతప్ప, ఈ బాహ్యవైరాలు పోవు. ఎవరికివారే యమునాతీరే అని, గుడుగుడుగుంచంగా నివసించినన్నాళ్లు ఈ ఆర్థికమాంద్యం, ఈ అర్థం లేని జీవితం వుండవలసిందే. బలమైనవాడిదే రాజ్యం. ఏదేశాని కాదేశంలో జాతీయ జీవితం సుఖంగా చెయ్యడానికి నియంతలు ఉద్భవించి లోకానికి ముప్పు తెస్తారు. సామ్రాజ్యసంపాదనాసక్తి వృద్ధిఅవుతుంది. కరువురోజుల్లో బందిపోట్లు వుంటవి. అల్లాగే ఈ అంతర్జాతీయ ఆర్థికమాంద్యంలో అంతర్జాతీయబందిపోట్లు వృద్ధిఅవుతవి.

ప్రపంచశాంతికి మార్గం, ఈ ఆర్థిక సుంకాలు తీసెయ్యడం, స్వేచ్ఛావ్యాపారం సాగనివ్వడం. ఒకదేశంలోనుంచి ప్రజలు ఒక దేశానికి పోకుండా వున్న చట్టాలు రద్దు చెయ్యడం. నాణ్యమానాలలోవున్న హెచ్చు తగ్గులు తీసెయ్యడం. ఇవన్నీ ఒక్క యూరపు చెయ్యగలదా? వీలులేదు. అమెరికా, జపానువంటి ప్రభుత్వాలు కలిస్తేగాని వీలు లేదు. ఒకదేశానికి ఒకదేశం లోకువ, తక్కువ అనేఅభిప్రాయాలు పోవాలి. ఆ పరిస్థితులు ఇప్పుడు వున్నవా అంటే నోరు వెళ్లబెట్టాలి. యూరపుఖండం ఆఖండానికే కాకుండా ప్రపంచానికే సమస్యఅవుతున్నది. కాని జర్మనీరైను ఆక్రమణ సరిమైనదృక్పథం లోంచిచూస్తే శుభసూచకం. యుద్ధానంతరం కలిగిన అన్యాయాలలో ఆఖరు అన్యాయం దాంతో తీరిపోయింది. యుద్ధానికి పూర్వం వుండే పరిస్థితులు తిరిగీవచ్చినవి. రాజకీయ వేత్తలు బుద్ధిమాంద్యం లేకుండా అంతర్జాతీయ సమస్యలు పరిశీలిస్తే శాంతిసంస్థాపన సుంభ సాధ్యం. ఆతరుణం వచ్చింది. నీచదృష్టితో అవి పరిష్కరిస్తే యుద్ధం తప్పదు. ప్రపం

చంలో అందరికీ యుద్ధం అక్కర్లేదు. రణభేరి మోగించేవారు ఒకరిద్దరు. ప్రాణాలు అర్పించేవారు లక్షోపలక్షలు. ఈ యుద్ధదేవతలు ప్రసన్నంగావుంటే యుద్ధం ఆగితీరుతుంది, లేదా మానవకుటుంబంలో ఆహార వ్యవహారాలకోసం ఈ యెడతెగని కొట్లాట తప్పదు. హెకెల్ మహాశయుడు చెప్పినట్టు గాలిలోంచి ఆహారం సృష్టించేమార్గం లభిస్తే తప్ప మానవశాంతి దుర్లభం.

వికాసము D. A. R.

కృష్ణ దేవరాయల పొలిపాడు శాసనము

డా. పుట్టపర్తి శ్రీనివాసాచార్యులు

ఈ శాసనమున సుమారు ౧౦౪ అంగుళముల పొడవును, ౬ అంగుళముల వెడల్పును గల మూడు రేకులున్నవి. రేకుల పైభాగమును అర్ధచంద్రాకారముగ కత్తిరించి, తీర్చి, పరిగామధ్యన రాగికడియమును దూర్చుటకు బెజ్జము వేసియున్నారు. కాన ప్రతిరేకునందును వ్రాసియున్న భాగము సుమారు ౮ అంగుళముల పొడవును, ౬ అంగుళముల వెడల్పును మాత్రమే గలదు. రేకుల చివరల కంచు చక్కగా తీర్చియుండుటచేత అక్షరము లేమాత్రమును నశించిపోలేదు.

లిపి, భాష :

ఈశాసనలిపి విజయనగరకాలమునందు విశేషముగ వాడుచున్న నందినాగరిలిపి. లిపికారు డీశాసనము చాల అజాగ్రత్తగ చెక్కినట్లు తోచుచున్నది. 'శ' 'స' లకు భేద మంతగా పాటింపలేదు. రేఫ, అనుస్వార, విసర్గలు చాలచోట్ల కానరావు. శాసనభాష సంస్కృతము; గాని లిపికారునికి సంస్కృతభాషాపరిచయ మంతగా లేనందునగాబోలు, 'ప్రాదుః'యనుటకు 'విశ్రియ'యనియు(పం. ౬-౨),'సూరయే' అనుటకు 'సూనవే'యనియు(పం. ౬౩),'స్నిగ్ధైః'అనుటకు 'స్నిగ్దైః' అనియు ఇంకను కొన్ని ఇటువంటి తప్పులు కానవచ్చుచున్నవి.

ప్రశస్తి :

ఈశాసనమునందలి ప్రశస్తియంతయు, అనగా మొదటి ౨౫ శ్లోకములను స్వల్పభేదముతో కృష్ణరాయని హంపి మొదలగు శాసనములందు గాననగును. ఈశాసనమునందలి రెండవ శ్లోకము హంపిశాసనమునందు గానరాకున్నను, సాధారణముగ నీశ్లోకము విజయనగరశాసనములందు గాన్పించునదియే. హంపి శాసనమునందలి ౬,౮, ౧౦, ౧౧, ౧౨ సంఖ్యలుగల శ్లోకము లిందు లేవు ఈ శ్లోకములలో మొదటిరెండును కృష్ణరాయనితాత ఈశ్వరనాయకుని శౌర్యసామర్థ్యములనుగూర్చియు, మిగిలిన మూడు శ్లోకములును కృష్ణరాయని తండ్రి నరసానాయుని ధైర్య శౌర్యాదిగుణములను గూర్చియు, ఆతని మహత్కార్యములనుగూర్చియు వర్ణించుచున్నవి.

శాసనవిషయము :

కృష్ణరాయడు శకవర్షములు ౧౪౩౨ ప్రమోద సంవత్సర పుష్యబహుళ త్రయోదశినాడు, జ్యేష్ఠానక్షత్రమందు, మకర సంక్రమణ పుణ్యకాలమున, తుంగభద్రా నదీతీరమునందలి శ్రీవిరూపాక్షస్వామి సన్నిధియందు, చంద్రగిరి రాజ్యమునందలి కాళహస్తి సీమ(?)నున్న పొలిపాడుగ్రామమును దక్షిణాసహితముగ గౌతమ గోత్రుడును, యజుర్వేదియు, ఎఱ్ఱమ రాజ పుత్రుడును, వేదశాస్త్ర పారంగతుడును అగు చంద్రమౌళి యను భూసురునకు ధారవోసెను. ఈవిషయమును దెలుపుటకే ఈదానము పుట్టినది. వీరణాచార్యుల పుత్రుడగు మల్లణాచార్యుడే ఈశాసనమును వ్రాసెను. ఈశాసనమందలి కడపటి ౫ శ్లోకములును దానపాలనమును గూర్చి సాధారణముగ శాసనములందు గానబడు శ్లోకములే.

శాసనకాలము :

ఈశాసనమునందలి తారీఖు శా. శ. ౧౪౩౨ ప్రమోదపుష్య బహుళ ౧౩ జ్యేష్ఠా, మందవాసరము, మకరసంక్రమణము, సరిగ క్రీ. శ. ౧౫౧౦ డిశెంబరు ౨౮వ తేది శనివారమునకు సరిపోవుచున్నది. ఆదినమున సూర్యోదయానంతరము ౩ ఘడియలకు పిమ్మట త్రయోదశీతిథి ప్రారంభమాయెను. జ్యేష్ఠానక్షత్ర మానా ౩౧ ఘడియలకాల మున్నందున తిథి వార నక్షత్రములు మూడును సరిపోవుచున్నవి.

శాసనమునందలి స్థలములు :

దాన మొసంగబడిన గ్రామము చంద్రగిరి రాజ్యమందలి పొలిపాడని స్పష్టముగ దెలియుచున్నది. కాని ఈగ్రామ మేసీమయందలిదో లిపికారుడు విశదముగ వ్రాయలేదు. కల్మిహస్థి 'అనియున్నట్లు గాన్పించుచున్నందున బహుశః కాళహస్తియేమో యని తోచుచున్నది. ఈపొలిపాడు గ్రామము వెందోడు గ్రామమునకు తూర్పునను, పోతుగుంటకు దక్షిణమునను, పర్రకు పశ్చిమమునను, సగుటూరునకు ఉత్తరమునను ఉన్నట్లు తెలియుచున్నది. ఈగ్రామములన్నియు ఇప్పటి నెల్లూరు జిల్లా రాపూరు, గూడూరుతాలూకాలును, వెంకటగిరి డివిజనును కలియుభాగమునందున్నవి. ఈశాసనమునందలి పొలిపాడు వెందోడుగ్రామములు ఇప్పటి గూడూరు తాలూకాయందలి పొలిపాడు వెందోడు గ్రామములే. ఇవి రెండును గూడూరుతాలూకాయందు నైరృతి భాగమున నున్నవి. పోతుగుంట ఇప్పటి రాపూరు తాలూకాయందు ఆగ్నేయ దిగ్భాగమున నున్న పోతేగుంట, లేక పాతగుంట గావచ్చును. సగుటూరు అని మనశాసనమునన్న గ్రామమునే నేడు పసుటూరని వ్యవహరించుచున్నారు. ఇది వెంకటగిరి తాలూకా ఈశాన్యభాగమునందున్నది. ఈగ్రామములన్నియు ఒకటికొకటి దగ్గరగ నున్నందునను మనశాసనమునందలి పేర్లకును ఇప్పటిపేర్లకును ఎక్కువవ్యత్యాసముగాన్పించనందునను, నేడు గాన్పించుచున్న పైగ్రామములే శాసనమునందు జెప్పిన గ్రామములని నమ్ముటకు వీలున్నది. ఇక సందేహాస్పదముగనున్న గ్రామ మొక్కటియే. ఇది పర్రయని పైశాసనమున వ్రాయబడినది. కాని ఎఱ్ఱఅని వ్రాయుటకే పొరబాటున లిపికారుడు పర్రయని వ్రాసెననియు, గూడూరు తాలూకాయందలి యేరూరుగ్రామమే ఈఎఱ్ఱగ్రామమనియు,నా యభిప్రాయము. యేరూరు గ్రామముగూడ తక్కిన ౪ గ్రామములకును సమీపముననే యున్నందునను, శాసనమునందు తెల్పిన సరిహద్దుల దిక్కులపేర్లు సరిగా సరిపోవుచున్నందునను పైయూహ నిజమేయని నమ్మవచ్చును.

ఈ గ్రామములన్నియు చంద్రగిరి రాజ్యమునందే యున్నట్లు మనశాసనమునందు చెప్పియున్నందున 'చంద్రగిరిరాజ్య మప్పుడీభాగమున నెంతవరకును వ్యాపించియుండెను? దీనికిని ఉదయగిరి రాజ్యమునకును సరిహద్దు లెచ్చటనుండెను?' అను విషయమును కొంత విమర్శించవలెను. చంద్రగిరి రాజ్యము రెండవ దేవరాయని కాలముననే నెల్లూరిజిల్లా పోలూరు తాలూకా లింగంపాడువరకును[1] వ్యాపించియుండెను. ఈభాగముననే పోరూరుసీమయని వ్యవహరించుచున్నట్లు క్రీ. శ. ౧౫౦౨, ౧౫౪౬ సంవత్సరపు శాసనముల[2]నుండి తెలియుచున్నది. అచ్యుతరాయని రాజ్యారంభకాలమందలి క్రీ॥ శ॥ ౧౫3౦ సంవత్సరము నాటి శాసనమున[3] నెల్లూరిజిల్లా గూడూరుతాలూకాలోని వాకాడు గ్రామముగూడ చంద్రగిరిరాజ్యమునందుండినట్లు తెలియుచున్నది రాపూరితాలూకాయందలి ఉత్సూరుగూడ చంద్రగిరిరాజ్యములో నున్నట్లు ఒక శాసనమునుండి తెలియుచున్నది. ఈ శాసనము క్రీ. శ. ౧౫౪౬ నాటిదైనందున, కృష్ణరాయని రాజ్యారంభకాలమందలి రాజ్య విభాగముల చర్చయందిది అంత ఎక్కువ ప్రయోజనకరము గాజాలదు.

ఇక ఉదయగిరిరాజ్యము దక్షిణమున నెంతవరకును వ్యాపించియుండెనో చూతము. ఈరాజ్యము దక్షిణమున పెన్నేరువరకును వ్యాపించియుండినట్లు శాసనములనుండి విశదముగ తెలియుచున్నది. పెన్నేరునకు దక్షిణమునగూడ ఈరాజ్యము వ్యాపించినట్లు క్రీ. శ. ౧౫౦౨ నాటి ప్రభాగిరిపట్టణ శాసనమునుండి తోచుచున్నను, దొరకినంతవరకును శాసనములన్నియు ఒకటి రెండుమాత్రముతప్ప పెన్నేటికుత్తరముననున్న భూభాగమునకే ఉదయగిరి రాజ్యమని చెప్పుచున్నందున బహుశః పెన్నేరే ఈరాజ్యపు దక్షిణసరిహద్దేమోఅని తోచుచున్నది. విజయనగర సామ్రాజ్యమునందు ఉదయ

1. Nel. Ins. C. P. No. 3; V. Rangacharya; Topo. List of Inscr. Nellore 623 B.
2. Nel. Ins. C. P. No 6 and 7.
3. V. R. Topo Lists Nel. 259.

గిరి అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన దుర్గముగుటచేత[4] నొక్కొక్కప్పుడు ఇచ్చటి ప్రతినిధికి అధికతర ప్రాముఖ్యమును, రాజ్యభాగమును సమకూరి, ఉదయగిరి రాజ్యము పెన్నానదికి దక్షిణమున స్వర్ణముఖినదివరకునుకూడ వ్యాపించియుండవచ్చును. కాని పడనాడు చంద్రగిరిరాజ్యమునందే యున్నట్లు గాన్పించుచున్నందునను, పోరూరుసీమ యనబడు ఇప్పటిపోలూరు తాలూకా పడనాడునందలి యొకసీమ యగుటచేతను ఉదయగిరిరాజ్యము స్వర్ణముఖినదికి దక్షిణమున వ్యాపించి యుండుననుటకుమాత్రము వీలులేదు.

చంద్రగిరి రాజ్యమందలి తూర్పుభాగము కాళహస్తి, పోరూరు అని రెండుసీమలక్రింద విభజింపబడి యుండినట్లు శాసనములనుండి తెలియుచున్నది. ఈప్రాంతమునకొంతభాగమున కేరాపూరిసీమయనియు, వెంకటగిరిసీమయనియుకూడ పేర్లుండినట్లు ఇతరశాసనములనుండి తెలియుచున్నది. కాని వెంకటగిరిసీమయను విభాగము కృష్ణరాయలనాటి కేర్పడియుండినట్లు గానరాదు. పోలిపాటి శాసనమునందు చెప్పిన గ్రామములకు రాపూరు ఉత్తరమున చాలదూరమున నున్నందున రాపూరుసీమయందు వానిని జేర్ప సాధ్యముకాదు. పోలూరిసీమయనునది సముద్రమునకు సమీపమునను న్న సీమకు పేరని ఇదివరకే చెప్పియుంటిమి. కాన కాళ్లేరు నదీప్రాంతమైన ఈభూభాగమంతయు కాళహస్తిసీమయందే యుండెనని చెప్పవచ్చును.

భూమి భోగము :

దానమిచ్చిన పోలిపాడు గ్రామము ఏకభోగ్యమనియు, వివిధ ఫలయుత మనియు, వాపికూప తటాకకచ్ఛప యుతమనియు, నిధి నిక్షేపపాషాణాష్టభోగములతోనేకాక ఇతర భోగములతోను కూడినదనియు తెలియుచున్నది. ప్రతిగ్రహీత దీనిని పుత్రపౌత్ర పరపరంగా ననుభవించుటకు మాత్రమే కాక దానముచేయుటకును, తాకట్టుపెట్టుకొనుటకును, విక్రయించుటకునుగూడ హక్కు లుండునట్లు దానమొసంగబడెను. ప్రతిగ్రహీత కిన్నిహక్కులున్నట్లు విశదముగ జెప్పియున్నందున ఆకాలమున భూస్వాములకును రాజునకును గలసంబంధ మెట్టిది? అష్టభోగదానమననేమి? భూస్వాములకు వ్యవసాయఫలము ననుభవించుటకు మాత్రమే హక్కుండెనా, లేక నిజముగ వారు భూస్వాములా? అని కొన్నిసమస్య లేర్పడును. ఈవిషయమున ఇదివరకే ఎంతయో చర్చ జరిగియున్నను, భూస్వామి రాజా, లేక భూములననుభవించుచున్న ప్రజలా యనుప్రశ్న కింకను సరియైనసమాధానము కుదురలేదు. టాడ్ హంటరు కమిటీ (Todhun-ter committee) అను కరవిచారణసంఘము కొంతకాలముక్రిందబనే గొప్పగొప్పపండితులను, న్యాయవాదులను, భూస్వాములను విచారించి హిందూపద్ధతిరీతిగా భూమికి రాజే సంపూర్ణ హక్కుదారుడుగాన ప్రజలు భూమిని సాగుబడిజేసి ఫలసాయమున కొంతభాగము హక్కుదారుడగురాజున కర్పించి, మిగిలినది తాము అనుభవించుటకుమాత్రమే హక్కుగలవారనియు, అందుచేతనే రాజునకర్పించుభాగమును పన్ను అనుటకన్న "బాడుగ" అని (rent) వ్యవహరించుట సమంజసమనియు సిద్ధాంతముచేసిరి. ఈసిద్ధాంతము హిందూ ధర్మశాస్త్రములపైనను, వానివ్యాఖ్యానములపైనను ఆధారపడినంత సమగ్రముగ ప్రాచీనహిందూరాజ్యపద్ధతులను దెల్పు శాసనములపై నాధారపడలేదు. ధర్మశాస్త్రములందలి విషయముల నిదివరకే ఎందరో చర్చించియున్నారు. కాని ధర్మశాస్త్రములు పరస్పరవిరుద్ధాభిప్రాయములకు తావొసంగుచున్నవని విశదమైనందున కేవలము వానిపైననే యాధారముచేసి ఈ సమస్యను చర్చించుట నిష్ప్రయోజనము.

శాసనములందలి విషయములింకను అర్థశాస్త్రవేత్తల దృష్టి కంతఎక్కువగా గోచరింపలేదు. ఒకరిద్దరు మాత్రము శాసనములను పరిశోధించి భూమియందు రైతులకు సర్వహక్కులును గలవని వ్రాసియున్నారు. జయస్వాల్ గారుగూడ ఈయభిప్రాయమునే తెల్పుచున్నారు. కాని ఈవిషయమునుగూర్చి విజయనగర శాసనములను

4. Nel. Ins. K. R. 27.

ఎక్కువగ పరీక్షించిన డాక్టరు నేలటూరివెంకటరమణయ్యగారు మాత్రము విజయనగర సామ్రాజ్యమున భూమికి సంపూర్ణహక్కుదారుడు రాజేననియు, ప్రజలకుగాని, రాజప్రతినిధులకుగాని భూసాయము ననుభవించుటకుమాత్రమే హక్కుండెననియు, దానవిక్రయాదులందు రాజుపేరు దెల్పకున్నను అది అధ్యాహార్యమనియు వ్రాసియున్నారు. కాని వారే క్రీ. శ. ౧౫౩౭, ౧౫౭౫ నాటి శాసనములను రెంటిని దెల్పుచు ఈ రెంటియందుమాత్రము సామాన్యజనులకుకూడ సార్వభౌముని కుండవలసినటువంటి హక్కు లేవో యుండినట్లు తోచుచున్నదని వ్రాసియున్నారు.

వెంకటరమణయ్యగారి వాదమునకు రెండు ముఖ్యాధారములు గలవు: (౧) విజయనగర సామ్రాజ్యమున ప్రభుత్వమువారు భూములను తరచుగా కొలిపించుచు, పన్నులను హెచ్చించుచు, తగ్గించుచు, నేటి సర్వే (Survey), సెటిల్మెంటు (Settlement) శాఖవారి కార్యముల నన్నిటిని చేయుచుండిరి. రాజు సకల భూభాగములకును హక్కుదారుడు. కాననే ఇట్లు చేయుటకు ఆస్పదమున్నది. (౨) పన్నులు చాల అధికమైనయెడల జనులు తమఇండ్లను, భూములను వదలి పాఱిపోవుచుండిరి. రైతులకు నిజముగ భూస్వామ్యపుహక్కు లుండినయెడల అట్లు భూములను వదలి పాఱిపోవుట తటస్థపడియుండదు. ఇంతకును ప్రజలకు భూస్వామ్యపు హక్కులే యుండినయెడల రాజు తనకు ఇష్టమువచ్చినట్లు పన్నులను హెచ్చుచేయుట శాస్త్రవిరుద్ధము (illegal). కాన రైతుల కొక్క ఫలసాయము ననుభవించు హక్కుతప్ప ఇతరహక్కులు (ముఖ్యముగాభూస్వామ్యపుహక్కు) ఉండలేదు.

ఈరెండువాదములును బలహీనములైనవని తోచుచున్నవి. భూస్వామ్యపుహక్కులు రాజునకుగాక రైతులకేయున్నవన్నను, వెంకటరమణయ్యగారనుకొన్నట్లు రైతులు పాఱిపోవడముగాని రాజుపన్నులను తరచు హెచ్చుచేయుటగాని దురవగాహముగ గన్పట్టదు. ఇంటిపన్నులను గైకొందము. ఒకడు కొన్నిఇండ్లను బాడుగ కిచ్చి దానివరుమానమువలన జీవనము చేయుచు, తనవరుమానమున కొంతభాగమును ఇంటిపన్నురూపమున ప్రభుత్వమునకు చెల్లించుచున్నాడనుకొందము. ఆఇండ్లను బాడుగకు గైకొనువారు చాల యధికమగుటచేతనో, మరియేఇతరకారణముననో, ఇండ్లనుండివచ్చువరుమాన మధికమైనయడల ప్రభుత్వమువారు తమపన్నునుకూడ హెచ్చుచేయుదురు. కొన్నిమారులు వరుమానము అధికముగాకున్నగూడపన్నుమాత్రము హెచ్చుచేయుటయు గలదు. కాని ఇంతమాత్రముచేతనే ఆఇండ్లయందు యజమానుని కెట్టిస్వామ్యమును లేదనియు, రాజునకే ఆ హక్కుగలదనియు చెప్పనగునా? భూమిపన్నుమాత్రము దీనికంటె నేవిధముగ భిన్నము[5]

ఇక రెండవ విషయమునుగూర్చి యోచింతము. రైతులు పాఱిపోవుట కొక్కభూమిపన్నుమాత్రమే కారణముగాదు. భూమి పన్నులుగాక ఇతరపన్నులెన్నియో కలవని డాక్టరువెంకటరమణయ్యగారే చూపియున్నారు. పన్నులెక్కువై జీవితము దుర్భరమైనపుడు భూములను ఇండ్లను విడనాడి పాఱిపోవుటయే, రైతుల కర్తవ్యము భూమిని ఇండ్లను వెంటగొనిపోవ సాధ్యము గాదు. కాననే వానిని వదలిపోవలసివచ్చును. ఇంతమాత్రముననే వారి ఇండ్లయందుగాని భూములందుగాని వారికిగాక రాజునకే సర్వస్వామ్యహక్కులునుగలవనియు వారికి కేవలముఉపభోగమునకు మాత్రమే అం దధికారము గలదనియు చెప్ప సాధ్యముగాదు.

ఇక శాస్త్రవిరుద్ధ మను విషయము నిరంకుశప్రభువుల కనువర్తించదు. చట్టముల నేర్పరచువాడు రాజు. రాజాజ్ఞయే చట్టము. అట్టిచో రాజు వివాహపుపన్నుల నధికముచేసినను, భూమిపన్నుల నెక్కువజేసినను

5. పన్నురూపముగవచ్చు ఆదాయము నేవిధముగ వ్యయముజేయుచున్నారనునది వేరుప్రశ్న. పురపాలకసంఘమువారు రోడ్లువేయించుటయందును, అలవెన్సులను (allowances) స్వీకరించుట యందును వ్యయము జేసిన, రాజు దేశ సంరక్షణమునకును, రాజకీవిని నిలబెట్టుటకును ఘనముగ వ్యయము జేయును. కాని ఇంత మాత్రముచేతనే ఇంటిపన్నులకును భూమిపన్నులకును వ్యత్యాస మున్నదని చెప్ప సాధ్యముగాదు.

రెండును, ఒక్కటే. ఏదోవిధముగ సైన్యపోషణార్థము, ఇతరకార్యార్థమును కావలసినంతధనమును ప్రోగుచేయుటయే నాటికిని నేటికిని ప్రభుత్వ కర విధానమునందలి ముఖ్యోద్దేశ్యము.

ఈసమస్య ఇట్టిప్రాముఖ్యమును పొందుటకు ఒక చిన్నకారణము కలదు. అర్థశాస్త్రాభివృద్ధి యందలి ప్రారంభదశలందు పదార్థములను, పరిశ్రమలను (Services) ప్రత్యేకముగ విభజించి, రెంటి యందును 'ప్రయోజనములే' (utilities) ప్రధానముగు విషయమును సరిగ అవగాహన చేసికొనకపోయిరి. ఏపదార్థమైనను దాని ప్రయోజనములను (utilities) బట్టి మనకు దాని యావశ్యకతయును, విలువయును ఏర్పడునే కాని దాని వస్తు స్వరూపము వలన గాదు. ఒకకుర్చీని గొనినను, ఇంటిని గొనినను, భూమిని గొనినను, ప్రధాన విషయము దానియందలి 'ప్రయోజనములే' (utilities) కాని ఎంతమాత్రము దానిస్వరూప భావములును, ఆపదార్థములందున్న అణుసమూహమును గాజాలదు. కుర్చీయందున్నంతకలప ఒక పేకుమొద్దు రూపమున నున్నను, లేక మహారణ్యమందలి ఒకవృక్ష రూపమున నున్నను, గృహరూపముననున్న ఇటికయును సున్నమును మృత్తికా రూపమునను సుద్దరూపమునను ఉన్నను జనులు వానినుండి సద్యోలాభమును పొందుటకుగాని ప్రభుత్వమువారు వానిపైపన్నులువిధించుటకుగాని వీలుండదు. భూమి పన్నులు గూడ వానియందున్న 'ప్రయోజనముల' (utilities) పైననే యాధారపడి యున్నవి. కాననే ఖుష్కీభూముల (dry lands) పైనున్న పన్నుకంటె, తరీభూముల (wet lands) పైనున్న పన్ను ఎక్కువ. అట్టిచో భూమియందలి ప్రయోజనముల నన్నిటిని రైతు అనుభవించుచుండగా రాజునకు భూమియందెట్టి స్వామ్యమున్నది?

అర్థశాస్త్ర పద్ధతినిజూచినచో ఒకఇల్లన్నను, ఒకభూమియన్నను, అందలిప్రయోజనము (utilities) లకుమాత్రమే ఆపద మన్వయించునుగాని ప్రయోజన రహితమూలవస్తురూపమున కన్వయించదు. అట్టిచో ప్రయోజనము లన్నిటిని అనుభవించునట్లు అష్టభోగదానముచేసినభూమిపై రాజున కింకను ఎట్టిస్వామ్యముండగలదు.

మనశాసనమునందలిదానముకూడ నిట్టిదే. దానమిచ్చినగ్రామమందలి నిధి నిక్షేపాద్యష్ట రూపముననున్న ప్రయోజనములు(utilities)మాత్రమేకాక ఇతరప్రయోజనములుగూడ సంపూర్ణముగ ప్రతిగ్రహీతకే సమర్పింపబడినవి. వీనిని తాను వంశపారంపర్యము ననుభవించుటయేకాక తాకట్టు పెట్టుకొనుటకును, దానము చేయుటకును, విక్రయించుటకునుగూడ అధికారము గలదని స్పష్టముగ చెప్పియున్నది. కాన ఈవిధముగ ఈగ్రామమందలిసర్వప్రయోజనములును ప్రతిగ్రహీతకే సమర్పింపబడినందున రాజున కింక ఎట్టిస్వామ్యమును లేదని నిస్సందిగ్ధముగ జెప్పవచ్చును. నానావిధములగు పన్నులవలెనే ఈగ్రామముపైనను రాజు ఒకవేళ కొన్ని పన్నులను విధించినను, హెచ్చించినను అది రాజసామాన్య ధర్మమును తెల్పునుగాని అతనికి ఈగ్రామమందున్న ప్రత్యేకభూస్వామ్యమును దెలియజేయజాలదు. అట్టి సామాన్యధర్మమును నెరవేర్చుటకే రాజునకు హక్కు గలదు కాని మరల ఆగ్రామమును గైకొని ఇంకొకనికి దానముచేయుటకుగాని, విక్రయించుటకుగాని హక్కు లేదు. అట్లొనరించినచో ఆచర్య నిరంకుశప్రవర్తనము క్రిందజేరి, ఆరాజునకు శాసనాంతమున జెప్పినట్లు నానా పాపములును జుట్టుకొనును.

శాసనదాత :

శాసనదాత విజయనగరసామ్రాజ్యము నేలిన సార్వభౌములలో సుప్రసిద్ధుడగు కృష్ణదేవరాయలు. ఇతడు తన రాజ్యారంభకాలమున వ్రాయించినదానశాసనములలో నిదియు నొకటి. ఇతనిరాజ్యారంభకాలమును శా. శ. ౧౪౩౧కి సరియైనశుక్లసంవత్సరమునుండి సాధారణముగ పరిగణింతురు కాన అతడు రాజ్యమునకు వచ్చినపిమ్మట మరుసటిసంవత్సరముననే, అనగా ప్రమోద సంవత్సరముననే ఈశాసనమును వ్రాయించెనని తెలియుచున్నది. కాని ఇదేప్రమోదసంవత్సరమునందును, దీనికిపిమ్మట మూడుసంవత్సరములకు, అనగా శ్రీముఖ సంవత్సరమునందును వీరనరసింహరాయల శాసనములుగాన్పించుచున్నందునను, మనశాసనము నాటికి

కృష్ణరాయలు నిజముగ రాజ్యమునకువచ్చియుండెనా? వచ్చియుండినచో అప్పటి కెంతకాలమునకుపూర్వము సింహాసన మెక్కియుండెను? ఏల తదనంతరమునగూడ వీరనరసింహరాయల శాసనములుగాన్పించుచున్నవి యను ప్రశ్నలకు సమాధాన మీయనగును.

హంపీవిరూపాక్షేశ్వర దేవాలయమున నున్న శాసనమునుబట్టి కృష్ణరాయలు క్రీ. శ. ౧౫౦౯-వ సంవత్సరమునం దెన్నడో రాజ్యమునకు వచ్చియుండు నని సూయల్ దొరగారు వ్రాసియున్నారు. కాని ఈ శాసనమున ఇచ్చినశకవర్షమును, సంవత్సరమును ఏకీభవించుట లేదు. ఇంతేకాక ఈశాసనమునకు పూర్వమే కృష్ణరాయడు రాజ్యపరిపాలనము చేయుచుండినట్లు కొన్నిశాసనములు తెల్పుచున్నవి. అందుచేత ఈశాసనము పట్టాభిషేకమహోత్సవకాలమందు వ్రాయించినది గావనియు, బహుశః పట్టాభిషేకానంతర మొకసంవత్సరమునకు జరిపిన ప్రథమవర్ధంత్యుత్సవమున వ్రాయించినదనియు కొందరు వాదించుచున్నారు.

ఏది ఎట్లున్నను కృష్ణరాయని పట్టాభిషేకము క్రీ. శ. ౧౫౧౦ జనవరి ౨౩, లేక ౨౪ తారీఖులకుపూర్వమే జరిగియుండవలెను. హంపిశాసనమునం దిచ్చిన ప్రభవాది సంవత్సరము తప్పనియు, శకవర్షమే సరియనియు వాదించినను కృష్ణరాయనిపట్టాభిషేకము క్రీ. శ. ౧౫౧౦ జనవరి ౨౩, లేక ౨౪ తేదీలకు ఇంకను పూర్వమే జరిగియుండునుగాని ఆతేదీలకు పిమ్మటమాత్ర మెన్నటికిని జరిగియుండజాలదు. క్రీ. శ. ౧౫౧౦ నాటి విజయనగరశాసనముల నించుక పరీక్షించినచో కృష్ణరాయల శాసనములు మనకు పెక్కులు కానవచ్చుచున్నవి గాని వీరనరసింహరాయల శాసన మొక్కటియును సరియైనది కానరాకున్నది. సంశయజనకములుగనున్న శాసనములుగూడ వీరనరసింహునివి రెండే. వీనిలో మొదటిది దక్షిణకనరాజిల్లాలోని కొండాపురంతాలూకాలోని బస్రూరుగ్రామములోని శాసనము. దీనితారీఖు శా. శ. ౧ [౪] ౦౩ ప్రమోదూత వైశాఖ శు. ౭. ఇందలిశకవర్షము ప్రమోదూత సంవత్సరమునకు సరిపడుట లేదు. ఇందలి శకవర్షమే సరియైనదనినయెడల దీనితారీఖు ప్లవసంవత్సరమునకు సరియైన క్రీ. శ. ౧౫౦౧ నేర్పడును. అప్పటి కింకను వీరనరసింహరాయలు రాజ్యమునకు రానందున ఈ శాసన మెవ్వరిదో దృఢముగ జెప్ప వీలుండదు. కాని ఇందలి శకవర్షము స్పష్టముగా గాన్పింపనందున ప్రభుత్వపు శాఖవారు రెండవయంకెను బ్రాకెట్ల (brackets) మధ్య తెల్పియున్నారు. ఒకవేళ ఇం దొసంగిన శకవర్షము తప్పనియు, ప్రమోదూతసంవత్సరమే సరియనియు నిర్ధారించినయెడల ఈశాసనము క్రీ. శ. ౧౫౧౦ ఏప్రెల్ ౧౫ తారీఖునాటి దగును.

రెండవసందిగ్ధశాసనము బెంగుళూరిజిల్లాకంచనహల్లితాలూకా, కంకనహల్లిగ్రామములో నున్నది. కాని ఈశాసనమునందు శ్రీముఖయని సంవత్సరపుపే రొక్కటితప్ప కాలనిర్ధారణమునకు వలయుశకవర్ష, మాస, తిథి, వార, నక్షత్రముల నొసగనందున ఈశాసన మంత ఉపయోగకరమైనదని చెప్ప వీలులేదు.

రాజుమరణానంతరమున గూడ ఒకటి రెండు సంవత్సరములవరకును గతించిన రాజుపేరనే శాసనములను చెక్కించుట యపురూపము గాదు. ఏకారణముచేతనైనను ఒకరాజు చేసిన దానధర్మములను శాసనరూపముగ ప్రకటించుటకు గాని, లేక ఆదానములను జరిపించుటకు గాని ఆలస్యమై ఇంతలో ఆరాజు చనిపోయి మరొక క్రొత్తరాజు వచ్చినను ఆదానమును పూర్వరాజుపేరిటనే జరిపించి అతనిపేరిటనే శాసనము వ్రాయించుట అసమంజసము గాజాలదు. పైనుడివిన బస్రూరుశాసనము ఇట్టిరాజశాసనము గూడ కాదు. బస్రూరునందలి తిరుమలదేవుని పూజార్థమై భూమిని, ధనమును ఆయూరి ప్రజ లొసంగిరని తెలియజేయుచున్న ఈ సామాన్యశాసనమున వీరనరసింహరాయలు రాజుగ చెప్పబడినంతనే దీనిని ఉత్కృష్టప్రమాణముగ గైకొన సాధ్యము గాదు. ఒకొకమారు ఏకారణముచేతనైనను సింహాసనమెక్కిన క్రొత్తరాజు సర్వజనసమ్మతిని బడయజాలకపోయినను, రాజ్యమున అంతఃకలహములు బయలుదేరినను, ఒకటేమారు ఇద్దరు రాజులు ఎవరిమట్టుకు వారే రాజులమని వ్యవహరించినను జనసామాన్యమునకు ఏమి చేయుటకును దోచక దేశమున మరల సుస్థితి గలుగ

వరకును గతించిన రాజుపేరనే తమ వ్యవహారములను నడపుకొనుట వాడుకగనుండెను. కాన క్రీ. శ. ౧౫౧౩-వ సంవత్సరమునందు గాని క్రీ. శ. ౧౫౧౦-వ సంవత్సరమునందు గాని, వీరనరసింహరాయ లింకను జీవించి యుండి రాజ్యము చేయుచుండెనని చెప్ప వీలుగాదు. హంపిశాసనమునందు జెప్పినట్లు అప్పటికప్పుడే కృష్ణ రాయనికి పట్టాభిషేకముగూడ జరిగియుండెను.

కృష్ణరాయని పట్టాభిషేకము క్రీ. శ. ౧౫౧౦ జనవరి ౨౩ లేక ౨౪ తేదీలకు చాలపూర్వమే జరిగియుండెనని వాదించుటకు గూడ సాధ్యముగాదు. ఏలయన పైన జెప్పినట్లు శకవర్షమే సరియైనదనియు, శుక్లసంవత్సరము తప్పనియు వాదించినయెడల శా. శ. ౧౪౩౦ నాటి కింకను వీరనరసింహరాయలు జీవించినట్లును, ఆసంవత్సరముననే కాక మరుసటి సంవత్సరమున గూడ కొంతకాల మతడు రాజ్యమేలినట్లును తెలియుచున్నందున, తనయన్న బ్రదికియుండి రాజ్యమేలుచుండగనే కృష్ణరాయడు సింహాసనమెక్కెనని చెప్పవలసివచ్చును. ఇందున కెట్టి యాధారమును గానరాదు. హంపి శాసనము కృష్ణరాయని పట్టాభిషేక మహోత్సవమునాటిది కాదనియు, అతనిపాలనమున ప్రథమ సంవత్సరాంతమున నొనర్చిన వర్ధంతినాటిదనియు చెప్పుటకుగూడ పైకారణమువలన సాధ్యముగాదు. ఏలయన అట్లు చెప్పినయెడల పట్టాభిషేకము క్రీ. శ. ౧౫౦౯ ఫిబ్రవరి ౪ తేదీయందు జరిగియుండవలెను. ఆతారీఖునకు పిమ్మట కొన్ని నెలలవరకును వీరనరసింహరాయల శాసనము లింకను గాన్పించుచున్నందున ఈయూహ సమంజసముగ గన్పట్టదు. ఇంతకును హంపిశాసనము స్పష్టముగ కృష్ణరాయడు తనపట్టాభిషేక మహోత్సవ పుణ్యకాలమునందు చేసిన దానములను తెలియ జేయుచున్నదని ఘోషించుచుండ సందేహమున కాస్పద మెచ్చట నున్నది? హంపిశాసనపు తారీఖునాడో, అందులకు కొలదిరోజులకు పూర్వమో కృష్ణరాయని పట్టాభిషేకము జరిగియుండుట నిశ్చయము.

ఈయూహ నిజమనుటకు మన కొక చిన్నయాధారము గలదు. విజయనగరచారిత్రమును కొంతమట్టుకు తెలుపుచుండు రాజకాలనిర్ణయ మను ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకమునందు విజయనగరరాజులు ఒకరొక రెన్నిసంవత్సరములు పాలించిరో చెప్పియున్నది. కృష్ణరాయలు ౨౦ సంవత్సరములు పాలించెనని ఇందుచెప్పియున్నందున కృష్ణరాయల రాజ్యారంభ, అవసానకాలముల మధ్యనుండు అంతరము ౨౦ సంవత్సరములకంటె నంతవిశేష మెక్కువగా నుండ సాధ్యముగాదు. శ్రీమల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు యాల్పిగ్రామశాసనముపైనను, ఇస్మైల్ ఆదిల్ షాహ్ కృష్ణరాయని మరణానంతరమున రాచూరి ముద్గల్లు దుర్గములను వశపఱచుకొన్న కాలముపైనను, అచ్యుతరాయ పట్టాభిషేక కాలముపైనను ఆధారము చేసి కృష్ణరాయడు విరోధి సంవత్సర మాఘ శు. ౧౧ నాటికి మరణించియుండవలెనని సిద్ధాంతము చేసియున్నారు. ఇందుండి వెనుకకు ౨౦ సంవత్సరములు లెక్కించినచో సరిగ శుక్లసంవత్సరమాఘ శు. ౧౧ వచ్చును. హంపిశాసనము సరిగ నదేసంవత్సరము మాఘ శు ౧౪ నాటిదిగాన రాజకాలనిర్ణయమున నొసంగినకృష్ణరాయల రాజ్యకాలము సరిగా సరిపోవుచున్నది. కాని హంపిశాసనము రాజ్యాభిషేకకాలమునాటిది గాదనిగాని, అందిచ్చిన శకవర్షమే సరియనిగాని వాదించి కృష్ణరాయని పట్టాభిషేకకాల మింకను వెనుకకు గొనిపోయినచో పైసమన్వయము చెడును.

'విజయనగరసామ్రాజ్యదవు' అనునొక ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకము కృష్ణరాయల పట్టాభిషేకమునుగూర్చి ఈక్రింది విధముగ నున్నది: "శా. శ. అసనేటి శుక్లసంవత్సర ఆవణిమాసం శ్రీజయంతినాడు కృష్ణదేవరాయమహారాయలు విజయనగరమందు పట్టాభిషిక్తులై వేంచేశిరి." డాక్టరు వెంకటరమణయ్యగారు చెప్పినట్లు "ఆవణిమాసం శ్రీజయంతి పట్టాభిషేకమహోత్సవము నడచినదినము కాదు. పట్టాభిషేకానంతరము కృష్ణరాయలు విజయనగరపురమునకు ప్రథమమున ప్రవేశించిన దివస మది." కనుక పట్టాభిషేకమహోత్సవ మప్పటికప్పుడే ముగిసిపోయియుండును. ఈతారీఖునకును హంపిశాసనమునందలి తారీఖునకును నడుమ ౫ నెలలకు పైగా విరామ మున్నందున ఇం దేదనిజమో తెలియరాదు. కాని 'విజయనగరసామ్రాజ్యదవు' అనుపైకడితము కృష్ణరాయడు సింహాసన మెక్కినపిమ్మట సుమారు

నూరేండ్లకు (సరిగా ౯౫ సంవత్సరములకు) వ్రాసిన గ్రంథము. హంపిశాసనము పట్టాభిషేక కాలమున కించుక పిమ్మట కృష్ణరాయలే తనరాజధానియందు వ్రాయించిన దానశాసనము. కాన ఈరెంటిలో హంపిశాసనమే గురుతరప్రమాణము.

ఐనను పైకడితమునందలి తారీఖు సరియైనది కాదని త్రోసివేయ సాధ్యముగాదు. ఒకరీతిని ఈరెంటిని సమన్వయింప వీలగును. కడితమునందలి వాక్యమునుబట్టి కృష్ణదేవరాయని పట్టాభిషేకము ప్రథమమున విజయనగరమున జరుగలేదనియు, మరెచ్చటనో పట్టాభిషేకము చేసికొనినపిమ్మటనే కృష్ణరాయను ఒకశుభముహూర్తమున విజయనగరమున ప్రవేశించెననియు స్పష్టమగుచున్నది. ఇది యొకవేళ నిజమైనను గావచ్చును. అచ్యుతరాయడు తిరుపతియందును, కాళహస్తియందును రెండుమార్లు పట్టాభిషేకము గావించుకొని తాను విజయనగరాధిపతి నని ప్రకటించుకొనిన పిమ్మటనే విజయనగరమున కరిగి మరల మూడవమారు పట్టాభిషేకమహోత్సవము జరపుకొనెను. ఇదియే అసలు పట్టాభిషేకము. కాననే ఈఅసలు పట్టాభిషేక కాలమునకును, అతనికి కృష్ణరాయని మరణమువలన రాజ్యము సంప్రాప్తించిన కాలమునకును, కొంతకాలమంతరముగలదు. ఈవిధముగనే కృష్ణరాయల రాజ్యారంభకాలమందు గూడ జరిగియుండవచ్చును. ఈయూహ నిజమైనయెడల కృష్ణరాయలకు వీరనరసింహరాయల మరణానంతరము రాజ్యము సంప్రాప్తమైనపిమ్మట కొంతకాలమువరకును విజయనగరమందు అసలు పట్టాభిషేకము జరగలేదని వ్యక్తమగును. అసలు పట్టాభిషేక మహోత్సవము శుక్లసంవత్సర మాఘ శు. ౧౪ నాడో, కొన్నిరోజులు పూర్వమో జరిగియున్నదని హంపి శాసనమునుండి విశదముగ తెలియుచున్నందున, ఇక అతనికి రాజ్యమెప్పుడు సంప్రాప్తమాయెను, రాజ్యప్రాప్తి అనంతరమున ఎంతకాలమునకు పట్టాభిషేకము జరిగెను అను ప్రశ్నలు బయలుదేరును ఇందులకు సమాధానమప్పటి శాసనములే కొంతమట్టుకు తెలియజేయుచున్నవి.

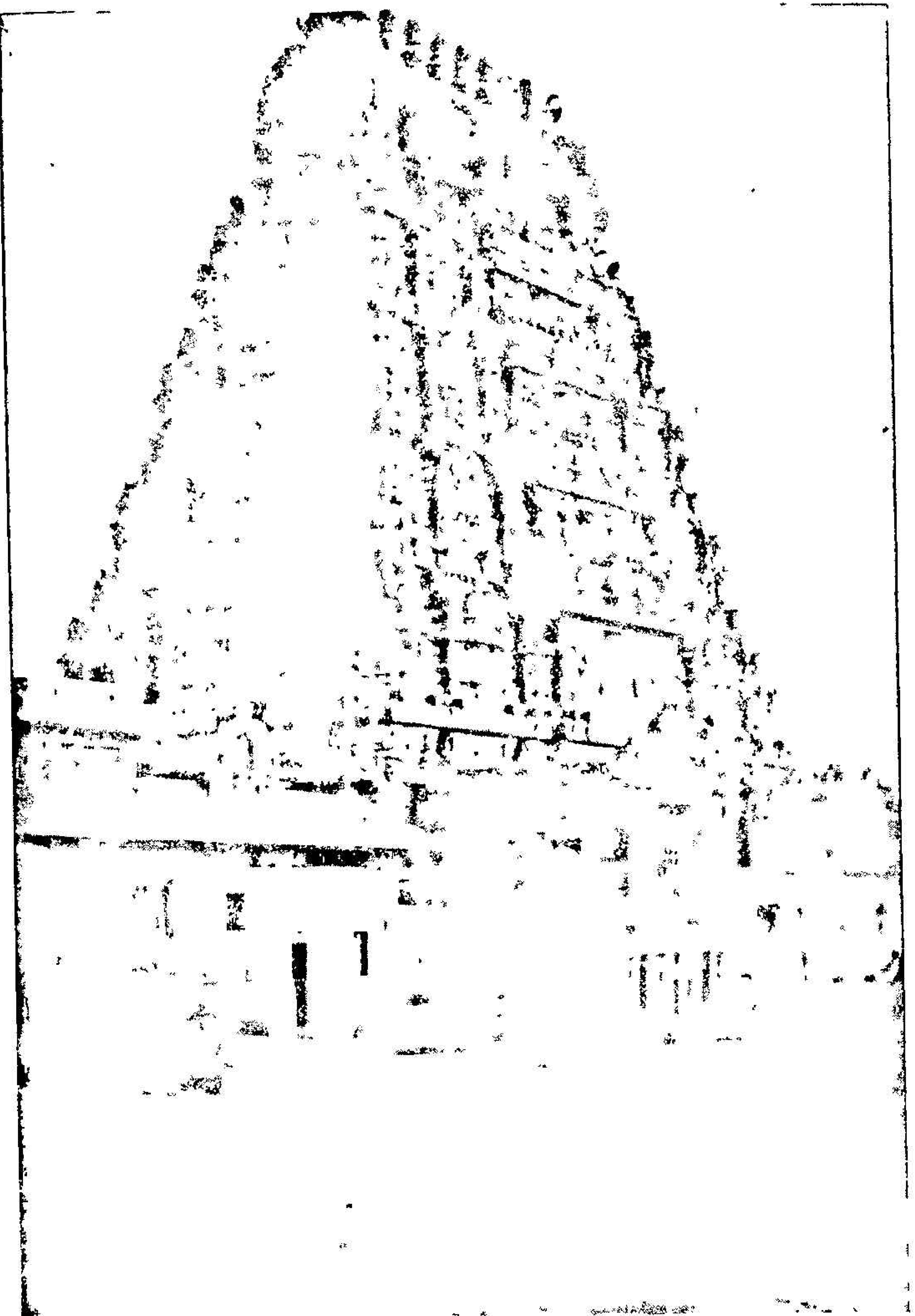
ఈక్రిందిపట్టికను జూచినయెడల వీరనరసింహుని శాసనము లెప్పటికి అంతమగుచున్నవో కృష్ణరాయల శాసనము లెప్పు డారంభమగుచున్నవో బోధపడును:

క్రీ. శ. ౧౫౦౯ సంవత్సరపునాటి విజయనగర రాజులశాసనములు.

(౧) జనవరి ౧౫	చెల్లూరు, కాళహస్తితాలూకా, చిత్తూరుజిల్లా	వీరనరసింహరాయలు	419 of 1925
(౨) జనవరి ౨౬	అరగల్, అత్తూర్ తాలూకా, సేలంజిల్లా	,,	408 of 1913
(౩) ఏప్రెల్ ౫	తేకల్, మాలూర్	,,	E C X Ml 6
(౪) ఏప్రెల్ ౧౭	కంజీవరం, కంజీవరంతాలూకా, చెంగల్పట్టుజిల్లా	,,	601 of 1919
(౫) మే ౪	తాడిపత్రి, తాడిపత్రితాలూకా, అనంతపురంజిల్లా	,,	342 of 1892 & S I.I.IV p. 274
(౬) మే ౪	ద్యావనసముద్రం, బెంగుళూరితాలూకా, బెంగుళూరుజిల్లా	అచ్యుతరాయలు	E C IX Bn 58
(౭) జులై ౨౧ లేక ౨౨	తిరుక్రవండి, విల్లుపురం తాలూకా, దక్షిణ ఆర్కాడుజిల్లా	వీరనరసింహరాయలు	289 of 1915
(౮) జులై ౨౬	గుల్య, ఆలూరుతాలూకా, బళ్లారిజిల్లా	కృష్ణదేవరాయలు	703 of 1919
(౯) సెప్టెంబరు ౨౩	దేవికాపురం, ఆర్ణితాలూకా, ఉత్తర ఆర్కాడు జిల్లా	,,	372 of 1912
(౧౦) డిశంబరు ౧౩	బెళుగుప్ప, కళ్యాణదుర్గం తాలూకా, అనంతపురంజిల్లా	,,	27 of 1928

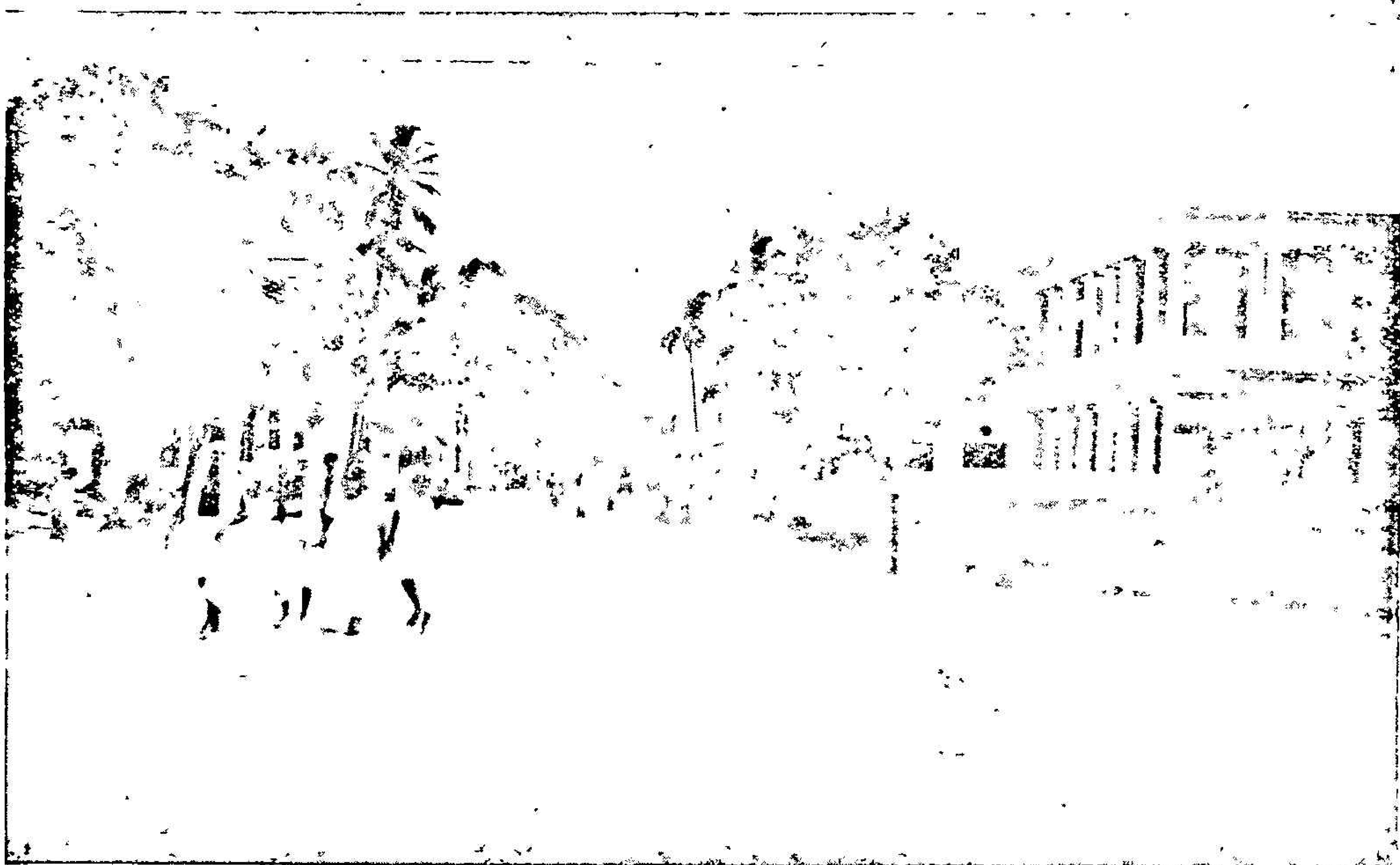

౫. కచ్ఛపేశ్వరాలయ ప్రధానద్వారము

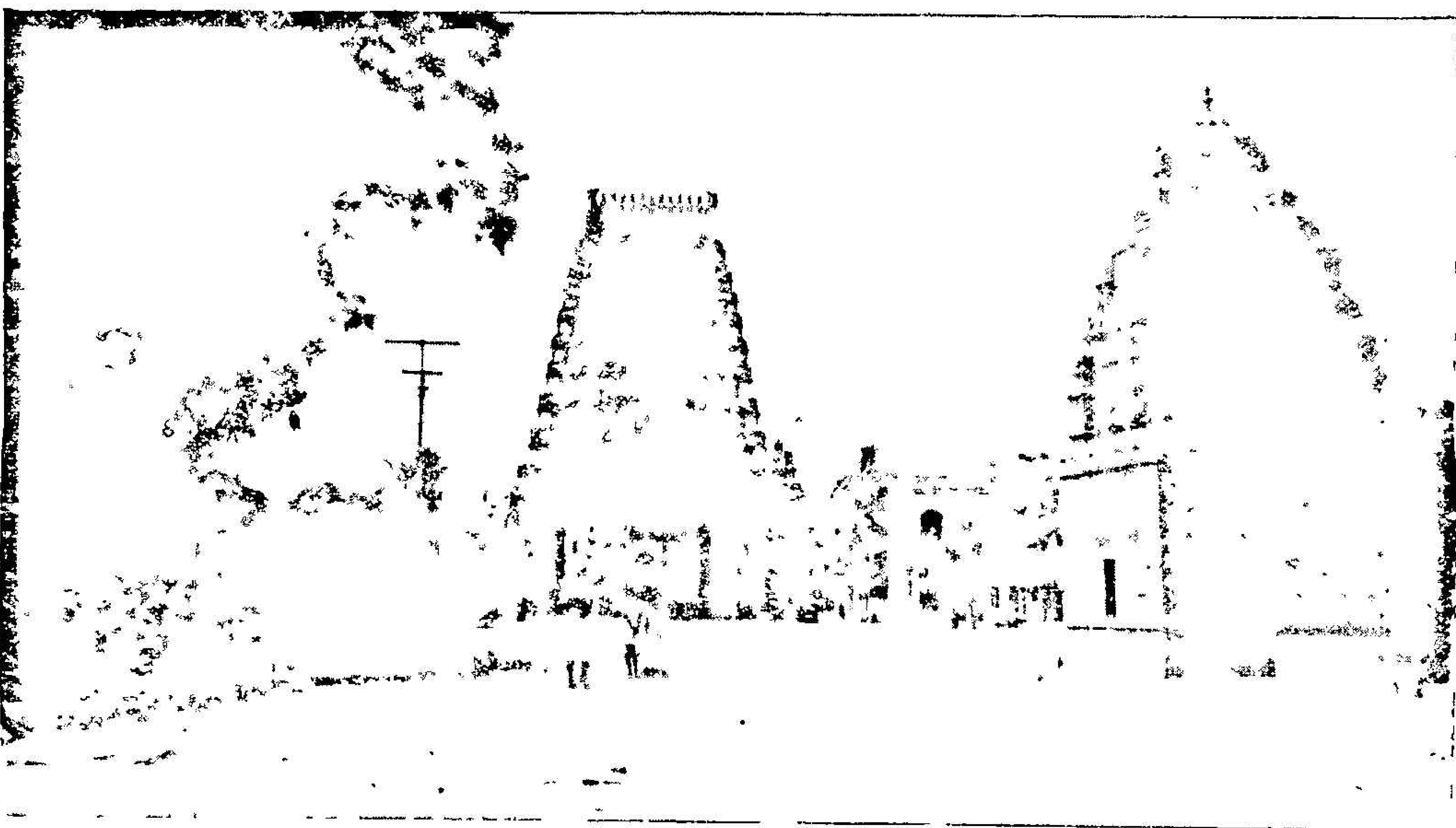

౬. కామాక్షీ దేవాలయ ప్రధానద్వారము

B

౮. తిరువీథి

౯. ఏకామ్రేశ్వరాలయ ప్రధానద్వారము

పైపట్టికయందలి మొదటి ౫ శాసనములనుండి వీరనరసింహుడు క్రీ. శ. ౧౫౦౯ మేనెల ౪ తేదీవరకును రాజ్యము చేయుచుండినట్లు స్పష్టముగ తెలియుచున్నది. ౬, ౭ సంఖ్యలుగల అచ్యుతరాయవీరనరసింహరాయల శాసనములు సంశయాస్పదములుగ నున్నవి. ౮-వ సంఖ్యగల జులై ౨౬ నాటిశాసనమునుండి అప్పటికప్పుడే కృష్ణరాయలు రాజ్యముచేయుచుండినట్లు స్పష్టముగ తెలియుచున్నది. తరువాతిశాసనము లన్నియు కృష్ణరాయలవే. దీనినిబట్టి మే ౪, జులై ౨౬ తేదీలనడుమ నెప్పుడో వీరనరసింహరాయలమరణమును, కృష్ణరాయల రాజ్యప్రాప్తియు సంభవించియుండ వలెనని తెలియనగును. రాజ్యప్రాప్తి అనంతరమున నెన్నిరోజులకు సింహాసనారోహణ మహోత్సవము జరిగెను అనునది నేరుప్రశ్న. జులై ౨౬ తేదీనాటికి కృష్ణరాయలు రాజ్యాంగవ్యవహారములను జరిపించుటకు ప్రారంభించియుండెనని మాత్రము పై పల్లూరి శాసనమునుండి విశదమగుచున్నది.

పైరెండుతారీఖులకును నడుమ సుమారు ౨ నెలల ౨౦ రోజులకాలము అంతరమున్నది. ఈఅంతరమును జులై ౨౧, లేక ౨౨ నుండి జులై ౨౬ తేదీవరకునుగల ౪, లేక ౫ దినములకాలమునకు తగ్గించి ఈ నాలుగైదు రోజులలోనే వీరనరసింహరాయలు మరణించి కృష్ణరాయలకు రాజ్యము లభించియుండు నని మార్సెల్ దొరగారు తలచిరి. ఈ ఊహకు పైపట్టికయందలి విక్రవండిశాసన మొక్కటే యాధారము. కాని ఈ శాసనమునకును, వీరనరసింహుని ఇతర శాసనములకును చాల తారతమ్య మున్నది. శాసనమునందు చెప్పిన రాజుపేరు వీరనరసింహు డని సరిగనే యున్నను, ఇతని కొసగిన బిరుదము లన్నియు సాళ్వబిరుదములే. వీరనరసింహుని రాజ్యారంభకాలమునందు వేయించిన కొన్ని కొన్ని శాసనములందు తన హక్కులేమిని కప్పిపుచ్చుటకై అప్పుడప్పుడు ఇతడు సాళ్వబిరుదములను వహించినను రానురాను ఆపద్ధతి మారెను. కాన అతని రాజ్యావసానకాలమందు మరల అతడేల సాళ్వబిరుదములను వహింపవలసివచ్చెనో యర్థముగాదు.

ఇంకొక విషయమున గూడ ఈ శాసనమున కొంత భేదము కాన్పించుచున్నది. శాసనదాతయొక్క తండ్రిపేరు 'కట్టారి సాళువ భుజబలదేవ మహారాయ' లని యున్నది. వీరనరసింహరాయల తండ్రియగు నరసానాయకుని మరెచ్చటను ఈ విధముగ గాని, కడకు భుజబలరాయడని మాత్రముగాని చెప్పియుండలేదు. భుజబలరాయ లను బిరుదము ఇమ్మడినరసింహరాయలకును, వీరనరసింహరాయలకును మాత్రమే కానవచ్చుచున్నందున ఈ శాసనమునందు తెల్పిన రాజు వారిద్దరిలో ఒకరి కుమారుడేమో యను శంకకు తావున్నది. ఇది యెట్లున్నను ఈ శాసనము వీరనరసింహునిది మాత్రము కాజాలదని దృఢముగ జెప్పవచ్చును.

వీరనరసింహుని మరణానంతరమున జనసామాన్యమునకు కృష్ణరాయలరాజ్యాధిపత్యమునందింకను నమ్మకము కుదురకయున్నపుడు, పొత్తపిదేవమహామండలేశ్వరుడు రాజ్యమునకు హక్కుదారులైన సాళ్వుల పేరిటనే శాసనమును వ్రాయించియుండవచ్చును. కాని ఇమ్మడినరసింహునికి వీరనరసింహుని యొక్క పుత్రు డుండెననియు, వాడు క్రీ. శ. ౧౫౦౯ వరకును జీవించియుండెననియు తెలియనందున, బహుశః ఈ శాసనము ఇమ్మడినరసింహరాయని కొడుకునకు సంబంధించిన దేమో యని తోచుచున్నది. వీరనరసింహునికి నొకకుమారు డుండెననియు, వానిని తనయనంతరమున రాజుగ జేయింపవలెనని వీరనరసింహుడు ప్రయత్నించెననియు మనకు నన్నూనివృత్తాంతమునుండి తెలియవచ్చుచున్నది. తిమ్మరుసువలన ఆప్రయత్నము భగ్నమాయెను. కాని తిమ్మరుసు బలవంతుడైయెనను, మాండలికులలో నొకరిద్దరు వీరనరసింహునితనయుని పక్షమువలంబించి కృష్ణరాయనిరాజ్యాధిపత్యము నంగీకరింపక వీరనరసింహునికొమరుని పేరిటనే శాసనములను వేయించుట యొకవిశేషము గాదు. మహామండలేశ్వర పొత్తపిదేవమహారాజు ఒకగ్రామమునే దానముచేయ శక్తిగల గొప్పమండలేశ్వరుడు. అట్టివాడు కృష్ణరాయని రాజ్యారంభమున అతనికిని, అతనిమిత్రుడైన తిమ్మరుసునకును పరాఙ్ముఖుడై ప్రవర్తించియుండినను ఉండవచ్చును.

పైయీవాహను బెంగుళూరుజిల్లా ద్యావనసముద్ర మందలి శాసనము (పైపట్టికలో ఆరవది) కొంత యాధారమొసగుచున్నది. కాని ఈశాసనమునందు చాల భాగము శిథిలమైయున్నందున సంపాదకులు దీనిని తర్జుమా చేయకవదలియున్నారు. దీనితారీఖు శకవర్షం ౧౪౩౧ వైశాఖశుద్ధపౌర్ణమి. ప్రభవాదిసంవత్సరముకూడ నొసంగబడినది కాని స్పష్టముగ తెలియనందునగాబోలు శాసన సంపాదకులు అందుచుక్కలనుంచియున్నారు. "అచ్యుత రాయమహారాయరు ప్రితువీరాజ్యం గేయుతిరలు" అనిస్పష్టముగ ఈశాసనమునందు వ్రాసియున్నందున ఇది అచ్యుతరాయని పేరిట వ్రాయబడినశాసనమని స్పష్టమగుచున్నది. ఇందలిశకవర్షము వర్తమాన సంవత్సరముగ గణించినయెడల ఈశాసనము క్రీ. శ. ౧౫౦౯ మే ౪-వ తేదీనాటిదియును, గతసంవత్సరముగ గణించినయెడల క్రీ. శ. ౧౫౧౦ ఏప్రెల్ ౨౪-తేదీ నాటిదియును అగును. సంవత్సరపుపేరుగాని, వారనక్షత్రములుగాని ఈశాసనమునందు తెలుపనందున ఈరెండుతారీఖులలో నేది సరియైనదో చెప్పజాలము. కాని క్రీ. శ. ౧౫౧౦ ఏప్రెల్ ౨౪ తేదీనాటికి కృష్ణరాయలరాజ్యాధిపత్యము అప్రతిహతముగ సర్వజనాంగీకృతమై యుండినందునను, అదివరకే, అనగా క్రీ. శ. ౧౫౧౦ జనవరి ౨౩, లేక ౨౪ తేదీలకుపూర్వమే యతడు పట్టాభిషిక్తుడై నన్నిజు చెప్పిన ప్రకారము వీరనరసింహునికొడుకులను, తనతమ్ములను (అచ్యుతరాయలతోసహా) కారాగారబద్ధులనుగా జేసియుండుటచేతను పైశాసనమునందలి శకవర్షము గతవర్షముగ నెంచుటకన్న వర్తమానసంవత్సరముగ పరిగణించి ఆశాసనము క్రీ. శ. ౧౫౦౯ మే ౪వ తేదీనాటిదనుటయే సమంజసముగ నున్నట్లు తోచుచున్నది.

పై ద్యావనసముద్ర, విక్రమండిశాసనములనుబట్టి చూచినచో కృష్ణరాయడు నిరాటంకముగ రాజ్యాధిపత్యము నొందలేదనియు, తిమ్మరుసువంటి ప్రబలుడు తనపక్షపాతియై సర్వవిషయములను కడుసామర్థ్యముతో జరిపించినను రాజ్యమునందు కొందరైనను తొలుదొల్త కృష్ణరాయలయాధిపత్యము నంగీకరించక ప్రతిఘటించిరనియు నూహించుటకు కవకాశము కలుగుచున్నది.

నన్నీజువృత్తాంతమునుండి తెలియనగు విషయములుగూడ ఈయభిప్రాయమునే బలపరచుచున్నవి. వీరనరసింహునికి సంతాన ముండినను, అతనియనంతరమున కృష్ణరాయనికే రాజ్యమునకు వచ్చుటకు హక్కుండెననియు, ఆహక్కును సరకుగొనక వీరనరసింహుడు తనకుమారునే తనయనంతరమున సింహాసన మెక్కించగోరి ప్రయత్నములు సల్పెననియు, అందువలన ఆతని కోరిక నెఱవేరకపోయినను కృష్ణరాయడు రాజ్యమునకు వచ్చుటకు మాత్రము కొన్ని ప్రతిబంధకము లేర్పడెననియు నన్నీజువృత్తాంతమునుండి తెలియుచున్నది. వీరనరసింహునియనంతరమున రాజ్యమునకు వచ్చుటకు కృష్ణరాయలకే హక్కుండినట్లు ఈసందర్భమున నన్నీజు రెండుమార్లు (ఒకమారు కృష్ణరాయనినోటనే) తెలియజేసియున్నాడు. ఒకవేళ కృష్ణరాయనికి రాజ్యమునం దెట్టిహక్కును లేదనియు, వీరనరసింహుని పుత్రునకే అతనియనంతరమున అన్నిహక్కులు నుండెననియు వాదించినయెడల, వీరనరసింహుడు విశ్వాసపాత్రుడైన తనమంత్రినే విశ్వసింపక ఏల కృష్ణరాయని చక్షుర్విహీనునిగ జేయగోరెనో యర్థముగాదు. కృష్ణరాయని ద్వేషభావముతో జూచియు వీరనరసింహుడు అతనిని తుదముట్టింపక, తన జీవితమునందే యతనిని కారాబద్ధునిగా జేయక, తన యవసానకాలమువరకును వేచియుండి అప్పుడతనిని కేవలము గ్రుడ్డివానిగమాత్రము జేయగోరుటకు గూడ ఏదోయొక బలవత్తరకారణ ముండవలయును. కృష్ణరాయనికి రాజ్యమునం దేకొంతహక్కున్నందుననే, అతనిని కడతేర్చినయెడల అట్టి నిరంకుశప్రవర్తనమువలన ముప్పువాటిల్లు ననుభయమువలననే కాబోలు, వీరనరసింహరాయలు తనతమ్ముని అంగవిహీనునిగ మాత్రము చేసి రాజ్యానర్హునిగ జేయదలచెను. కాని రాజ్యతంత్రకోవిదుడగు తిమ్మరుసు అభిప్రాయమునందు మాత్రము రాజ్యాభివృద్ధినిమిత్తమును, దేశక్షేమ నిమిత్తమును వీరనరసింహుని బాలకుమారునికన్న ౨౦ సంవత్సరములకుమించిన వయస్సునందున్న కృష్ణరాయడే రాజ్యార్హుడని నమ్మకమున్నందున అతడు దేశక్షేమము కొరకు తనయజమానుని మోసపుచ్చి కృష్ణరాయడే సింహాసన మెక్కునట్లు చేసెను. దీనిని బట్టియు,

పై జూపిన శాసనాధారములను బట్టియు కృష్ణరాయడు నిరాటంకముగ రాజ్యమునకు రాలేదని స్పష్టమగుచున్నది.

రాజ్యాధిపత్యమునకు సంబంధించిన కలహము లన్నియు వీరనరసింహరాయల మరణానంతరము నందే సంభవించియుండవలయును గాని అంతకు పూర్వము సాధ్యముగాదు. అట్టిచో క్రీ. శ. ౧౫౦౯, మే ౪వ తేదీన తాడిపత్రిశాసనమునుండి వీరనరసింహరాయలు అప్పటి కింకను బ్రతికియుండెనని తెలియుచున్నప్పుడు అదే తారీఖున అచ్యుతరాయల శాసన మొకటి గాన్పించుట చిత్రము. కాని వీరనరసింహరాయల మరణమున కేదో యొక వ్యాధియే కారణ మని జ్ఞాపక ముంచుకొన్న యెడల ఈవిషయము సరిగ నర్థమగును. రాజు బ్రతికి యున్నను ఆతడు వ్యాధిగ్రస్తుడై చాలారోజు లున్నగో ఎల ఆతని అవసానదశలో లేనిపోనిపుకారులు పుట్టుట యొకవిశేషము గాదు. అట్టిచో ఎడతెగని యుద్ధముతో అశాంతియందున్న ఆకాలమున రాజధానికి కడుదూరముననున్న ఒకప్రదేశమున వ్యాధిగ్రస్తుడైన రాజు ఇంకను కొనయూపిరితో నున్నప్పుడే మరణించెనని వార్తలు బయలుదేరుట విచిత్రము గాదు.

పైయంశములను బట్టి వీరనరసింహరాయలు క్రీ. శ. ౧౫౦౯ మే ౪ తేదీ యనంతరమున కొంత కాలమునకే చనిపోయియుండుననియు, తొలుకొ్లత్త కొంతమంది కృష్ణరాయని రాజ్యాధిపత్యమునకు తమ యసమ్మతిని గనుపరచినను సుమారు ౨ లేక 3 నెలల లోననే, అనగా జులై ౨౬ తేదీకి పూర్వమే కృష్ణరాయడు రాజ్యభారము వహించి రాజ్యాంగ వ్యవహారములను సరిగా నడుపుచుండెననియు, క్రీ. శ. ౧౫౧౦ జనవరి ౨౩ లేక ౨౪ తేదీలలోననే ఆతని అసలుపట్టాభిషేకము జరిగియుండుననియు విశదమగుచున్నది.[6]

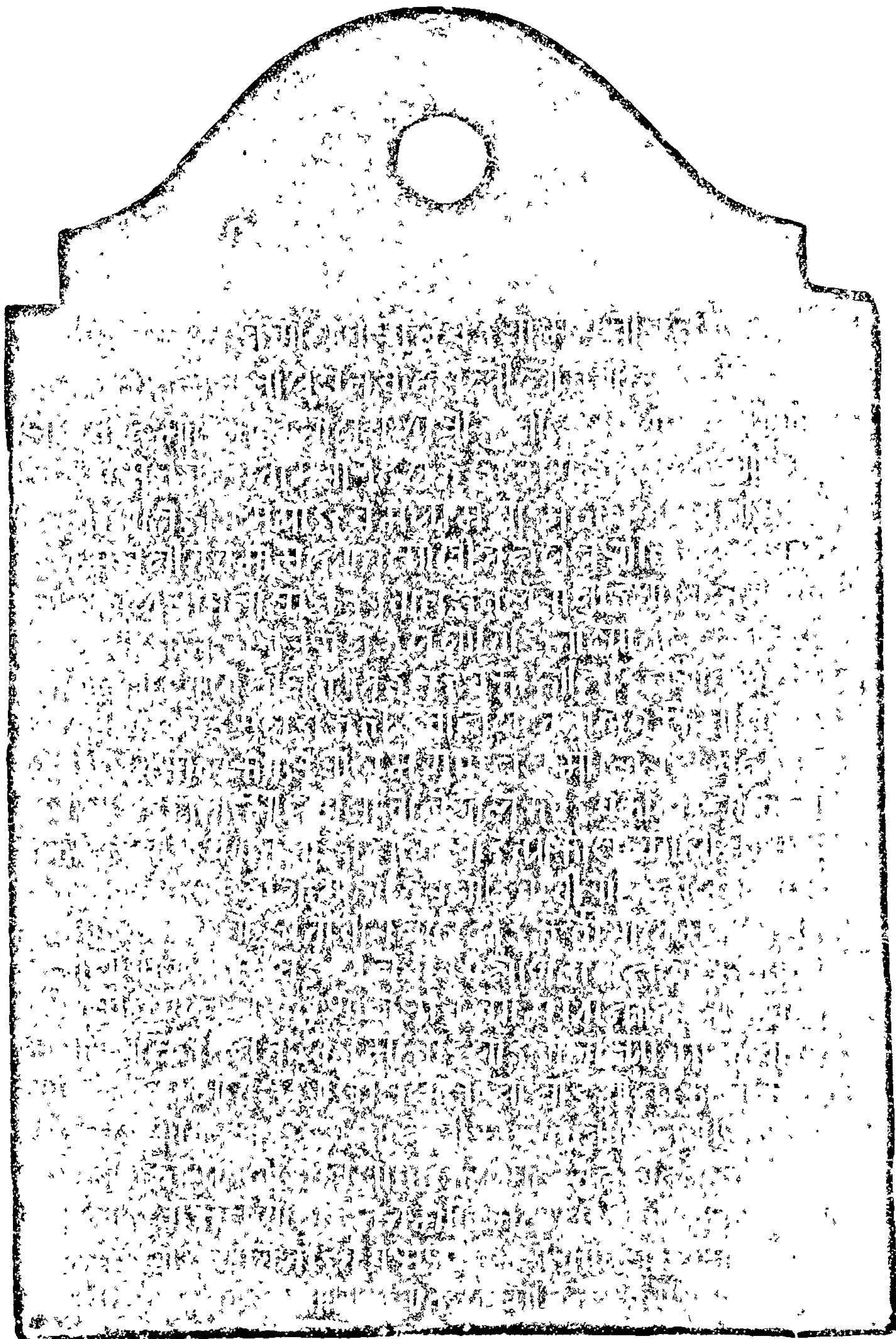
౧. ఈ సందర్భమున కుమారధూర్జటి ప్రణీతమైన కృష్ణరాయవిజయమునందు నరసనాయకుడు తన అవసానకాలమందే కృష్ణరాయనికి పట్టము గట్టెనని చెప్పి యున్నది. వ్యాధిగ్రస్తుడై జీవితాంతమునవున్న నరసనాయకుడు తన కుమారుల తెలివితేటలను పరీక్షించుటకై వారిని పిలిపించి తన ముద్రాంగుళీయకము దైకొనుమని చెప్పెననియు, జబ్బుతో అతనివ్రేలు వాచియున్నందున ఆ యుంగరమును వ్రేలినుండి లాగుకొనలేక ఇద్దరుకుమారులు వ్యర్థప్రయత్నములు సల్పుచుండ కృష్ణరాయడు తనకత్తితో వ్రేలిని ఛేదించి తీసెనని గురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారు చెప్పుచున్నారు. కృష్ణరాయవిజయమునకు ఆధారమనదగు రాయవాచకము నందును కృష్ణరాయవిజయమునందువలెనే చెప్పబడియున్న దని కృష్ణస్వామిఅయ్యంగారు, రంగస్వామి సరస్వతిగార్లు వ్రాసియున్నను అది పొరపాటని తోచుచున్నది. రాయవాచకము ప్రారంభభాగము శిథిలమై నశించిపోయియున్నందున కృష్ణరాయనికి పూర్వము ఎవరు రాజ్యముచేసిరో తెలియరాదు. కాని రాయవాచకము ౨౭ వ పుటయందు కృష్ణరాయలకుపూర్వము "యీశ్వరనాయనున్ను, నరసింహనాయనున్ను, వీరనృసింహరాయలవారు రాజ్యపరిపాలనగావించినారు" అని స్పష్టముగ జెప్పియున్నందున కృష్ణరాయవిజయమునందలి వృత్తాంతమునకుగాని, గురుజాడవారికథకుగాని, కృష్ణస్వామిఅయ్యంగారు రంగస్వామిసరస్వతి గార్ల వ్రాతలకుగాని ప్రామాణికమగు ఆధారము ఇసుమంతైనను గానరాకున్నది.

మొదటి రేకు : రెండవ ప్రక్క

శుభమస్తు[।]*నమ(ః)స్తు[ం]*గశిరశ్చు[ం]బిచంద్రచామరచారవే[।]*త్రైలోక్యన
గరారంభమూలస్తంభాయశంభవే॥[౧]*హరేర్లీ[ల]*ల్లా[1]వరాహస్య దంష్ట్రాదండస[2]
పాత[3]వః[।]*హేమాద్రికలశాయత్ర ధాత్రీఛత్రశ్రియందధౌ॥[౨*]*కల్యాణాయా
స్తుతద్ధామ ప్రత్యూ[4]హతిమిరాపహం।యద్గజోప్యగజోద్భూతంహరిణాపిచపూ
జ్యతే॥[3]*అస్తిక్షీరమయాద్దైవ[త]*థ్యమానా(ం)న్మహాంబుధే[ః।]*నవనీతమివో
ద్భూతమపనీతతమోమహః॥[౪]*తస్యాసీత్తనయస్తపోభిరతులైరన్వర్థ
నామాబుధ[ః]*ఖ(ం)స్యానాస్యపురూరు[5]వాభుజబలై రాయుద్విషా[ం]*నిఘ్నతః। తస్యా
యుర్నహుషోస్యతస్యపురుషే[6]యుద్ధయయాతి [ః] *క్షితౌ [।] *ఖ్యాతస్తస్యతుతూ[7]
వ[సు]సూర్వ
సునిభ[ః]శ్రీదేవయానీపతేః॥[౫]*తద్వంశే[8]దేవకీజానిర్దిదీపేతింమభూపతిః।
యశస్వి[9]తులువే[ం]*ద్రేషుయ[10]దాకృష్ణఇవాన్వయే। [౬] *తతోభూద్బుక్కమాజా
ని[ః]*ఈ
శ్వరక్షితిపాలకః।అత్రామగుణభ్రంశంమాలికన్నంమహీభుజాం॥[౭]*
సరసాదుదభూ[11]స్తస్మాన్నరసావనిపాలకః।దేవకీనందనాత్కామోదే
వకీన[ం]దనాదివ॥[౮]*తిప్పా[12]జీనాగలాదేవ్యో[ః]*కౌసల్యాశ్రీసుమిత్రయో[ః।]*
దేవ్యోరివనృసింహేంద్రాత్తస్మాత్పుంక్తిరథాదివ।[౯]*వీరశ్రీనరసింహరాయనౌరామల
క్ష్మణావివనందనౌ।జాతౌవీరనృసింహేంద్రకృష్ణరాయమహీపతీ।[౧౦]*వీ
రశ్రీనారసింహఃసవిజయనగరేరత్నసింహాసనస్థఃకీర్త్యానీత్యా
నిరస్య[13]నృగనలనహుషానప్యవన్యామధాన్యాన్।ఆసేతోరాసు
మేరోరవని[14]సురనుతఃస్వైరమాపోదయాద్రేరాపాచ్యా[15]త్త్యచలాంతాద
ఖిలహృదయమావర్జ్య రాజ్యంశసాస[15A]॥[౧౧]*నానా[16]దనాన్యకార్షీ[17]కనక
సదసియఃశ్రీవిరూపాక్షదేవస్థానేశ్రీకాళహస్తీశితురపినగరే వేం
కటాద్రౌచకాంచ్యాం।శ్రీశైలేశోణశైలేమహతిహరిహరే[౨]*హోబలేసంగ
మేచశ్రీరంగేకుంభఘోణేహతతమసిమహానందతీర్థే[18]నివృతౌ[19]।[౧౨]*గోక
ర్ణేరామసేతౌ[20]జగతితదితరేష్వప్యశేషేషుపుణ్యస్థానేష్వాల[21]బ్ధనానా
విధమహాదానవాంత్రవాహైః[।]*యస్యోదంచత్తురంగప్రకరఖురరజ

1. లీలా అనిచదువవలెను. 2. దండస్స, 3. పాతు, 4. ప్రత్యూహ, 5. పురూరవా, 6. పురుషే, 7. తుర్వసు, 8. తద్వంశే, 9. యశస్వీ, 10. యాదౌ, 11. సుదభూత్తస్మా, 12. తిప్పాజీ, 13. నిరస్యన్నృగ, 14. మేరోరవని, 15. పాశ్చాత్య, 15 A. శశాస, 16. దానా, 17. న్యకార్షీత్, 18. తీర్థే, 19. నివృత్తౌ, 20. సేతౌ, 21. ప్వారబ్ధ,

మొదటిరేకు ; రెండవప్రక్క

రెండవ రేకు : మొదటి ప్రక్క

శు[22]ష్యదంబోధిమగ్నక్ష్మాభృత్పక్ష[23]ఛిదోద్దత్తరకులిశధరోత్కంఠితా
౨౬ కుంఠితాభూత్ ॥[౧౩]*బ్రహ్మాండం విశ్వచక్రం ఘటముదితమహాభూతకం రత్నధేనుం
సప్తాం[౦]*భోధిచ[24]కల్పక్షితిరు[హ]*ల[తి]*కం కాంచనం కామధేనుః । స్వర్ణక్ష్మాయా[25]హి
౨౮ ర(౦)ణ్యా[26]శ్వరథమపి తులాపూరుషం గోసహస్రం హేమాశ్వం హేమగర్భం
కనకకరిఘటం[27] పంచలాంగల్యమేవ ।[౧౪]*ప్రాజ్యాప్రశస్య[28]నివి
౩౦ ఘ్నం రాజ్యం దాది[29]వశాసి[30]తుం । తస్మిన్ గుణేన విఖ్యాతే క్షితే[రిం
ద్రా[31]రి[32]వంగతే ।[౧౫]*తత్పోష్యవాయర్వీ[33]ర శ్రీకృష్ణరాయమహీపతిః । బి
౩౨ భర్తి మణికేయూరం నిర్విశేషం మహీ[౦]*భుజాం[34]॥[౧౬]*కీర్త్యా యస్యసమం
తతః ప్రసృతయాపి శ్వేతరుచైక్య ప[35]జేదిత్యా(ర్)శంక్యపురాపురారిర
౩౪ భవద్భాలేక్షణః ప్రాయసః[36] । పద్మాక్షోపి చతుర్భుజో[౽]*జని చతుర్వ
క్త్రో[౽]*భవత్పద్మభూః కాలీ ఖడ్గమదాద్రమా చకమల[౦]*వాణా[37]చవా
౩౬ ణీకరై[ః] ।*[౧౭]*శత్రూణా[౦]*వాసమేతేదదత ఇతి రుషాకింనుసప్తా[౦]*బురాశీ
న్నానాసేనాతురంగత్రుటిత వసుమతీధూళికాపాళికాభిః । సం
౩౮ శోష్య శ్రైష్[38]మేతప్రతివిధి జలధి శ్రేణికా యోవిధత్తే బ్రహ్మాండ
స్వర్ణమేరు(౦)ప్రముఖనిజమహాదానతోయైరమేయైః॥[౧౮]*మద్దత్తామర్థి[ర్]*సా
౪౦ త్కా[39][ః]శ్రియమిహసుతరాంభు[౦]*జతామిత్యవేత్య ప్రాయః ప్రత్యూహ హేతో స్తపన
రథగతం[40] రాలయో[41]దేవతానాం॥తత్తద్దిగ్జైత్రవృత్త్యా[42]పి చబిరుదప
౪౨ దైరంకితా[౦]*స్తత్రతత్ర స్తంభ[43]జాత[44]ప్రతిష్ఠాన్మతనత[45]భువి యో భూభృద
భ్రంకషాగ్రాన్॥[౧౯]*కా[౦]*చీ శ్రీశైలే[46]శోణాచలకనకసభా వం[47]కటాద్రి
౪౪ ప్రముఖ్యేష్వావత్త్యా[ర్]*వ త్త్య[48][ర్]*సర్వేష్వకృతవిధివచ్ఛ[49]య సేభూయసేయః । దే
వస్థానేషు సర్వేష్వపి కనకతులా[పూ]*రు[50]షాదీని నానాదా[51]నో ప్రదా[52]నో
౪౬ రపి సమముఖిలై రాగమోక్తాని దా[53]ని॥[౨౦]*రోషకృత ప్రతిష[54]థి[ర్]*
పదండః శేషభుజ[ః]*క్షితిరక్షణశౌ[౦]*డః । భాషెగెతప్పువరాయరగండ[ః]

22, °ష్ణవ్య°, దంభోధి, 23. °క్ష్మాభృత్పక్ష°, °ఛిదోద్వృత్తర°, 24. సప్తాంబోధింశ్చ, 25, స్వర్ణక్ష్మాంయో, 26. °హిరణ్యాశ్వ°, 27. రథ అని హంపిశాసనపాఠము. 28. ప్రశాస్య అని చదువవలెను. 29. ద్యామిన, 30. శాసితుం, 31. క్షితేరింద్రే, 32. దివం, 33. °వీయర్°, 34. భుజే 35. ప్రజే 36, ప్రాయశః, 37. వీణాం, 38. సైర్వర°, °వేతత్ప్రతివిధి°, 39. °మర్థి సార్థాః, 40. °రథగతే°, 41. °రాలయం, 42. °వృత్త్య, 43. స్తంభాన్, 44. జాతప్రతిష్ఠా°, 45. °న్యత్యనత, 46. °శ్రీశైల°, 47. °వేంకటాద్రి°, 48. °ష్వావర్త్యావర్త్య, 49. °విధివచ్ఛ్రియసే, 50. °పూరుషాదీని, 51. ఇక్కడపొరబాటున 2 అక్షరములు (గురువులు) వ్రాయలేదు, 52. °దానై°, 53. తాని, 54. °పార్థివ°

రెండవ రేకు ; మొదటి ప్రక్క

రెండవ రేకు : రెండవ ప్రక్క

౪౮ స్తోషకృతర్థిష[55]మోరణచండః।[। ౨౧]*రాజాధిరాజఇత్యుక్తో యో రాజప
రమేశ్వరః।మూరురాయరగండ[ం]*కఃపరరాయభయంకరః[॥ ౨౨]*హిందూరాయ
౫౦ సురత్రాణోదుష్టసా[56]దూర్లలమర్దనః।గజౌఘగండభేరుండఇత్యాది
బిరుదాన్వితః।[। ౨౩]*ఆలోకయమహారాజజా[57]యజీవేతివాదిత్రిః[58]।
౫౨ అంగవంగకలి[ం]*గాద్యైరాజభిఃపరిసేవ్యతే।[। ౨౪]స్తుత్యోదార్య[59]సుధీ
భిఃసవిజయనగరేరత్నసింహాసనస్థఃత్ప్మాపాలాన్ కృష్ణరాయ
౫౪ క్షితిపతిరధరా[60]కృత్త్యనీత్యా[61]నృగాదీన్ । ఆపూర్వా[ద్]*ద్ర[62]రథాస్తక్షితి
ధరకటకాదాచహేమాచలం[63]తాదానేతోరథిసాధా[64]శ్రియమిహ
౫౬ బహలీకృత్యకీర్త్యన్వితం(ం)స్వ[న్]* [౨౫]*శాలివాహననిర్ణీతేశకాబ్దే
శచతుశ్శ[65]తైః । ద్వాత్రింశతా చశం[66]యుక్తై[ః]*శం[67]ఖ్యాతేదశభిస[68]స్తై[ః]*॥[౨౬]*
౫౮ ప్రమోదవత్స[69]రేపుష్యమాశే[70]మకరశం[71]క్రమే।కృష్ణపక్షేత్రయోదా[72]
స్యాంజ్యేష్ఠర్క్షే[73]మందవాసురే[74]।[। ౨౭]*తుంగభద్రాపగాతీరేస్రీ[75]విరూపా
౬౦ క్షశం[76]నిధా(ః)।వరగౌతమగోత్రాయయాజుషాయయసశ్వినే[77]।[। ౨౮]*సూ
క్తామ్రేర మరాజస్య సూనవేశ్రుతిసో[78]భినే।విద్యావిసయచా
౬౨ రిత్రహృద్యాయగురవేధియా।[। ౨౯]*సర్వశాస్త్రవిదేచంద్రమౌలివిస్రయ[79]
సూన[80]వే।చంద్రగిర్యూర్ఖా[81]రాజ్యస్థం[82]కల్మిహస్తి[83]సీమగం[॥ ౩౦]*వెం
౬౪ దోడుగ్రామతఃప్రాచ్యంపోతుగుంటాచ్చదక్షిణం।పశ్చిమంప్రత
శ్చాపిసగుటోరోరథో త్తరం[॥ ౩౧]*అత్రభాగాప్రథంజ్ఞాతంభక్త్యా
౬౬ త్మానాన్ మహీసురైః।కృష్ణరాయపురంచ[84]తిప్రతినామాపశో
భితం[॥ ౩౨]*గ్రామంమనోహరంపోలిపాటినామాన(ం)ముత్తమం[।]*సర్వమాన్య[ం]*
౬౮ చతుసీ[86]మాస[87]యుతంచసమంతతః।[। ౩౩]*సర్వదాసర్వసస్యాఢ్యంపి
ద్ధసాధ్యాదిసంయుతం। నిధినిక్షేపపాషాణాద్యష్టభోగైర
౭౦ ధేతరైః।[। ౩౪]*వివిధైశ్చఫలైర్యుక్తంఏకభోగ్యంసభూరుహం[।]*వాపీ
కూపతటాకైశ్చకచ్ఛేనాపిసమన్వితం॥[౩౫]*పుత్రపౌత్రాదిభిర్భోగ్యం
౭౨ క్రమాదాచంద్రతారకం । దానస్యాధమనస్యాపివిక్రయస్యాపచోచితం[॥ ౩౬]*

---

55. °కృతర్థిషు, 66. °శార్దూల°, 57. జయ, 58. వాదిభిః, 59. °దార్యస్సుధీభిః, 60. °రధరీకృత్య, 61. నీత్యా, 62. ఆపూర్వాద్రే°, 63. హేమాచలాంతా°, 64. °రర్థిసార్థ°, 65. సచతుశ్శతైః, 66. సంయుక్తైః, 67. సంఖ్యాతే, 68. దశభిశ్శతైః, 69. ప్రమోదావత్సరే, 70. °మాసే, 71. సంక్రమే, 72. త్రయోదస్యాం, 73. జ్యేష్ఠర్క్షే, 74. °వాసరే, 75. శ్రీ°, 76. సన్నిధౌ, 77. యశస్వినే, 78. °శోభినే, 79. °విప్రాయ, 80. సూరయే, 81. చంద్రగిర్యాఖ్య° 82. °రాజ్యస్థం, 83. కాలహస్తి°, 84. చేతి, 85. లిపికారుడు మొదట మనోహరం అనివ్రాసి పిమ్మట దానిని మనోజ్ఞం అని మార్చినట్లు తోచుచున్నది. ఈమార్పువలన ఛందోభంగము కలుగుచున్నది. 86. చతుస్సీమా°, 87. సంయుతం,

రెండవరేకు ; రెండవప్రక్క

మూడవ రేకు; మొదటి ప్రక్క

పరీత ప్రయతైస్స్నిగ్ధై[88]పురోహితపు[రో]*గమైః। వివిధైర్విబుధైః శ్రో[89]త

౭౪ పథికైరధికైర్గిరా[ః ౩౭]* కృష్ణదేవమహారాయో మాననీయో మ

నస్వినాం। దక్షిణం[90]సహితం ధారాపూర్వకం దత్తవాన్ముదా॥[౩౮]* తది

౭౬ దమవసీవనీపకవినుతధరాయస్య కృష్ణరాయస్య[।]* శా

సనమతివలే[91]శాసనతరు కరదానస్య సాపదానస్య॥[౩౯]*

౭౮ మల్లణాచార్యవర్య శ్రీవీరణాచా

ర్యనందనః[।]* ఆకల్పమస్తు తేషైకాం వృత్తిం శాసన లేఖకః॥[౪౦]*

౮౦ ఏకైవ భగినీ లోకే సర్వేషామేవ భూభుజాం[।]* న భోజ్యా న క

రగ్రాహ్యా విప్రదత్తా వసుంధరా।[।౪౧]* గ(ం)ణ్యం తే పాసవో[92]భూమి గ(ం)ణ్యతే

౮౨ వృష్టిబిందవః[।]* న గణ్యతే విధాతాయ బ్ర(ం)హ్మసంస్తా[93]పనఫలః[94]॥[౪౨]*

దానపాలనయోర్మధ్యే దానాచ్ఛ్రేయోనుపాలనం[।]* దానా[త్]* స్వర్గమవాప్నో

౮౪ తి పాలనాదచ్చు[95]తం పదం॥[౪౩]* స్వదత్తాద్ద్విగుణం పుణ్యం పరదత్తాను

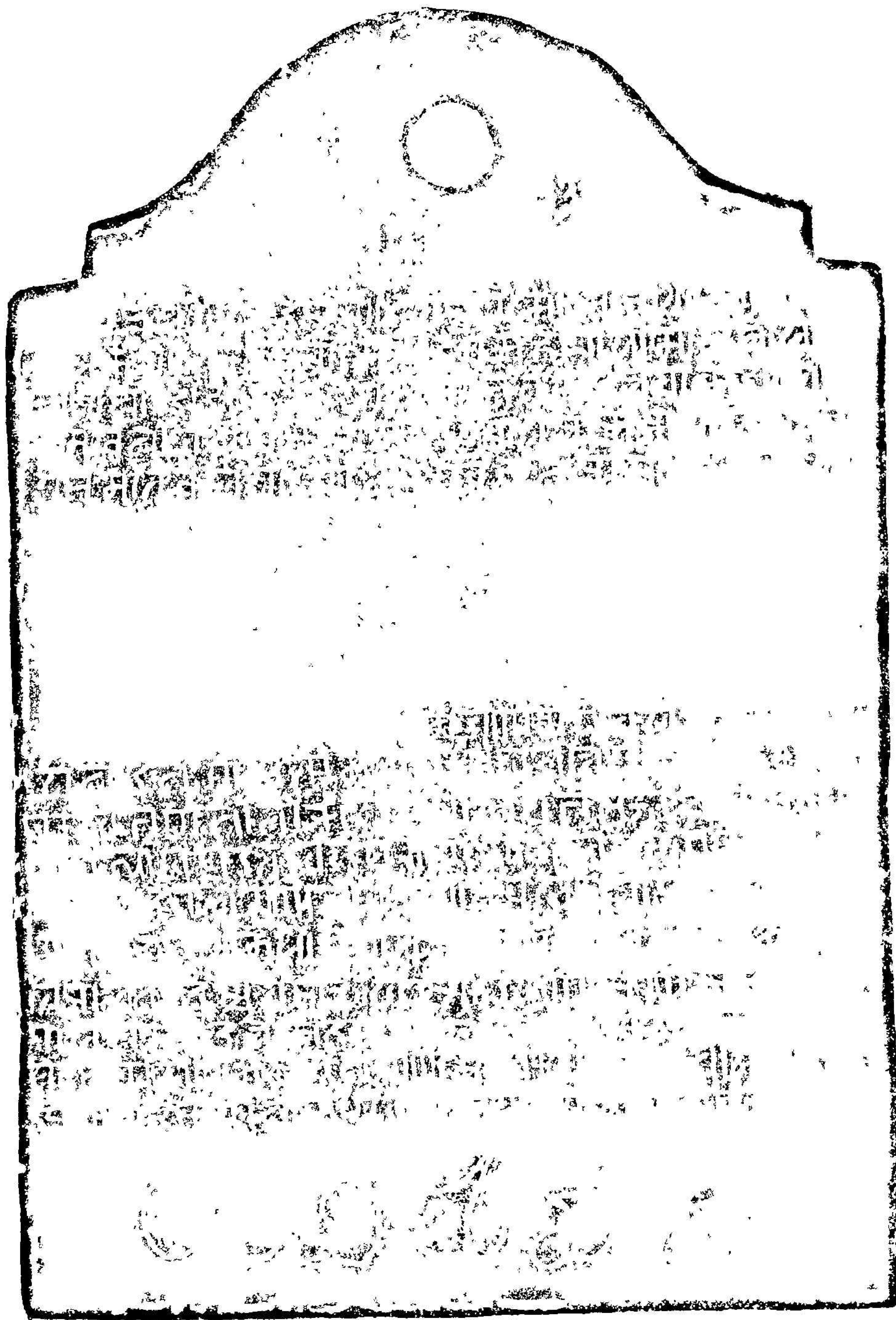
పాలనం[।]* పరదత్తాపహారేణ స్వదత్తం నిష్ఫలం భవేత్॥[౪౪]*

౮౬ సామాన్యోయం ధర్మసేతుర్నృ[ణా]*పాణాం కాలే కాలే పాలనీయో భవద్భిః[।]*

సర్వానేస్త[96]భావినః పార్థివేంద్రాన్ భూయో భూయో యాచతే రామచంద్రః॥[౪౫]*

88. స్నిగ్ధైః, 89. విబుధైశ్శ్రోత్రి°, 90. దక్షిణాసహితం, 91. °మతివలశాసన, 92. , 93. °సంస్థాపనా°, 94. °ఫలం, 95. °దచ్యుతం, 96. సర్వానేతాన్ అని చదువవలెను.

మూడవ రేకు ; మొదటిప్రక్క

74

76

78

80

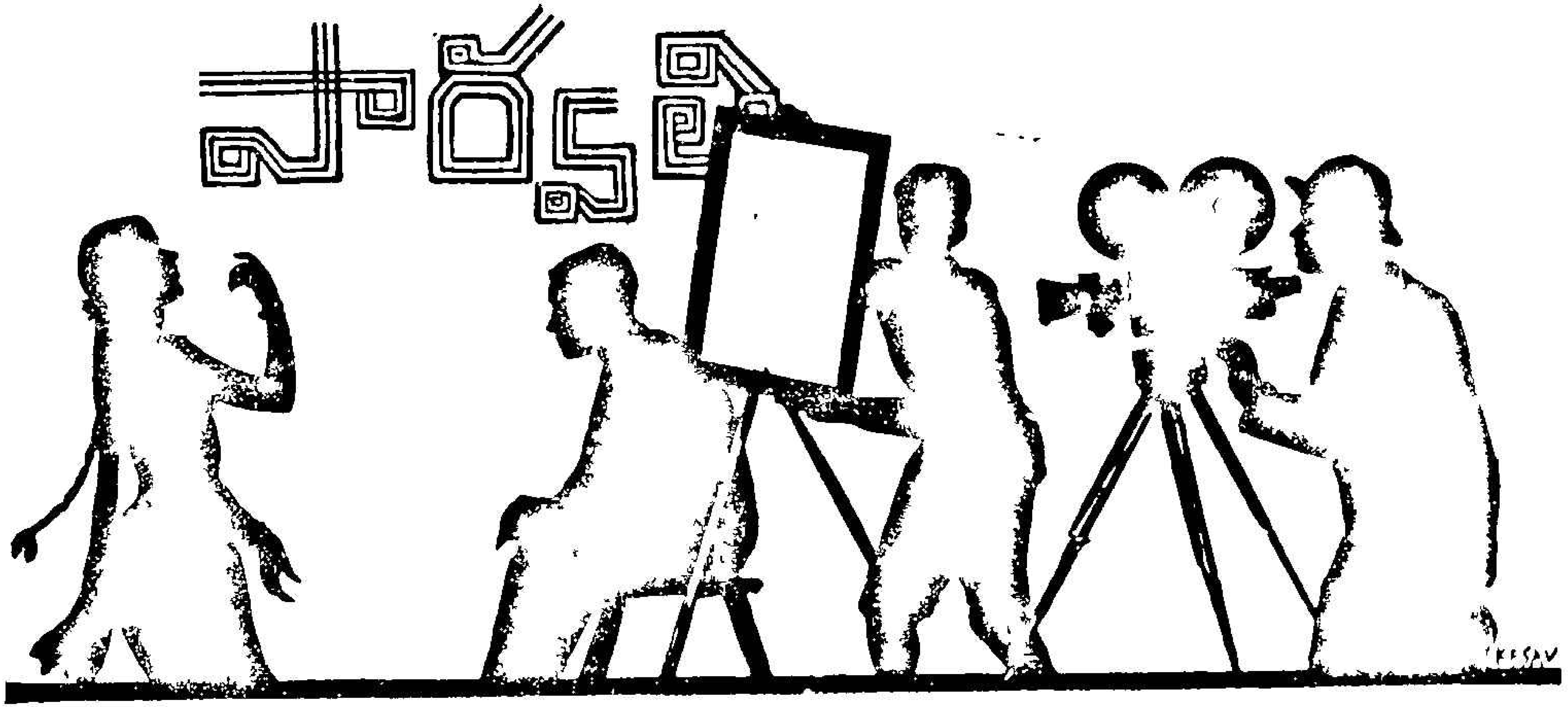
82

84

86

భావన — కె. వేణుగోపాల్.

౧

ఈటాకీలు రాని క్రితంమాట. బొంబాయి లక్ష్మీపిక్చర్స్ కార్పొరేషన్ వారిస్టూడియోలో.

"రెడీ" అన్నాడు డైరెక్టరు బాబూ రావు. మూడు రిఫ్లెక్టర్లు (reflectors) ఫోకస్ చేశారు పార్వతివైపు. కెమేరాహాండిల్ మీద చేత్తోనుంచున్నాడు ఫొటోగ్రాఫరు. కాని డైరెక్టరువద్దనుండి మొదలుపెట్టమన్నమాట రాలేదు.

"ఏం పార్వతీ, ఈ వేళ రోజూకన్నా పాడుగా ఉందే? ఏమీ నిన్నటి రిహార్సల్లో చెప్పినవన్నీ మర్చిపోయావ్ ?"

"ఏమండీ ? ఏంలోపం వచ్చింది ?" అన్నది పార్వతి చేతులోనున్న కాగితాన్ని కొంచెం క్రిందికిదించి.

"అంతాలోపమే... నువ్వు ప్రేమించిన యువకుడు, నిన్నింతకుపూర్వం ప్రేమవాహినీతరంగాలలో తేలించి జీవితపరమావధిని చవిజూపిన ప్రియుడు, యిప్పుడు నిన్నేమాత్రమూకూడ ప్రేమించుటలేదనీ, యిదివరకటి నడతంతాకూడ నటననీ నీకొక ఉత్తరం వ్రాసేడనుకో. దానిని చూచినప్పుడు నీకే యేభావాలు కలుగుతాయో యిక్కడ కనపర్చాలి."

"అమ్మయ్యో ! అంతవరకు ఊహించలేదండీ.ఏభావంచూపాలి చెప్పండి.కోపమా? విచారమా?..."

"చాల్చాలు. ఇక్కడ చూపవలసిన భావమొక్కటి కాదు. అనేకభావాలు వరుసగా ఒకదానితర్వాతొకటి కనపర్చవలసుంటుంది."

"..........."

"మరేమీకష్టంలేదు. చూడూ.నువ్వొక యువకుణ్ణి ప్రేమించావనుకో."

"ఊఁ. ప్రేమించాననుకున్నా."

"ప్రేమించానని మనస్సులోననుకోడం కాదు. నిజంగా ప్రేమించినట్లే భావించాలి. ......ప్రేమించాలి."

బాబూరావు గొప్పమేధావి. చిన్న వయసు ఫిలిండైరెక్టర్లలోకల్లా ఘనుడు. స్ఫుర

ద్రూపి. పార్వతి ఫిల్ముస్టూడియోలో చేరి కొలదికాలమే ఐంది. ఇదివరకు చిన్న చిన్న పాత్రలు ధరించేది. కాని, ఆమెసౌందర్యం చేత నాకర్షింపబడి ప్రజలందరూకూడ ఆమె నటించిన ఫిల్ముకు వస్తూండేవారు. ఇది కని పెట్టే మేనేజ రీమె నొకఫిల్ములో నాయికా పాత్ర ధరింపచేయవలసిందని డైరక్టర్ని కోరేడు. కాని డైరెక్టరామెకు నటించు టేమియూ చేతకాదనీ, భావా లేమాత్రమూ కూడ చూపలేదనీ ఎంతచెప్పినా మేనేజరు వినలేదు. ఆయనకి తెలుసు పార్వతి నాయికా పాత్ర ధరించిందంటే ఫిల్ముకి అద్దె యెక్కువ వస్తుందని.నటనాకౌశలంతో ఆయన కేమిపని? అదంతా బాబూరావుమీద వదిలేసేడు. పాపము బాబూరావు ప్రతియొక్క దృశ్యా నికీకూడ ఎంతో కష్టపడుతున్నాడు.

ఈ సమయంలో యేమీ తోచలేదు బాబూరావుకి. ఆలోచించాడు. రెప్పవాల్చ కుండా తేరిపారచూసేడు పార్వతిముఖం వైపు రెండునిముషాలు. పార్వతి తెల్లబోయిం దాతని వైఖరి చూసి. ఇంతలో ఆతని కేదో తోచింది. పెదవు లదిరేయి,కన్నులు కొంచెం కదిలేయి.ముఖమెర్రబారింది.పార్వతికి భయం వేసింది.

"ఈరోజుకి పనైపోయిరిది. మీరంతా వెళ్లిపోవచ్చు" అన్నాడు ఘట్టిగా. పనివా ళ్లంతా వెళ్లిపోతున్నారు. పార్వతిమనసు కుదుటబడింది. ఆరోజుకి తనపనైందికదా అని సంతోషించింది. స్టూడియోలోంచి యింటికి పోబోతూండగా బాబూరావు కలుసు కున్నాడు.

"పార్వతీ, నాకార్లో తీసుకువెడతాను వస్తావా!" అన్నా డతను. "నన్నా!" అంది పార్వతితెల్లబోయి.బాబూ రావుసంగతి పార్వ తికితెలుసు. ఇదివర కెందరోస్త్రీలీతణ్ని తమ వలలో వేసుకుందుకు ప్రయత్నించి విఫలు లయ్యేరు. ఎందరో భాగ్యవతులగుస్త్రీలు పెండ్లిచేసుకుందామని చూచేరు కాని బాబూ రావు నిరాకరించేడు. పార్వతి తాను స్టూడి యోలోకి వచ్చినక్రొత్తలో యీతనిని కై కొంచెం వ్యామోహపడింది గాని, తనకళ్ల యెదుట పరాభవంజరిగిన స్త్రీలని చూసి తన వ్యామోహాన్ని చంపుకుంది. "నన్నా"అన్న పార్వతి ప్రశ్నకి నవ్వుతూ అవునన్నాడు బాబూరావు.

"సరే" నన్నది పార్వతి.

ఇద్దరూ కార్లో కూర్చున్నారు.

౨

"పార్వతీ, ఈ రోజు చాలాఅలసిపోయేవు పాపం!" అన్నాడు బాబూరావు. అతని ముఖంలో యెప్పటి నిశ్చలత లేదు. మాటలో యిదివరకటి మాధుర్యంలేదు. కళ్లల్లో యిది వరకటి తేటలేదు. కాని బాబూరావు ప్రక్కను కార్లోకూర్చున్నా ననే సంతోషంలో యివేవీ గుర్తించలేదు పార్వతి.

"శ్రమేమీలేదు. నావృత్తే అదిగా. అప్పు డేదో కొంచెం శ్రమనిపించినా, యిప్పుడు

మాత్ర మేమీ లేదు. హాయిగా ఉంది" అల్లాంది చిరునవ్వుతో అతనిముఖంవైపు చూస్తూను. ఆతనిముఖవైఖరిచూసి కాస్త చకిత ఐంది. ఇంతలోనే పార్వతింటిదగ్గర కారాగింది. కారు దిగింట్లోకి వెళ్లబోతూ బాబూరావు వైపు తిరిగి,

"తమరు శ్రమపడ్డారు నాకోసం. అనేక వందనాలు. శెలవా" అని వెనుదిరిగి పోబోతోంది.

పార్వతి లోపలికి టీకోసం పిలుస్తుందనుకున్నాడు బాబూరావు. కాని, అతనిచేత రానని పించుకోడ మెందుకని కాబోలామె పిలవ లేదు.

"పార్వతీ, ఇంకా చాల ప్రొద్దుంది. క్లబ్బు కెప్పుడూ రారు. ఒకరగంట యిక్కడుండే వెళతా"నన్నాడు బాబూరావు నిర్మొహమాటంగా. కార్యసాఫల్యం కోరేవానికి మోమాటంతో పనేమిటి?

పార్వతి నిర్ఘాంతపోయి, వెంటనే తెలివితెచ్చుకుని "తప్పక దయచేయండి" అంది ఆశ్చర్యసూచకమైన చూపుచూసి. పార్వతి ఆమాట అనడమే తడవుగా కార్లోంచి క్రింద కురికేడు బాబూరావు.

ఆనాటి బాబూరావు ప్రవర్తనకు కారణ మేమై ఉంటుందా అని ఆలోచిస్తూ యింట్లోకి దారితీసింది. వెనుకనే బాబూరావుకూడా వెళ్లేడు. అతనీరోజున ఆమెతో యింత చనువుగా మాట్లాడడానికి ఇంకేకారణం కన్పడలేదామెకి ఒక్కటి తప్ప. అతడు తనని ప్రేమించియుండాలి... సావిట్లోకి వచ్చారు యిద్దరూ.

"దయచేయండి" అనొక కుర్చీచూపించాతనికి.

ఐతే యిదివరకులేని ప్రేమ ఇప్పుడెల్లా వచ్చిందా అని సందేహం కలిగింది. ఏమో మగవారిచేష్టలకి సబబూ, సందర్భం యేమిటనుకుంది. బాబూరావులాంటి ప్రియుణ్ణి సంపాదించబోతూన్నందుకు ఆనందంతో పొంగిపోయింది.

"ఏంపార్వతీ, నిల్చునిఆలోచిస్తున్నావా? కూర్చో" అన్నాడతడు.

"ఇదిగో వస్తున్నా" నని లోపలికి వెళ్లి దుస్తులుమార్చి రెండునిముషాల్లో మళ్లా వచ్చింది. ట్రేతో బిస్కట్లు, టీ తీసుకువచ్చి టేబిల్‌మీద పెట్టిపోయేడు నౌఖరు. టీ కప్పుల్లోపోస్తూ బాబూరావువైపు చూసింది పార్వతి. అతడు తనవైపే రెప్పవాల్చకుండా చూస్తూండడం గమనించింది. తన సౌందర్యాన్ని మున్గినవానినిగా తెలుసుకుంది.

"తీసుకోండి" అంది పార్వతి.

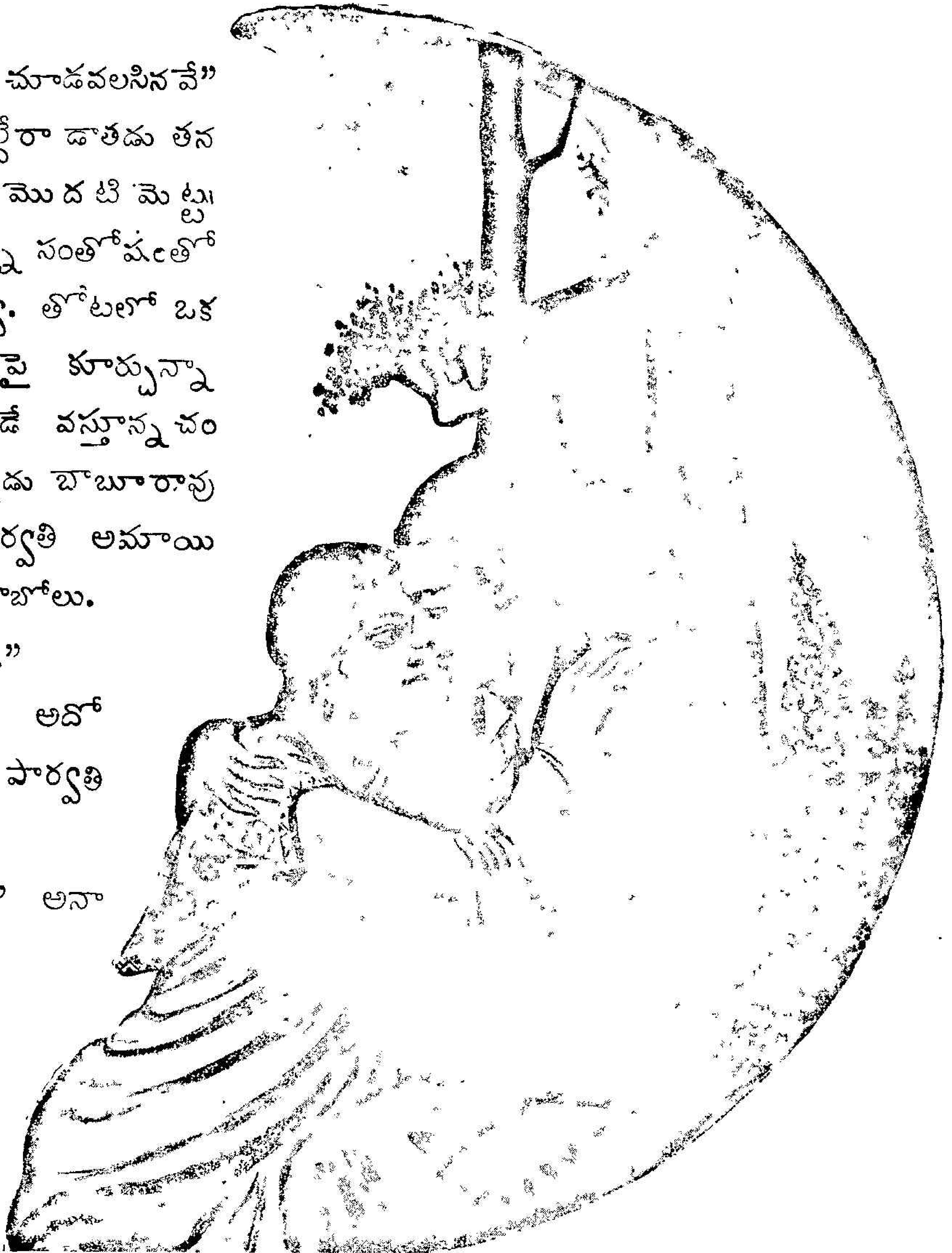
"ఆ" అన్నాడు బాబూరావు పులిక్కిపడి నిద్రనుండి అకస్మాత్తుగా లేపబడినవాడిలాగ.

తన ఊహల్ని స్థిరపర్చుకుంది పార్వతి. తన అదృష్టానికి పొంగిపోయింది. ఇతరనటీమణుల కందరికీ తలతీసేసిన ట్లుంటుందని విఱ్ఱవీగింది.

టీ పూర్తియైనతర్వాత,

"తోటలోకి వెడదాం రండి. చాలా క్రొత్తక్రొత్త మొక్కలువేయించాను. మీ రెక్కడా చూసుండరు అల్లాంటిపువ్వులు" అంటూ దారితీసింది అతని దృష్టిలోంచి తప్పించుకోడానికి.

తనజీవితమనెడి ప్రబంధంలో రెండో ఆశ్వాసం ప్రారంభమైనట్లు తలచింది. ఊహాసౌధాలెన్నింటినో నిర్మించుకుంది. అందు బంగారు తూగుటుయ్యాలలెన్నో అమర్చుకుంది. బాబూరావుతో ఆవుయ్యాలల్లో మెన్ని

"అవశ్యమూ చూడవలసినవే" అని వెనకనే బయల్దేరాడాతడు తన కార్యసాఫల్యానికి మొదటి మెట్టు పూర్తైంది కదా అన్న సంతోషంతో ఒక్కచిరునవ్వునవ్వి. తోటలో ఒక చిన్న చలువరాతిపై కూర్చున్నారిద్దరూను. అప్పుడే వస్తూన్న చంద్రుడు నవ్వుతున్నాడు బాబూరావు తెలివితేటలూ, పార్వతి అమాయికత్వమూ చూచికాబోలు.

" పార్వతీ ..."

అతనికంఠము అదో మోస్తరుగా ఉంది. పార్వతి మాట్లాడలేదు.

" పార్వతీ... " అనామెను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఆమె యాతనికౌగిట్లో కి ఒరిగింది.

3

బాబూరావు వెళ్లిపోగానేపార్వతి

"పార్వతీ..." అనామెను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఆమె యాతనికౌగిట్లోకి ఒరిగింది.

మార్లో ఊగులాడింది. నిద్రపట్టేక పాప మామెకు కల: తా నొక సముద్రమధ్యంలో ఒక చిన్న బల్లచెక్కపై తరంగాలతో ఊగుతూ కూర్చున్నట్లూ, ఇంతలో బాబూరావొచ్చి తననావలోనికి తీస్కున్నట్లూ, కొంతదూరంపోయేక అత డొక పైశాచిక హాసమొనర్చి నావ ముంచేసినట్లూను. కెవ్వున కేకవేసి లేచింది.

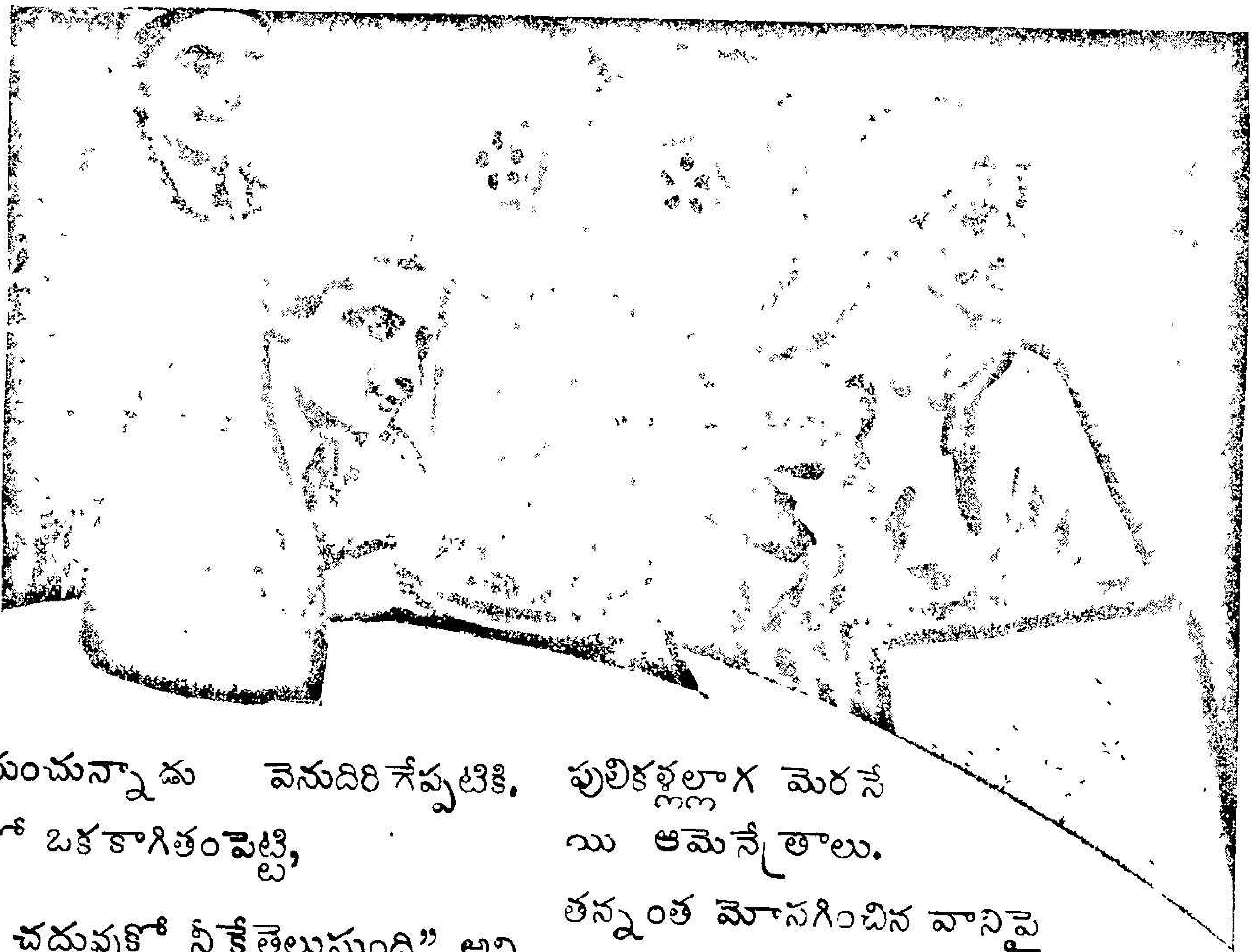
ఈస్వప్న మామెను కొంతవరకు కలత పెట్టింది. కాని బాబూరావుమాట తల్చుకుని ఇవన్నీ మరచిపోయింది. స్టూడియోలో అందరికన్న, ఇండియాలోని డైరెక్టర్లందరికన్న యెక్కువజీతము ఇస్తా రతనికి అల్లాంటి బాబూరావే భర్తౌతూంటే తనకికొరతేమిటి? సౌందర్యానికా శరీరంతోనున్న మన్మథుడు; వయస్సా పాతికేండ్లు; తనకన్నా నాలుగేండ్లేపెద్ద. అల్లాంటి బాబూరావు తన ప్రియుడౌతూంటే యింక తనకు చింతేమిటి?... ఇల్లా ఆలోచించుకుంటూ నిద్రపోయింది పార్వతి. పాపం, ఎరుగదు ముందురాబోయేది.

పార్వతిదగ్గర సెలవుపుచ్చుకుని యింటికి వెళ్లేడన్నమాటేగాని హృదయంలో శాంతి లేకపోయిం దాతనికి. తా నారాత్రి చేసిన పని తల్చుకుంటే గుండె లదరసాగేయి. ఫిల్మునందలి యొకదృశ్యానికై ఒకస్త్రీ యొక్క మానమును భంగపరచిన తన మూర్ఖత్వాని కెంతో బాధపడ్డాడు మనస్సులో. రేపీసంగతి తెలిసినతర్వాత ఆమెస్థితెల్లా ఉంటుంది? తననుగురించి ఏమనకుంటుందీ? అన్న ప్రశ్నలు తల్చుకుంటే ఆతనికి గుండె లాగిపోయేవి. తానెంతబుద్ధిహీనుడై పశువులా ప్రవర్తించాడో యిప్పటికి తెలుసుకున్నాడు బాబూరావు. ఈసమయంలో ఏమిచేయడమన్న ఆలోచనలో పడ్డా డాతడు. ఫిల్ములో దృశ్యాని కేమీ లోటురాకూడదు; పార్వతి కాట్టే కష్టంకలుగకూడదూ; ఆమెకు తనయందున్న గౌరవానికి లోపంరాకూడదూ...... ఇల్లాఆలోచిస్తున్న ఆతని కొక సులువైన మార్గ మొకటి తోచింది ఈకష్టాలన్నిటినీ కూడా దాటడానికి. తా నవివాహితుడు, యౌవనుడు. ఆమెయూ సౌందర్యవతి, సుగుణవంతురాలు. తన్నే ప్రేమించి, తనప్రేమనే వాంఛించకలిగేనని ఆరాత్రి పొంగిపోయిన పార్వతిని తానెందుకు వివాహమాడకూడదు?

౪

మర్నాడు పార్వతి స్టూడియోలోకివెళ్లేప్పటికి పనివాళ్లంతా సిద్ధంగాఉన్నారు. మొదటనేఅడిగింది డైరక్టరుగారేరని. మేనేజరుగారితో మాట్లాడుతున్నారని సమాధానం వచ్చింది. ఊరికే అటూయిటూతిరుగుతూంది పార్వతి క్రితంరాత్రిసంగతులు తల్చుకుంటూ కాబోలు.

"పార్వతీ" అనొక కర్కశస్వరం వినబడింది వెనకనుండి. బాబూరావు కందిపోయిన ముఖంతో, ఎఱ్ఱబారిన నేత్రద్వయంతో ఆమె

యెదుట నుంచున్నాడు వెనుదిరిగేప్పటికి, ఆమెచేతులో ఒకకాగితంపెట్టి,

"అది చదువుకో నీకేతెలుస్తుంది" అని గబగబా వెళ్లిపోయాడు — కెమేరా దృష్టి లోంచి తప్పుకున్నాడు. పార్వతి కాగితం పైకెత్తి చదువుకుంది. తాను పార్వతిని ప్రేమించుటలేదనీ, యిదివరకు జరిగినదంతా ఊరక కామేచ్ఛవల్లనేగాని ప్రేమ యేమాత్రమూ లేదనీ.

ఇంతవరకూ చదవగానే నోటినుండి "ఆ" అన్నమాట అప్రయత్నంగా వెలువడింది. శూన్యదృష్టులు చూడ్డం మొదలు పెట్టింది. అంతట్లో తన ఆకాశహర్మ్యాలన్నీ నేలమట్టమయ్యాయని విచారించింది. కళ్ల వెంబడి నీరుకారుతోంది — కెమేరాలన్నీ గబగబా పనిచేస్తున్నాయి—వెంటనే కోపమొచ్చిందామెకు బాబూరావుమీద. ఆడు పులికళ్లల్లాగ మెరసేయి ఆమెనేత్రాలు.

తన్నంత మోసగించిన వానిపై కసితీర్చుకోవాలనిపండ్లు పటపటకొరికింది. ఇంకక్కడుండలేక వెళ్లిపోయింది.

"పార్వతీ!" అని పిలిచేడు బాబూరావు. పార్వతికి వినపడలేదు.

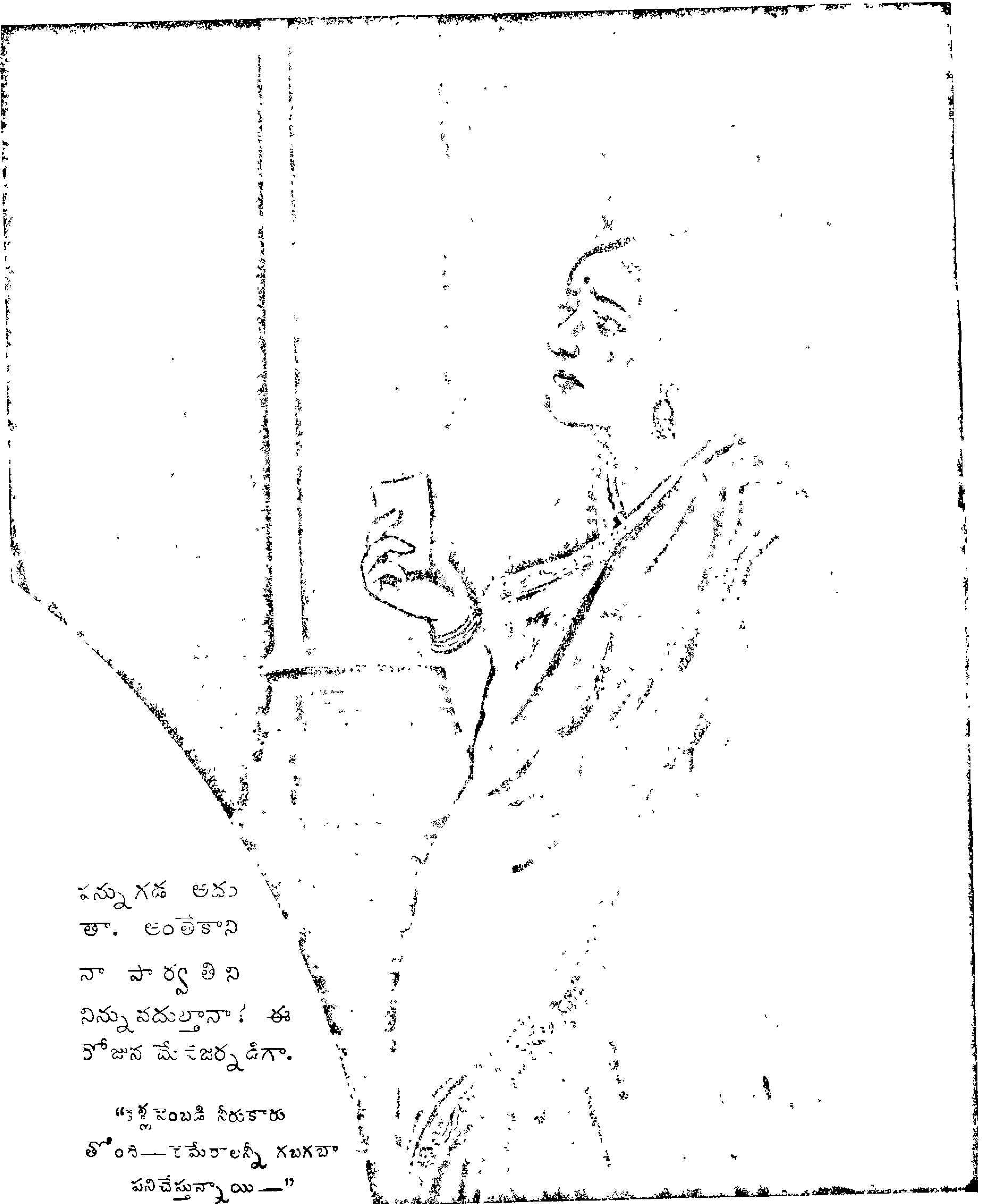
ఇంట్లో మంచంమీద పండుకొని వెక్కివెక్కి యేడ్చింది, యేడుస్తోంది. తలుపుతీసుకు బాబూరావు ప్రవేశించాడు.

"పార్వతీ........"

పార్వతివేడికన్నీ రింకా దిండును తడుపుతూనే ఉంది.

తక్షణం మంచంమీద కూర్చుని ఆమె తలయెత్తి తన ఒళ్లో పెట్టుకుని, కపోలాలమీది కన్నీటిబిందువుల్ని చేరుమాలుతోతుడుస్తూ,

"నిజమనుకున్నావేమిటి పార్వతీ,ఆఉత్తరం?నిన్నూరికే అల్లా నటింపచేయడానికి వేసిన

పన్నుగడ అడు
తా. అంతేకాని
నా పార్వతిని
నిన్నువదుల్తానా? ఈ
రోజున మేనేజర్నడిగా.

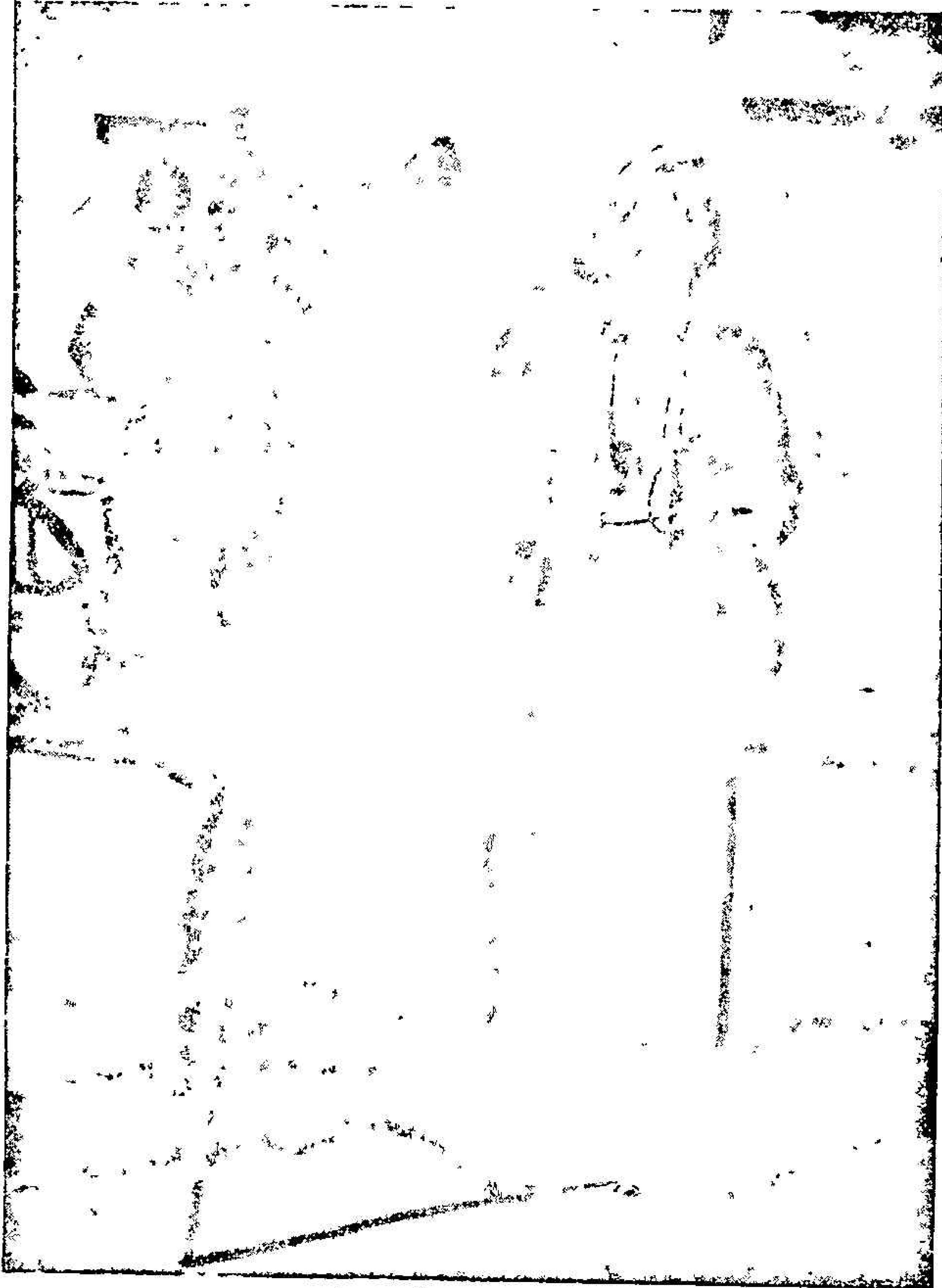
"కళ్లవెంబడి నీరుకారు
తోంది—కెమేరాలన్నీ గబగబా
పనిచేస్తున్నాయి—"

యీ ఫిల్ము తయారైపోవడంతోటే నిన్ను స్టూడియోనుంచి విడుదలచేయడానికి ఒప్పు కున్నాడు. మన వివాహానికి నీ అభ్యంత రమేమీ లేదుకదూ."

"ఏమిటీ?" అంది పార్వతి తలెత్తి ఆతని ముఖంవైపు చూస్తూను.

౫

ఐదార్నెల్లుపోయేక లక్ష్మీథియేటరులో బాక్సుసీటులోకూర్చుని, ఫిల్ములోని ఆదర్శం సర్వజనశ్లాఘనీయ మవడానికి కారణం నీవంటే, నీ నేనని వాదులాడుకుంటు న్నారు పార్వతీ, బాబూరావులు!

జీవనోపాయము

D. A. R.

'వడ్డవారము'

మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ

ఆంబీరదేవునిఓరుగల్లుశాసనమునుగురించి డాక్టరు నేలటూరి వెంకటరమణయ్యగారు వ్రాసినదానిని ౧౯౩౫-వ జూన్ నెల సంచికలో (యువసంవత్సర జ్యేష్ఠము) విమర్శించుచు శ్రీ గొడవర్తి రామదాసుగారు ఆ శాసనమున తిథితరువాతియక్షరమును వెంకటరమణయ్యగారు "వ" అనగా "వడ్డవారము"గకూడ సంశయించుట కవకాశముకలదని చెప్పినసందర్భమును పురస్కరించుకొని యిట్లు వ్రాసియున్నారు:

"వడ్డవారము అంటే శనివార మవుతుందని దిగువ Foot note లో (వెంకటరమణయ్యగారు) చెప్పియున్నారు. వడ్డవారమని శనివారమున కేభాషలో వాడెదరో చెప్పరైరి. సంస్కృతాంధ్రోఢ్రతంబళి[1] బంగాళ భాషలలో వాడరని నేను నిశ్చయముగా జెప్పగలను. ఈ భాషల నిఘంటువులను జూచితిని. నాకు కనిపించినవారి నెల్ల నడిగితిని."

రామదాసుగారు తెల్లముగ వ్రాసినవిషయమిది. దక్షిణహిందూదేశశాసనసంపుటములను జాగ్రతగ పరిశీలించియుండినచో వా రిట్లు వ్రాసియుండరు. ప్రాచీనశాసనములయందు వచ్చుపదములను దెలిసికొనుట కిప్పటి నిఘంటువులు మన కంతగ తోడ్పడవు; ఏలన, ప్రాచీన శాసనములయందు వచ్చుపదములు కొన్ని వ్యవహారమున నిపుడంతరించినవి; మరికొన్ని రూపాంతరమును, అర్థాంతరమును పొందినవి. ఇటువంటి పదములు కొన్ని యున్నవనువిషయముకూడ మన మిప్పుడు వాడుకచేయుచున్న నిఘంటువులను రచియించినవారికి తెలియదు. ప్రకృతము వాడుకయందున్న నిఘంటువులందు లేనిశాసనస్థపదముల నెన్నిటినైన నుదాహరింపవచ్చును. ఇంతకు, నిప్పటికికూడ మనకు సమగ్రమయిన నిఘంటువే రాలేదు. అట్టిచో నిక 'కనబడినవారెల్ల' ఎట్లు తెలుపగలరు ఇట్టిపదముల యర్థము?

ఒక్కటిమాత్రము నిశ్చయము. వడ్డవారము కేవలము ప్రాకృతరూపముగనో, దేశీయపదముగనో కన్పించుటవలన దీని యర్థమును దెలిసికొనుటకు సంస్కృత శబ్దకోశ మనుపయుక్తమని వేఱె చెప్పనక్కఱలేదు. వారమన్నదికూడ చేరియుండుటవలన నిది 'తంబళ'పదముకూడ కాదనుట నిశ్చయము. ఓఢ్ర, బంగాళ భాషలసంగతి నాకు తెలియదు.

మన యాంధ్రమున ఈపదము పదునొకండవ, పండ్రెండవ, పదుమూడవశతాబ్దులయందు వ్యవహారమున నుండెననుటకు శాసన ప్రమాణము కలదు. చూడుడు:

(౧) శకవర్షములు ౧౦౮౪వు నేంటి చిత్రభానుసంవత్సర మాఘ శు ౧౩ వడ్డవారమునాండు......

---

1. తమిళమునకే రామదాసుగారు 'తంబళి'యని వాడినట్లు ఊహించుచున్నాను.

(౨) స్వస్తి శ్రీ శకవరుషంబులు ౧౧౨౬ గునేంట్టి పౌష్యశుద్ధ ద్వితీయ్యాయు వ[డ్డ] వారము నాంట్టి యుత్తరాయణసంక్రాంతి నిమిత్తమున...

(3) స్వస్తి శ్రీ శకవర్షంబులు ౧౧3 [౨] గునే......యు వడ్డవారము......

(౪) స్వస్తి శ్రీ శకవర్షంబులు ౧౧౪3 గునేంటి జేష్ట బహుళ సప్తమియు వడ్డవారమున......

(౫) శకవర్షంబులు ౧౧౫౦ గునేంటి మాఘ శు ౧౦ వడ్డవారమునాండు......

(౬) శకవర్షములు ౧౧౯౨నేంటి జేష్ట శుద్ధదశమి వడవారమునాండు......

(౭) స్వస్తి శ్రీ శాకవర్షంబులు ౧౧౯3నేంటి ప్రజా[ప]తి స[ం*]వ[త్స]ర భద్రపద బహుళ౫ వడ్డవారాన స్వూయ[౯*][గ్ర]హణమునందు......

(౮) స్వస్తి శ్రీ శకవర్షంబులు ౧౨౧౫ గు నేంట్టి మాగసివరాత్రి యమావాస్యయు వడ్డవరన......

ఈ విధమున ఈ వారము పేరువచ్చు తెలుగుశాసనముల నింకను ఎన్నిటినైన నుదాహరింపవచ్చును. ఇది యొక్క తెలుగు శాసనములయందే కాక కన్నడశాసనములు పెక్కింటగూడ గనబడుచున్నది. చూడుడు :

(౧) స్వస్తిశ్రీమచ్చాళుక్యవిక్రమకాలద ౧౨నెయ ప్రభవసంవత్సరద పౌషకృష్ణ చతుర్దశీవడ్డవార దుత్తరాయణసంక్రాన్తియందు......

(౨) శకవర్ష ౧౦౮౪ కనెయ చిత్రభానుసంవత్సరద వైశాఖ శుద ౧౦ వడ్డవారదందు...

(3) వడ్డవారదొ శుభ్యంగ సోమవారదల్ 3౦ మనుష్యబ్రాహ్మణం రుగురం కళవనావిదన జీవితం గ ర......

ఈరీతిని వడ్డవారము నుదాహరించు కన్నడశాసనములు పశ్చిమ చాళుక్య, హొయిసల, యాదవవంశములవారి వెన్నియైన గలవు. వడ్డవారము కన్నడమునను, తెలుగునను వ్యవహారమునం దుండెననుటకు మనకు కావలసినది ప్రమాణమే కాని అది యేయేశాసనములయందు వచ్చునో యాశాసనముల పట్టిక కాదుగనుక పైని చూపెన యుదాహరణము లిప్పటికి జాలును.

ఇది పైనిచెప్పినరీతిని శాసనములయందే కాక కర్ణాటవాఙ్మయమునను వచ్చును. వేంగిమండలము నెంతో గొప్పగ వర్ణించుటవలన వేంగినాటివాడని చెప్పదగిన రన్నకవి గదాయుద్ధమను నామాంతరము గల తన సాహసభీమవిజయమునందు

కళశజన నింతు కొలిసిద
ఖళనెగడం ధర్మనందనం క్రూరదిఃం।
గళపెసఱం మఱెయిసి మం
గళవారం వడ్డవారమొంబంతె వ॥౧॥

అని వడ్డవారమును వాడినాడు. ఇతడు పదవ శతాబ్ది కడపటివాడు. వీటి నన్నిటినిబట్టిచూడగా వడ్డవారము తెలుగునకుగాని, కన్నడమునకుగాని నూతనము కాదనియు, అది తెలుగున ప్రాయికముగ కర్ణాటకమునగూడ

నేమో) ఇటీవల వ్యవహారమున నంతరించి పోయిన దనియు నిశ్చయింపవచ్చును.

ఏ వారమునకు వడ్డవార మన్న పేరు చెల్లుచుండెనన్న విషయమునుగురించిన చర్చ ముప్పదినలువది సంవత్సరములకు పూర్వమే ప్రారంభమైనది. ఈ విషయమును గురించి ఫ్లీటు, కీల్‌హార్న్, రైస్ ప్రభృతులు చాల చర్చించియున్నారు. అప్పటికి బయలుపడిన శాసనముల ననుసరించి యిది నిశ్చయముగ తేల్చుట కవకాశము లేకపోయినందున కీల్‌హార్న్ పండితుడు వడ్డవారము నుదాహరించు శాసనములయందలి తిథివారాదికములకు సరియైన ఇంగ్లీషు తేదులను గుణించి యా రూపమున దానికి సరియైన వారమును నిర్ణయింపజూచెను. అతని యుద్దేశము ప్రకారమది శనివారముకాని, ఆదివారము కాని యగునని. ఈ నిశ్చయమునకువచ్చి, అన్మకొండ రుద్రదేవునిశాసనమును (కాలము-శకము ౧౦౮౪ చిత్రభాను సంవత్సర మాఘ శు ౧౩ వడ్డవారము) ప్రకటించు సందర్భమున వడ్డవారము బుధవారమో, గురువారమో యగునని తేల్చిన డాక్టరు భావుదాజీ పండితుని నిర్ణయమును నిరాకరించెను. "వడ్డవారదో శభ్యంగ.." అన్నదానిని పురస్కరించుకొని ఫ్లీటుపండితుడు ఈవార మేదియైనది నిశ్చయింపజూచెను. అభ్యంగమునకు, అనగా తైలాభ్యంగమునకు యుక్తవార మేదియని విచారింపగా అతనికి శ్రీపతివిరచితమైన రత్నమాలయందలి వార ప్రకరణమున ఈదిగువశ్లోకముకాన్పించినదట.

రవి స్తాపం కాంతిం
వితరతి శశీ భూమితనయో
మృతిం లక్ష్మీం చాంద్రిః
సురపతిగురు ర్విత్తహరణం
విపత్తిం దైత్యానాం
గురు రఖిలభోగానుభవనం
నృణాం తైలాభ్యంగాత్
సపది కురుతే సూర్యతనయః

ఈశ్లోకము ననుసరించి చూచినచో ఆదివార, మంగళవార, గురువార, శుక్రవారములు మంచివికావు. మిగిలినవారములలో శనివార ముత్తమమయినదట. ధర్మసింధుసారము, మూడవపరిచ్ఛేదము, ౧౨౪-వ పేరాయం దుదాహృతమయిన ముహూర్తమార్తాండమునందలి 'భద్రసంక్రమపాశ..' యన్నశ్లోకము ననుసరించికూడ తగినంత కారణమున్ననే తక్క ఆది, మంగళ, గురు, శుక్రవారములందు తైలాభ్యంగముచేయరాదనియే తేలుచున్నది. కావున పైని శాసనమునం దుదాహరించిన వడ్డవారము ఆది, మంగళ, గురు, శుక్రవారములలో నేదియు కాదనుట స్పష్టము. మిగిలినమూడువారములలో సోమవారము శాసనమున ఉదాహృతమయి యుండుటచేత నిక నది బుధ, శని వారములలో నేదోయొకటి కావలెను. శాసనములందలి తిథివారాదికములనుబట్టి చూచినచో నది శనివారమేయగునని నిశ్చయింపవలసియున్నదని ఫ్లీటుదొరగారు వ్రాసియున్నారు. అయినను అప్పటికి ఫ్లీటుదొరగారి నిర్ణయమును ఎల్లరు నంగీకరించినను నిస్సంశయముగ వడ్డవారము శనివారమే యనుటకు ప్రత్యక్ష ప్రమాణము మాత్రము కాన్పించలేదు. ఈ చర్చలు జరగి ముప్పదేండ్లకుపైనయినది. ఈలోపున నెన్నియో శాసనములు

బయలుపడినవి. దక్షిణ హిందూదేశశాసనములు — తెలుగుశాసనము లనేకములుగ నున్నవి — నాలుగవ, అయిదవ, ఆఱవసంపుటములు ప్రకటితములయినవి. ఫ్లీటుదొరగారి నిర్ణయము సరియైనదని రుజువుచేయగల శాసనము లందు దొరకినవి.

దక్షిణహిందూదేశశాసనము లాఱవ సంపుటమునందుగల శకవర్షము ౧౧౧౯ నాటి యొక శాసనము సంస్కృతమునను, తెలుగుననుగూడ గలదు. సంస్కృతభాగమున ఈ క్రిందిశ్లోకము కలదు.

అంకేందు రుద్రప్రమితే శకాబ్దే
మాస్యాశ్వినే సూర్యసుతస్యవారే,
రాకాతిథౌ పూర్ణి తులా ముపేతే
ప్రాదుః సుదీపా నమరేశ్వరాయ.

దీనికి తెలుగు ఈవిధమున గలదు:

"........శకవర్షములు ౧౧౧౯గునేంటి ఆశ్వయుజ శు ౧౫ వడ్డవారము నాండు దులాసంక్రాంతినిమిత్తమున శ్రీమదమరేశ్వరమహాదేవర కాచంద్రార్క్కముగా నిచ్చిన అఖండవర్త్తిదీపము వైదు......"

వడ్డవారము శనివారమని మఱియొక శాసనమువలనకూడ రుజువగుచున్నది. నర్సారావుపేటతాలూకా నాదిండ్లయందలి యొక శాసనమున

"అమరశకాబ్దముల్ హిమక
రాంగ్గవియత్ శశిసంఖ్యగాను బౌ
ష్యమున సితేతరార్కతిథి
శౌ(సౌ)రిదినంబునభక్తియేర్పడం
గమలదళాక్షి. వెన్నమ ప్ర
కాశముగాంగ్గ నఖండదీపర
త్నము రచియించె నారవిసుధా
కరతారకమై వెలుంగంగా౯.

అనియున్న పద్యమునకు దరువాతగల గద్యమిది.

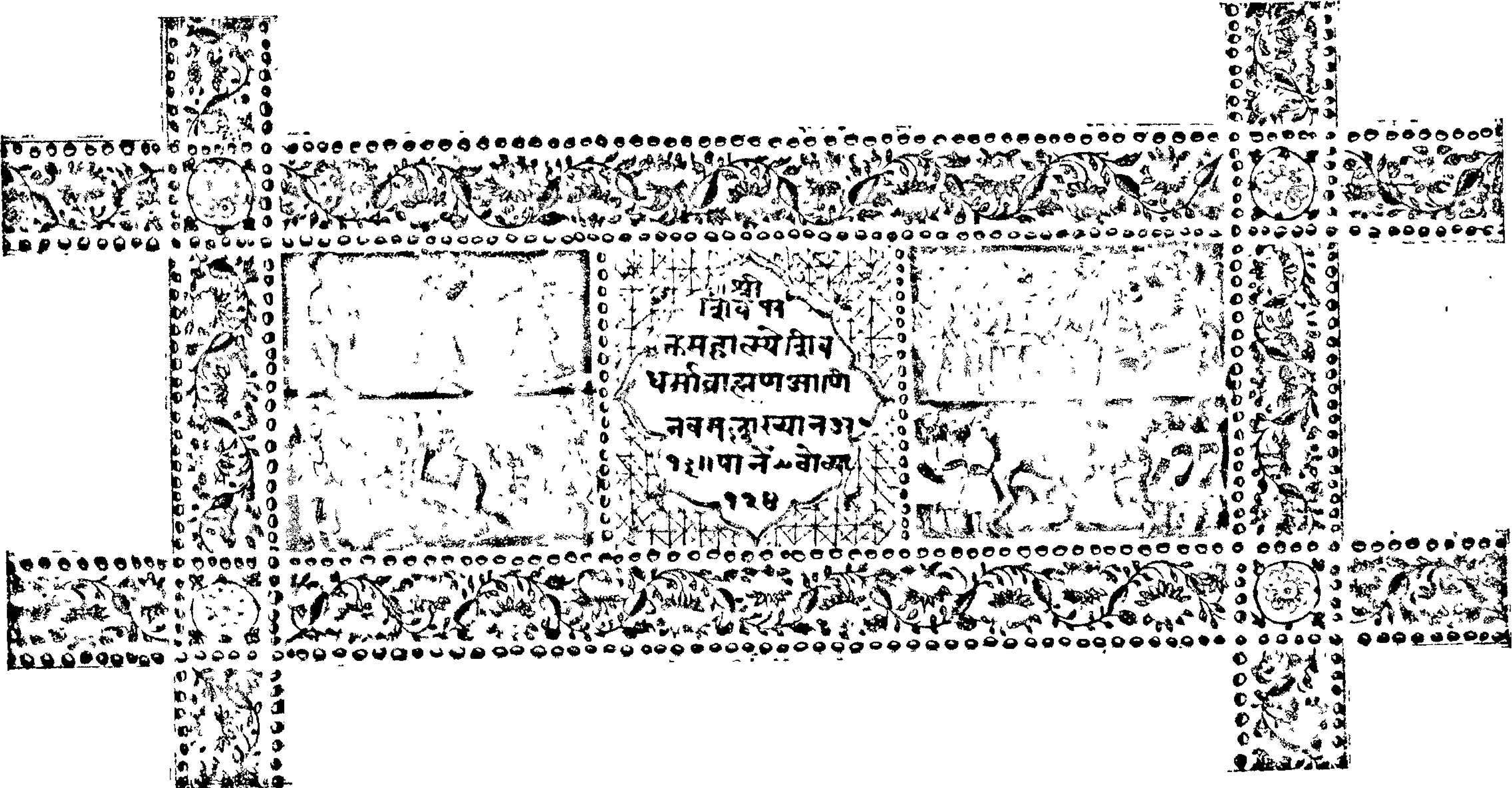
"స్వస్తి శ్రీశకవర్షంబులు ౧౦౬౧ యగునేంటి పౌష్యబహుళసప్తమి వడ్డవారమున వెన్నమ శ్రీ నాదిండ్లమూలస్థానమహాదేవరకు నఖండవర్త్తిదీపమునకుం బెట్టిన గొఱియలు ౨౫..."

పైనుదాహరించిన శాసనభాగముల ననుసరించి సూర్యసుతుని (శని)వారమునకు, లేక సౌరి(శని)దినమునకు తెలుగున వడ్డవారమని ప్రాచీనకాలమున వ్యవహారముండినట్లు రూఢమగుచున్నది[2].

ఇట్లు రూఢమయినను దాని కానామాంతర మెట్లుకలిగెనో తెలియదు. వర్ధమానపురము - వడ్డమాను, వర్ధకి-వడ్డకి, వర్ధకుడు-వడ్డకుడు, అశ్రద్ధ-అసడ్డ, అర్ధ - అడ్డ అయినట్లె 'వృద్ధ - వర్ధ' అనునదియే వడ్డ అయియుండవలెనని తోచుచున్నది. అప్పటికిని వృద్ధవారమన్నను, వర్ధవారమన్నను దాని పరమార్థ మెఱుకపడుటలేదు. ఈ విషయమింకను విచారణీయము.

---

2. రాజరాజనరేంద్ర సంచికయందు (౧౯-౨౧) ప్రాచీనాంధ్రభాషాస్వరూపమను నావ్యాసమున వడ్డవారమనగా శుక్రవారమనివ్రాసినాను. అది పొరపాటు.

శివభక్త మాహాత్మ్యమున శివధర్మ బ్రాహ్మణ నవముల్లాఖ్యానమున నొకరంగము

(శ్రీ కాశీనాథరావుగారి తంజాపుర ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి)

98BS

విజయోత్సవము

శ్రీ తత్త్వానందస్వామి

[ఏకాంక నాటకము]

ప్ర థ మ ర ం గ ము

(అమరావతీ నగరోపాంతమున విశాలప్రదేశము చిత్రచిత్రాలంకృతమైయున్నది. ఇంద్రుడు, యముడు, అగ్ని, వాయువు మున్నగు దిక్పాలురు, సకలదేవతలును ఉచితాసనములపైని ఆసీనులై ఉందురు.)

ఇంద్రుడు—మన విజయోత్సవమునకు నిర్ణయించుకొనిన వేళయైనది. ఏలొకో సురగురుండు రాడయ్యె. ఈతడప్పునకు గతంబేమైయుండును ?

(బృహస్పతి ప్రవేశించును)

బృహస్పతి—"పాదోఽస్య విశ్వాభూతాని, త్రిపాదస్యామృతమ్ దివి, త్రిపాదూర్ధ్వ ఉదైత్పురుషః, పాదోస్యేహాభవాత్పునః" (అని పఠించును.)

(ఇంద్రాది దేవతలందఱును పీఠములదిగి బృహస్పతికి నమస్కరించి ఉన్నతాసనమును జూపుదురు.)

బృహస్పతి—శ్రేయోభవతు ! నిత్యానందావాప్తిరస్తు!

(కూర్చుండును)

ఇంద్రుడు—గురుదేవా !

గీ. తావకాశీస్సుచే దుష్టదానవులను
పోరనిల్గించి, కంటి మభూతపూర్వ
జయము లోకములెల్ల నిష్కంటకముగ
నతులితానందసౌఖ్యము లందు నింక.

బృహ—మీరెల్లరు చూపిన పరాక్రమములు అసమానములు. మీశక్తి అగణితము.

యముడు—చిత్తము ! మొదట కొంత కాలము విజయప్రాప్తి సూచనయేని గోచరింపదయ్యె. అంతట ఈ దేవతాప్రవరులెల్లరు విజృంభించి... ...

(వాక్యము ముగింపకయె అబ్బురపాటుతో) అల్లదేమి? ఎదుట కాన్పించు ఆ బృహత్తేజమేమి?

(అందఱును వెఱగుపడి చూచుచుందురు.)

అగ్ని—ఓహో ! సంశయమేల ? సూర్యుడు అత్యుత్సాహముతో తేజరిల్లుచు, మన విజయోత్సవమును తిలకింపవచ్చుచున్నాడు.

ఇంద్రుడు—ఆజ్ఞలేక సూర్యుడిట్లు తన సంచారక్రమమును వీడిరానేల?

బృహ—ఓహో! సూర్యున కింతటి కాంతి యెక్కడిది?

గీ. కోటిసూర్యుల కాంతిని గూడ మించు
ఈమహాతేజముం గాంచ నేదో భీతి
కలుగుచున్న దహో ! ఇది కనగ కనగ
తేజరిలు ముజ్జగమ్ము లతిక్రమించి.

వాయువు—చిత్రము ! ఆ ప్రకాశము అపూర్వము. ఏమైయుండునో, తత్క్షణము విచారింపదగును.

బృహస్పతి— అవును.

ఇంద్రుడు—ఎవరు పోయివత్తురు?

యముడు—అతిరయమున పోయిరా గలవాడు వాయుదేవు డుండ శంకయేల?

ఇంద్రు— జగత్ ప్రాణా! పోయివత్తువా?

వాయువు.—సెలవైన నింక తడయుదునా?

బృహస్పతి—సత్వరము మఱలిరమ్ము!

వాయువు—మహాప్రసాదము.

(నిష్క్రమించును.)

(తెర వ్రాలును.)

ద్వితీయరంగము

(బహిఃప్రదేశము. ఒకమహాతేజము గోచరించును. వాయువు ఎదుట నిలుచును.)

వాయువు—(స్వగతము) సకలరాక్షస సంహార మొనర్చి, విజృంభించు ఈసమయమున నా కీజంకేల ? మనస్సా! ధీరత వహింపుము! (ప్రకాశముగా) ఓ తేజోరాశీ! నీ వెవ్వరవు ?

తేజస్సు—నీ వెవ్వండవో ముందుగ తెల్పుకొనుము !

వాయువు—(స్వ) ఏమి ఈగంభీరధ్వని! ధైర్యమువహింతునుగాక! (ప్ర) నాకు జగత్ప్రాణుడనియు, మరుత్తనియు, ప్రభంజనుడనియు అనేకనామములు గలవు.

తేజస్సు—ఇవన్నియు పౌరుషసూచక నామములే! నీప్రతాప మెట్టిదో తెల్పుము.

వాయువు—(స్వ) హేళన ధ్వనించుచున్నదే! కానిమ్ము! (ప్ర.)

సీ. జగములఁగల ప్రాణిసంతతి కే జీవ
మాట జగత్ప్రాణుఁ డంద్రు నన్ను ;
కుపితుఁడనైననే కూలుచుంట జగాలు
నన్ను మరుత్తని యెన్నుచుంద్రు;
కుజముల, గిరుల నుగ్గుగఁ జేయుటంజేసి
బఱగఁచుందుదును ప్రభంజనాఖ్య;
అఖిలంబు పూతమౌనట్లు చేసెదుశక్తిఁ
బవమానుఁడనుపేరఁ బ్రబలుచుందు;
గీ. మాట లేఁక వేయునేటి కీమాడ్కి వలుక?
నే విజృంభించి ఘనశక్తి నెఱపుదేని
కొండలకు మేటియౌ మేరుకుధరమేని
ఎండిపోయిన తృణమట్టు లెగురఁగలదు !

తేజస్సు—ఓహో! అటులనా! ఆ కనఁబడునదేమిటో చూడుము. (చూపును.)

వాయువు—అదియా? గడ్డిపోచ.

తేజస్సు—ప్రభంజనా ! దానిని ఇటు గొనిరమ్ము.

వాయువు—(స్వ) ఏమిఁ? న న్నిట్టి అత్యల్పకార్యమునకు నియోగించునే ఈ తేజస్వి! (ప్ర) ఎందులకు? దానితోడ మీకుఁగల ప్రయోజ-మేమి ?

తేజస్సు—ప్రయోజనమా? చాలగలదు. దాని నిటుతెమ్ము. సర్వమును నీకే తెలియును.

వాయువు—(స్వ)

ఆ. కొండ యద్దమందుఁ గొంచెమై తోఁచిన
లోటుగలదె దాని మేటిపసకు ?
చిన్నపనియటంచు సిగ్గొందఁగానేల ?
అదియుఁగాక చూడ రమ్యలిచట.

(ప్ర) నిజముగా నన్నీపనికి నియోగించుచుంటివా?

తేజస్సు—నా ఉద్దేశ్యము అట్టిదియే. సంకోచము విడువుము.

వాయువు—నీ వెవ్వరవో తెలుపుట లేదే.

తేజస్సు—నా కోరిక చెల్లించుము, నీ కోరికయు చెల్లగలదు.

వాయువు — అటులనే అగుఁగాక ! (వాయువు ఆగడ్డిపోచను సమీపించి దానిని ఎత్తఁబోవును. అది కదలదు.)

(స్వ) (ఆశ్చర్యముతో)

గీ. అరిది బలసంపద న్మహోత్తరులనేని
నేలఁ గూల్చెదు నాకు, హిమాలయమ్ము
దూదిగా నింగిపైఁ దేలనూఁదు నాకు
పరిభవము కల్గుఁబో తృణాంకురమువలన.

ఆఁ! ఆఁ! అటులేల కావలయును ? ప్రళయానిలమనై విజృంభించినయెనను దీనిని ఎగురఁగొట్టితీరెదను. ఆపూన్కిచే ప్రపంచము తల్లడిల్లిన తల్లడిల్లుఁగాక. ఈ సమీరణుఁడు పరిభవముపాలగునా ? కాదు కాదు. (తన బలమునంతను ప్రయోగించి వీచును. భీకరాకృతిదాల్చి దానితో తలబడును. అది కదలదు. తేజస్సు నవ్వును. (ప్ర.) (కోపముతో)నీవు జాలికవై యుండనోపుదువు. నీకు తగిన...

తేజస్సు — మారుతా! నీమారణ ప్రయోగములు సాగవుసూ! తొందర చేటు దెచ్చును.

వాయువు—(పశ్చాత్తాపముతో నెమ్మదిగా వెడలిపోవును.)

(తెరవ్రాలును)

తృతీయరంగము

(ఇంద్రుని ప్రత్యేకకుటీరము. ఇంద్రుఁడు కూర్చుండియుండును. దాపున వాయువు తలవంచుకొని నిల్చుండును.)

ఇంద్రుఁడు—జరిగినదేమో జరిగినది. దీనిని ప్రకటింపకుము.

వాయువు—నేను దూతనై పోయియుంటిని. స్వతంత్రించుట పాడిగాదయ్యె. లేకున్న......

ఇంద్రుఁడు—అది పోనిమ్ము. అగ్నిదేవుఁడు వచ్చుచున్నాఁడు. వానికేమియు తెలియరాదు. నీవు వెడలుము.

(వాయువు వెడలును.)

ద్వారికుఁడు—(ప్రవేశించి)శచీనాయకా! ప్రభూ! దాసుఁడు దండమిడుచున్నాఁడు.

ఇంద్రుఁడు — అగ్నిదేవుఁడు వచ్చెనా ?

ద్వారికుఁడు—చిత్తము,మహాప్రభూ!

ఇంద్రుఁడు —లోనికి రమ్మనుము.

(దౌవారికుఁడు వెడలును. అగ్ని దేవుఁడు ప్రవేశించును.)

అగ్ని దేవుఁడు—మహేంద్రా! వందనములు. ఏఖికతమున ఇట్టితొందరపిలుపు? మనవాయు దేవుని విభృంభణమువలన లోకములకు అలజడి కలిగెఁగాఁబోలును!

ఇంద్రుఁడు—మతే మంత తల్లడమంద పనిలేదు. నీవుపోయి ఆతేజస్వి ఎవ్వరో తెలిసికొనిరావలయును.

అగ్ని—వాయుదేవుని పంపితిమిగదా? ఏమయ్యెను?

ఇంద్రుఁడు—వారి ప్రసంగములు సరళముగ జరిగియుండలేదు. నీవు పోయి రావలయును. ఆతేజస్వి ఒక్కింత పరీక్షింపఁ నుంకించినను జంకవలదు.

అగ్ని—చిత్తము! అఖిలదైత్యానీకములను మలమలమాడ్చి ప్రేల్చి దగ్ధముకావించియున్న నే నేల జంకవలయును? సంశయింపకుఁడు. పోయివచ్చెదను.

(వెడలును.)

ఇంద్రుఁడు—ఎవ రక్కడ?

దౌవారికుఁడు—(ప్రవేశించి) ప్రభూ! ఏమియాజ్ఞ?

ఇంద్రుఁడు—అగ్ని దేవుఁడు వెడలెనా? పిలువుము.

దౌవారి—దేవా! పరుగులిడుచున్నాఁడు. పిలిచివత్తును.

ఇంద్రుఁడు—అవసరము లేదు. నీవు పోయి విజయోత్సవశాలకు కొంచెము ఆఁగి వత్తునని తెలుపుము.

దౌవారి—చిత్తము, మహాప్రభూ!

(వెడలును.)

(తెర వ్రాలును.)

చతుర్థరంగము

(బహిః ప్రదేశము. తేజస్సును, దాపున అగ్నియు నుందురు.)

తేజస్సు—నీ వెవ్వండవు?

అగ్ని—నాపేరు అగ్ని. ఆగ్నేయదిశ నాపేరఁ బఱగుచున్నది. నే సద్దానిపాలకుఁడను!

తేజస్సు—అటులనా? ఇంతకుముందు వచ్చిపోయినవాఁడు నీఅన్నయా? తమ్ముఁడా?

అగ్ని—ఆయన మాయన్నయే. అయిన నేమి?

తేజస్సు—ఏమియు లేదు. నీప్రతాపమెట్టిది?

అగ్ని—నేనున్ననే జగమున ఏదేని గోచరించుట. సకలభూతములకు నేననేత్రమును. అఖిలవర్ణములు, ఆకృతులు నావలననే ప్రకాశించుట.

తేజస్సు—అగుఁగాక! నీ కేవేనిబిరుదములు కలవా?

అగ్ని—కలవు. వాని కేమిగాని నీ వృత్తాంతము తెల్పుము.

తేజస్సు—ముందుగ నీవృత్తాంతము నెఱింగి సంతసింపఁగోరెదను. నీబిరుదములఁ గొన్నింటిం దెల్పుము.

అగ్ని—అవి బహుళములు. కొన్నింటి నుగ్గడించెద. నన్ను వీతిహోత్రుఁ డందురు. జాతవేదుఁడనియు పిలుతురు. కృశానుఁ డన నొప్పుదును......

తేజస్సు—ఓహో! చాలును. ఈబిరుదములు సార్థకములైయుండును. ఒకింత విశదము చేసెదవా? వినవలతును.

అగ్ని—

వీతి యన్నంబు; హవిస్సు హోత్రం బది
ఓదనంబై వీతిహోత్రుఁ జేయు;
తత వేదరాశు లుద్భవమంద నాయందు
జాతవేదాఖ్య విఖ్యాతిఁ గందు;
స్పృశియించునవి యెల్లఁ గృశియించుటంజేసి
అలరుచుందుఁ గృశానుఁడనెడిపేర;
ఎల్లవేళలఁ దేజరిల్లుచుండుటచేత
జ్వలనాహ్వయమున వర్తిలుచునుందు
సార్థకమ్ము లీపేరులు చాలఁగలవు
నాప్రభావము చిత్ర మనంత మేను
పూనుదునయేని పదునాల్గుభువనములును
భస్మమైపోవు నిఁకఁ బెరవాక్కు లేల?

తేజస్సు—అటులనా? మహాఘనుఁడవే. అల్లదే చూడుము. దాని నించుక కృశింపఁ జేయుము.

అగ్ని—నీవంటి వరేణ్యులు ఇటులు అలసనంభాషణములఁ గావింపఁదగునా? నన్నీగడ్డిపోచనా కాల్చుమనుట? నిండుగ కను దెఱచిన సర్వమును మండిపోవును.

తేజస్సు—కాఁబోలును. దీనిని గాల్చి చూపరాదా?

అగ్ని—గణ్యతను పాటింపక నన్నిట్టి యల్పకార్యముచేయుమందువనియే నాసంకోచము. మాయన్ననుగూడ నిట్టి క్షుద్రకార్యమునకై నియోగించియుందురు. కాననే ఆమహనీయుఁడు విజృంభణము చూపియుండును. ఒక్కక్షణముక్రిందట ముల్లోకములు కంపించియుండును. ఏలొకో ఆయన క్షమపూనియున్నాఁడు.

తేజస్సు—అన్నా! ఇంత చదువేటికి? ఆగడ్డిపోచం దహింపఁజాలుదువా? లేదా? నీయన్నయు నిటులనే బీరములు వలికి దానిని కదల్పలేకపోయినాఁడు!

అగ్ని—కటకటా! నేను నమ్మఁజాల. మాయన్న 'ఉఫ్' అనునెడల మేరుపర్వతమేని తూలమువలె ఉప్పరమున తేలియాడదే? అల్పకార్యముగా నెంచి, మాయన్న నీకోర్కి తీర్ప నిరాకరించియుండును. నీ వట్టిభ్రాంతి వీడుము.

తేజస్సు—నీవు వట్టిభ్రాంతియే పడుచుంటివవి నిమేషములో తెలియఁగలవు. నాకోరుకార్యముం జేయుదువా? లేక మఱలుదువా?

అగ్ని—ఏమంటివి? ఇఁకచూడుము!

(గడ్డిపోచవంక చూచి దానిని తగులఁ బెట్ట యత్నించినాఁడు. అది తగులఁబడ లేదు. మహారౌద్రాకారముదాల్చి యావచ్ఛక్తితో దానిం గాల్చయత్నించియు,విఫలుఁడైనాఁడు)

తేజస్సు — నీవు సరిగా ఆయన్న తమ్ముఁడవే. మాటలప్రోవులు !

అగ్ని —(స్వ) తగినశాస్తిచేయుదునా ? దూతనై అటుల చేయుటతగదు.

తేజస్సు— ఓహో ! ఏటిసంకల్పము లవి ?

అగ్ని— (స్వ) ఈజాలరహస్యము దుర్భేద్యముగనున్న దే! ఎంతటిపరిభవము ?

(నెమ్మదిగ వెడలిపోవును.)

(తెరపడును)

పంచమరంగము

(విజయోత్సవస్థలప్రాంతవీథి. హాహా,హూహూ అను గంధర్వులు ప్రవేశింతురు)

హాహా—హూహూ ! ఇంత వఱకు నెక్కడనుంటివోయి?

హూహూ—హాహా ! ఏ మిటుల నీవు నానామస్మరణ చేయుచుంటివి?

హాహా—నీవేల నానామస్మరణచేసితివి?

హూహూ—ఓహోహో ! మనమిరుపురమును ఆశ్చర్యాబ్ధిచే నొప్పవారమే. సరే ! ఏమంటివి? పనులు లేకుండునా?

హాహా—విజయోత్సవములు బాగుగనే నిర్వహింపఁబడినవే !

హూహూ—అదేమి? రంభ, మేనక, తిలోత్తమ, వీరలందఱు అతిరభసముతో సభాస్థలికి బయలుదేఱిరే?

హాహా—త్రోవలోనే వెనుకకు మఱలింపఁబడినారు !

హూహూ—ఏలా? వారలపై నెవరేని నేరములు చెప్పిరా?

హాహా—కారణము ఎవరికిని పూర్తిగ తెలిసినట్లు లేదు. ఎల్లెడల గుసగుసలు సాగినవి.

హూహూ— నీ కేమియు వాసనతగుల లేదా? గాలిబావ నీకు హితుఁడేగదా?

హాహా—మున్ముందు ఆయనయే తల వంచియున్నాఁడు.

హూహూ—అదేల? ఆతేజముకడకేఁగి హూంకరిత్తించివచ్చెనుగా?

హాహా—అక్కడ త్రోవలో గడ్డి యున్నదఁట. ఆ తేజస్వి వీనినిచూచి దానిని తొలగించుమన్నదఁట.

హూహూ—హాహా ! వీనికి ఎక్కడకు పోయినా ఊడ్పుచాకిరి తప్పదు కాఁబోలును. రావణాసురునగరున కసవు లూడ్చియూడ్చియే యున్నాఁడుగా ?

హాహా—ఏమిజరిగినదో సరిగా తెలియుట లేదు. చేతగాకవచ్చెనని కొందఱును, తిరస్కరించివచ్చెనని కొందఱును చెప్పుకొనుచున్నారు.

హూహూ — పిచ్చిమాట. గాలిబావ తలంచుకొన్నచో మహారణ్యము లెగిరిపోవా? పర్వతా లెగిరిపోవా? మొత్తముమీంద ఏదో విచిత్రము జరిగియుండును. మఱి అగ్గిబావ వెళ్లెనంటగా?

హాహా — గోడలకు చెవులుండునుగాన మన మేమి అనుకొనిన ఏమితంటా వచ్చునో. ఆతండు భువనాలను భువనాలనే నిమిషములో బుగ్గిచేయువాండే! ఒకగడ్డిపోచను గాల్చలేక పోయెనంట! చిత్రము చూడు!

హూహూ — నెమ్మదిగా మాట్లాడు. నీవన్నట్లు గోడలకేగాదు, చెట్లకును చెవులుండును. వానికి నోళ్లును ఉండును. మనగుసగుసలు బైటపడునేమో?

హాహా — అట కాన్పించు తేజస్సు ఎటువంటిదో, ఎవరిదో, ఎవరికిని తెలియరాలేదంట. అందఱికిని పరిభవము కూర్చుటకే వచ్చియుండెనంట. దానివృత్తాంతము నెఱింగి రాంగడంగినవారికెల్ల అవమానమే వాటిల్లుట తథ్యమని చెప్పుకొనుచున్నారు. గాలిబావకును, అగ్గిబావకును గర్వభంగమైనందువలన తక్కుంగలదేవతలలో ఎవరును ఆ పనికి పూనుట లేదు.

హూహూ — మహామహులకే అటులగుచుండ మనబోంట్లగతియేమి? తుదకు ఏమిచేయనుండిరి?

హాహా — దేవగురువులవారు ఇంద్రమహారాజునే వెళ్లిరమ్మనిరంట.

హూహూ — వారొప్పుకొనిరా?

హాహా — దేవతలందఱును ఆమాటే చెప్పసాగిరి. ఇంక ఒప్పుకొనక చేయునదేమి?

హూహూ — వీరికిని పరిభవమే జరుగునో?

హాహా — దుశ్శకునపుపక్షివలె నీవటుల పలుకందగునా?

హూహూ — క్షమింపుము. నోరుజారి నాశంకను వెలుపరించితిని.

హాహా — అదుగో ప్రభువువారు వేంచేయుచున్నారు. మనమనసులను మనము చక్కబెట్టుకొందము పద!

(నిష్క్రమింతురు.)

(తెరవ్రాలును.)

షష్ఠరంగము

(బహిఃప్రదేశము. మహాతేజమున కెదురుగ చేతులుజోడించుకొని దేవేంద్రుండు నిలుచుండును.)

ఇంద్రుండు — అఖిలతేజోమయమూర్తీ! నీదివ్యప్రభల నెన్నికంట్లున్నను లక్షింపంజాలకున్నాను. నీప్రభావ మదెట్టిదో నాకు దురూహముగ నున్నది. కరుణించి నీవెవ్వరవో, నిన్ను మే మెటుల ధ్యానింపనగునో, నీకు మే మెట్టిసేవల నర్పింపంగావలయునో, సెలవిమ్మని వేండుచున్నాను.

తేజస్సు — నాస్వరూపరహస్యము అనిర్వాచ్యము. అతినిగూఢము. చెప్పుటకు అలవికానిది. వినుటకు సాధ్యముకానిది.

గ్రహించుటకు దురూహమైనది. నేను నిర్వికార, నిరాకార, నిరంజనమూర్తినైనను, నా అత్యల్పాంశ మొండు సాకారమై, సగుణమై, సర్వారాధ్యమై ఒప్పును. అయ్యదియే ఈ అఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండములకును ఉపాదానకారణము; అందు నిగూఢమైయుండి జీవరూపమున సకలము నాడించుశక్తియు నాయదియే. కానతద్‌జ్ఞులు నన్ను పరాశక్తి యందురు. ఇట్లు నాయల్పాంశముచేత ఈయన్నింటి సృష్టిస్థితిలయము ల సాగుచుండును. అట్లగుటచేత నన్నే సృష్టిస్థితిలయకారణంబుగా వాకొందురు. సకలంబును నాయందుండ నేను వానియందులేను. ఎందెం దేవిభూతి గోచరించినను, అయ్యది నాయదిగ గ్రహింపుము.

ఏన నిమిత్తహేతువు, సు
 రేశ్వర మీవిజయోపలబ్ధికై;
యేన సమస్తకర్మలు ఫ
 లింపఁగ మూలమ; నెట్టివారలుం
దీనత శక్తిహీనులయి
 తీసుదు రస్మదుపేక్ష; గంటె? వై
శ్వానరమారుతార్భకుల
 పాటు; దమంతటదామె వర్తిలం
బూనెదు నెవ్వరైనఁ జెడి
 పోదురు, నాదగునండ వీడినన్.

ఇంద్రుఁడు——తథ్యము! తథ్యము! నీవు సంకల్పించినసృష్టి, నీవు పోషించిన స్థితి, నీవు ఉపేక్షించిన లయము జరుగుచుండునని గ్రహింపఁగల్గితిని. తల్లీ! పరాశక్తీ! నీవిభూతులను ఇంక కొన్నింటిం దెల్పుము, జగజ్జననీ!

తేజస్సు——అవి అనంతములు. ఈజగద్వ్యాపార మంతయు విశ్వయజ్ఞముచేత జరుగుచుండునని తెలియునుగదా? ఆయజ్ఞసంకల్పమును యజ్ఞమును, యజ్ఞసామగ్రియు, ఆహుతులును, హోత్రలును, అగ్నియు, సర్వమును నేనయని తెలియుము. నీవు గావించిన శతయజ్ఞములకును నేన ఆధారమునైతిని. మీ ఈవిజయమునకు మూలము నేన. ఇంతేల? ఈసకలజీవులును, దేవతలును, నీవును సయితము నాస్వరూపాంశములేయని తెలియుము! బృహస్పతియు నాయంశ సంభూతుఁడే.

ఇంద్రుఁడు——సత్యము! సత్యము! నీవను గ్రహించిన రక్ష, నీవు కినిసిన శిక్ష. మా మోహాంధతను క్షమించి, మేము సుజ్ఞానము మెయి కృతజ్ఞతనుజూపి అర్పించు పూజలం గైకొనుము తల్లీ!

తేజస్సు——ఆహాహా! ఏ మనుచుంటివి?
విశ్వమంతయు నిండి వెలుగు నన్నెచ్చటి
 కావాహనమొనర్తు వమరరాజ?
అఖిలలోకాధార నౌ నాకు నెద్ది ది
 వ్యాసనంబౌను స్వర్గాధినేత?
నిత్యపవిత్రనై నెగడు నా కెట్లర్ఘ్య
 పాద్యాదు లిత్తువో పాకదమన?
బ్రహ్మాండముల కుక్షిభరియించు నా కేమి
 యుపవీతమును, వస్త్రముంతువయ్య?
గంధపుష్పాక్షతాద్యలంకార మేది?

ఏమి నైవేద్య మిడుదువో? ఇంద్ర! నిత్య
తృప్తనౌ నాకు; నెట్లు స్తుతింపనేర్తు?
వాఙ్మనోఽగోచరాఖండ వస్తు నన్ను.

ఇంద్రుఁడు —— నీప్రశ్నములకు మారు పలుకుటకు సర్వజ్ఞుఁడును విమూఢుఁడే యగును? నేనేమిచెప్పఁగలను? నా ఆశయ మును వెలువరించితిని.

తేజస్సు——ఇంద్రా ! మఱచితివా ? నా మాయాప్రకృతిబలముచేత ఒకింత దృశ్య మాననై మెలంగుదునని చెప్పియుంటినిగదా! ఆనాయంశముచే నీ వర్ధింతునని యనలేవా?

ఇంద్రుఁడు——క్షమింపుము జననీ!విమో హాత్ముఁడనై యుంటిని. నీబోధచే తెలివి గలిగె. ధన్యుఁడనైతిని.

(శంఖమును పూరించును.)

(సకలదేవతలును పర్విడివత్తురు.)

ఇంద్రు——బృందారకులారా! ఈమహా తేజస్వి ఎవరనుకొంటిరి?

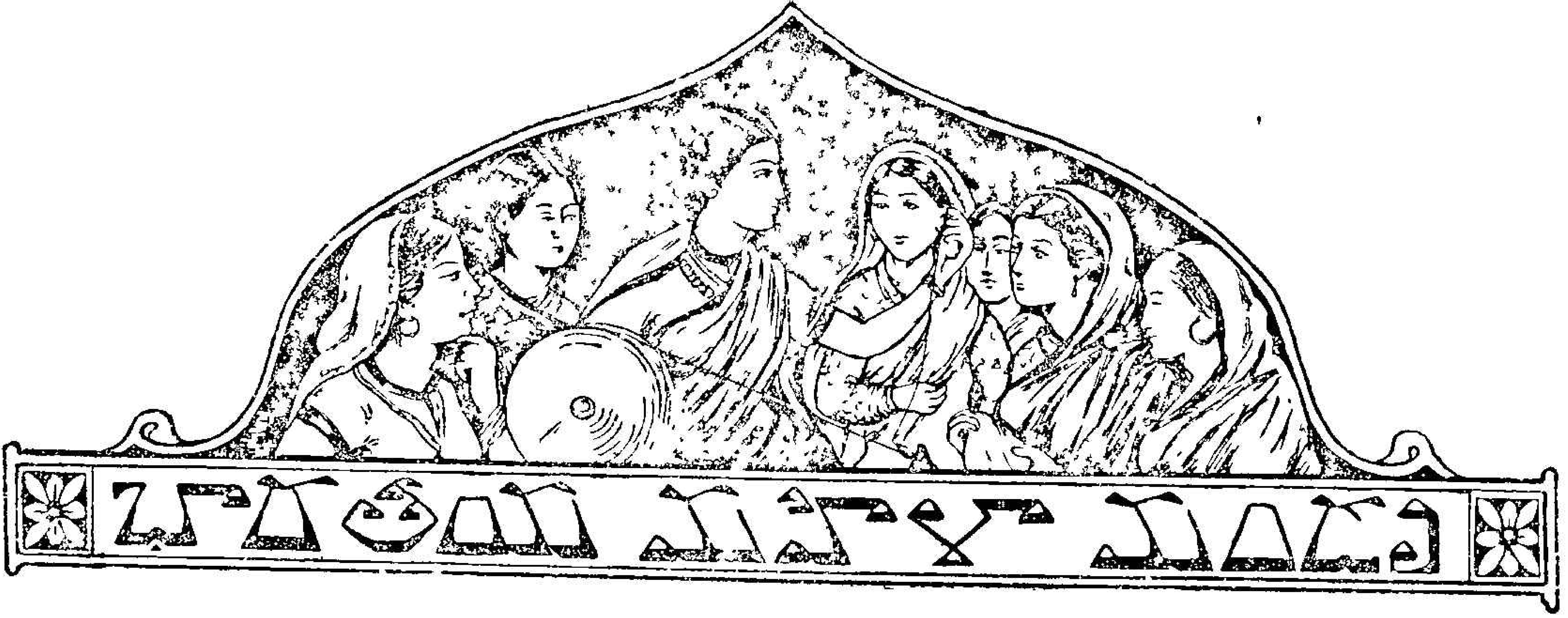
ఈయమ సర్వలోకముల
నేలెడుతల్లి, ప్రపంచ మీమెయం
దే యుదయించు, నిల్చు నశి
యించెడు; నీయమ పెర్మియుంట నేఁ
డాయతమైన దైత్యజయ
మందితి ముత్సవ మీమెఁగూర్చియే
చేయుట లెస్స; లెండు! సుర
సింహులు తల్లికిఁ బూజ సల్పఁగన్.

అందఱును——తథాస్తు! తథాస్తు!! తథాస్తు!!!

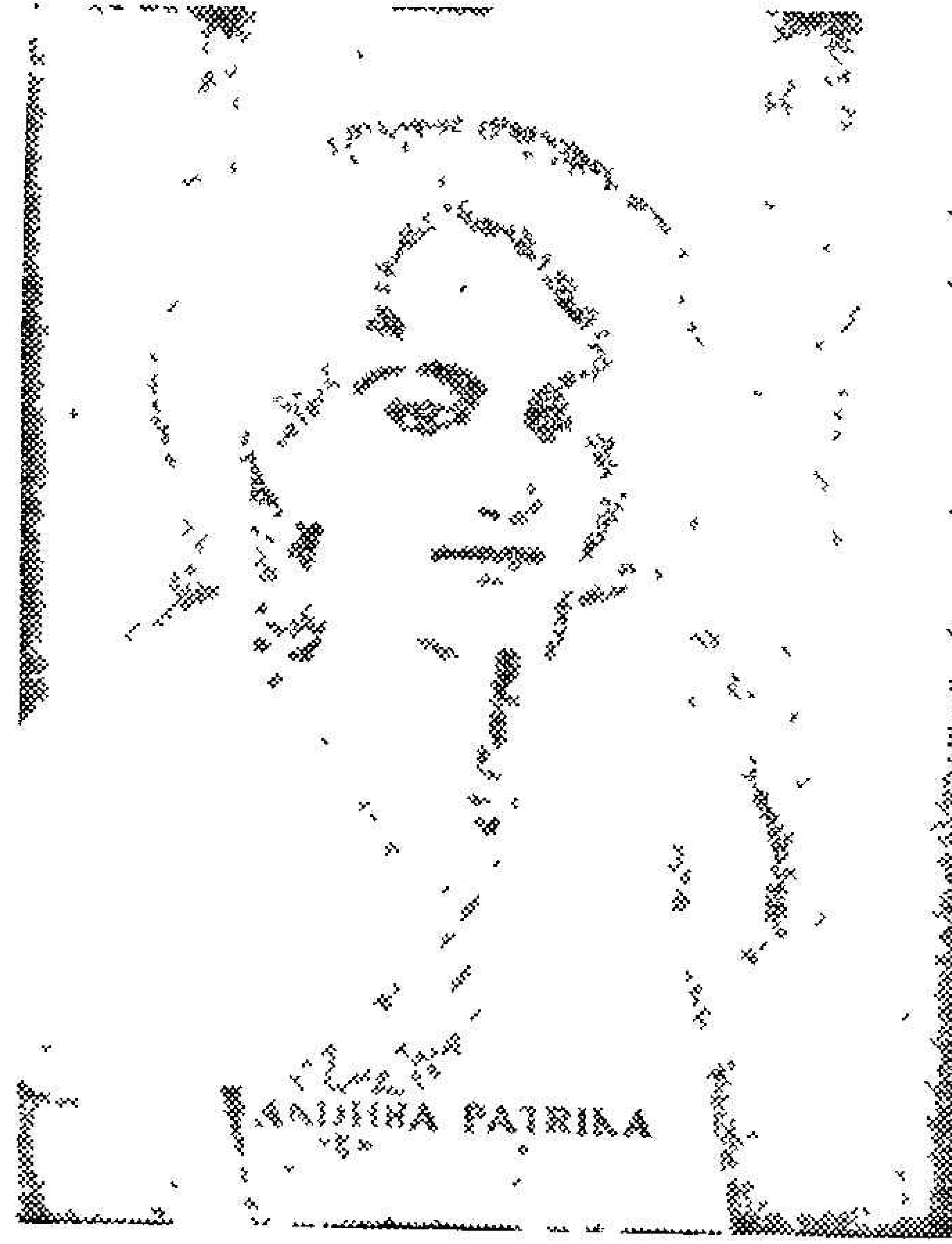
(హారతులువెలిఁగించిదండకముంజదువుదురు)

దండకము——శ్రీమన్మహాలోకమాతా ! భవాంభోధిపోతా! వశీభూత భూతేశకంజాత జాతా! కృపాపూర్ణమూర్తీ! జగద్గీతకీర్తీ! భవద్దివ్యదేహంబునందెల్ల బ్రహ్మాండము ల్పుట్టి పెంపొంది, యందే యడంగున్; బ్రపంచంబు నీయంద వర్తిల్లు; నీవందునుండంగఁబోలే! త్వదీయోరుకారుణ్యలబ్ధిన్ జగంబుల్ స్వకార్యమ్ములం బూర్ణకామమ్ములై వర్తిలున్; స్నికతోరాజ్ఞచే నర్కుఁడుదయించు, వాతంబు వీచుం, గృశానుండు వెల్గున్, మహేశీ! యింకం దక్కభూతంబు లాయాపనుల్సేయు, నీశక్తియే యన్నిటన్ భిన్నభిన్నంబులై తోఁచు, నజ్ఞాననే లోకము ల్జీవవారమ్ములై గ్రాలు, నిద్దానిచేత న్మహాదుష్టదైత్యసంఘంబులం జీల్చి చెండాడఁగాఁ గల్గినా మమ్మరో! ఈజయం బంత నీసత్కృపాదృష్టిఁ గల్గెన్; భవత్సేవకానీకమే మేము; మోహాంధతన్ గర్వముం జెంది యిద్దాని కస్మత్ప్రభావంబె మూలంబటంచు న్మహాహంకృతింబూని యున్నట్టి మా కీపరీక్షాక్రియల్ యుక్తము ల్గావె! తల్లీ ! తదజ్ఞానపుంబెపుచే మీయాను హంకారముంగూర్చి మాన్నుత్సవా ప్సేసింగా బూనినా;మిప్డు సుజ్ఞానముం జేయాయు త్సవా ల్నికె గావింతుమీ; దానవన్గంబు పూజ ల్దయంగొమ్ము! మాతప్పుల న్వేగ మన్నించికాపాడుమమ్మా! పరాశక్తినమ్మా! భవత్సేవనిమ్మా!! నినుంగొల్తుమమ్మా!!! నమస్తే, నమస్తే, నమస్తే, నమః.

[ఇందలి పద్యములు కొండూరు రాఘవాచార్యులుగారు రచియించిరి.—తత్త్వానందస్వామి.]

షెరిన్ యస్. ఆలీకన్య, బి.ఏ., యల్. టి.

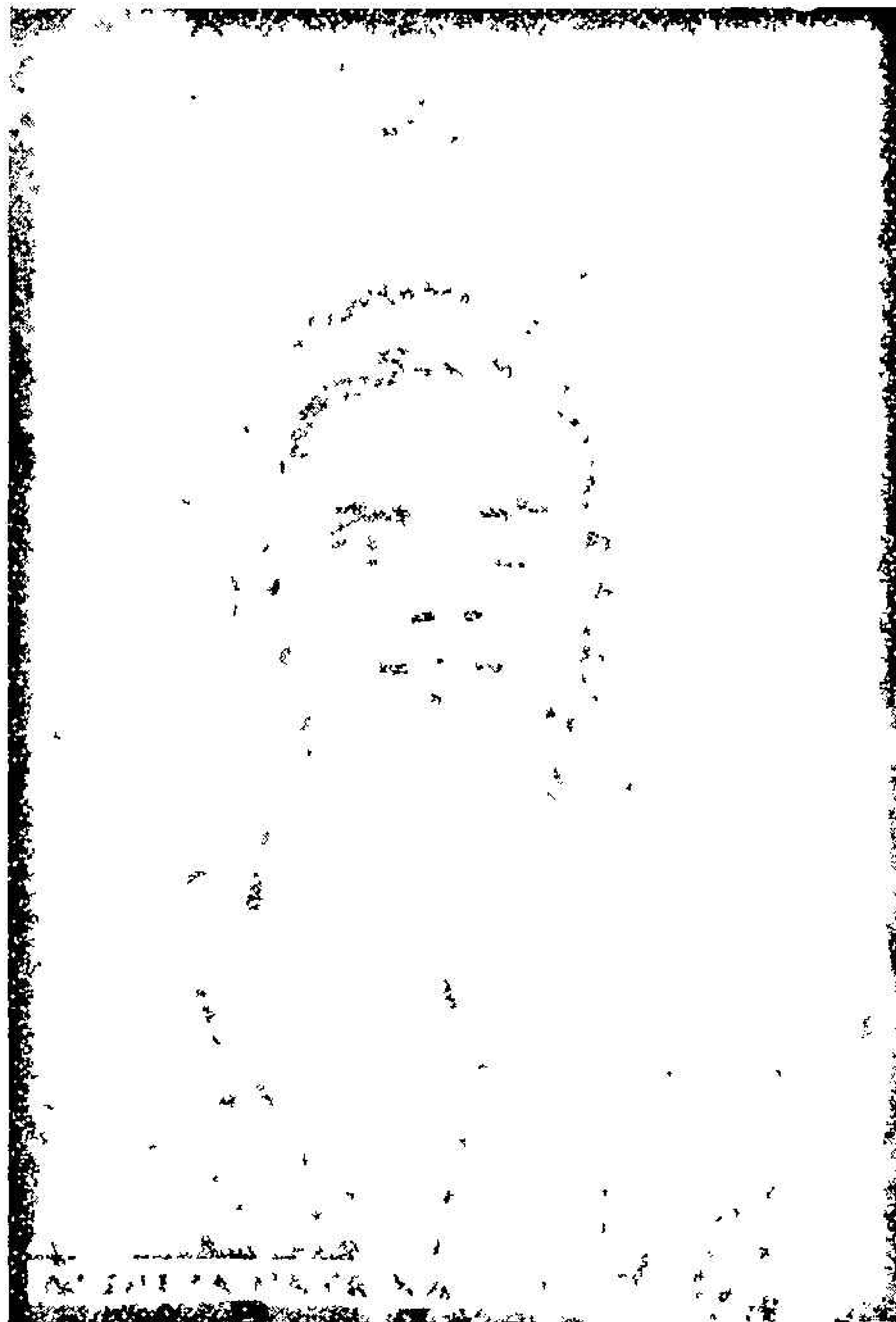

మదరాసు విశ్వవిద్యాలయము. ఈమె ఇంగ్లండులో ఉన్నతవిద్యను సంపాదించుటకయి పోయినది పోస్టల్ మెయిలుసర్వీసు సూపరింటెండెంటు యఫ్. సుజాయిత్ ఆలీగారి కూతురు

ఆంధ్రాభ్యుదయము

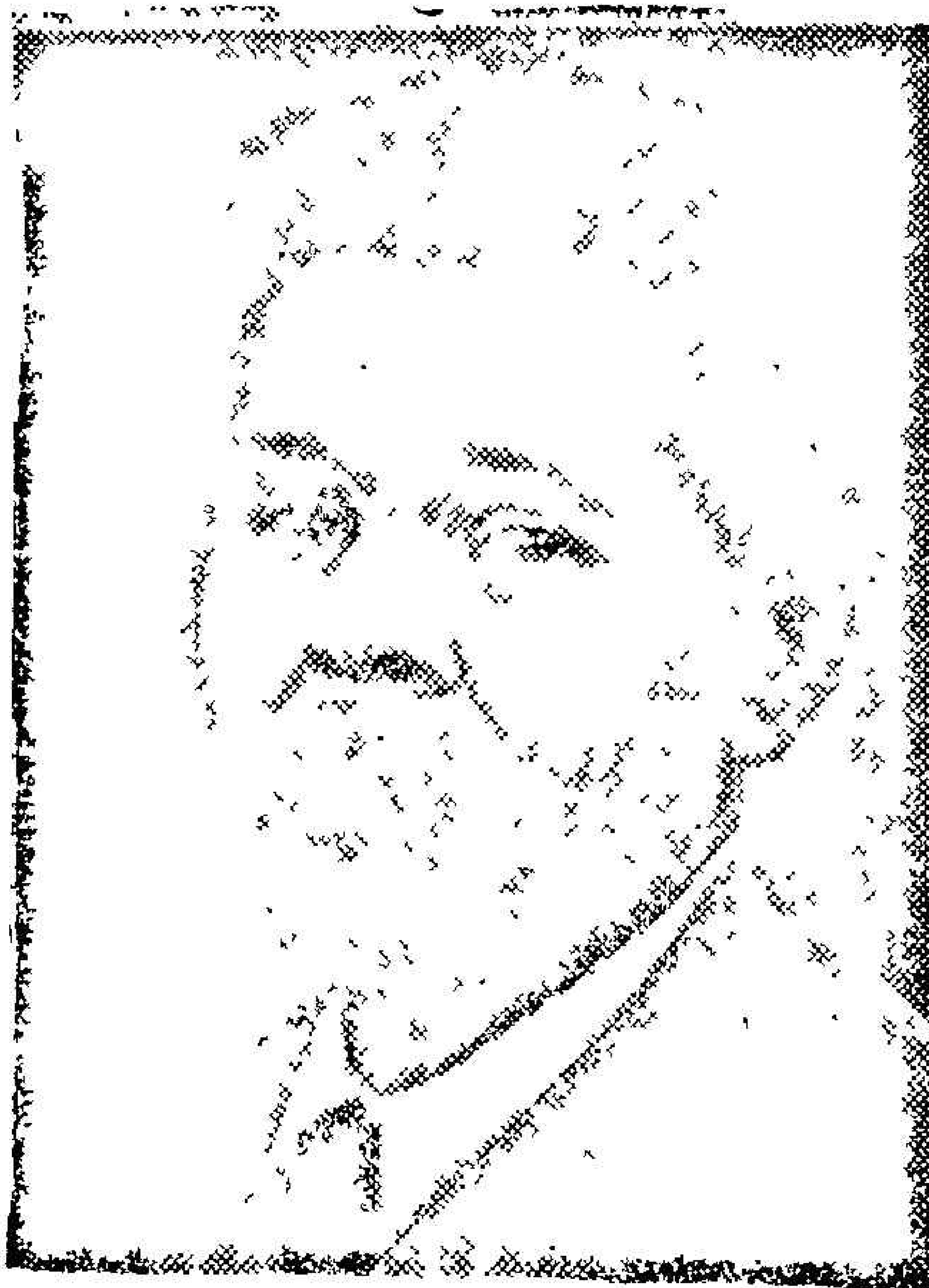
వి. ఆర్. చిత్ర

జపాను చిత్రలేఖనము నభ్యసించుటకు జపానుకు పోయిన ఆంధ్రచిత్రకారులు. వీరిచిత్రములు భారతియం దప్పుడప్పుడు ప్రకటితము లయినవి.

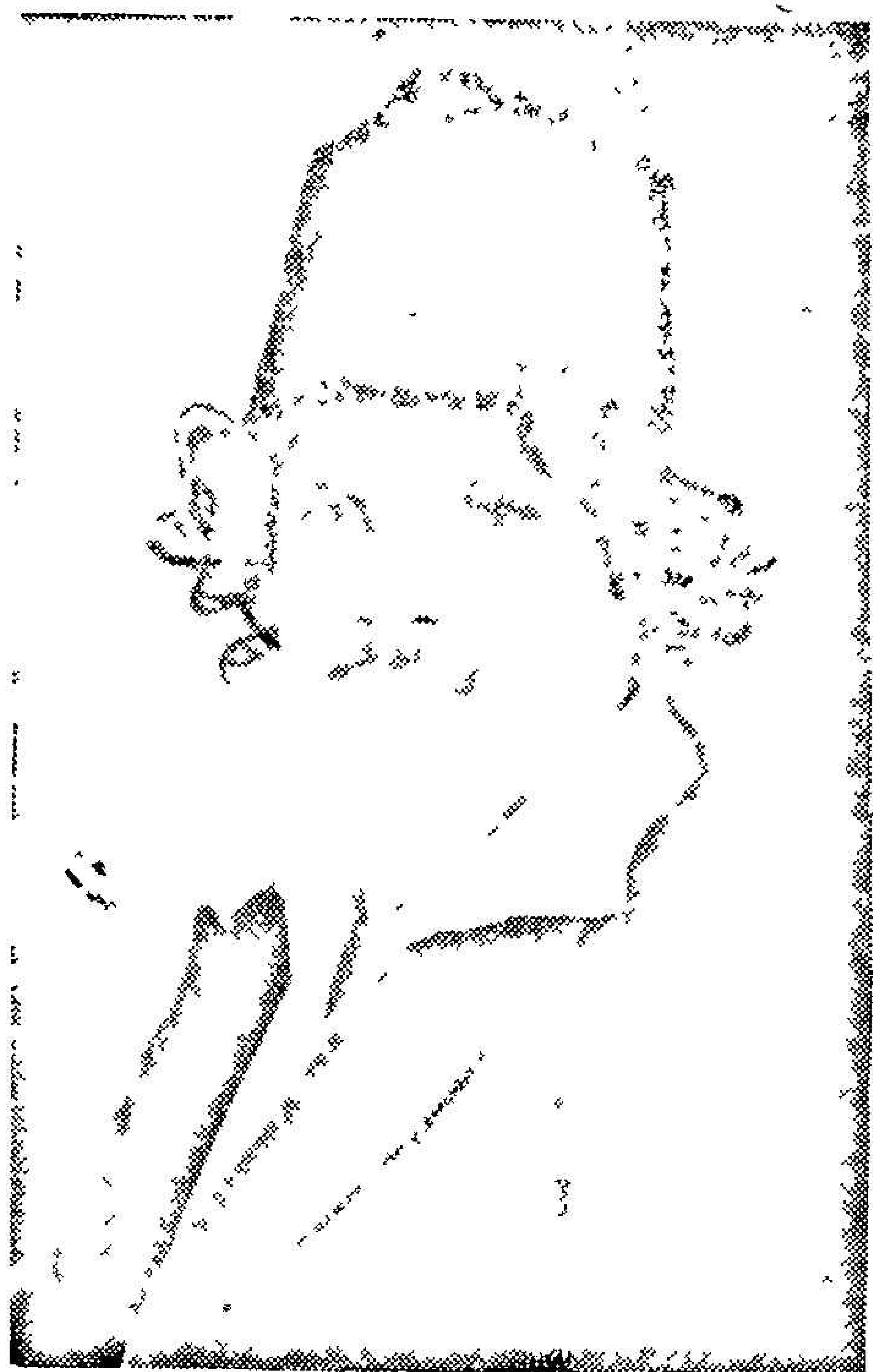
కలగూరగంప

కీ. శే. మాగ్జింగోర్కి

మాగ్జింగోర్కి గారు చనిపోయిరి. మాగ్జింగోర్కి గారికి ౬౮ సంవత్సరములు. రషియా దేశపు గ్రంథకర్త: తన నవలలందు మానవజీవితమును కండ్ల కగుపడుచున్నట్లుగా చిత్రించగల్గిన నేర్పరి. ౧౯౦౫ రాజకీయనేరములకై శిక్షింపబడెను. "౧౮౭౮ లో జోళ్లుకుట్టుపనివాని వద్ద సేవచేసితిని. ౧౮౭౯ లో ప్లానులు వ్రాసేవానివద్ద నుంటిని. ౧౮౮౦ లో రొట్టెలు చేయుచుంటిని. ౧౮౮౪ లో సామానులుమోయు కూలివాడుగా పనిచేసితిని. ౧౮౮౬ లో నాటకశాల వాద్యములందు పాట కాడుగ ప్రవేశించితిని. ౧౮౮౭ లో వీధులందు పండ్లమ్ముకొంటిని. ౧౮౮౮ లో ఆత్మహత్య జేసికొన యత్నించితిని. ౧౮౯౦ లాయరు గుమాస్తాగానుంటిని. ౧౮౯౧లో రషియా అంతయు కాలినడకను తిరిగితిని. ౧౮౯౨లో రైల్వేలందు కూలివాడుగ పనిచేసితిని. ఆయేడే నా ప్రథమకథ ప్రకటించితిని." అని గోర్కిగారు తనను గురించి వ్రాసియుండెను.

కీ. శే. జొన్నవిత్తుల శేషగిరిరావు

శేషగిరిరావు నటకుడు; శ్రీమంచిగాయకుడు. చిన్నవయస్సులోనే చనిపోయినాడు పాపము.

కీ. శే. కీర్తనాచార్య
సి.ఆర్. శ్రీనివాసయ్యంగారు, బి.ఏ., ఎల్.టి.

సి. ఆర్. శ్రీనివాసయ్యంగారు ౧౮౭౮ లో తంజావూరుజిల్లాలో జన్మించిరి. వీరు నలువదియేళ్ల పాటు మదరాసు రాజధానిలో చాల హైస్కూళ్లలో ఫస్టు అసిస్టెంటు టీచరుగాను, హెడ్‌మాస్టరుగాను పనిచేసిరి.

వీరు విజయనగరములో నున్నపుడు, శ్రీ ఆనంద గజపతిమహారాజులుంగారి ఆస్థానపండితులును, సుప్రసిద్ధ వైణికులును అగు వీణ వెంకటరమణదాసుగారివద్ద వీణవాయించుట నేర్చుకొనిరి.

విఖ్యాతగాయకులను గోపాలయ్యంగారివద్దను, శరభశాస్త్రి, కృష్ణ భాగవతారుగారివద్దను, మైలాపురం భాగవతారులవద్దను సంగీతశాస్త్రము నభ్యసించిరి.

సంగీతశాస్త్రమునందు వీరపరిమితమగు కృషి సలిపిరి. స్కూలుఫైనలుపరీక్షకు సంగీతముకూడ పఠనీయవిషయముగా విద్యాశాఖవా రంగీకరించుటకు వీరు పట్టుపట్టి కృషిచేసి సఫలులైరి.

మదరాసు విశ్వవిద్యాలయము, మద్రాసు సంగీత పరిషత్తు, అణ్ణామలై విశ్వవిద్యాలయము-ఈమూడు సంస్థలలోను సంగీతమున పఠనీయగ్రంథనిర్ణయసంఘ సభ్యులుగా నుండిరి.

వీరికి హరికథలను చేయుటలోకూడ గొప్ప ప్రజ్ఞ కలదు గాన వీరికి 'కీర్తనాచార్య' అను బిరుద మొసంగబడినది. వీరు విమర్శన లొనరించుటలో నిరుపమాను లగుటచే 'సంగీత విమర్శకాచార్య' యను బిరుదము కూడ వీరికియ్యబడెను. శ్రీ త్యాగరాజకృతులను వీరు స్వరసహితముగా, వివరణాదులతో ప్రకటింపించి ఆంధ్ర గేయవాఙ్మయమునకు మహోపకారము కావించినారు. ఈ కారణమున వీరికి 'అభినవ త్యాగబ్రహ్మము' అను బిరుదమును లభించినది.

వీరికి హిందూస్థానీ సంగీతమున కూడ విశేష ప్రజ్ఞకలదు. సంగీతమునుగూర్చి వీరు పెక్కు వ్యాసములను వ్రాసి తమిళ, ఆంగ్లపత్రికలయందు ప్రచురింపించిరి.

వీరు ౨౦ గ్రంథములను ఇంగ్లీషు, తమిళ, సంస్కృత భాషలయందు ప్రకటించిరి.

ఆదర్శప్రాయమగు జీవితమును గడపె శ్రీనివాసయ్యంగారు ౨౧ జూన్ ౧౯౩౬ నాడు పరమపదించిరి.

గురునానకు జీవితమునందలి కొన్ని ముఖ్యాంశములు

గురునానకు సంచారమున నతనితో హిందువులలో 'జాట్' అనుతెగకు జెందిన బలుడును, మహమ్మదీయ గాయకుడగు మర్దనుడును అనుగమించిరి. "దుమ్మ-వేడిమి ఫకీరులు-గోరీలు" అను వీటి సముదాయము అనుపేరుగల మూల్టాన్ నగరమునకు ఈ ముగ్గురును వెళ్లిరి. వీరు నగర ద్వారమునుచేరి నిలుచుండగా, ఒకడు పాలతో నిండిన కడవను నానకుముందుంచెను. దానిభావము 'మాపట్టణము ఇప్పటికే ఫకీరులతో నిండినది. ఇంకనెక్కువ

మందిని భరింపజాలదు' అని. అదిమొదలు గురునానకు నవ్వుచు "ఇప్పుడు మీనగరములో నున్న ఫకీరులలో నేను పుష్పమువలె శోభిల్లుదును" అనియు, తన స్వభావమును దాని సుగంధమువలె వ్యాపింపజేయుదుననియు నర్థమిచ్చునట్లు ఒకమల్లెపువ్వును ఆపాలకడవయందు బడ వైచెను. ఎట్టి మహత్తరమగు ఆదర్శము! గురునానకు దౌలత్ ఖాన్‌లోఢీకి కోశాధికారిగా (Store-keeper) పనిచేసినప్పుడు ఒకసారి ధాన్యమును కొలుచుచుండెను. పన్నెండుసార్లు కొలచినతరువాత 'తేరా' అను పద మూడవసంఖ్యను తెలుపు హిందూస్థానీసంఖ్యను పలికెను. 'నేను నీవాడను' అనుఅర్థాంతరముగల ఆమాటను ఉచ్చరించుచు సరియగుగణనను మరచిపోయి సమాధిలో పడి పోయెను.

హరిద్వారములోనుండగా, గంగానదిలో స్నానము చేయుచు పూర్వదిశాభిముఖులై అర్ఘ్యప్రదానము చేయు జనులను నానకు చూచెను. వెంటనే తాను నీళ్ళలోదిగి, దోసిళ్ళతో నీరుదీసికొని పశ్చిమాభిముఖుడయి చల్ల నారంభించెను. చుట్టుప్రక్కలనున్న జనులు ఆశ్చర్యముతో "ఈ పిచ్చియే"మని ఆయన నడిగిరి. "మీరుచేయునదే"మని ఆయన వారి నడిగెను. వారు తమ పితృదేవతలకు గంగాజలములను తర్పణములిచ్చుచున్నా మని బదులిడిరి. అప్పుడు గురునానకు తాను తనయింటివద్దనున్న పొలములకు నీరు చల్లుచుంటినని చెప్పెను. జనులందరు చాల ఆశ్చర్యపడిరి. "ఇంటివద్దనున్న నీపొలములకు ఇంతదూరమునుండి నీవుచల్లిన నీరు పోవునా?" అని యడిగిరి. "పరలోకమువనున్న మీ పితృదేవతలు మీ తర్పణోదకములను గ్రహించుచుండ, నేను విడిచెడి నీరు నా పొలములకుమాత్ర మేల చేరదు?" అని మందహాసముతో నానకు బదులు చెప్పెను.

మంచిచెడుగుల క్షేమములేక అమిత ధనమును కూడబెట్టిన కోటీశ్వరు డొకడుండెను. ధనమును కూడబెట్టుటయే వాని పరమావధియై యుండెను. గురునానకు వానియొద్దకుబోయి ఒక సూది నాతనికిచ్చి "ఇదిగో దీనిని జాగ్రత్తగా నీయొద్దనుంచి పరలోకమునకు నీవుపోవునపుడు నీవెంటదీసికొనిపొమ్ము. నేనువచ్చి దానిని నీవద్దనుండి తీసుకొందును." అనిచెప్పెను. "అదెట్లు వీలగును?" అనికోటీశ్వరు డడిగెను. "నీవు కూడబెట్టిన యింతధనమును నీవెంటదీసికొనిపోవా? ఈసూది బరువగునా?" అని నానకు చెప్పెను. అది విని కోటీశ్వరుడు తన లక్షలాది ద్రవ్యమును నిస్సహాయులకొఱకు ఖర్చుపెట్టెనని జనులు చెప్పుదురు.

మక్కాలో నున్నప్పుడు కొందరు 'హాజీలు' "హిందువులు గొప్పవారా, మహమ్మదీయులు గొప్పవారా" యని నానకు నడిగిరి. "మంచిపనులుచేయక ఉభయులును వుత్తవారే" నని గురునానకు చెప్పెను.

మక్కాలోనే 'కాబా' (దేవునిమందిరము) వైపు కాళ్ళుపెట్టుకొని నానకు పరుండుటనుజూచి 'ముజావరులు' మిక్కిలికోపము జెంది దేవమందిరము వైపు కాళ్లుపెట్టి పరున్నందుకు ఆయనను చీవాట్లు పెట్టసాగిరి. చిరునగవుతో నానకు "అయిన నాకాళ్లు దేవుడులేనివైపు పెట్టుడు. దైవము సర్వాంతర్యామి యని నేననుకొంటిని!" అని బదులుచెప్పెను.

ఒకయోగి గృహమేధులను నిందించి ప్రపంచ సుఖత్యాగమునందలి సౌఖ్యమునుగురించి గురునానకువద్ద పొగడ నారంభించెను. ఆతనితో "నీవు ప్రపంచసుఖములను త్యజించి, సంసారులను నిందించుచున్నావు కాని నీప్రతిదినభోజనమునకై వారినే యాచించుచున్నావు" అని నానకు చెప్పెను.

గురునానకును ఎవడో 'మంచిమనుష్యునిమార్గములను' గురించి ప్రశ్నించెను. "మంచివాడు ఇతరులు సౌఖ్యముగానున్నప్పుడు, అభివృద్ధి నొందుచున్నప్పుడు సంతోషించును. అతడు ప్రతివానికిని సహాయభూతుడగును. ఎవరితోడను కలహింపడు. అత డెప్పుడును సంతోషముతోను, వినమ్రుడుగాను ఉండును. మనుష్యుని, దేవునిగూడ సమానముగా ప్రేమించును." అని గురునానకు చెప్పెను.

గురునానకు తన మహమ్మదీయానుచరుడగు మర్దనునితో, అతడు ఆకలిదప్పులతోను, నొప్పులతోను బాధపడి విసువొంది నిరుత్సాహమునుబొందినపుడు "మర్దనా!

ఓరిమితో వేచియుండి భగవంతుని ఆశ్చర్యకరములగు మార్గములను కనుగొనుము. నిరుత్సాహమును పొందకుము. అత డేమిచేసినను మన మేలుకొరకే" అనుచుండెడివాడు.

ఒకయూరిప్రజలు నానకును సరిగా నాహ్వానించకపోయిరి. ఆయూరు వదలిపోవుచు గురు నానకు 'ఈప్రజలు సర్వదా వీరి స్వస్థానమగు ఈయూరిలోనే యుందురుగాక' అనెను.

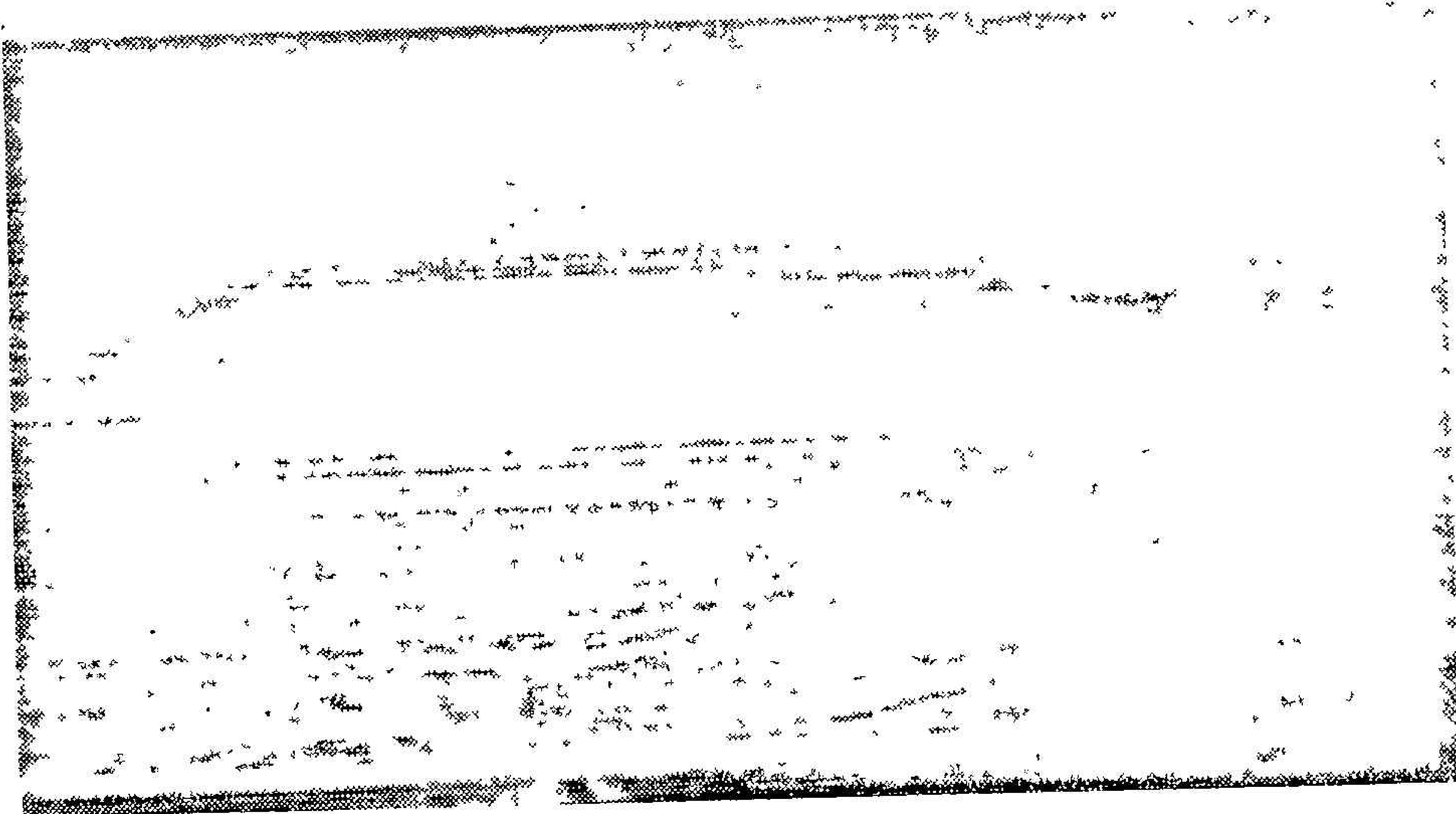
గురునానకు మరియొక యూరికి పోయెను. ఆ యూరివారు మంచివారని ఆయనకు తోచెను. అప్పుడాయన "ఈ యూరివారు ఈ యూరిని పాడుపెట్టి నాలుగు దిక్కులకు పోయి కాపురముండిన నెంత బాగుండెడిది" అనిపలికెను. మర్దనుడు "అయ్యా, మనలను సరిగాచూడని ఆ దుష్టగ్రామవాసులను వారి గ్రామములోనె శాశ్వతముగానుండిన మంచిదంటిరి. మనలను మర్యాదగాజూచు ఈ యూరిప్రజలను రు పాడుపెట్టిపోయిన బాగుండునంటిరేమి?" అని యడిగెను.

"ఔను! దుర్జనులు వారున్నచోటనేయున్న వారు ఇతరులను పాడుచేయరు. మంచివారు దేశ మెల్లెడల వ్యాపించినచో వారి మంచితనము ప్రపంచ వ్యాపింపజేయుదురు" అని గురునానకు చెప్పెను.

(బలవంతసింగ్ ఎమ్. ఏ, ఎ. టి. గారు మాడరన్ రివ్యూలో వ్రాసిన వ్యాసమునకు అనువాదము.)

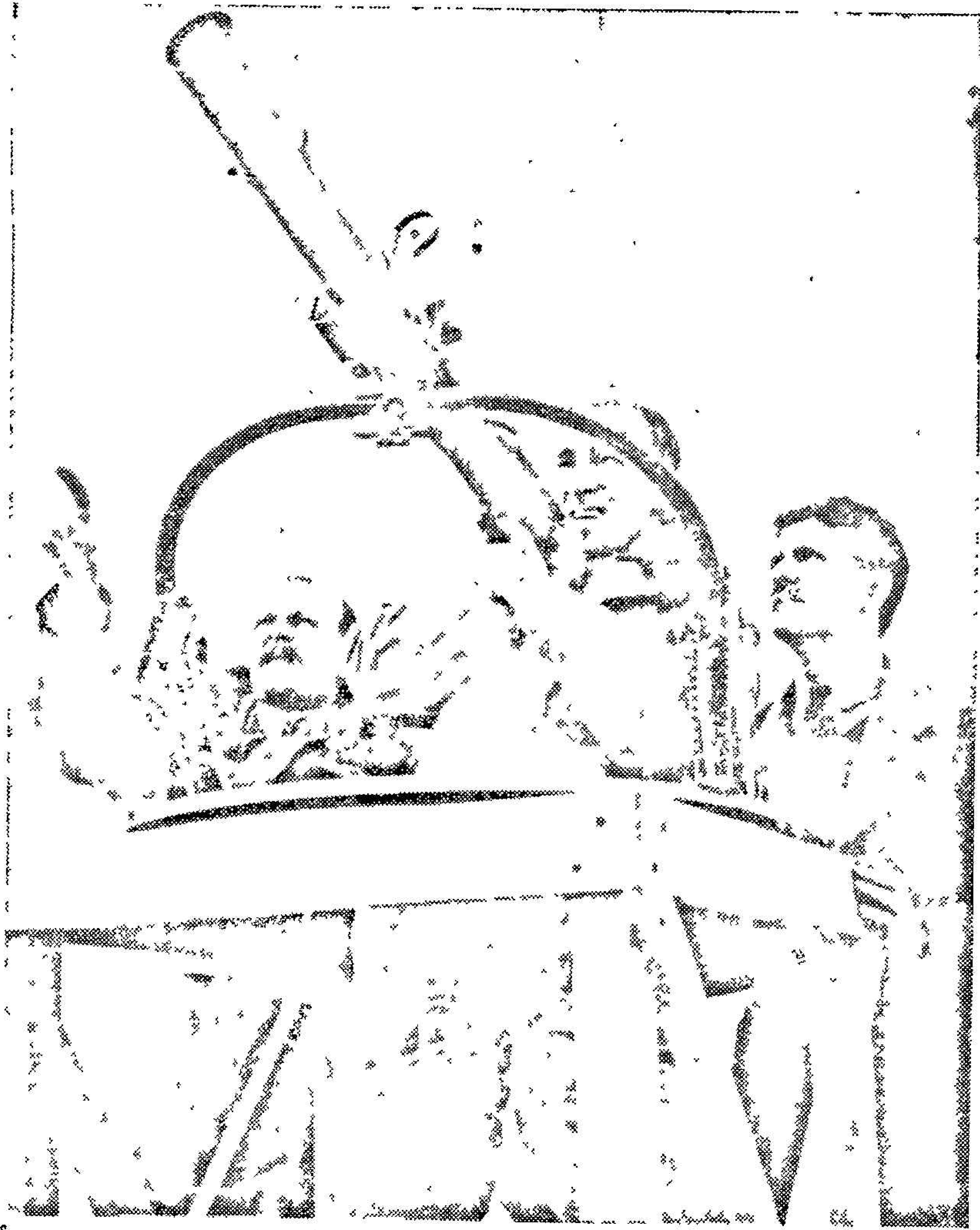
'చంద్రవంతి'

జర్మనీ నౌకావిమానము

దీనిపేరు 'హిండెన్‌బర్గ్'. ఇది యూరపునుండి అమెరికాకు ౬౧గం. ౪౫ ని. లో ప్రయాణము చేసెను. ఇది రేడియోసాధనముతో తీయబడినఛాయాచిత్రము.

తుపాకీ కెమేరా

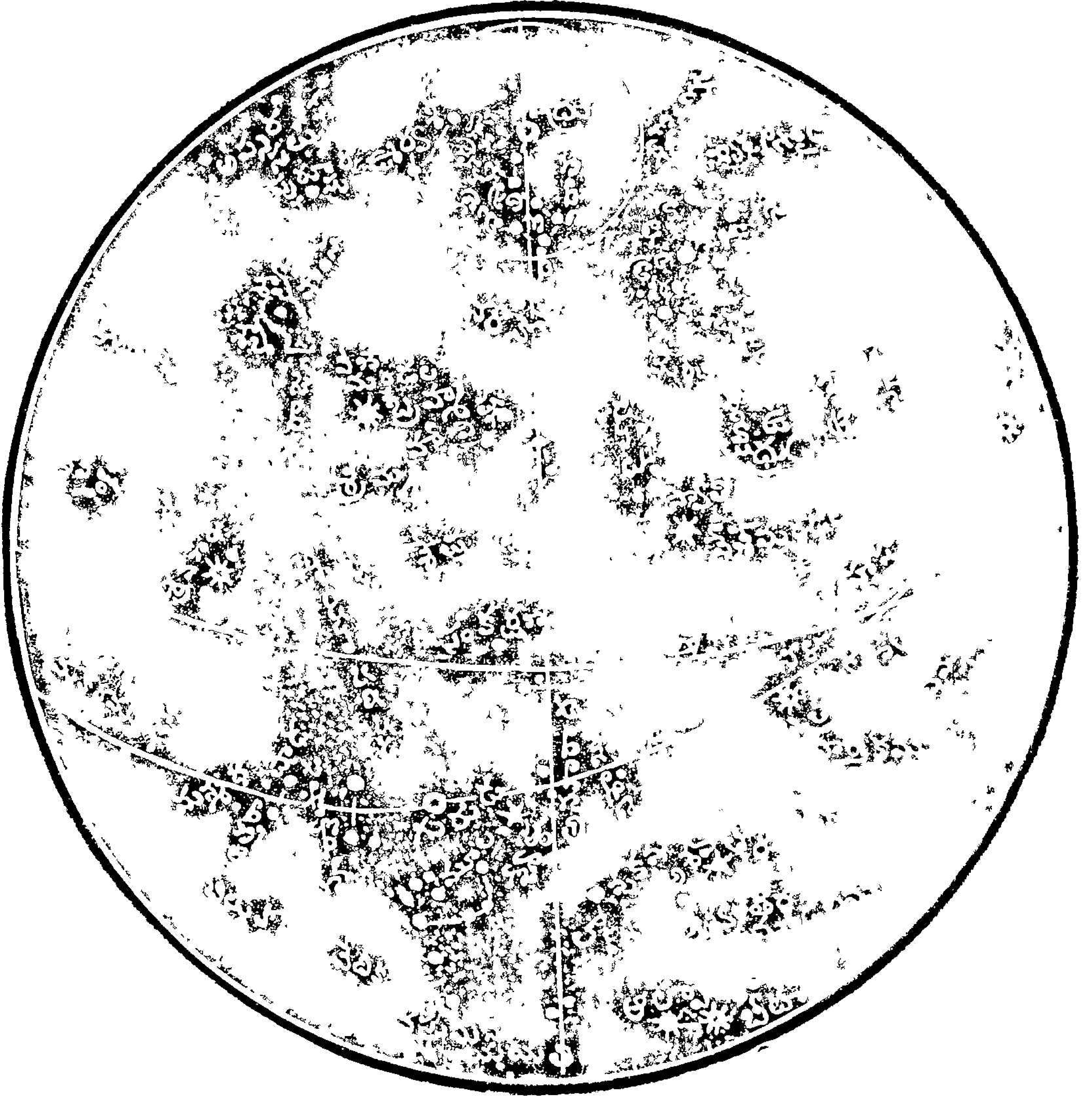
దీనితో విమానములను ఫోటో తీయవచ్చును. ఇంగ్లాండులో వైమానిక సేనలకు దీనితో విమానములను ఫోటో తీయుటకు నేర్పుదురు.

నక్షత్రమండలము

(ధాతృ సంవత్సర ఆషాఢ, శ్రావణమాసములు)

గొబ్బూరు వేంకటానంద రాఘవరావు

ఉత్తరము

దక్షిణము

[నక్షత్రవేధచేయువారు ఈపటమును తలమీదుగా ఆయాదిక్కులు సరిపడునట్లు చూచి పట్టుకొని పరిశీలింపవలెను.

1936 జూలైనెల 8 తేదీని రాత్రి 8-55 గంటలకును, జూలైనెల 29 తేదీని రాత్రి 7-32 గంటలకును
,, 15 ,, ,, 8-27 ,, ఆగస్టు 1 ,, ,, 7-20 ,,
,, 22 ,, ,, 8-0 ,, ,, 7 ,, ,, 6.58 ,,
నక్షత్రాదులు కనబడును.]

"Look how the floor of heaven,
Is thick inlaid with Gold with patines
of bright gold!
There is not the smallest orb which
thou beholdest,
But in his motion like an angel sings,
Still quiring to the young eyed cherubin
Such harmony is in immortal souls.
But whilst this muddy vesture of decay
Doth grossly close it in, we cannot
hear it."

Shakespeare —
'Merchant of Venice'
(V-1-65)

నాయనా! చూచితివా? ఆకాశరంగము బంగారముతో దట్టముగా తాపించబడినట్లు ఎంత మనోహరముగా తోచుచున్నదో! పసిడిపళ్లెరములవలె అందు మెఱయుచు ఆవ్యోమమార్గమున చరించుచున్న చిత్రదృశ్యములు అసంఖ్యగోళములు! మన నేత్రగోచరములగుచున్న అయ్యవి ఎంత చిన్నవైనను దివ్యముగా గానముచేయుచు బాలగంధర్వులరెస సాభిప్రాయముగా తిలకించుచున్నవి. జరామరణముల వర్జించి దేవలోకమున ప్రశాంతత కనిన పుణ్యుల ఆత్మలు ఆ మధురగీతములకు బ్రహ్మానందము పొందుచున్నవి. మృత్తికావృతమై, రక్తమాంసాస్థి పంకిలమైన యీ స్థూలదేహపు చెవులకు ఆ దివ్యగానము, ఆ మధురగీతములు వినరావు!

ఈ ధాతృనామసంవత్సర ఆషాఢ బహుళ చతుర్థి మొదలు శ్రావణ బహుళ షష్ఠివఱకు నగు మాసము—౯ జూలై ౧౯౩౬ మొదలు ౯ ఆగస్టు ౧౯౩౬ వఱకు నగు నీమాసపు రాత్రులలో తొలిజామున నగపడు నక్షత్రములు, గ్రహములు లోనగు ఖగోళచారుల నారయుదము.

పాలవెల్లి
(Milky Way)

ఈ మాసములో పాలవెల్లి ఈశాన్యదిశనుండి దక్షిణదిశకు వక్రముగా వ్యాపించియున్నది. యామ్యోత్తరరేఖకును, తూర్పు దిక్చక్రమునకును మధ్య-ఆదిక్చక్రమునకు ఇంచుమించుగా సమాంతరముగా-నీరవళదృశ్యము వ్యాపించియున్నది. దక్షిణమున నిప్పటి గగనమధ్యరేఖను గడిచి ఆగ్నేయమునకు అది చాచుకొనియున్నది. ఈ కొసను ఇప్పటికగపడు పాలవెల్లి వెడల్పుకంటె ఈశాన్యదిశకడ వెడల్పు సుమారు రెండురెట్లుండును. మధ్య రెండు శ్యామసీమలతోకూడ ఈధవళదృశ్యమునడుమ నల్లగ ఛాయాపథము వ్యాపించియున్నది. ఈశాన్యమునుండి వరుసగా అప్సరస, ఊర్వశీపురూరవసు, రాజహంస, శ్రవణ, ధనుర్మండలములమీదుగ, వేదికామండలము ప్రక్కనుండి వృశ్చికమును గడిచి అశ్వతరమండలమునకావల ఆగ్నేయక్షితిజముకడ ఇది దృష్టిపథమునకు తప్పుచున్నది. ఛాయాపథముతో పూర్తిగాకూడిన పాలవెల్లి దృశ్యమిపుడెంతో రమ్యముగా నగపడుచున్నది.

మిక్కిలి ప్రకాశవంతములైన నక్షత్రములు
(First Magnitude Stars)

ఈ మాసములో నిట్టిచుక్కలు ఎనిమిదిమాత్ర మగపడుచున్నవి. అవేవోచూతము:

(౧) పడమట అస్తమింపనైయున్న సింహరాశిలో మఘ (Regulus in Leo)

(౨) గగన మధ్యరేఖకును పడమటకును మధ్య కన్యలో చిత్ర (Spica in Virgo)

(౩) చిత్రకు ఎగువ భూతేశమండలములోని స్వాతి (Arcturus in Bootes)

(౪) పాలవెల్లి సమీపమున ఉత్తరాకాశమున బ్రహ్మ (Vega in Lyra)

(౫) పాలవెల్లి సమీపమున దక్షిణాకాశములో వృశ్చికరాశిలోని జ్యేష్ఠ (Antares in Scorpio)

(౬) పాలవెల్లితూర్పుటంచున గరుడమండలములో శ్రవణము (Altair in Aquila)

(౯. ౮) దక్షిణాకాశమున అశ్వతర మండలములో అశ్వినుల ౩ వ స్థానమున - ఆల్ఫా - బీటా - సెంటారిచుక్కలు.

గ్రహములు

ఈమాసములో రాత్రి తొలిజామున మనకు చక్కగా అగపడి మెఱయు గ్రహము గురు డొకడే. గురు డిపుడు జ్యేష్ఠలో వక్రగతు డైయున్నాడు. గగనమధ్య రేఖకు తూరుపుటాకాశమునపాలవెల్లిలో జ్యేష్ఠయు,గురుడును,పడమటి భాగమున చిత్రమఘనక్షత్రములును, వరుసగా విద్యుద్దీపములమాలికవలె ప్రకాశించుచు కనులకు పండువుచేయుట గమనింపతగియున్నది.

ఉత్తరాకాశమున

చిన్న యెలుగుతోకచివర ధ్రువుడు మెఱయుచున్నాడు. తోకలో మహేంద్రకశ్యపులును, తోకమూలను అగ్నియు, శరీరమున మిత్ర, ధాత, విధాతలును క్రమముగా నగపడుచున్నారు. ధ్రువుని దిగువనుండి ఈశాన్యమున పాలవెల్లిలోనికి ఊర్వశీపురూరవసులు చొచ్చుకొనియున్నారు. ఆదినుండ అప్సరసలు ఇపుడిపుడే ఉదయమయి తొంగిచూచుచున్నట్లు కనబడుచున్నారు. చంద్రుడును, లక్ష్మియు, పాలసముద్రమున పుట్టిరని పురాణములు తెలుపుచున్నవికదా? అట్లే అప్సరసలు కూడ పాలసముద్రమున పుట్టినట్లు అవి తెలుపుచున్నవి. ఈయంశమే మనుచరిత్రమునందు అల్లసాని పెద్దన్నకవి చక్కగా వర్ణించిన "చిన్ని వెన్నెలకందు వెన్నుదన్ని సుధాబ్ధి పొడమిన చెలువ తోబుట్టు మాకు" అనిన పద్యము ఇపుడు చక్కగా స్ఫురణకు వచ్చి పాలసముద్రమునుండి అప్సరసలు జన్మించిన వృత్తాంతము గోచరము గావించుచున్నది. లక్ష్మి పాలసముద్రమున పుట్టి మహావిష్ణువునకు ప్రక్క నిలుచున్నట్లును, పాదము లొత్తుచున్నట్లును చిత్రములు కలవు. అప్సరసలును ఆమెతో పాలసంద్రమున నుద్భవించినట్లు ఇపుడు ఖగోళమున స్పష్టముగా తెలియనగును. ఇక, వాయవ్యమూలను విఘ్నేశ్వరుడు లంబోదరముతో న స్తమింపనై యున్నాడు. అతని వాహనమైన మూషకముకూడ అతనితోనే అస్తమింపనున్నది. వినాయకునకు ఈవల సప్తఋషులు వాయవ్యమునకు వ్రాలి అస్తమింపబోవుచున్నారు. చిన్న యెలుగు (Ursa minor) కును, పెద్ద యెలుగు (Ursa major) కును మధ్య నరకుడు మెలికలు తిరుగుచు క్రూరసర్పము వలె ఘోరాకారముతో కానవచ్చుచున్నాడు. నరకుడు విష్ణువునకును భూమికిని జన్మించినాడు కనుక ధరాసూనుడు. ధరాసూన శబ్దవికృతియే లాటిన్‌లో Draconis అని స్పష్టమే కదా?

పడమట

సింహరాశి అస్తమించుచున్నది. తూర్పున మకరము ఉదయించుచున్నది. ఇటీవల మకరము వాడుకలోనికి వచ్చినను ఋగ్వేదాదివేదవాఙ్మయమున నిది అజమని వ్యవహరింపబడియున్నది. పాశ్చాత్యగ్రంథములలో ఇప్పటికిని దీనికి Capricorn అనియే వ్యవహారము. Capricorn అనగా ఒక జాతి మేక. ఈమేక ఉదయముగుచుండ సింహ మస్తమించుచున్నది. ఇవి ప్రతిస్పర్థులు (Diametrically opposite). ఈయంశము నాధారముచేసికొని ఋగ్వేదములో ఇంద్రు డొక అద్భుత కార్యము (miracle) నిర్వహించినట్లు వర్ణింపబడినది. చూ. ఋ:

VII. ౧౮-౧౭: "అల్పేన చిత్తి ద్వేకం చకార సింహ్యం చిత్పేత్వే నాజఘాన"

"అల్పసాధనముతో అనన్యసామాన్యమైన ఘనకార్యము ఇంద్రుడు నిర్వహించినాడు. మేకచేత సింహమును చంపించినాడు." ఖగోళదృశ్యములనుబట్టి దేవతలకు అనన్యసామాన్యశక్తులు ఆరోపింపబడియున్నవి. అశ్వము లిట్లే వృషభశింశుమార యుక్తమైన రథము నెక్కివచ్చునట్లు వర్ణింపబడెను కదా?

మఘకు ఈవల పూర్వఫల్గునీ, ఉత్తరఫల్గునీ నక్షత్రములు రెండు రెండునేత్రములలాగున మెఱయుచున్నవి. నాలుగును మంచపుకోళ్లవలె చతురస్రముగా నున్నవి. ఉత్తరఫల్గునీ నక్షత్రములలో ఉత్తరపు చుక్కకంటె దక్షిణపుచుక్క తేజోవంతమైనది.

కొంతకాలముక్రిందట ఇది ఇప్పటికంటె చాల గొప్ప తేజస్సుతో మెఱయుచు ప్రథమగణ్యము (First magnitude Star) గా నుండెను. పిమ్మట ఎందుచేతనో తేజము తగ్గిపోయినది.

ఉత్తర-ఫల్గుని కేవల హస్త మిలమిలలాడు చున్నది. ఋగ్వేదకాలమున నిందలిచుక్కలు బంగారు వంటి కాంతితో చక్కగా మెఱయుచున్నట్లు వర్ణింప బడినది. చూ. I. ౨౨-౫.

"హిరణ్యపాణి మూతయే సవితార ముపహ్వయే"

ఈ నక్షత్రమునకు అధిదేవత సవితృదేవుడు, కనుక 'ఆదేవుడు బంగారపుహస్తముతో నన్నురక్షించు గాక అని ప్రార్థించుచున్నాను' అని సవితృదేవతాక మైన ఋక్కు కలదు.

హస్తకుపైన వేణీమండలమున కావల క్షీరోదము యొక్క ఉత్తరధ్రువమున్నది. క్షీరోదమునకు దక్షిణమున దిగువను కమఠముకడ దక్షిణధ్రువము-అనగా క్షీరోదము యొక్క దక్షిణధ్రువ మంకుట ఈవఅనుగమనించియుం టిమి. నైరృతిదిక్కున అహిమండలము కొంత అస్త మించినది. చమస వార్తిక సహువమండలము లింక త్వరలో అస్తమింపగలవు.

దక్షిణమున

అశ్వతరమండలము బాగుగా మెఱయుచున్నది. దక్షిణక్షితిజముపై అశ్వినులు (మూడవస్థానమున ఆల్ఫా, బీటా, సెంటారస్ చుక్కలు) అద్భుతతేజముతో మెఱయుచున్నారు. అప్రక్కనున్న వృకము వార్తికపుపక్షి ని పొట్టపెట్టుకొనకుండ రక్షించి బల్లెముతోపొడిచిచంపు చున్నారు. ఆదిగువను యయాతి, వసుమనాదులును, ఎగువ వేదికకడ బలియు కానవచ్చుచున్నారు.

తూర్పున

మకరము కొంత ఉదయమైనది. మకరము ధ్వజ ముగాగల మన్మథుడు-ధనూరాశి - పూర్తిగా ఉదయించినది. ఆదిగువ అతని వాహనమైన చిలుక ఉన్నది. వేదములో ధనిష్ఠకి కృశానుడని పేరుకలదు. ఇత డమృత రక్షకుడు. ఎగువను శ్రవణమున్నది. శ్రవణమనగా మన పురాణములలో గరుడుడు. గరుడుడు అమృతము హరించి నాగుల కిచ్చినాడు. వెనువెంటనే ఇంద్రుడు వచ్చి నాగులకందకుండ హరించినాడు. గరుడుడు విష్ణువు నకు వాహనము, ధ్వజము నైయున్నాడు. శ్రవణమునకు తూర్పుగా వసుదేవతాకమైన ధనిష్ఠ ఉదయించి యున్నది. ధనిష్ఠకు ఎగువ ఈశాన్యమున, పాలవెల్లిలో నున్న రాజహంస కావల నారదుడున్నాడు.

మధ్యను

చిత్ర-స్వాతి నక్షత్రములు గగనమధ్యరేఖ గడిచి పడమటకు సగము వ్రాలియున్నవి. చిత్ర "ముత్యము", స్వాతి "పగడము"- ఈ రెండును తోరణస్తంభములవలె జోడుగానుండి ఎచ్చటనున్నను మనోజ్ఞముగా నగ పడును. ఆ చుక్కలకేవల గగనమధ్యరేఖకు సమీపమున "విఱుతవోయిన మూకుటి చెలువు" దాల్చి విశాఖ యున్నది. విశాఖ ఇంద్రాగ్నిదైవత్యమైన నక్షత్రము. వాయువు (మరుత్తులు) అధిదేవతగా గల స్వాతిని, అగ్నిదైవత్యమైన విశాఖను గమనించుకొని, ఆ దేవతల ప్రీతికొఱకు వేదములో నెన్నో ఋక్కులు ఋషులు రచించినారు.

ఋ. I. ౧౯-౧. మరుద్భి రగ్న ఆగహి
"ఓ అగ్ని, మరుత్తులతో కలిసి రావలెను"

మరుత్తులు - "దివో విమహసః" ఆకాశమున పెద్ద భూతములవంటివారు. (I-౧౯-౧).

భూతేశమండలమునందు స్వాతి కేవర్ణనము గీటికిని ఎంతో ఒప్పియున్నది.

విశాఖకు తూర్పుగా గగనమధ్యరేఖపై అనూ రాధచుక్కలు కలవు. వాటికేవల తూర్పుగా జ్యేష్ఠ కలదు. ఇది ఇంద్ర దేవతాకము. ఎగువను శ్రీమహావిష్ణు స్వరూప మున్నది. ఇంద్రునిగూర్చియు, విష్ణునిగూర్చి యు వర్ణించుచోట్ల ఋగ్వేదమునందలి ఋక్కులు కడు రమ్యములై యొప్పును.

I. ౨౨-౧౯: ఇంద్రస్య యుజ్యః సఖా.

౨౦. తద్విష్ణోః పరమం పదం
సదా పశ్యంతి సూరయః
దివీవ చక్షురాతతమ్
౨౧. విష్ణోర్యత్పరమం పదం.

ఇంద్రుని ప్రియమిత్రుడైన విష్ణువు. ఆకాశరంగమునకు నేత్రమువంటిదై మిక్కిలి ప్రధానాంగమై ఒప్పియున్న శ్రీ విష్ణుని పరమపదమును సూరిజనులు - బుద్ధిమంతులు ఎప్పుడును కనిపెట్టి చూచుచుందురు. ఆపరమపదము మిక్కిలి దివ్యమైనది.

ఈ ఋక్కులు మనవారు పురుషసూక్తముతో చేర్చి నిత్యమును చెప్పకొనుచున్న వాక్యరత్నములు. ఆనాడు ఖగోళవేధ చేయుచుండిన పూర్వఋషుల ముఖ్యభావము ఇందు కలదు. విష్ణుని పరమపద మనుటలో విశేషార్థమున్నది. అది ఆనాటివారికి తెలిసియున్నది. మధ్యయుగములవారు మరువకుండ విష్ణునక్షత్రముల గమనములతో ఏకాదశులకు సంబంధమేర్పరచిరి. ఇటీవల హెర్షెల్ (Herchel) వారి ఖగోళవేధమూలముగా దానియథార్థము మరల తెలిసినది.

అదేమనగా:—

చంద్రుడు భూమిచుట్టు తిరుగుచున్నాడు. భూమి, బుధుడు, శుక్రుడు, అంగారకుడు, గురుడు, శని మొదలగు గ్రహములు సూర్యునిచుట్టు తిరుగుచున్నవి. కాని సూర్యుని మాటయేమి? సూర్యుడు తనకుటుంబముగనున్న గ్రహాదులతో కూడ క్షణమునకు పండ్రెండుమైళ్ల చొప్పున ఈ విష్ణుమండలమునకుపోవుచున్నాడు. "పరమపదము" అను మాటలలో ఈవిశేషార్థమున్నదని నా విన్నపము. పూర్వఋషుల కిది తెలిసియున్నది. హెర్షెల్ దొరనాటినుండి నిర్వచించువఱకు పడమటివారికి తెలియదు. విశేషపరిశోధనలచే నిది యిప్పుడు స్థిరపడినది. ఈ దృష్టితో వేదవాఙ్మయము పరికించినపుడు మనకు ఆనందాశ్చర్యములు కలుగుచున్నవి.

కనుక, మూడడుగులతో విశ్వము నావరించిన విష్ణుదు మాయందు దయగలిగి రక్షించుగాక—

("శం నో విష్ణు రురుక్రమః") అని I. 90. 9. లో చెప్పబడిన ఋక్కుస్మరించి ప్రస్తుతము విరమింతము.

గ్రంథ స్వీకారము

భిషగ్రత్న సమ్మానము

భిషగ్రత్న మధునాపంతుల సత్యనారాయణమూర్తిగారి సమ్మానోత్సవ నివేదిక.

ప్రకాశకులు: రేమెళ్ల వేంకటరాయలింగారు.

సీతాకల్యాణము

క్రౌను సైజు, పుటలు ౧౨౩, వెల రు. ౧

గ్రంథకర్తలు: వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయ, వేంకటనారాయణ సోదరకవులు; స్నేహలతా కవితా సంఘాధ్యక్షులు, కొల్లాపురము (జటప్రోలు సంస్థానము).

నివేదనము

(సంఖ్య ౧)

కర్త: అకొండి వేంకటశాస్త్రి, తెలుగుపండితుడు, సేవాసదనము, మద్రాసు.

దేశీయపరిశ్రమలు

గ్రంథకర్త: పెండెం వెంకట్రాములు, క్రౌను సైజు, పుటలు ౨౦౦, వెల ౧-౮-౦.

విలాసము: పేరాల, చీరాలపోస్టు.

శ్రీరామాష్టోత్తరశతకము

కర్త: పెమ్మరాజు నారాయణదాసకవి.

సంపాదకుడు: ధరణీప్రగడ వేంకట శ్రీరామమూర్తి, వాడ్రేవుపల్లి. వె. రు. ౦-౧-౬.

లాలనము —క్రొత్తపల్లి సుబ్రహ్మణ్యాం

మాఘమాహాత్మ్యము

పద్యకావ్యము. గ్రంథకర్త: అబ్బరాజు శేషాచల శర్మ, డెమ్మీ ౧/౮; పుటలు ౨౨౮. వెల: సాదాప్రతి ౨ రూపాయిలు; క్యాలికో 3 రూపాయిలు. ప్రకాశకులు: శ్రీ అబ్బరాజు హనుమంతరాయ శర్మ, తెలుఁగుపండితులు, బోర్డు మిడిల్‌స్కూలు; గురజాల, పల్నాటితాలూకా, గుంటూరుజిల్లా.

సంస్కృత పద్మపురాణమునందలి మాఘ మాహాత్మ్యము నాధారముగఁ జేసికొని కవి యీ పద్యకావ్యమును రచించెను. మాఘమాసమున ప్రాతఃకాలముననే స్నానము చేసినచో ఎట్టి కలుషము లయినను నశించి జను లుత్తమగతులను పొందుదురని, వారు కోరిన కోరికలెల్ల సిద్ధించునని యిందు పెక్కు దృష్టాంతములతో వివరింపఁబడియున్నది.

ఎత్తద్గ్రంథ ప్రాశస్త్యముం గూర్చియు, రచనం గూర్చియు గ్రంథకర్తగారి పుత్రులు శ్రీ హనుమంత రాయశర్మగారిట్లు 'తొలిపలుకు' లో వివరించినారు:

'ఇది యాఱాశ్వాసముల పద్యకావ్యము. వీరి గ్రంథరత్నహారంబున కిదియ నాయకరత్నంబు. ఇందు సుమారు ౨,౨3౮ గద్యపద్యంబు లలరారుచుండు. దీని రచనావిధానంబు కడుంగడుఁ గొనియాడఁదగియున్నది ఇయ్యది యర్థంబు నిలిచినచోటునకుఁ బదంబు, పదం బాఁగిన తావునకు గణంబు, గణంబు నెలకొనిన ప్రదేశంబునకుం బ్రాసంబుఁ, బ్రాసంబు పాదుకొనినయెడకు విశ్రమంబు నిలువక యొండొంటికిఁ జుట్టరికంబు గట్టిఁ దెల్పునుఁ దన వాణిని నలువరాణియైన నాణికి రాణివాసంబునే సెనో యన మృదుమధురపదభూయిష్టంబు కవిజనేష్టంబునై ద్రాక్షాపాకంబు వైదర్భీరీతిని నలరారుచుండు.

శేషాచలకవిగారి రచనాకాలంబున నీ గ్రంథంబున నే నచ్చటచ్చట రచనకుం గోల్పడినవాఁడ నని చెప్పకొనుట తప్పుగాదు. మృదుమధురపద గుంఫనల నలరారు వారి రచనకును, శ్రుతికటువైన నా రచనకును శైలి గలియకుండుటకో యని నా సాహసంబునకు నేన వెరగుపడువాఁడ. అట్లయ్యు నాశ్వాసాద్యంతంబుల వారి యాజ్ఞాబద్ధుండనై కొన్ని పద్యంబులు, మార్కండేయ కృత శివస్తవంబు నా చేతనే వ్రాయఁబడినవి.'

ప్రభు, మిత్ర, కాంతాసమ్మితములగు వాఙ్మయములలో పురాణములు రెండవ తరగతివి. వాని నాంధ్రీకరించునపుడు తగురీతి మార్పుల నొనరించి, కుదించి రసమునకు, పాత్రములకు ననుగుణమగునట్టి మార్గము ననుసరించుట యుచితము. ప్రాచీనాంధ్రకవులు పురాణములను రసము చిప్పిలునట్లు ప్రబంధములుగను, కావ్యములుగను అనువదించుచుండిరి. ఈ 'మాఘమాహాత్మ్యము' కేవలము పురాణముగనే భాషాంతరీకృతము.

ఇందలి పద్యములసంఖ్య చాల ఎక్కువ; అందు రసవంతములు చాల తక్కువ. ధార యనర్గళము; కాని రచన దోషజుష్టము.

ఛందోదోషములు మచ్చునకు—

'నరధర ! శంఖచక్రధర !
శార్ఙ్గగదాధర! శ్రీధరా ధరా!'

[పుట ౨౬.] పయి చంపకమాలాపాదమున యతిభంగము కలదు.

గీ. 'ప్రజల నేలెడువాని కొ-కప్పడైన'
[పుట. ౧౧౬.] ఇందును యతి భగ్నమయినది.

'ఈ.........దానహోమముల్
నేపరిఁజేయఁ గోటిఫల-మిచ్చును...'

[పుట ౧౭౭] 'దానహోమములు ఏపరి' అనుట కిచట 'దానహోమముల్ నేపరి' అని వ్రాయఁబడినది.

'దానహోమముల నేపరి' అని యుండవలసినది. 'నేపరి' అనియే రూపమని కవి ఎంచినను యతిభంగము తప్పదు. 'సమస్తపాపౌఘ ప్రయాగ స్నానమునను'. 'యోగి తపముల చేతఁ బ్రయాగస్నాన' [పుటలు ౧౫౪, ౨౦౧.]

ఇచట 'స్నా' కు ముందున్న 'గ' గురువయినది. అది లఘు వయినపుడే ఛందస్సు కుదురును.

పంచపాద ల వృత్తములు, జాతులు నిందు చాల కలవు.

సంధిదోషములు - మచ్చునకు -

'శేషాచలాఖ్యతఁడు బెట్టె'

[పుట 3.] 'ఆఖ్య నతఁడు పెట్టె' నని సాధువు. ఇచట అత్వసంధి రాదు. ప్రథమమీఁది పరుషములు గస డదవ లగును కాని సరళములు కావు.

'సత్కృథల్ జెచ్చెర' [పుట ౫.]

ఈ సరళాదేశము నసాధువు.

'ఈయెడ కేల తెచ్చితిరి?

యిట్టి మహాత్ముని బాపచిత్తులై'

[పుట ౫౨] మధ్యమపురుష క్రియకు సంధి నిత్యము. ఇచట సంధిచేయకుండుట దోషము.

'నీదుకార్యముల్, అనిశము తిన్నగా'

[పుట ౧౧౪.] ఇచట 'కార్యము లనిశము' అని యుండవలెను. అట్లు ఉండిన ఛందస్సు చెడును. 'కార్యముల్ అనిశము' అని విసంధి యుండుట దోషము.

కొన్నికళ లిందు ద్రుతప్రకృతికము లయినవి.

'భీతి నింతలేక' [పుట ౭౪.]

'భీతి యింత లేక' సాధువు.

'ధాతశిరంబు నైదవది' [పుట ౧౭3.] 'శిరం బైదవది' యొప్పు.

'నాదురు నట్టి రెల్లరున్.' [పుట ౧౪౨.] 'నాదు రట్టి రెల్లరున్' సాధువు.

'కలదు నతిరమ్యంబై' [పుట ౨౦౨.] 'కల దతిరమ్యంబై' సాధువు.

పయిచోట్లఁ గల 'న' కారము సముచ్చయార్థకము కాఁజాలదు. ఆ యర్థమున కిచట ప్రసక్తి లేదు. కొన్నిచోట్ల (బోయలు నడ్డుకొట్టినను. [పుట ౯] మొదలగు పెక్కుచోట్ల.) అక్కఱలేకున్నను 'సముచ్చయము' చెప్పఁబడినది.

ప్రయోగవిశేషములు—

పుట. ౧30. 'ఆరంభుండై.'

,, ౧౫౯. 'తను భార్యాసుత ముక్తుండై.'

ఇచట 'తాను' కు బదులు 'తను.'

,, ౧3౨ 'విడిచిపెడితి.'

,, ౧3౪. 'ఆబాలవృద్ధులు.'

,, ౧౫౬. 'వేశ్యసతులం దగ్రేసురా లంచు'

,, ౧౯౨. 'నీదుపైని బ్రీతి.'

,, ౧౯౪ 'పరస్పరతోఁబుట్టువుల వలె.'

,, ౧౯౫. 'దమ్మాయుల కౌదు రని.'

,, ౧౯౯. 'గంధర్వకన్నియ.'

,, ,, 'పురుషదయ్యము'.

,, 3౯. 'పట్టనమందు.' (పట్టణము)

,, ౫౪. 'శంబుకుండు.' శంబూకుఁ డని యుండవలెను.

,, ౪. 'శాలను నిర్మించిరి (నియమించిరి) అనుటకు 'నీమించిరి.'

,, ౬౫. 'బ్రాహ్మణ్యము.' (బ్రాహ్మణ్యము)

,, ౨౦౦. 'అవారిత బలిమిన్.'

,, ౧౪౫. 'ప్రకాశమాన మొందె.' (ప్రకాశమానమయ్యె ననుటకు.)

,, ౧౬౪. 'అధిక నేర్పరులగు.'

,, ౧౫౨. 'సీ. ఆనీరములు నగు హరిరూపమని శ్రుతు, లందు నిరూపించె.'

ఇచట కర్త లేదు. 'నిరూపింపఁబడె' ననుట యుచితము.

పుట. ౧౫ 'పరిమళయుక్తమా సంకేరుహంబులు' ఇచట వచనము సరికాదు.

పుట. ౨౩.- 'భాస్కరుని పుత్రుఁడైన వైవస్వతుండు' ఇచటి రెండును విశేషణములే. అర్థము నభిన్నమే. ఇచటి విశేష్యము 'యముఁడు.' అది లేదు.

పుట. ౭౫. 'మనము వాక్కు కర్మమున' (మనోవాక్కర్మముల, లేక మనమున, వాక్కున, కర్మమున అనుటకు.)

పుట. ౧౦౦. 'అంబికాధవుఁడు.' పయి పదము 'శివుఁడు' అను నర్థము నిచ్చును; కాని విపరీతార్థమును స్ఫురింపఁజేయుటచే దుష్టము.

పుట. ౧౧౯. 'సీ. ధరఁగల జంగమ స్థావరంబైన యీ, ప్రాణికోటులయందు.' ('ధరఁగల స్థావర జంగమాత్మకమైన ప్రాణికోటియందు' అనుటకు)

పుట. ౧౬౬. 'బహువత్సరము లుంపఁబడుచు.' ఇది అరవ తెలుఁగుల 'నేను వినఁబడితిని' వంటిది.

'మాఘమాహాత్మ్యము'న వ్యర్థపదములయు, పునరుక్తులయు కూర్పు ఎక్కువ. ఒక్క యుదాహృతి- పుట ౬౫—

'గీ. అచట భార్య లెంద అందఱ కన్ని గృహములు మానివరుఁడు నమరశిల్పకారియైన విశ్వకర్మను రావించి యతనిచేత నపుడు నైదు పదులు.'

సౌరభికి ఏఁబదిమంది భార్యలు ఉన్నట్లు ముందు పద్యముననే కలదు. ఎందఱు భార్యలు కలరో అందఱికి అన్నిగృహములు కట్టించె ననిన చాలును. మఱల 'ఐదు పదులు' చెప్పుట అనావశ్యకము.

పయివానితోఁబాటు అచ్చుతప్పులు నిందు ఎక్కువగఁ గలవు. 'వసిష్ఠుఁ'డనుటకు 'వశిష్ఠుఁ' డని పెక్కుసారులు ముద్రింపఁబడినది.

ఈ గ్రంథమున గ్రంథముతో ఏ సంబంధము లేని శ్రీ కనుపర్తి మార్కండేయశర్మగారి 'విస్మృతి' (స్మృతియని శ్రీ హనుమంతరాయశర్మగారి అభిప్రాయమేమో!) యు, ప్రకటనకర్తగారి పుత్రుఁడు రచించిన 'పార్వతీపరిణయ' గ్రంథ ప్రశంసయు కలవు. శ్రీ శర్మగారు ఒనరించిన 'మాతృ, పితృ, పుత్ర, జామాతృ విస్మృతి' (స్మృతి) యును ఇందు కలవు.

'ఏది యెట్లయినను వారి (గ్రంథకర్తగారి) రచనా చమత్కారము, ధారాశుద్ధి, సంస్కృత పద జటిలత్వంబు (?), సాంధ్రపదలాలిత్యంబు, గర్భకవిత్వ బంధురంబు (?), చిత్రకవిత్వ సుందరంబు (?), కూర్పునేర్పు నాకంటెఁ బరపండిత మండలంబు నొక్కి వక్కాణించు గుణాగుణంబుల విమర్శింప నర్హంబు' అని శ్రీ హనుమంతరాయ శర్మగారు వ్రాసిరి. వాఙ్మయాభిమాను లీ గ్రంథమును జదివి తత్త్వము గ్రహింతురుగాక! బు. వేం. ర.

రామమోహన విజయము

హరికథ. రచయిత: శ్రీ ద్రోణంరాజు రామమూర్తి. మంచి కాగితము. చక్కని యచ్చు. క్రౌను ౬౩ పుటలు. వెల ౮ అణాలు. ప్రకాశకులు: సాధనకుటీరము, పిఠాపురము.

విదేశీయులు భారతదేశమున ప్రవేశించి, తమ ప్రభుత్వముతోఁబాటు మతమును వ్యాపింపఁజేసి హిందువులను తమ మతములో కలుపుకొని హిందూమతమును నశింపఁజేయ మొదలిడిరి. అట్టి సమయమున శ్రీ రాజా రామమోహనరాయ లవతరించి అన్నిమతముల తత్త్వమును పరిశీలించి మతాంతర ప్రవిష్టమగు హిందూజన ప్రవాహమున కడ్డువేసి మతమునకు మహోపకారమొనర్చినాఁడు.

శ్రీ రామమోహన రాయలు జన్మించుసరికి భారతదేశము అన్నివిధముల చాల దీనావస్థలో నుండినది. హిందువులలోనే పెక్కు అంతర్మతములు ప్రబలినవి. వీరశైవులు శివుని, వీరవైష్ణవులు కేశవుని, శాక్తేయులు శక్తిని కొలుచుచుండిరి. వీరికి పరస్పరము మతవైషమ్యములు హెచ్చుపెరుగుచుండినవి. ఆవైషమ్యము లనేకములగు ఘోరకృత్యములను జరిగించెడివి. భర్తమరణించినచో హిందూ స్త్రీ సహగమనము చేయవలెనను నియమ ముండెడిది.

నరబలి ప్రబలముగ నుండినది. స్త్రీలకు గౌరవము లేక పోయినది. జాతులలో ఎక్కువతక్కువ భేదములం బట్టి వైషమ్యము ఏర్పడినది. ఇట్టిస్థితిలో పాశ్చాత్యులు, మహమ్మదీయులు హిందూమతమునందలి పయిలోపముల ను చేకొని, తమమతముల మంచిని తేటపఱచి అనేకులగు హిందువులను తమతమమతములను స్వీకరింపఁ జేసిరి.

శ్రీరామమోహనుఁడు హిందూమతమునకు చాల సౌకర్యములు కలుగఁజేసి, మతాంతరముకంటె దానికిఁ గల గొప్పతనమును బాగుగ వ్యక్తపఱచి హిందూమతమును నిలువఁబెట్టెను. అతఁడు నరబలిని, బలిని మాన్పెను; సహగమనము కూడదని ప్రభుత్వమువారిచే శాసనము చేయించెను; వైషమ్యములకు లోనయిన విగ్రహారాధనము పనికిరాదని తెల్పెను; జాతిభేదము పనికిరా దనెను; స్త్రీలును పురుషులవలె గౌరవార్హులని యుపన్యసించెను. భగవంతుని కిన్ని రూపములు లేవని, అతఁడు నిర్గుణ పరబ్రహ్మ స్వరూపమని, ఈ రూపములు మానవ కల్పితములని అతఁ డుద్ఘోషించెను. తన యాశయముల ననుసరించి అతఁడు 'బ్రహ్మసమాజము'ను స్థాపించి, జాతిభేదమును లెక్కింపక అందఱిని సామాజికులనుగాఁ జేర్చుకొనెను.

శ్రీరామమోహనుఁడు ఖండాంతరములకును పోయి హిందూమతప్రాశస్త్యము నచ్చట చాటెను. అతని యత్నము ఫలించి మతాంతర స్వీకరణమునకుఁ గుతూహలపడిన పెక్కురు భారతీయులు బ్రహ్మసమాజమునఁ జేరిరి.

'రామమోహన విజయము'న పయి బ్రహ్మసమాజ ముఖ్యోద్దేశములు, శ్రీరామమోహనుని సంగ్రహచరిత్రము వివరింపఁబడినవి. ఇందలి రచన సరళము. చాలవఱకు నిర్దుష్టము.

'రమాకాంతుఁ' డనుటకు 'రామకాంతుఁ' డని, 'రామమోహనుఁ'డనుటకు 'రామామోహనుఁ'డని యిందు ఛందస్స్థితికై వాడఁబడినది. విశేషనామవాచకములను మార్చుట ఉచితముగాదు.

బ్రహ్మసమాజ తత్త్వము సంగ్రహముగ నెఱుఁగఁ గోరువారికీ చిన్నపుస్తక మవశ్యపఠనీయము.

ఋ. వేం. ర.

జగత్ ప్రవక్త

(వచనము - రెండు భాగములు)

గ్రంథకర్త: మహమ్మద్ అబ్దుల్ గఫూర్, ఉర్దూ మున్షీ, బోర్డు హైస్కూలు, చిత్తూరు.

వెల: ఒక్కొకభాగము ఒక్కొకరూపాయ.

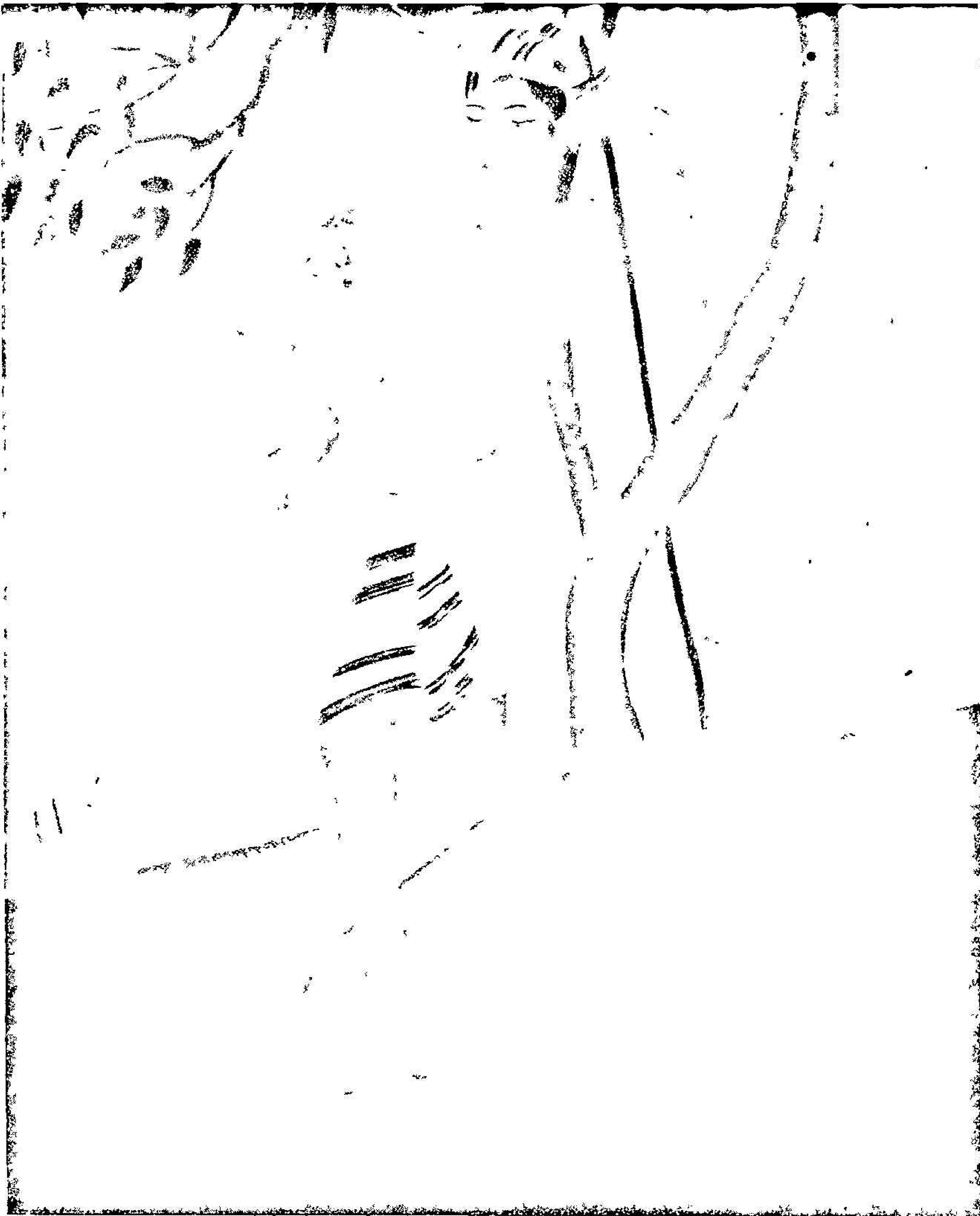
హజ్రత్ మహమ్మదు పైగంబరులవారి దివ్యచరిత్ర మీరెండు సంపుటములలో సమగ్రముగ నిముడ్పబడినది. ఆ జగత్ప్రవక్తయొక్క సమగ్రచరిత్రయు, వారు పాటుపడి, కష్టములకోర్చి ప్రచారముచేసిన ఇస్లాము మతముయొక్క తత్త్వములును సుబోధమైన శైలిలో వివరింపబడియున్నవి. తెలుగువారికిది ముఖ్యముగ నాదరింపదగిన గ్రంథము. స్వస్వమతముల బాగోగులను పరిశీలించుకొనుటకైనను పరమతతత్త్వముల నాకళించుకొనుట వివేకము. సప్రమాణముగ కూర్పబడిన యీ గ్రంథ సంపుటములవలన నిస్లాము మత స్వరూపమును, తత్ప్రవక్తల చరిత్రములును సులభముగ, వివరముగ నవగాహనపరచుకొనవచ్చును. మత సంప్రదాయబద్ధములగు పరిభాషలును ఇందు చక్కగ వివరింపబడియున్నవి. భాష నిర్దుష్టము; సులభము. ఇంతచక్కగ వీనిని శుద్ధమైన తెలుగున రచియించిన యీ గ్రంథకర్త నిజముగ నాంధ్రుల కాదరణార్హుడు. గ్రంథముకూడ మత గ్రంథమైనను కథాంశలతోగూడి చదువనింపుగ నున్నది.

---

i కావ్యమంజరి
ii నడుమంత్రపుసిరి

కర్త: శిరోమణి సన్నిధానము సూర్యనారాయణ శాస్త్రి. వెల ఒక్కొక్కటి నాలుగణాలు.

ప్రాప్తిస్థలము: వేంకట్రామ అండు కో., 3993 మార్కెట్టువీథి, సికింద్రాబాదు (దక్కను)

ఆలోచన —యస్. లక్ష్మి

హిందూస్తాన వ్యవహారములు ౨౦ ఎండ్లకు పూర్వము మోంటేగుగారు చెప్పినటులు దారుతుల్యములును, అయోమయములును, పురాతనములును, ప్రజాయోగక్షేమములకు నిరర్థకములుగను నున్నవి. హిందూస్తానము నానాజాతిసమితినుండి వీడిపోవుటకు తీర్మానములు చేసినను నిరర్థకములు. రాజ్యాంగ సంస్కరణముల వ్యాజమునను జరుగుచున్న ప్రహసనము పరమవిషాదమును గలుగజేయుచున్నది. కౌన్సిలు ఆర్డరులు శరపరంపరలుగను బయలు దేరుచున్నవి. బ్రిటీషుపరిశ్రమలకును, వ్యాపారమునకును, ఉద్యోగులకును రక్షణోపాయములు ప్రవర్థమానమగుచున్నవి. అధికారులకు రాజ్యాంగ పాశబంధములను బిగదీయుట కనంతావకాశములు గలుగుచున్నవి. ప్రభుత్వాధికారులీయవకాశములను ప్రజాహృదయములందు కలవరమును గలుగజేయుటకు వినియోగించుచున్నారు. వివిధసంఘములందును, పక్షములందును. మహాసంచలనము బయలుదేరినది.

...కేర్పడిన కాంగ్రెసుపక్షము ప్రజాపోషణమును బడయుచున్నవిధమును కాంగ్రెసువిజయములు వెల్లడిచేయుచున్నవి. కాంగ్రెసునందును జాతీయపక్షము, సాంఘిక పక్షము, పార్లమెంటరీపక్షము, మంత్రినిరాకరణపక్షము మొదలగుపక్షము - లుండుట చేతను కాంగ్రెసునందును భేధాభిప్రాయము లేర్పడినవనువదంతి ప్రబలినది. కాని వార్ధాయందు గతవారమునందు సమావేశమైన కార్యనిర్వాహకసంఘ వ్యవహారములు భేదాభిప్రాయముల కవకాశములు లేవని విశదము చేసినవి.

గాంధిమహాత్ముని యుపదేశము లెల్లప్పుడును శాంతిసంయోగములకు వినియోగపడుట సహజము. ముప్పదియారు కోట్ల ప్రజలును, విశాలమైన దేశమును, వివిధమతసంఘములును గల దేశమునందు భేదాభిప్రాయము లుండుట సహజము. ఆ భేదములను దేశక్షేమమునకును, శత్రుభేదమునకును వినియోగించుట ; ధర్మము కాని

[illegible]

దును దేశస్వాతంత్ర్యమునకును, ప్రజాక్షేమమునకును పాటుపడినవిధము చరిత్రాంశము గాంధిమహాత్ముని నాయకత్వము ప్రజలయందుగలుగజేసిన ప్రబోధవిశ్వాసములు సకలజనులకును స్వధర్మానుష్ఠానమునకు ప్రమాణములుగనున్నవి. శాసనసభలయందు సభ్యులగుటకు 3000 మందికి మాత్రమె యవకాశములుగలవు. శేషించిన 3౽ కోట్లమందియును కాంగ్రెసుప్రచారము, ఖద్దరుప్రచారము, హిందీప్రచారము, గ్రామపరిశ్రమోద్యమము మొదలగు నిర్మాణోద్యమములందు పనిచేయుటకపకాశము లనంతములుగలవు. ప్రారంభమునందువలెను వర్తమాన సమయ

[illegible]హాత్మ[illegible] ప్ర[illegible]ంచిన అనావ్య[illegible]

హిందూస్థానమునకే కాకను ప్రపంచమునకంతకును మోక్షసాధనము గాగలదు. దేశక్షేమమునకై ఎవరేమి చేసినను నది దేశకైంకర్యమునకై వినియోగపడుచున్నది. భేదములు శ్రద్ధయందును, దేశకాలపాత్రములందును గలదు గాని పనియందు లేదు. అన్ని పక్షములవారును భేదాభిప్రాయములను విడిచి దేశమోక్షమునకై కాంగ్రెసుద్వారా పని చేయుటకు చేయుచున్న ప్రయత్నములు భగవదనుగ్రహమునను ఫలప్రదము లగుగాత! ఆంధ్రదేశమునందును ప్రజానాయకులకు పూర్వమువలెనే కాంగ్రెసుపట్లను భక్తిశ్రద్ధలు ప్రబలి కాంగ్రెసున కఖండవిజయము గలుగుగాత!

Printed and Published by K. Nageswara Rao,
at the Andhra Patrika Press, No. 7, Thambu Chetty St., Madras. Editor: G. Subbaramayya.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA134M140
పుస్తకం పేరు	భారతి
తారీఖు	31/10/24
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	YES
మొత్తం పేజీలు	149
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	98,103,
లేని పేజీలు	125-130
తయారు చేసినది	munisha
పేజీలు విడదీసినది	munisha
స్కాన్ చేసినది	Sravksha
పరీక్ష చేసినది	haseema
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	GOOD